

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပုစ္ဆာ + အဖြေလွှာပေါင်းချုပ်

● ဓမ္မာစရိယ မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း ●

◆ ပုဂံစားသုံးရန် ဝယ်ယူခြင်းအား အထိ ပြုစုပေးသည့် နေရာများကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏

၁၃၂၃-ခုနှစ်မှ
၁၃၆၆-ခုနှစ်အထိ
ပုစ္ဆာ+အဖြေလွှာများ
ပါဝင်သည်။

အရှင်နန္ဒဝံသ(ဒွိပိဋကဓရ) သင်ကြားပို့ချသည်

အရှင်နန္ဒဝံသ(ဒွိပိဋကဓရ) သင်ကြားပို့ချသော ကျမ်းစာများ

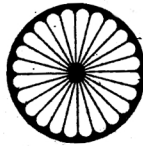
ပထမဇယတ်တန်း + ပထမလတ်တန်း = ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ + နိဿယ

ဋီသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူးကျမ်းနှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပုစ္ဆာ + အဖြေလွှာပေါင်းချုပ် ရရှိမည်။

ဓမ္မဒါန

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့မှ
ကြီးမှူးကျင်းပသော

ဓမ္မာစရိယစာပေပွဲ

ဓမ္မာစရိယ မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်းအတွက်

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် - ပုစ္ဆာ + အဖြေပေးပေါင်းချုပ်

(၁၃၂၃ - ခုနှစ် မှ ၁၃၆၂ - ခုနှစ်ထိ)

အရှင်နန္ဒဝံသ (ဒွိပိဋကဓရ) သင်ကြားပို့ချသည်။

ဓမ္မဒါန

- စာမူခွင့်ပြုချက် - (၃၃/၂၀၀၂) (၁၁)
- ပျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် - (၆၁/၂၀၀၂) (၁၁)
- ကွန်ပျူတာစာစီ - ဦးချမ်းသာ (ဝိနယပါဠိပါရဂူ)
(မိသားစုကွန်ပျူတာ)
မြသီရိလမ်း၊ စစ်တောင်းလမ်း၊ ဒဂုံမြို့သစ်
(မြောက်ပိုင်း) ၅၈၀၇၂၈
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ရွှေအိမ် (တိုင်လင်းစာပေ)
၈/၆၅၊ အုပ်စု ၃၊
အောင်သိဒ္ဓိလမ်း၊
အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းကြိုင်၊ (ဆိဒ္ဓိမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၁၃၃၊ ၃၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အကြိမ် - ပထမအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ဓမ္မဒါန

ပဏာမ + ပတ္တနာ

တုမရ သဗ္ဗညုတဗုဒ္ဓိ။
 ဟောမြွက်ကြား တရားရွှေစာနှင့်၊
 ထေရ်ဆရာ သံဃာတို့ကိုရယ်၊
 ဦးချမှန်စွာ။
 သို့ပြီးခါ ကျမ်းစာတရား။
 အပြီးကို ရေးသားမယ်ကွယ်၊
 ဘေးကင်းစေသား။
 ထိုမှတပါး ဤကျမ်းစာကို ။
 ပို့ချသူ ဗိုလ်လူဆရာများနှင့်၊
 စာသင်ပျို့ ထိုထိုရဟန်းရှင်တို့၊
 ချမ်းသာစေလို။ ။

“ နိဒါန်း ”

ဓမ္မာစရိယ မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်းကို အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ အလွယ်တကူ အောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးယူလိုကြသော အာဇာနည် နွယ်ဝင် အရှင်သူမြတ်တို့အတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေရန် ပဋိသမ္ဘိဒါမင် မြန်မာဂုဏ်ထူးကျမ်းနှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမင် မြန်မာဂုဏ် ထူးတန်း - ပုစ္ဆာ+အဖြေလွှာ ပေါင်းချုပ်ကျမ်းတို့ကို ရေးသားခဲ့ ပါသည်။

ဤ“ပဋိသမ္ဘိဒါမင် မြန်မာဂုဏ်ထူးကျမ်းနှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမင်- မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း၊ ပုစ္ဆာ+အဖြေလွှာပေါင်းချုပ်ကျမ်း”တို့သည် ဓမ္မာစရိယဂုဏ်ထူးတန်းဝင် အာဇာနည် အရှင်မြတ်တို့အား စာမေးပွဲအောင်မြင်ရန် ‘သိရီပဝရ ဓမ္မာစရိယ’ဟူသော ဂုဏ်ထူး ဆောင်ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ဆင်မြန်းနိုင်ရန်အတွက် အထောက်အကူ များစွာ ပြုလိမ့်မည်ဟု စာရေးသူ ယုံကြည်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤ “ပဋိသမ္ဘိဒါမင် မြန်မာဂုဏ်ထူးကျမ်းနှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမင်-မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း-ပုစ္ဆာ+အဖြေလွှာ ပေါင်းချုပ် ကျမ်း”တို့ကို စာမေးပွဲဝင် အရှင်သူမြတ်တို့က မိမိတို့၏ရိုရင်းစွဲ ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအားကို ထုတ်သုံး၍ ဂရုတစိုက် လေ့လာမှတ်သားသွား ပါက “သာသနဇေ သိရီပဝရ ဓမ္မာစရိယ”ဟူသော ဂုဏ်ထူး ဆောင်ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ဆင်မြန်းနိုင်ပေလိမ့် မည်ဟု စာရေးသူသည် ရဲဝံ့စွာ တာဝန်ယူပါသည်။

ဓမ္မာစရိယ ဂုဏ်ထူးတန်းဝင် အရှင်သူမြတ်တို့၏ နှလုံးအိမ်
ဝယ် အထူးလိုအပ်နေသောကွက်လပ်ကို ဤ “ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာ
ဂုဏ်ထူးကျမ်း နှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်-မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း-ပုစ္ဆာ+
အဖြေလွှာ ပေါင်းချုပ်ကျမ်း” တို့ဖြင့် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည့် အတွက်
စာရေးသူအား အထူးဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဤကျမ်းစာ၌ အမှားတွေများ တစ်ချို့တစ်လေ တွေ့ရှိခဲ့ပါလျှင်
စာရှုသူအရှင်သူမြတ်တို့သည် မေတ္တာစိတ်ထား၍ အမှားကိုအမှန်
ပြင်ဆင်၍ လေ့လာမှတ်သားကြလျက် အောင်ပန်းကို အလွယ်တကူ
ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

သင်ကြားပို့ချသူ

အရှင်နန္ဒဝံသ (ဒွိပိဋကဓရ)

သာသနဓဇ သိရီပဝရ ဓမ္မာစရိယ (ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး)

တိ + နိ ကျောင်းတိုက်။

မင်းကွန်းတောင်ရိုး။

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

၁၃၂၃	-	ခုနစ် ။	ပုစ္ဆာ + အဖြေလွှာ	၁
၁၃၂၄	-	ခုနစ် ။ (၁)	။	၆
၁၃၂၄	-	ခုနစ် ။ (၂)	။	၁၁
၁၃၂၆	-	ခုနစ် ။	။	၁၅
၁၃၂၇	-	ခုနစ် ။	။	၂၀
၁၃၂၈	-	ခုနစ် ။	။	၂၄
၁၃၂၉	-	ခုနစ် ။	။	၃၀
၁၃၃၀	-	ခုနစ် ။	။	၃၆
၁၃၃၁	-	ခုနစ် ။	။	၄၁
၁၃၃၂	-	ခုနစ် ။	။	၄၆
၁၃၃၃	-	ခုနစ် ။	။	၅၁
၁၃၃၄	-	ခုနစ် ။	။	၅၄
၁၃၃၅	-	ခုနစ် ။	။	၆၀
၁၃၃၆	-	ခုနစ် ။	။	၆၄
၁၃၃၇	-	ခုနစ် ။	။	၆၉
၁၃၃၈	-	ခုနစ် ။	။	၇၄
၁၃၃၉	-	ခုနစ် ။	။	၇၈
၁၃၄၀	-	ခုနစ် ။	။	၈၃
၁၃၄၁	-	ခုနစ် ။	။	၈၈
၁၃၄၂	-	ခုနစ် ။	။	၉၂

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

၁၃၄၃	-	ခုနှစ် ။	ပုစ္ဆာ + အဖြေလွှာ	၉၆
၁၃၄၄	-	ခုနှစ် ။	။	၁၀၁
၁၃၄၅	-	ခုနှစ် ။	။	၁၀၆
၁၃၄၆	-	ခုနှစ် ။	။	၁၁၀
၁၃၄၇	-	ခုနှစ် ။	။	၁၁၄
၁၃၄၈	-	ခုနှစ် ။	။	၁၁၉
၁၃၅၀	-	ခုနှစ် ။ (၁)	။	၁၂၄
၁၃၅၀	-	ခုနှစ် ။ (၂)	။	၁၂၈
၁၃၅၁	-	ခုနှစ် ။	။	၁၃၃
၁၃၅၂	-	ခုနှစ် ။	။	၁၃၇
၁၃၅၃	-	ခုနှစ် ။	။	၁၄၂
၁၃၅၄	-	ခုနှစ် ။	။	၁၄၈
၁၃၅၅	-	ခုနှစ် ။	။	၁၅၂
၁၃၅၆	-	ခုနှစ် ။	။	၁၅၇
၁၃၅၇	-	ခုနှစ် ။	။	၁၆၃
၁၃၅၉	-	ခုနှစ် ။	။	၁၆၉
၁၃၆၀	-	ခုနှစ် ။	။	၁၇၃
၁၃၆၁	-	ခုနှစ် ။	။	၁၇၉
၁၃၆၂	-	ခုနှစ် ။	။	၁၈၄

မာတိကာပြီး၏။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ

မွှောစရိယ ဓာမေးပွဲ

ပဋိပတ္တိဒါမဂ္ဂပါဠိ အဋ္ဌကထာ မေးခွန်း

၁၃၂၃ -ခုနှစ်

ခွင့်ပြုသည့်အချိန်။ ။လေးနာရီ(မွန်းတည့်၀၂-နာရီမှညနေ(၄)နာရီအထိ)

၁

ကထံ သုတ္တာန သံဝရေ ပညာ သီလမယေ ဉာဏံ၊ ပဉ္စသီလာနိ ပရိယန္တ
ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိလီလံ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလံ အပ
ရာမဋ္ဌ ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ ပဋိပတ္တိသုဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလန္တိ- ဟူသော ပါဠိဝါကျကို
အတ္ထဇောဇနာပါ။ (ပါ - ၄၁)

အဖြေ။ သုတ္တာန-နာကြား၍။ သံဝရေ-စောင့်စည်းခြင်း၌။ (ဇာတာ-
ဖြစ်သော။) ပညာ-ပညာသည်။ သီလမယေ-သီလဖြင့်ပြီးသော။
ဉာဏံ-ဉာဏ်တော်သည်။ ကထံ ဟောတိ-အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်း။ ဝါ-ကထံ- အဘယ်နည်း။ သီလာနိ-သီလတို့သည်။
ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ-အပိုင်းအခြားရှိသော လူ၊ သာမဏေ
တို့၏ စင်ကြယ်သောသီလ လည်းကောင်း။ အပရိယန္တပါရိ
သုဒ္ဓိသီလံ-အပိုင်းအခြားမရှိသော ရဟန်းတို့၏ စင်ကြယ်သော
သီလ လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလံ- ကလျာဏပုထုဇဉ်
တို့၏ ပြည့်စုံစင်ကြယ်သောသီလလည်းကောင်း၊ အပရာမဋ္ဌ
ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ- သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြစ်တစ်စုံတစ်ခု သုံးသပ်
ခြင်းမရှိ စင်ကြယ်သော သီလ လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိသုဒ္ဓိပါရိ
သုဒ္ဓိသီလံ-အပူအေးငြိမ်းသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်စသည်တို့၏
စင်ကြယ်သောသီလလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့။ ပဉ္စ-ငါးပါး
တို့တည်း။

J

မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း + ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဘာသာ

J ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယာတိ ဧတ္ထ ယသ္မာ အယံ ဧတံ ဒုက္ခနိရောဓံ ဂစ္ဆတိ။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန တဒဘိမုခိဘူတတ္တာ၊ ပဋိပဒါစ ဟောတိ ဒုက္ခနိရောဓပပတ္တိယာ၊ တသ္မာ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါတိ ဝုစ္စတိ- ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို အတ္ထယောဇနာပါ။(ဋ - ၁/၅၁)

အဖြေ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယာတိ ဧတ္ထ-၌။ ယသ္မာ-ကြောင့်။ အယံ-ဤအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ ဧတံ ဒုက္ခနိရောဓံ-ထိုဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန-အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ တဒဘိမုခိဘူတတ္တာ-ထိုဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှုဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ ဒုက္ခနိရောဓပပတ္တိယာ-ဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှာ။ ပဋိပဒါစ ကျင့်သည်လည်း။ ဟောတိ- ၏။ တသ္မာ-ကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၃ ပဋိပုဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလဟူသည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သီလပါနည်း၊ ပုဂ္ဂလသရုပ် ထုတ်ပြပါ။ (ပါ - ၄၁)

အဖြေ။ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သီလသည် ပဋိပုဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလ မည်၏။

၄ အခြင်းအရာ(၅)မျိုးတို့ဖြင့် အဝိဇ္ဇာအပြစ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုရာ အခြင်းအရာ(၅)မျိုးပြပါ။ (ပါ - ၄၁)

အဖြေ။ အနိစ္စအနက်သဘောအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာ၏အပြစ် ဖြစ်၏။
ဒုက္ခအနက်သဘောအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာ၏အပြစ် ဖြစ်၏။
အနတ္တအနက်သဘောအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာ၏အပြစ် ဖြစ်၏။
ပူပန်သောသန္တာပ အနက်သဘောအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာ၏အပြစ် ဖြစ်၏။
ဖောက်ပြန်သော ဝိပရိဏာမအနက်သဘောအားဖြင့်အဝိဇ္ဇာအပြစ် ဖြစ်၏။

၅ (၁) ပုစ္ဆာ သံဝရအရ သံဝရတရား (၅)ပါးကို ထုတ်ပြပါ။(၄ - ၁/၁၄)
အဖြေ။ သံဝရ တရား ၅-ပါးဟူသည်။

- ၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရ
- ၂။ သတိသံဝရ
- ၃။ ဉာဏသံဝရ
- ၄။ ခန္တိသံဝရ
- ၅။ ဝီရိယသံဝရ တို့ဖြစ်ပါသည်။

၆ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကြောင်း ဒွါဒသကို ခြင်းရာနှစ်ဆယ်အသွယ်သွယ်ဖြင့်
လေးဝယ်အစု သုံးခုအခွါ သုံးဖြာသန္တိ လင်္ကာရှုကို မှတ်သိနောင်လာ
များသူငါတို့ သိသာရှေ့ရှု ဆင်ခြင်မှုဖြင့် ဖြေပြမှတ်တမ်းတင်စမ်းပါလော။

(၄ - ၁/၂၂၄-၂၂၅)

အဖြေ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး ဟူသည်

အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊
ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ မရဏတို့ဖြစ်ကြပါ
သည်။

အခြင်းအရာ ၂၀-ဟူသည်

* အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ-ဟူသောအတိတ်
အကြောင်းငါးပါး။

* ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ-ဟူသော
ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ငါးပါး။

* တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ-ဟူသောပစ္စုပ္ပန်
အကြောင်းငါးပါး။

* ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ သဘောဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊
သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ-ဟူသော အနာဂတ်အကျိုးငါး
ပါး။ ပေါင်း ၂၀-ပါးဖြစ်သည်။

အစုအလွှာ ၄-ပါးဟူသည်

* အတိတ်အကြောင်း တစ်စုတစ်လွှာ၊

- * ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး တစ်စုတစ်လွှာ၊
- * ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း တစ်စုတစ်လွှာ၊
- * အနာဂတ်အကျိုး တစ်စုတစ်လွှာ။

အခွန် ၃-ပါးဟူသည်

- * အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရတို့သည် အတိတ်အခွန်၊
- * ဇာတိ ဇရာ မရဏတို့သည် အနာဂတ်အခွန်၊
- * ကြွင်းသော (၈)ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်အခွန်။

အစပ် ၃-ပါးဟူသည်

- * အတိတ်အကြောင်းနှင့် ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးတစ်စပ်။
- * ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးနှင့် အနာဂတ်အကြောင်းတစ်စပ်။
- * ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းနှင့် အနာဂတ်အကျိုးတစ်စပ်။

၇

နာမဉ္စ နာမေတံ စတုပ္ပိဓံ သာမညနာမံ ဂုဏနာမံ ကိတ္တိမနာမံ
ဩပပါတိကနာမန္တိ သာမညနာမံ၏သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာ
စကားအရ ရှင်းပြပါ။ (၄ - ၁/၂၇၇)

အဖြေ။ ကမ္ဘာအဦးအစတို့၌ လူအပေါင်းသည် သမုတ်၍ ထားအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့် “မဟာသမ္မတ” ဟူသောမင်း၏အမည်သည်
သာမညနာမံ မည်၏။

၈

တန္တာကုလကဇာတာ၏အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း
ဥပမာဆောင်၍ သိသာအောင် ရှင်းပြပါ။ - (၄ - ၂/၁၇)

အဖြေ။ အထားအသိုမကောင်းသဖြင့် ကြွက်တို့ခဲအပ်သော ယက်ကန်း
သည်တို့၏ ချည်သည် ထိုထိုအရပ်၌ ရှုပ်ထွေးလေ၏။ “ဤကား
အဖျား၊ ဤကားအရင်း” ဟူ၍ သိခြင်းငှာခဲယဉ်းသကဲ့သို့
ဤအတူသာလျှင် သတ္တဝါတို့သည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ချွတ်ချော်
ရှုပ်ထွေးနှောက်ယှက်ကုန်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဖြောင့်မှန်စွာ
ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၆၂-ပါးသောဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်း
ဖြင့် ရှုပ်ထွေးခြင်းသည် ‘တန္တာကုလကဇာတ’မည်၏။

၉

သံဝေဂဝတ္ထု (၈)မျိုး သရုပ်ကို ထုတ်ပြပါ။

(၄ -၂/၁၄၅)

အဖြေ။

သံဝေဂဝတ္ထု ၈-ပါးဟူသည်

ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ အပါယဒုက္ခ၊ အတိတေ ဝဋ္ဋမူလက
ဒုက္ခ၊ အနာဂတေ ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခ၊ ပစ္စယုန်၌ အာဟာရကိုရှာဖွေ
ရသော ဆင်းရဲဒုက္ခ။

၁၀

အဟောသိကမ္ပံ၊ အဟောသိကမ္ပဝိပါကဟူသည် အဘယ်နည်း ဖြေဆိုပါ။

(၄ -၂/၁၇၄-၅)

အဖြေ။

အတိတ်ဘဝတို့၌ ပြုအပ်သောကံ၏ အတိတ်ဘဝတို့၌သာလျှင်
ရင့်ကျက်သော အကျိုးကိုယူ၍ “အဟောသိကမ္ပံ၊ အဟောသိ
ကမ္ပဝိပါကော” ဟူ၍ ဆို၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၂၄ - ၃၃၈

၁

အောက်ပါ ပါဠိတော်နှင့်အဋ္ဌကထာတို့ကို အနက်သမ္မန်ခဲ့ပါ။
ဝိတက္ကဝိပ္ပာရဝသေန နာနတ္ထေကတ္တသဒ္ဓနိမိတ္တာနံ ပရိယောဂါဟဏေ
ပညာ သောတဓာတု ဝိသုဒ္ဓိဉာဏံ။ (ပါ - ၃)

အဖြေ။

ဝိတက္ကဝိပ္ပာရဝသေန-ကြံစည်ခြင်းဝိတက် ယုံနှံ့သည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ နာနတ္ထေကတ္တသဒ္ဓနိမိတ္တာနံ-အထူး အထူးသဘော
ရှိသော အသံနိမိတ်၊ တစ်မျိုးတည်းသာ သဘောရှိသော
အသံနိမိတ်တို့သို့။ ပရိယောဂါဟဏေ-သက်ဝင်ရာ၌။ (ဇာတာ-
ဖြစ်သော)ပညာ-သည်။ သောတ ဓာတုဝိသုဒ္ဓိဉာဏံ-မည်၏။

၂

ပထမံ ကလလံ ဟောတိ၊ ကလလာ ဟောတိ အဗျဒံ။
အဗျဒါ ဇာယတေ ပေသံ၊ ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိ ယနောတိ။ (၅ - ၁/၃၀)

အဖြေ။

ပဌမံ-ပဌမသတ္တာဟ၌။ ကလလံ-ကလလရုပ်သည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်တည်၏။ ကလလာ-ကလလရေကြည် အဖြစ်မှနောက်၌။
အဗျဒံ-အမြှုပ်ပွက်သည်။ ဟောတိ-၏။ အဗျဒါ-အမြှုပ်ပွက်
အဖြစ်မှ နောက်၌။ ပေသိ-အသားတစ်သည်။ ဇာယတေ-ဖြစ်
၏။ ပေသိ-အသားတစ်အဖြစ်မှနောက်၌။ ယနော-မာမာ
ခက်ခက် တစ်ခဲနက်သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ-ဖြစ်၏။

၃

ရူပက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို ရှုသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်မျှလောက်
သော လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့မြင်ပါသနည်း။ (ပါ - ၅၃)

အဖြေ။

ရူပက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို ရှုသောယောဂီသည် ငါးပါးတုန်
သောလက္ခဏာတို့ကို မြင်၏။

“အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကံ၊ အာဟာရ တို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရုပ်ဖြစ်၏”
ဟူ၍ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောအားဖြင့်
ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ခြင်းကို မြင်၏။ (၄)

ဖြစ်ခြင်းနိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏာကို ရှုသော ယောဂီသည်လည်း
ရူပက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို မြင်၏။ (၁)

၄ အောက်ပါဉာဏ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း အကျဉ်း မျှဖြေဆိုခဲ့ပါ။

(က) ဝိရိယာရမ္မဉာဏ် (ခ) အတ္တသန္တဿနဉာဏ်

(ဂ) ဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်။ (ပါ - ၃၈၉)

အဖြေ။ (က) မဆုတ်မနစ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေ လွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိလျက် အားထုတ်ခြင်း သဘော၌ ဖြစ်သော ပညာသည် ဝိရိယာရမ္မဉာဏ် မည်၏။

(ခ) အထူးထူးသောတရားတို့ကို ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ပညာသည် အတ္တသန္တဿနဉာဏ် မည်၏။

(ဂ) ခပ်သိမ်းကုန်သောတရားတို့၏ တူသောအားဖြင့်ရေ တွက်အပ်သည်၏အဖြစ်၊ အထူးထူးသော သဘော+တစ် မျိုးတည်းသောသဘောတို့ကို သိရာ၌ဖြစ်သောပညာ သည် ဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ် မည်၏။

၅ အဘယ်ကြောင့် လူတို့သည် နာနတ္တကာယ နာနတ္တသညီ ဖြစ်၏ဟု အဋ္ဌ ကထာဆိုပါသနည်း။ (၅ - ၁/၁၀၄)

အဖြေ။ အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော စကြာဝဠာတို့၌ အပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော လူတို့၏ အဆင်း၊ သဏ္ဍာန်အစရှိသည်တို့ ၏အစွမ်းဖြင့် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ချွတ်ချွတ်တူသည် မရှိ။ အဆင်း၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့် တူကြသော်လည်း ရှေ့တည့်တည့် ကြည့်ခြင်း၊ စောင်းငဲ့၍ကြည့်ခြင်းအစရှိသည် တို့ဖြင့် မတူကွဲပြားကြသည်သာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ လူတို့၏ပဋိသန္ဓေသညာသည်လည်း တိဟိတ်+ဒွိဟိတ်+ အဟိတ်အားဖြင့် ကွဲပြားခြားနားကြသည်သာဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း လူတို့သည် နာနတ္တကာယ နာနတ္တသညီ ဖြစ်၏- ဟုအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုပါသည်။

၈

မြန်မာ့ဂုဏ်ထူးတန်း + ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဘာသာ

၆

ဉာဏကထာ၌ ပဉ္စဂီကော သမာဓိ ဟုဟော်တော်မူရာ ပဉ္စဂီက အရဖော်
 ဖြ၍ ၎င်းတို့၏အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၁/၁၁၇)
 အဖြေ။ ပဉ္စဂီက သမာဓိ-၌ ပဉ္စဂီကော-အရ-ဟူသည်
 ပီတိဖရဏတာ၊ သုခဖရဏတာ၊ စေတောဖရဏတာ၊
 အာလောက ဖရဏတာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏနိမိတ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
 (သမာဓိ-အရဟူသည်-စတုတ္ထဈာန်သမာဓိဖြစ်၏။)
 ဝမ်းမြောက် ခြင်းပီတိကို ဖြန့်လျက်ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့်
 နှစ်ပါးကုန်သောဈာန်တို့၌ ဖြစ်သောပညာသည် ပီတိဖရ
 ဏတာ-မည်၏။
 ချမ်းသာသုခကို ဖြန့်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် သုံးပါး
 ကုန်သောဈာန်တို့၌ ဖြစ်သောပညာသည် သုခဖရဏတာ
 မည်၏။
 သူတစ်ပါးတို့၏စိတ်ကို ဖြန့်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့်
 စေတောပရိယပညာသည် စေတောဖရဏတာ မည်၏။
 အလင်းရောင်ကို ဖြန့်ကျက်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့်
 ဒိဗ္ဗစက္ခုပညာသည် အာလောကဖရဏတာ မည်၏။
 ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည် ပစ္စဝေက္ခဏနိမိတ် မည်၏။

၇

သုတမယဉာဏနိဒ္ဒေသ၌ သမ္မာဝါစာ၏အခြားမဲ့၌ သမ္မာကမ္မန္တ၊
 သမ္မာဝါစာ+သမ္မာကမ္မန္တတို့၏အခြားမဲ့၌ သမ္မာအာဇီဝကို ဟောတော်
 မူရခြင်းအကြောင်းကို ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၁/၁၅၁)
 အဖြေ။ ဤအမျှ+ဤအမျှကို ငါတို့ပြုလုပ်ကြကုန်အံ့” ဟု ရှေးဦးစွာ
 နှုတ်ဖြင့်စီရင်၍ လောက၌ အမျှအလုပ်တို့ကို ပြုလုပ်အားထုတ်
 ကြသောကြောင့် နှုတ်ဝစံသည် ကာယကံအား အနီးဆုံးအကျိုး
 ပြုတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သမ္မာဝါစာ၏ အခြားမဲ့၌ သမ္မာကမ္မန္တ
 ကိုဟောတော်မူ၏။
 ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို ပယ်စွန့်၍ နှစ်ပါး
 သောသုစရိုက်ကို ဖြည့်ဆည်းသောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် အာဇီဝ
 ဌမကသီလပြည့်စုံ၏။ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်အား မပြည့်စုံနိုင်၊
 ထို့ကြောင့် သမ္မာဝါစာ+သမ္မာကမ္မန္တ နှစ်ပါးတို့၏ အခြားမဲ့၌
 သမ္မာအာဇီဝကို ဟောတော်မူ၏။

၈. အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာယာနုပဿီပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ပါသနည်း။ သုတမယဉာဏနိဒ္ဒေသ၌ အဋ္ဌကထာဆိုသည်အတိုင်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

(၄-၁/၁၆၅)

အဖြေ။ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော ကာယာနုပဿနာသတိနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာအားထုတ်ပြီး၍ အရိယမဂ်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ် ၁၈၅ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ကာယာနုပဿနာသတိနှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း ကာယာနုပဿီပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။ ။

၉. အောက်ပါ ကံတို့၏ ဇော စေတနာနှင့်ဝိပါက ကာလတို့ကို ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

(က) ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကမ္မ၊ (ခ) ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကမ္မ၊

(ဂ) အပရာပရိယဝေဒနိယကမ္မ။ (၄-၂/၁၇၆)

အဖြေ။ (က) ဧကဇဝနဝိထိ၌ ခုနှစ်ပါးကုန်သော စိတ်တို့တွင် ကုသိုလ်+အကုသိုလ် ပထမဇော စေတနာသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမည်၏။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အတ္တဘော၌ပင်လျှင် အကျိုးပေး၏။

(ခ) သတ္တမဇော စေတနာသည် ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံမည်၏။ ဤကံသည် အခြားမဲ့ဘဝ အတ္တဘော၌ အကျိုးပေး၏။

(ဂ) ပထမဇော စေတနာနှင့် သတ္တမဇော စေတနာနှစ်ပါးတို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော ငါးပါးသောဇော စေတနာသည် အပရာပရိယဝေဒနိယကံမည်၏။ ဤကံသည် အနာဂတ်ဘဝ၌ အခွင့်ရသော အခါတွင် အကျိုးပေး၏။ ။

(သံသရာမှာဖြစ်နေသမျှ အဟောသိကံ မဖြစ်။)

၁၀

ဧကံ သစ္စံ တိဟိ သစ္စေဟိ သင်္ဂဟိတံ ဟုဟောတော်မူရာ သင်္ဂဟိတဖြစ်ပုံကို အဋ္ဌကထာလာသည့်အတိုင်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၂/၂၀၀)

အဖြေ။ ဒုက္ခသစ္စာတစ်ပါးကို သီးခြားအကုသိုလ်၊ ကုသိုလ်၊ အဗျာကတဖြစ်ကုန်သော သမုဒယ+မဂ္ဂ+နိရောဓသစ္စာတို့ဖြင့် သိမ်းဆည်းယူ၏။ ။

ကေစိဆရာတို့၏အလိုကား-

ဒုက္ခ+သမုဒယသစ္စာတို့ကို အကုသိုလ်အနက်သဘောရှိ သော သမုဒယသစ္စာဖြင့် သိမ်းဆည်းယူကုန်၏။ ဒုက္ခ+ မဂ္ဂသစ္စာတို့ကို ကုသိုလ်သဘောဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာဖြင့် သိမ်းဆည်းယူကုန်၏။ ဒဿနဋ္ဌအားဖြင့် မသိမ်းဆည်းပါ။ ဒုက္ခ + နိရောဓသစ္စာတို့ကို အဗျာကတသဘောဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာဖြင့် သိမ်းဆည်းယူကုန်၏။ (အသင်္ခတဋ္ဌ အားဖြင့် သိမ်းဆည်းယူသည်မဟုတ်) [ကေစိဆရာအလို ကို ဗဟုသုတအဖြစ်ဖြင့် တင်ပြပါသည်။]

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၂၄-ခုနှစ်*

၁ က္ကမံ လောကံ-ဟူသော ကံကို ကြိယာသုံးခုနှင့် ယှဉ်၍ ဖြင့်သင့်သော အနက်နှင့်တကွ အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို အတ္ထယောဇနာ ခဲ့ပါ။
အတ္တဒမတ္ထတ္ထံ ယထတ္ထံ အဘိသမ္ပဒုတ္တာ သော(က္ကမံ လောကံ)
ဩဘာသေတိ ဘာသေတိ ပဘာသေတိ။ (ပါ - ၁၇၃)

အဖြေ။ အတ္တဒမတ္ထတ္ထံ-မိမိကို ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှာ ယတတ္ထံ-မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။ အဘိသမ္ပဒုတ္တာ-ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော-ထိုရဟန်း ရှင်လူပုဂ္ဂိုလ်သည် က္ကမံလောကံ-ဤကာမာဝစရလောက ကို။ ဩဘာသေတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။ က္ကမံ လောကံ-ဤရူပါဝစေရလောကကိုးဘာသေတိ-ထင်ရှား တောက်ပစေ၏။ က္ကမံ လောကံ-ဤအရူပါဝစရလောက ကို။ ပဘာသေတိ-မိမိ၏ ဉာဏ်အား ထင်ရှားပွင့်လင်း စေ၏။

၂ သံဝိဇ္ဇမာနမိ ဝိသုဒ္ဓဒဿနော၊ တဒန္တယံ နေတိ အတိတနာဂတေ။
သဗ္ဗေပိ သင်္ခါရဂတာ ပလောကီနော၊ ဥဿာဝဗိန္နု သူရိယေဝ ဥဂ္ဂတေ။
(ဋ - ၁/ ၂၄၁)

အဖြေ။ သံဝိဇ္ဇမာနမိ-သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး၌။ ဝိသုဒ္ဓဒဿနော ဘင်ခဏ၌ ရှုသောအားဖြင့် စင်ကြယ်သော ဉာဏ်ရှိသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သူရိယေ-နေသည်။ ဥဂ္ဂတေ-တက်လတ်သည်ရှိသော်။ ဥဿာဝဗိန္နု-နှင်းရည်ပေါက်သည်။ ပလောကီနော-ပျက်စီးသကဲ့သို့။ အတိတနာဂတေ-အတိတ်ကာလအနာဂတ်ကာလ၌။ သဗ္ဗေပိ-ကုန်သော။ သင်္ခါရဂတာ-သင်္ခါရတရားအပေါင်းတို့သည်။ ပလောကီနော-ပျက်စီးကုန်၏။ က္ကတိ-ဤသို့။ တဒန္တယံ-ထိုပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာသို့ အစဉ်လိုက်သော ဉာဏ်ကို။ နေတိ-အတိတ်၊ အနာဂတ် ခန္ဓာသို့ ဆောင်၏။

၃ ဝယလက္ခဏာဝိပဿနာဟူသည် အဘယ်သဘောအားဖြင့် ပိုင်းခြား မှတ်သားခြင်း၊ အဘယ်၌ ညွတ်ကိုင်ခြင်းပါနည်း။ (ပါ - ၅၆)

အဖြေ။ ဝယလက္ခဏာဝိပဿနာ ဟူသည် မျက်မှောက်မြင်အပ် ပြီးသော အာရုံသို့ အစဉ်လိုက်သော အနုမာနဉာဏ်ဖြင့် နှစ်မျိုးလုံးသော အာရုံတို့ကို တူညီသည်ဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းဖြစ်၍ ဘင်ဟု ဆိုအပ်သော ချုပ်ခြင်း၌ စိတ်ဝင်စားသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ညွတ်ကိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၄ သမာဓိဝိပွါရိဒ္ဓိဟူသည် အဘယ်ပါနည်း၊ ထိုသမာဓိဝိပွါရိဒ္ဓိသည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်ပါသနည်း။ (ပါ - ၃၈၉)

အဖြေ။ ပထမဈာန်ဖြင့် နိဝရဏတို့ကို၎င်း၊ ဒုတိယဈာန်ဖြင့် ဝိတက်ဝိစာ ရတို့ကို၎င်း၊ တတိယဈာန်ဖြင့် ပီတိကို၎င်း၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် သုဒဒက္ခတို့ကို၎င်း၊ အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်ဖြင့် ရူပ သညာ၊ ပဋိယသညာ၊ နာနတ္ထသညာကို၎င်း၊ ဝိညာဏဉ္စာယ တနသမာပတ်ဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတနသညာ ကို၎င်း၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်ဖြင့် ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ ကို၎င်း၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်ဖြင့်အာကိဉ္စ ညာယတနသညာ ကို၎င်း၊ ပယ်ခြင်းသဘောသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမာဓိဝိပွါရိဒ္ဓိ မည်၏။

ထိုသမာဓိဝိပွါရိဒ္ဓိသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင် သဒ္ဓိဝ၊ အရှင်ခါဏုကောဏ္ဍည၊ ဥတ္တရာဥပါသိကာတို့နှင့် သာမာဝတီ ဥပါသိကာတို့အား ဖြစ်ပါသည်။

၅ ခိဏာသဝရဟန်း၏ ပဋိသလ္လာန၌ နိဒ္ဒသဝတ္ထုဖြစ်ပုံကို ရေးခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၆၈)

အဖြေ။ တစ်ယောက်အထည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌ ထက်သော ဆန္ဒရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆယ်နှစ်ရသောအခါ၌ ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုလတ်သော် နောက်တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေမရှိတော့သဖြင့်

တစ်ယောက်တည်းကိန်းအောင်းခြင်း၌ တစ်ဖန်ဆယ်နှစ်ပြန်
မဖြစ်၊ ပြန်၍မရရှိနိုင်သောကြောင့် နိဒ္ဒသဝတ္ထု မည်၏။

၆ အောက်ပါပုဒ်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောအဓိပ္ပါယ်ကို ဖြစ်သင့်သောမဂ်
ပညာများနှင့်ယှဉ်တွဲ၍ ညွှန်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၉၄)
ဧကတ္ထေ ပဋိဇ္ဇောတနတ္ထော။ ဧကတ္ထေ သဗ္ဗောတနတ္ထော။

အဖြေ။ တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ ပြန်၍ ထွန်းလင်းသော အနက်
သဘောသည် ဧကတ္ထေ ပဋိဇ္ဇောတနတ္ထ မည်၏။

တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ ကောင်းစွာထွန်းလင်းသောအနက်
သဘောသည် ဧကတ္ထေ သဗ္ဗောတနတ္ထ မည်၏။

အနာဂါမိမဂ်ပညာ၏အစွမ်းဖြင့် ပဋိဇ္ဇောတနတ္ထကို မှတ်အပ်၏။

အရဟတ္တမဂ်ပညာ၏အစွမ်းဖြင့် သဗ္ဗောတနတ္ထ ကို မှတ်၏။

တစ်နည်းကား။

အရဟတ္တမဂ်ပညာ၏အစွမ်းဖြင့် ဧကတ္ထေပဋိဇ္ဇောတနတ္ထ
ကိုမှတ်အပ်၏။

ဖိုလ်ပညာ၏အစွမ်းဖြင့် ဧကတ္ထေ သဗ္ဗောတနတ္ထ ကိုမှတ်အပ်၏။

၇ ဂေါတြဘူဉာဏ်ကိုဆိုလျှင် အဘယ်ကြောင့် အနုလောမဉာဏ်ကို
ဆိုရာရောက်ပါသနည်း။ (၄ - ၁၊ ၉၇)

အဖြေ။ အနုလောမဉာဏ်ဖြင့် ဂေါတြဘူဉာဏ်သည် ပြီးစီးလေသော
ကြောင့် ဂေါတြဘူဉာဏ်ကိုဆိုလျှင် အနုလောမဉာဏ်ကို ဆိုပြီး
ရာရောက်ပါသည်။

၈ ခန္ဓာနံဘေဒေါ၊ ကဋ္ဌေဝရာနံ နိက္ခေပေါ တို့၌ အဓိပ္ပါယ်ကို
သက်ဆိုင်ရာဘုံများနှင့်ယှဉ်တွဲ၍ နှစ်နည်းမျှ ဖော်ပြပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၄၁)

အဖြေ။ ခန္ဓာနံဘေဒေါ၊ ကဋ္ဌေဝရာနံ နိက္ခေပေါ-အဓိပ္ပါယ်
ပရမတ္ထအားဖြင့် ခန္ဓာတို့သည်သာ ပျက်စီးကုန်၏။ သတ္တဝါ

တစ်ဦးတစ်ယောက်သေသည်မဟုတ်။ ခန္ဓာတို့သည် ပျက်စီး
ကုန်သော် သတ္တဝါသည် သေ၏။ ခန္ဓာတို့သည် ပျက်စီးကုန်
သော် သတ္တဝါသည် သေ၏။ ခန္ဓာ ပျက်စီးခြင်းတို့၌ သေသည်
ဟူ၍ ခေါ်ဆို၏။

စတုဝေါကာရ ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၏အစွမ်းဖြင့် ခန္ဓာနံ
ဘေဒေါ-ကိုမှတ်၏။ ဧကဝေါကာရဘုံ၏အစွမ်းဖြင့် ကဠေ
ဝရဿ နိက္ခေပေါ-ကိုမှတ်အပ်၏။

တစ်နည်းကား (၁)-

စတုဝေါကာရဘုံ၏အစွမ်းဖြင့် ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ-ကို မှတ်
အပ်၏။ ပဉ္စဝေါကာရ၊ ဧကဝေါကာရဘုံ၏အစွမ်းဖြင့်
ကဠေဝရဿ နိက္ခေပေါကို မှတ်အပ်၏။ အကြောင်းကား---
ဘုံနှစ်ခုလုံးအပေါင်း၌လည်း ရူပကာယ-ဟု ဆိုအပ်သော
အလောင်းသည် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

တစ်နည်းကား (၂)-

စတုမဟာရာဇ်အစရှိသော ဘုံတို့၌လည်း ခန္ဓာတို့သည် ပျက်စီး
ကုန်ကြသည်သာ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုပစ်မချရ။ ထို့ကြောင့် ထိုစတု
မဟာရာဇ်အစရှိကုန်သော ဘုံတို့၏အစွမ်းဖြင့် ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ
ခန္ဓာတို့ပျက်စီး၏။ လူ့အစရှိသည်တို့၌ ကဠေဝရဿ နိက္ခေပေါ-
အလောင်းကို ပစ်ချရ၏။ ဤနေရာ၌ အလောင်းကို ပစ်ချမှုကို
ပြုရသောကြောင့် သေခြင်းကို “ကဠေဝရဿ နိက္ခေပေါ”ဟု
ဆိုရ၏။

(ကွင်းစကွင်းပိတ်မှာရှိသောအဓိပ္ပါယ်တို့သည် လေ့လာ မှတ်သားနိုင်ရန်
အပြည့်အစုံ တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

၉

အာဒေဝ နှင့် ပရိဒေဝတို့၏အထူးကို ရေးခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၄၃)
အဖြေ။ “ငါ၏သမီး၊ ငါ၏သား”ဟု ရည်ရွယ်၍ ရည်ရွယ်၍(ဝါ)

ညွှန်ပြ၍ ညွှန်ပြ၍ ငိုကြွေးခြင်းသည် အာဒေဝ-မည်၏။
ထိုထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရေရွတ်၍ ရေရွတ်၍ ငိုကြွေးခြင်း သည်
ပရိဒေဝ-မည်၏။ ဤကား အထူးတည်း။

၁၀ အဝီစိန်ရယ်၌ ဝီစိ အန္တရံ ဆိဒ္ဓံ စေတ နတ္ထိ ဟုဖွင့်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ အဘယ်တို့၏ဆိဒ္ဓ မရှိပါသနည်း။

အဖြေ။ မီးကိုးမီးလျှံ၊ သတ္တဝါ၊ ဝေဒနာတို့၏(အကြားအပေါက်) ဆိဒ္ဓမရှိ။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၂၆-ခုနှစ်၊

၁ အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ စသဒ္ဓါကို အဋ္ဌာနပယုင်္ဂကြံ လျက် အနက် ယောဇနာပါ။

ဒွိဟိ ဗလေဟိ သမန္နာဂတတ္တာ တယော စ သင်္ခါရာနံ ပဋိပ္ပဿဒွိယာ သောဠသဟိ ဉာဏစရိယာဟိ နဝဟိ သမာဓိစရိယာဟိ ဝသိဘာဝတာ ပညာ နိရောဓသမာပတ္တိယာ ဉာဏံ။

(ပါ - ၃)

အဖြေ။ ဒွိဟိ-နှစ်ပါးကုန်သော။ ဗလေဟိ-သမထဗလ၊ ဝိပဿနာဗလ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာစ- ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်း ကောင်း။ တယော+တိဏ္ဍံ-သုံးပါးကုန်သော။ သင်္ခါရာနံ-ကာယ၊ ဝစီ၊ စိတ္တသင်္ခါရတို့၏။ ပဋိပ္ပဿဒွိယာ စ-ချုပ်ငြိမ်းသော ကြောင့်လည်းကောင်း။ သောဠသဟိ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး ကုန်သော။ ဉာဏစရိယာဟိစ-ဉာဏစရိယတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း။ နဝဟိ-ကိုးပါးကုန်သော။ သမာဓိစရိယာဟိစ-သမာဓိ စရိယတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝသိဘာဝတာ-အဝါးဝစွာလေ့လာ ဆည်းပူးပြီးသည်ဖြစ်သော။ ပညာ-ပညာသည်။ နိရောဓသမာ ပတ္တိဉာဏံ-အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နိရောဓသမာပတ် အကြောင်းဖြစ်သောဉာဏ် မည်၏။ ဝါ+နိရောဓ သမာပတ္တိ ဉာဏ် မည်၏။

၂ အောက်ပါအဋ္ဌကထာပါဠိကို ဟိနိပါတ်၏ဇောတေတဗ္ဗတ္ထပေါ်အောင် အနက်ယောဇနာပါ။

တတ္ထ အဘိညာပညာတိ ဓမ္မာနံ ရုပ္ပနာဒိသဘာ ဝေန ဇာနနပညာ၊ သာ ဟိ သောဘနဋ္ဌေန အဘိသဒ္ဓေန "တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ သဘာဝဇာ နနဝသေန သောဘနံ ဇာနန"န္တိ ကတွာ အဘိညာတိ ဝုစ္စတိ။(ဋ - ၁၂၃)

အဖြေ။ တတ္ထ-ထို အဘိညာပညာ အစရှိသောပါဌ်တို့၌။ အဘိ
ညာပညာတိ-အဘိညာပညာပုဒ်၏။ အတ္ထော-အနက်ကို။ ဧဝံ-
ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော-သိအပ်၏။ ဓမ္မာနံ-တရားဓမ္မ တို့၏။
ရူပနာဒိသဘာဝေန-ဖောက်ပြန်သော ရူပနအစရှိသောသဘော
ဖြင့်။ ဇာနနပညာ-သိတတ်သောပညာသည်။ (အဘိညာပညာ-
အဘိညာပညာမည်၏။)

ဟိ-ခဲ့၍ ဆိုဦးအံ့။ သာ-ထိုပညာကို။ သောဘနဋ္ဌေန-တင့်
တယ်သောအနက်ရှိသော။ အဘိသဒ္ဓေန-အဘိသဒ္ဓါဖြင့်။
“တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ- ထိုထိုတရားဓမ္မတို့၏။ သဘာဝဇာန
နဝသေန-သဘောကို သိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သောဘနံ-
ကောင်းသော။ ဇာနနံ-သိခြင်းတည်း” ဣတိ-ဤသို့။ ကတ္တာ-
ပြု၍။ အဘိညာတိ-အဘိညာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၃

(၁) ပုစ္ဆာပါ ပါဠိတော်ဝယ် ဒွိဟိ တယောတို့၏ သရုပ်ကို ထုတ်ပြုပြီးလျှင်
ဝသီဘာဝတာ၌ ရသင့်သောဝသီဘော် ၅ ပါးကိုလည်းရေးတွက်ပြပါ။
(ပါ - ၉၅-၉၆)

အဖြေ။ ဒွိဟိ ဗလေဟိ-အရ-သမထဗလ၊ ဝိပဿနာဗလ။
တယော သင်္ခါရာနံ-အရ-ကာယ၊ ဝစီ၊ စိတ္တသင်္ခါရ။
ဝသီဘော်- ၅-ပါး
အာဝဇ္ဇနဝသီဘော်၊ သမာပဇ္ဇနဝသီဘော်၊ အဓိဋ္ဌာနဝသီဘော်
ဝုဋ္ဌာနဝသီဘော်၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသီဘော်တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

၄

အနညာတညဿာမိတိန္ဒြေ၊ အညိန္ဒြေ၊ အညာတာဝိန္ဒြေတို့သည်အဘယ်
မျှသောဌာနတို့သို့ ရောက်ပါကုန်သနည်း။ ရောက်ရာဌာနတို့ကို အသီးသီး
အာသွက္ခယဉာဏနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်လာအတိုင်း ဖော်ပြပါ။
(ပါ - ၁၁၁)

အဖြေ။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြေသည် သောတာပတ္တိမဂ် တည်းဟူ
သော တစ်ခုတည်းသောဌာနသို့ ရောက်၏။

အညိန္ဇေသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ သကဒါဂါမိ
 ဖိုလ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တမဂ်-တည်းဟူ
 သော ခြောက်ဌာနတို့သို့ ရောက်၏။
 အညာတာဝိန္ဇေသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော တစ်ခု
 တည်းသောဌာနသို့ ရောက်၏။

၅။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာဟူသော ဒေသနာတော်အရ အဘယ်
 ဘုံ၌ အဘယ် အာဟာရများရသည်ကို အဋ္ဌကထာလာတိုင်းဖော်ပြပါ။
 (၄ - ၁၊ ၆၁)

အဖြေ။ ကာမဘုံ၌ မုချအားဖြင့် အာဟာရလေးပါး ရ၏။
 အသညသတ်ကြင်သော ရူပ၊ အရူပဘုံတို့၌ ဖဿာဟာရ၊
 မနောသဓ္ဓေတနာဟာရ၊ ဝိညာဏာဟာရ သုံးပါးရ၏။
 အသညသတ်ဘုံ၌ ပစ္စယာဟာရ တစ်ပါး ရ၏။

၆။ ကသိဏနိဒ္ဒေသလာ ကသိုဏ်း ၁၀ ပါးတွင် ဝိညာဏကသိုဏ်းအရ
 ယူသင့်သောဝိညာဏ်ကို အဋ္ဌကထာညွှန်ပြတိုင်း ကောက်ပြ၍
 မဏ္ဍလကသိုဏ်း နိမိတ္တကသိုဏ်း ဈာနကသိုဏ်း ၃ ပါးတို့တွင် ဤ၌လိုအပ်
 သော ကသိုဏ်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။
 (၄ - ၁၊ ၇၅)

အဖြေ။ ဝိညာဏကသိုဏ်-အရ-
 အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဏ်၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယ
 တနကိုအာရုံပြုသော ဝိညာဏဉ္စာယတန-တို့ကို ရ၏။
 မဏ္ဍလကသိုဏ်း၊ နိမိတ္တကသိုဏ်း၊ ဈာနကသိုဏ်း သုံးပါး
 တို့တွင် ဤ၌ ဈာနကသိုဏ်းကို အလိုရှိ၏။

၇။ (၁) ပုစ္ဆာပါ ပါဠိဝယ် နဝဟိ သမာဓိစရိယာဟိ၌ နဝသရုပ်ကို သိသာရုံ
 ပြ၍အဘယ်ကြောင့် ဗလ စရိယဟု အသီးသီးခေါ်ဆိုရပါသနည်း၊
 အဋ္ဌကထာလာတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။
 (၄ - ၁၊ ၂၈၄)

အဖြေ။ နဝဟိ သမာဓိစရိယာဟိ-၌ နဝ-သရုပ်
 ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် ၄-ပါး
 အရူပါဝရ ဈာန် ၄-ပါး။
 ပဌမဈာန် အစရှိသည်တို့ကို ရခြင်းငှာ အလုံးစုံသောဈာန်၌
 ဥပစာရဈာန်၏အစွမ်းဖြင့် ၁-ပါး။ ပေါင်း ၉-ပါး ဖြစ်သည်။
 ထိုဈာန် ၉-ပါးတို့သည် မတုန်မလှုပ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့် ဗလ-ဟုခေါ်ဆို၏။
 အဝါးဝစွာလေ့လာ ဆည်းပူးပြီးသော ဝသီဘောဟူသောအနက်
 သဘောကြောင့် စရိယ-ဟုခေါ်ဆို၏။

၈

နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် မဝင်စားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 ခွဲပြုပြီးလျှင် ဝင်စားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း အဘယ်ဘုံသားများ
 ဖြစ်သည်ဟုအကြောင်းနှင့်တကွဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၈၆၊ ၂၈၉)

အဖြေ။ နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်-
 သမာပတ်ရုပ်ပါးရရှိပြီးသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ဖြစ်ပါသည်။
 နိရောဓသမာပတ် မဝင်စားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်-ပုထုဇဉ်အားလုံး၊
 သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ သုက္ကဝိပဿက အနာဂါမ် ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။
 [စတုဝေါကာရဘုံ၌ ပထမဈာန်စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းမရှိသော ကြောင့်၊
 သမာပတ်မဝင်စားနိုင်ပါ။]

၉

ဧကပီဇိ ကောလံကောလ သတ္တက္ခတ္တုပရမဟူ၍ သောတာပန်အမျိုး
 အစား ၃ပါး ခွဲဝေတော်မူရာဝယ် အဘယ်ဘုံ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပိုင်းခြား
 တော်မူပါသနည်း၊ ဂူကြိမ်ထက် အလွန် ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သောတာပန်
 ရှိ/မရှိကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၆၇)

အဖြေ။ ဧကပီဇိ၊ ကောလံကောလ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမ ဟူသော
 သောတာပန်အမျိုးအစား သုံးပါးတို့သည် ကာမဘုံ၏ အစွမ်း
 ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ဆိုထားပါသည်။

ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ကား ခုနစ်အကြိမ်အထက်၊ အကြိမ်များ
စွာလည်း ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သော သောတာပန်ရှိပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ ကေဝီဒီအစရှိသော သောတာပန်နာမည် သုံးမျိုး
တို့ကို ၎င်းသတ္တဝါတို့၏ ပြုခဲ့သောရှေးကောင်းမှုနှင့် အညီ တိက္ခပညာ၊
မဇ္ဈိမပညာ၊ မုဒုပညာ အစွမ်းဖြင့် ဘုရားရှင်က မှည့်ခေါ်၍ ဟောကြား
ခဲ့ပါသည်။]

၁၀

ဘုရားရှင်သည် တရားကိုသာ ဟောတော်မူသင့်ပါလျက် ဟော်တော်မမူ
သေးဘဲ အဘယ်အကျိုးငှါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခဝေစသည်ဖြင့် အာလုပ်ပုဒ်
ထုတ်၍ ရဟန်းတော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပါသနည်း။(၅ - ၂ ၁၃၀-၁၃၁)

အဖြေ။ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့အား သတိတရား ဖြစ်စေခြင်း
အကျိုးငှာ တရားမဟောခင် ရှေးဦးစွာ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခဝေ-
ဟု အာလုပ်ပုဒ်ထုတ်၍ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူပါသည်။*
[မှန်၏။ ပရိသာတ်၌ ရဟန်းတို့သည် အခြားအကြောင်းအရာ
ကို စဉ်းစားကြကုန်၍လည်းကောင်း၊ စိတ်ကယုံ့ လွင့်ကြကုန်၍
လည်းကောင်း တရားကို ဆင်ခြင်နေကြ ကုန်၍လည်းကောင်း၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းနေကြကုန်၍လည်းကောင်း ထိုင်နေကြ
ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့ကို မခေါ်မူ၍ တရားကို ဟောတော်မူ
သော် “ဤနေသနာသည် အဘယ်နိဒါန်းနည်း၊ အဘယ်
အကြောင်းပစ္စည်းနည်း၊ အဘယ်အတ္ထုပ္ပတ်ဖြင့် ဟောကြား
တော်မူပါသနည်း” ဟု မှတ်သားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြသည်ဖြစ်၍
စိတ်ပြန့်လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ရာ၏။ မကောင်းစွာလည်း
မှတ်ယူကြကုန်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းတို့အား သတိဖြစ်စေ
ခြင်းအကျိုးငှာ ဘုရားရှင်သည် ရှေးဦးစွာ ရဟန်းကို ခေါ်ဆို၍
နောက်မှ တရားကို ဟောတော်မူ၏]

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၂၇-ခုနှစ်

၁

အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို ပဋိသင်္ခါ-၌ သဒ္ဒတ္ထ + အဓိပ္ပာယ်ထွက် ထင်စေလျက် တဿဇာနိယတ်ကို ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာပါ။ ရူပါရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ၊ တံ အာရမ္မဏံ ပ ဋိသင်္ခါ တဿ စိတ္တဿ ဘင်္ဂီ အနုပဿတိ။ (ပါ - ၅၅)

အဖြေ။

ရူပါရမ္မဏတာ-ရူပါရုံဖြစ်သော၊ ဝါ-ရူပါရုံအဖြစ်၌။ စိတ္တံ-သမ္ပယုတ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ-ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ-ပျက်၏။ ယေန စိတ္တေန-အကြင်စိတ်ဖြင့်၊ [အနိယတ်ထည့်] တံ အာရမ္မဏံ-ထိုရူပါရုံကို။ ပဋိသင်္ခါ+ပဋိသင်္ခါယ-သိ၍။ [သဒ္ဒတ္ထ]။ ဝါ-ပျက်ခြင်းအားဖြင့် မြင်၍။ [အဓိပ္ပာယ်ထွက်]။ တဿ စိတ္တဿ-ထို[အခြားသော]စိတ်ဖြင့်။ ဘင်္ဂီ-ပျက်စီးခြင်းကို။ အနုပဿတိ-အဖန်ဖန်ရှု၏။ ။

၂

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်ယောဇနာပါ။ အဿာသပဋိကင်္ခနာ နိကန္တိတဏှာစရိယာတိ နာသိကာဝါတာယတ္ထမိဒံ ကမ္မဋ္ဌာနန္တိ သလ္လက္ခေတွာ ဩဠာရိကောဠာရိကဿ အဿာသဿ ပတ္တနာသင်္ခါတာ နိကာမနာဇေ တဏှာ ပဝတ္တတိ။ တဏှာပဝတ္တိယာ သတိ ဧကတ္ထေ အသဏှဟနတော သမာဓိဿ ပရိပန္နော။ (ဋ - ၂၇၂)

အဖြေ။

အဿာသပဋိကင်္ခနာ နိကန္တိတဏှာစရိယာတိ ဧတ္ထ-အဿာသပဋိကင်္ခနာနိကန္တိတဏှာစရိယာဟူသော ဤပါဠိ၌။ အတ္ထော-အနက်သည်။ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဟောတိ-၏။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ဤကမ္မဋ္ဌာန်သည်။ နာသိကာဝါတာယတ္ထံ -နာခေါင်းလေနှင့်ဆက်စပ်၏။ ဣတိ-သို့။ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍။ ဩဠာရိကောဠာရိကဿ-ရုန့်ရင်းရုန့်ရင်း သော။ အဿာသဿ-ဝင်လေ၏။ ဝါ-ဝင်လေကို။ ပတ္တနာသင်္ခါတာ-တောင့်တသည်ဟုဆိုအပ်သော။ နိကာမနာ ဇေ-အလိုရှိအပ် သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တဏှာပဝတ္တိ-တပ်မက်မှုတဏှာ အလေ့အကျင့်အဖြစ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တဏှာ ပဝတ္တိယာ-

တပ်မက်မှတော့ ဖြစ်သည်။ သတိ-ရှိသော်။ ဧကတ္ထေ-
တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌။ အသဏ္ဍဟနတော-မတည်သော
ကြောင့်၊ သမာဓိဿ-သမာဓိ၏။ ပရိပန္နော-အနှောင့်အယှက်
ရန်သူဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ-၏။

၃ (၁) နံပါတ်ပုစ္ဆာ ပါဠိတော်၌ အနုပဿတိဟု ဟောတော်မူရာ
အဘယ်သူသည် အဘယ်ကို အဘယ်ဖြင့် အဘယ်ပုံ ထပ်ကာထပ်ကာ
ရှုပါသနည်း။ (၄ - ၁၊ ၂၄၀)

အဖြေ။ ဘင်္ဂီ အနုပဿတိ-၌ ရှုပုံ
ဘင်္ဂီနုပဿနာကို ရှုလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလုံးစုံ
သောရှုပါရုံကို အနိစ္စအားဖြင့် အဖန်ဖန်ရှု၏။ နိစ္စ အားဖြင့်မရှု။
အနိစ္စသည် ဒုက္ခဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဒုက္ခသည် အနတ္တဖြစ်
သောကြောင့်၎င်း၊ ထိုအနိစ္စကိုပင် ဒုက္ခအားဖြင့်ရှု၏။ သုခအား
ဖြင့်မရှု။ ထိုဒုက္ခကိုပင် အနတ္တအားဖြင့် အဖန်ဖန်ရှု၏။ အတ္တ
အားဖြင့် မရှု။

၄ နဝ တဏှာမူလကာ-၌ နဝ သရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ရေးတွက်ခဲ့ပါ။
(၄ - ၁၊ ၁၁၁)

အဖြေ။ နဝ တဏှာမူလကာ-၌ နဝသရုပ်
တဏှာ၊ ပရိယေသန(ရှုမှီးခြင်း)၊ လာဘ-(ရခြင်း)၊ ဝိနိစ္ဆယ-
ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ ဆန္ဒရာဂ၊ အဇ္ဈောသာန-ငါ-ငါ ဥစ္စာဟု ပြင်းစွာ
ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ ပရိဂ္ဂဟ-တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်း။
မစ္ဆရိယ-တွန့်တိုခြင်း။ အာရက္ခ-စောင့် ရှောက်ခြင်း။
(မှတ်ချက်။ ။ အဋ္ဌကထာ ၁/၁၁၁၊ ၁၁၂-ကိုပြန်ကြည့်ပါ။)

၅ (က) သေနာဘာဝနာ၊ (ခ) ပဋိလာဘဘာဝနာ၊ (ဂ) ဧကရသာဘာဝနာ၊
(ဃ) အာသေဝနာဘာဝနာ၊ ၎င်းတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာ
လာသည့်အတိုင်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၂၂)

- အဖြေ။ (က) အပ္ပနာ၏ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်သော၊ အပ္ပနာကို ရှာဖွေသောဘာဝနာသည် သေနဘာဝနာ မည်၏။
- (ခ) အပ္ပနာဘာဝနာကို ရရှိသောဘာဝနာသည် ပဋိလာဘဘာဝနာ မည်၏။
- (ဂ) ရရှိခဲ့သော ဘာဝနာ၌ ဝသီဘောသို့ရောက်အောင် လေ့ကျင့်အားထုတ်သောကာလ၌ဖြစ်သော ဘာဝနာသည် ဧကရသဘာဝနာ မည်၏။
- (ဃ) ရရှိခဲ့သော ဘာဝနာ၌ ဝသီဘောသို့ရောက်ပြီးသော ယောဂီအား အလိုရှိသည် အားလျော်စွာ သုံးဆောင်သောကာလ၌ ဖြစ်သောဘာဝနာသည် အာသေဝနာဘာဝနာ မည်၏။

၆ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည်လည်း ဘာဝနာမယကုသိုလ်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့် ဤပါဠိတော်၌ ကာမာဝစရာနံ ကုသလာနံ ဘာဝနာ- ဟုဟောတော်မ မူသနည်း ရှင်းလင်းဖြေဆိုပါ။
(၄ - ၁၀၂၁)

အဖြေ။ အပ္ပနာသို့ ရောက်ရှိသော ဘာဝနာကိုသာလျှင် အဘိဓမ္မာ၌ ဘာဝနာဟူ၍ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဤပါဠိတော်၌ ကာမာဝစရကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဘာဝနာ- ဟု မဟောပါ။

၇ စတ္တာရိ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ-၌ သင်္ဂဟဝတ္ထုသရုပ်ကို အဓိပ္ပာယ်နှင့် တကွ တခုစီ တခုစီ ရှင်းလင်းဖြေဆိုပါ။
(၄ - ၁၊ ၂၇၁-၂၇၂)

အဖြေ။ သင်္ဂဟဝတ္ထု ၄-ပါး
ဒါန ဟူသည် အထိုက်အလျောက် အလှူဒါနပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်းတည်း။
ပေယျဝဇ္ဇ ဟူသည် အထိုက်အလျောက် ချစ်ခင်သော စကားကို ဆိုခြင်းတည်း။
အတ္တစရိယ ဟူသည် ထိုထိုအမှု၌ ပြုသင့်ပြုထိုက် သောသူအား ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြုသင့်၊ မပြုသင့်တို့၌

ပြောဆိုဆုံးမခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကြီးပွားအောင် ပြုမူခြင်းတည်း။

သမာနတ္ထတာ ဟူသည် “ဤသူသည် ငါထက်ယုတ်နိမ့်၏။ ဤသူသည် ငါနှင့်တန်းတူ၏။ ဤသူသည် ငါထက်အဆင့် မြင့်၏ဟု ပိုင်းခြား၍ ထိုသူတို့နှင့်လျော်ညီစွာ ပြုကျင့်ခြင်းတည်း။

၈ အဘိနိဝေသပရာမာသောဒိဋ္ဌိ-ဟုဟောတော်မူရာ အဘယ်ကို အဘယ်သို့ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသုံးသပ်ခြင်းကြောင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါသနည်း။
(၆ - ၂၄၂)

အဖြေ။ အနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာကို ကျော်လွန်၍ နိစ္စဟူ၍ အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မှားယွင်းစွာ နှလုံးသွင်းသုံးသပ်ခြင်းကြောင့် ထိုဒိဋ္ဌိသည် အဘိနိဝေသပရာမာသောဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။

၉ ဤပါဠိတော် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ-လာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆယ်ပါးသရုပ်ကို ရေတွက်ပြပါ။
(၆ - ၂၃၃)

အဖြေ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၁၀-ပါး
၁။ နတ္ထိ ဒိန္နံ-ဒါနအကျိုးသည်မရှိ။ ၂။ နတ္ထိ ယိဋ္ဌံ- ယဇ်ငယ် ပူဇော်ခြင်းအကျိုးသည်မရှိ။ ၃။ နတ္ထိ ဟုတံ- ယဇ်ကြီး ပူဇော်ခြင်းအကျိုးသည်မရှိ။ ၄။ နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံဖလံ ဝိပါကော-ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးသည်မရှိ။ ၅။ နတ္ထိအယံလောကော- ရှေး၌ပြုခဲ့သော ကံကြောင့် ဤလောကသည်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ၆။ နတ္ထိပရောလောကော- ပရလောကသည်မရှိ။ ၇။ နတ္ထိမာတာ။ ၈။ နတ္ထိပိတာ။ ၉။ နတ္ထိသတ္တာ ဩပပါတိကာ- ကံအကြောင်းကြောင့် သတ္တဝါဖြစ်သည်မဟုတ်။ ၁၀။ နတ္ထိလောကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ။ ပ။ ပဝေဒေန္တိ။ -လောက၌ ဤလောက၊ ပရလောကကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သိသော ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြသော ရဟန်းတို့သည် မရှိ။

[မှတ်ချက်။ မြန်မာဘာသာတစ်မျိုးဖြင့်သာ ဖြေဆိုလည်းရ၏။]

၁၃ အနိစ္စ, အနိစ္စတာ, အနိစ္စာနုပဿနာ, အနိစ္စာနုပဿီ-တို့၏အရကို အသီးအသီး ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၁၀၂)

အဖြေ။ အနိစ္စ-အရ-ခန္ဓာငါးပါးတည်း။
အနိစ္စတာ-အရ-ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းတည်း။ ဝါ-ဖြစ်ပြီးပြန်မဖြစ်ခြင်းတည်း။
အနိစ္စာနုပဿနာ-အရ-အနိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့် ရုပ်အစရှိသည် တို့၌ 'အနိစ္စ' ဟု အဖန်ဖန်ရှုခြင်းတည်း။
အနိစ္စာနုပဿီ-အရ-ထိုအနိစ္စာနုပဿနာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတည်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၂၈-ခုနှစ်

၁ မဏ္ဍပေယျမိဒံ ဘိက္ခဝေ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သတ္တာ သမ္မုခိဘူတော။ တိဓတ္တ မဏ္ဍော သတ္တရိသမ္မုခိဘူတေ ဒေသနာမဏ္ဍော ပဋိဂ္ဂဟမဏ္ဍော ဗြဟ္မစရိယ မဏ္ဍော-ဟူသောပါဠိတော်ကို အနက်ယောဇနာပါ။(ပါ- ၂၇၇)
အဖြေ။ ဘိက္ခဝေ-တို့။ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ-ဤသာသနဗြဟ္မစရိယသည်။ ဝါ-ဤသိက္ခာသုံးပါးတည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ဖြစ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယသည်။ မဏ္ဍပေယျံ- အညစ်အကြေးကင်းစင် အထူးကြည်လင်သော သောက်ဖွယ်ပေတည်း။ သတ္တာ-ဘုရား ရှင်သည်။ သမ္မုခိဘူတော- မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်တွေ့ရှိနေ ရသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ-၏။ သမ္မုခိဘူတေ- မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ သတ္တရိ-ဘုရားရှင်၌။ ဒေသနာမဏ္ဍော- ဓမ္မဒေသနာမဏ္ဍသည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟမဏ္ဍော- ဒေသနာကိုခံယူသော ပဋိဂ္ဂဟမဏ္ဍသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယ မဏ္ဍော-မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယမဏ္ဍသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဤသို့။ တိဓတ္တမဏ္ဍော-မဏ္ဍသုံးပါးအပြားရှိ၏။

၂ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိတိ ဧတ္ထာပိ ဒွေ ပဋိနိဿဂ္ဂါ ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါ စ ပက္ခန္ဓနပဋိနိဿဂ္ဂေါစ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂေါယေဝ အနုပဿနာ ပဋိနိဿဂ္ဂါ နုပဿနာ၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂါနမေတံ အဓိဝစနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်ယောဇနာပါ။ (၅ - ၂ ၁၀၂)

အဖြေ။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိတိဧတ္ထာပိ- ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ-ပဋိနိဿဂ္ဂတို့သည်။ ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါစ-သည်လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဓနပဋိနိဿဂ္ဂေါစ-သည်လည်းကောင်း။ ဒွေ-နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါယေဝ-ပဋိနိဿဂ္ဂသည်ပင်လျှင်၊ အနုပဿနာ-အဖန်ဖန် ရှုခြင်းသည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ-မည်၏။ ဧတံ-ဤပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာဟူသော အမည်သည်။ ဝိပဿနာမဂ္ဂါနံ-ဝိပဿနာမဂ်တို့၏။ အဓိဝစနံ-အမည်ပေတည်း။

၃ သလ္လေခဋ္ဌဉာဏနိဒ္ဒေသ-၌ ဟောတော်မူအပ်သော တန်ခိုးငါးပါးတို့တွင် အဘယ်တန်ခိုးဖြင့် အဘယ်ကိုကုန်စေသနည်း၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၉၉-၁၀၀)

အဖြေ။ ပဉ္စ တေဇာ-(တန်ခိုး ၅-ပါး)

စရဏ၊ ဂုဏ၊ ပညာ၊ ပုည၊ ဓမ္မတေဇ။

၁။ သီလတန်ခိုးတည်းဟူသော စရဏတေဇဖြင့် ထက်မြက်အောင်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဒုဿီလတေဇကို ကုန်ခမ်းစေ၏။

၂။ သမာဓိတန်ခိုးတည်းဟူသော ဂုဏတေဇဖြင့် ထက်မြက်အောင် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ယုံလွင့်ခြင်း တန်ခိုးတည်းဟူသောအဂုဏတေဇကို ကုန်ခမ်းစေ၏။

၃။ ဝိပဿနာတန်ခိုးတည်းဟူသော ပညာတေဇဖြင့် ထက်မြက်အောင်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မောဟတန်ခိုးတည်း-ဟူသောဒုပ္ပညတေဇကို ကုန်ခမ်းစေ၏။

- ၄။ အရိယမဂ်ကုသိုလ်တန်ခိုးတည်းဟူသော ပုညတေဇဖြင့် ထက်မြက်အောင် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကုသိုလ် ကံတန်ခိုးတည်းဟူသော အပုညတေဇကို ကုန်ခမ်းစေ၏။
- ၅။ ဘုရားရှင်၏ တရားစကားတော်တန်ခိုးတည်းဟူသော ဓမ္မတေဇဖြင့် ထက်မြက်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တိတ္ထိတို့၏ ဝါဒစကားတန်ခိုးတည်းဟူသော အဓမ္မတေဇကို ကုန်ခမ်းစေ၏။

၄ သမန္တစက္ခု-အရဖြစ်သော ၁၄-ပါးကုန်သော ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်တို့ကို စုံလင်စွာ ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၁၂၇)

အဖြေ။ သမန္တစက္ခု-အရ ဗုဒ္ဓစက္ခု ၁၄-ပါး

- ၁။ ဒုက္ခေဉာဏ် ဗုဒ္ဓဉာဏ်၊
- ၂။ ဒုက္ခသမုဒယေ ဉာဏ် ဗုဒ္ဓဉာဏ်၊
- ၃။ ဒုက္ခနိရောဓေ-ဉာဏ် ဗုဒ္ဓဉာဏ်၊
- ၄။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ ဉာဏ် ဗုဒ္ဓဉာဏ်၊
- ၅။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒေ ဉာဏ် ဗုဒ္ဓဉာဏ်၊
- ၆။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊
- ၇။ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊
- ၈။ ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊
- ၉။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၊
- ၁၀။ သတ္တာနံ အာသယာနုဿဉာဏ်၊
- ၁၁။ ယမကပါဋိတိရဉာဏ်၊
- ၁၂။ မဟာကရုဏာသမာပတ်ဉာဏ်၊
- ၁၃။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊
- ၁၄။ အနာဝရဏဉာဏ်၊

၅ သုဒ္ဓိကပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏနိဒ္ဒေသ-၌ ပညာပဘောဒမရိသည့်ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် အတ္တနာနတ္တေ ပညာ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒေ ဉာဏ်-စသည်ကို ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၃၄၄)

အဖြေ။ သုဒ္ဓိကပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏနိဒ္ဒေသ-၌ ပညာပဘောဒမရိသော် လည်း မိမိသည် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သစ္စာလေးပါး တရားမျှလောက်အားဖြင့် အတ္တအရိသည့်တို့၏ များပြား သည်၏အဖြစ်သည် ဖြစ်သင့်သောကြောင့် အတ္တနာနတ္တေ ပညာ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒေဉာဏ် စသည်ကို ဟောတော်မူအပ် သည်။

၆ ဝိပဿနာနှင့်မဂ်ကို ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂ ပက္ခန္ဓနပဋိနိဿဂ္ဂ-ဟူ၍ ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းများကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။(၄ - ၂၊ ၁၀၂-၁၀၃)

အဖြေ။ ဝိပဿနာ သည် တဒင်္ဂအားဖြင့် ခန္ဓာဘိသင်္ခါရတို့နှင့် တကွ ကိလေသာတို့ကို စွန့်၏။ သင်္ခတ၏ အပြစ်ကို မြင်သဖြင့်လည်း သင်္ခတ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်ကိုင်သောအားဖြင့် ပြေးဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂ + ပက္ခန္ဓနပဋိ နိဿဂ္ဂ ဟူ၍ ဆိုရသည်။
မဂ် သည် သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ခန္ဓာဘိသင်္ခါရတို့နှင့်တကွ ကိလေသာတို့ကို စွန့်၏။ အာရုံပြုသောအားဖြင့်လည်း နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိစ္စာဂ ပဋိနိဿဂ္ဂ + ပက္ခန္ဓနပဋိဿဂ္ဂ ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။

၇ နာနတ္ထသညာနံ အမနသိကာရာ-၌ နာနတ္ထသညာ-တို့၏သရုပ်ကို စုံလင်စွာ ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ နာနတ္ထသညာမည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၁၅၅)

အဖြေ။ နာနတ္ထသညာတို့၏ သရုပ် ကာမာဝစရကုသိုလ်သညာ ၈-ပါး၊ အကုသိုလ်သညာ ၁၂-ပါး၊ ကာမာဝစရကုသလဝိပါက်သညာ ၁၁-ပါး၊ အကုသလဝိပါက်

သညာ ၂-ပါး၊ ကာမာဝရကိရိယာ သညာ ၁၁-ပါး၊ စုစုပေါင်း ၄၄-ပါးကုန်သော ဤသညာ တို့သည် အချင်းချင်းမတူကွဲပြား ထူးခြားသော သဘောရှိသောကြောင့် “နာနတ္ထသညာ” ဟုဆိုကြကုန်၏။

၈

အဘယ်ကံ၏ အဘယ်အကျိုးကို ယူ၍ အတ္တိ ကမ္မံ အတ္တိ ကမ္မဝိပါကော၊ အတ္တိကမ္မံ နတ္တိ ကမ္မဝိပါကော၊ အတ္တိ ကမ္မံ ဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကော- ဟုဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း၊ အဋ္ဌကထာအဘော်ကျ ရှင်းလင်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂ ၁၇၅)

အဖြေ။

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပြုအပ်သော ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံ၏ ဤဘဝ၌ ပင် အကျိုးပေးမှုကိုယူ၍ “အတ္တိကမ္မံ အတ္တိ ကမ္မဝိပါကော” ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်။

ပစ္စုပ္ပန်ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံ၏ အကြောင်းချွတ်ယွင်းသော ကြောင့် ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အကျိုးမပေးမှုကိုလည်းကောင်း ဤမျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောသူ၏ ဤဘဝ၌ အကျိုးမပေးသော အကျိုးကိုလည်းကောင်းယူ၍ အတ္တိကမ္မံ နတ္တိ ကမ္မဝိပါကော ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်။

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပြုအပ်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ၏ လည်းကောင်း၊ အပရာပရိယဝေဒနိယကံ၏လည်းကောင်း အနာဂတ်ဘဝ၌ အကျိုးပေးမည့် အကျိုးဝိပါက်ကိုယူ၍ အတ္တိကမ္မံ ဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကော ဟု ဟောတော်မူသည်။

၉

ဒသဗလဉာဏ်တော် ၁၀-ပါးကို သဝိတက္က သဝိစာရ၊ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္ထ၊ အဝိတက္ကာဝိစာရ၊ ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ လောကီယ လောကုတ္တရာအားဖြင့် ဝေဘန်၍ ပြပါ။ (၄ - ၂ ၂၃၅)

အဖြေ။

ဌာနာဌာန ကောသလ္လဉာဏ်မှစ၍ အစဉ်အတိုင်း ခုနှစ်ပါး ကုန်သော ဒသဗလဉာဏ်တို့သည် သဝိတက္က သဝိစာရ+ ကာမာဝစရ ဖြစ်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓေဓိဝါသညာဏ် နှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏ် ၂-ပါးတို့သည် အဝိတက္ကအဝိစာရ + ရူပါဝစရ ဖြစ်ကုန်၏။

အာသဝက္ခယညာဏ်သည် ရံခါ သဝိတက္ကသဝိစာရ၊ ရံခါ အဝိတက္ကဝိစာရ မဟုတ်၊ ရံခါ အဝိတက္ကအဝိစာရ+ လောကုတ္တရာ ဖြစ်၏။

(မှတ်ချက်။ ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည် သဝိတက္က သဝိစာရ၊ ကာမာဝစရ၊ လောကီယ-ဖြစ်၏။)

၁၀

အပရေပိ တယော သင်္ခါရာ၊ ကါယသင်္ခါရော ဝစီသင်္ခါရော စိတ္တသင်္ခါရော-၌ ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ စိတ္တသင်္ခါရမည်သော တရားတို့ကို သိသာထင်ရှားစွာ ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၂၄၁)

အဖြေ။

ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်ကိုဖြစ်စေ၍ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ မှဖြစ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စေတနာ ၈-ပါး၊ အကုသိုလ်စေတနာ ၁၂-ပါး၊ အဘိညာဉ်စေတနာ ၁-ပါး၊ ပေါင်းစေတနာ ၂၁-ပါး သည် ကာယသင်္ခါရ မည်၏။ ဝစီသင်္ခါရ မည်၏။

မနောဒွါရ ၅ ခုဖြစ်သော နှစ်ဆယ့်ကိုးပါးသော စေတနာအားလုံးသည် စိတ္တသင်္ခါရတရား မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၂၉-ခုနှစ်

၁

အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တော စ ပဿန္တိ ဣဓဘိက္ခဝေဘိက္ခု ဘူတံ၊
ဘူတတော ပဿတိ၊ ဘူတံ ဘူတတော ဒိသ္မာ ဘူတဿ နိဗ္ဗိဒါယ
ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တော
စ ပဿန္တိ။ (ပါ - ၁၅၉)

အဖြေ။

ဘိက္ခဝေ-တို့။ ကထဉ္စ-အဘယ်သို့လျှင်။ စက္ခုမန္တော-
ပညာမျက်စိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဿန္တိ-မြင်ကြကုန် သနည်း။
[စ-သဒ္ဓါအတိရေကအနက်] ဘိက္ခဝေ-တို့။ ဣဓ-ဤသာသနာ
တော်၌။ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။ ဘူတံ-အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်
သော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော ဒုက္ခကို။ ဘူတတော-
အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော
ဒုက္ခအားဖြင့်။ ပဿတိ-မြင်၏။ ဘူတံ-ကို။ ဘူတတော-
အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ-မြင်၍။ ဘူတဿ-အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်
သော ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲဒုက္ခ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ-ငြိမ်းငွေ့သော
ဝိပဿနာအကျိုးငှာ။ ဝိရာဂါယ-တပ်မက်ခြင်းကင်းသော
အရိယမဂ်၏ အကျိုးငှာ။ နိရောဓာယ-တပ်မက်ခြင်းကင်းရာ
နိဗ္ဗာန်၏အကျိုးငှား။ ပဋိပန္နော-ကျင့်ကြံကြိုးတုတ် အားထုတ်
သည်။ ဟောတိ-၏။ ဘိက္ခဝေ-တို့။ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်။
စက္ခုမန္တော-ပညာမျက်စိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဿန္တိ-
မြင်ကုန်၏။

၂

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာလာ ဂါထာကို အနက်ပေးပါ။

ပဒုမံ ယထာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓံ၊ ပါတော သိယာ ဖုလ္လမဝိတဂန္ဓံ။
အဂီရသံ ပဿ ဝိရောစမာနံ၊ တပန္နမာဒိစ္စမိန္ဒလိက္ခေ။ (ဋ - ၂၊ ၂၆၈)

အဖြေ။

ပါတော-နံနက်အချိန်အခါ၌။ ဖုလ္လံ-ပွင့်သော။ အဝိတဂန္ဓံ-
အနံ့လည်းမကင်းသော။ ကောကနာဒံ-ကောက နာဒဟုဆို
အပ်သော။ ပဒုမံ-ပဒုမာကြာပန်းသည်။ ဝိရောစမာနံ-

တင့်တယ်ခြင်းသည်။ သိယာ ယထာ-ဖြစ် သည်ကဲ့သို့။ သုဂန္ဓ-
မိမိ၏ရနံ့ဂုဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာ အနံ့ ရှိတော်မူသော။
အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌။ တပန္န-အလင်းအရောင်ရှိသော။
အာဒိစ္စိက္ကဝ-နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစမာန-တင့်တယ်တော်မူ
သော။ အဂီရသံ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿ-ဖူးလော့။

၃

အားနှစ်မျိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း သင်္ခါရသုံးမျိုးတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သောပညာသည် နိရောဓသမာပတ္တိဉာဏ်မည်၏-ဟုဆိုရာ
အားနှစ်မျိုးကိုဖော်ပြ၍ သင်္ခါရသုံးမျိုးတို့၏ငြိမ်းရာဌာနများကိုလည်း
ညွှန်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၉၅-၉၆)

အဖြေ။

အားနှစ်မျိုးသရုပ်-

သမထဗလ၊ ဝိပဿနာဗလ တို့ဖြစ်သည်။

သင်္ခါရ ၃-မျိုးတို့၏ ငြိမ်းရာဌာနများ-

- * ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိတက်
ဝိစာရဟုဆိုအပ်သော စိတ်သင်္ခါရတို့သည် ငြိမ်းကုန်
၏။
- * စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဝင်သက်၊
ထွက်သက် ဟုဆိုအပ်သော ကာယသင်္ခါရတို့သည်
ငြိမ်းကုန်၏။
- * သညာ ဝေဒနာ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား
သညာဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော စိတ္တသင်္ခါရတို့သည် ငြိမ်း
ကုန်၏။

၄

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အပ္ပရဇက္ခ ကိလေသာမြူနည်းသူ-ဟု ခေါ်ဆို
ပါသနည်း။ ပါဠိတော်သွားကို စဉ်းစား၍ မမှားအောင်ရေးသားခဲ့ပါ။
(ပါ - ၁၁၆)

အဖြေ။

သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်
ကိလေသာမြူနည်းသူ+အပ္ပရဇက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

၅ သဗ္ဗညုတဉာဏ် အနာဝရဏဉာဏ်နှစ်ပါးတို့သည် အတူတူပင်လော၊ တခြားစီလော၊ ခိုင်လုံသောအကြောင်း ပြု၍၊ ရှင်လင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

(၄ - ၂၃၆။ ပါ-၁၂၅-၁၂၆)

အဖြေ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် အနာဝရဏဉာဏ်နှစ်ပါးတို့သည် အတူ တူပင်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနာဝရဏဉာဏ် သည် တရားဓမ္မအားဖြင့်သီးခြားမရှိ၊ ဉာဏ်တခုတည်းကိုပင် အခြင်းအရာအာကာရထူးခြားသောအားဖြင့် သဒ္ဓိန္ဒြိယ သဒ္ဓါဗလ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်+ အနာဝရဏ ဉာဏ်-ဟုအပြားအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်၏။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်ပင်လျှင် အပိတ်အပင်အတားအဆီး မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ခုသော ဓမ္မသည် ၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှာ မတတ်စွမ်းနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံကုန် သောတရားတို့သည် အာဝဇ္ဇန်းနှင့် ဆက်စပ်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အနာဝရဏ-ဟုဆိုအပ်၏။

၆ ဤကာမဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤကာမဘုံကိုစွန့်၍ ဗြဟ္မာဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို အသီးသီး ခွဲခြားကောက်ပြု၍၊ အဘယ်တရားများကို ဇိဝိတသင်္ခါရ-ဟုခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

(ပါ - ၁၆၀။၄ - ၂၊ ၆၇။၄ - ၂၊ ၁၇၂)

အဖြေ။ * ဤကာမဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ-

သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်၊ ကောလံကောလ သောတာပန်၊ ဧကဗီဇိ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် နှင့်မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ရဟန္တာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြပါ သည်။

ဤကာမဘုံကို စွန့်၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ-

* အသက်အပိုင်းအခြားအလယ်၏ အကြား၌ပင်လျှင် ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်။ (အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်)

အသက်အပိုင်းအခြားအလယ်ကို ကျော်လွန်၍၎င်း သေဆုံးသွား၍၎င်း ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်)

ပြုပြင်စီရင်ခြင်း လုံ့လပယောဂဖြင့် ပြင်းစွာအား ထုတ်မှုကိုမပြုမူ၍သာ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်)

ပြုပြင်စီရင်ခြင်းပယောဂဖြင့် ဆင်းရဲစွာပြင်းစွာသော အားထုတ်မှုကိုပြု၍သာလျှင် ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်)

အကနိဋ္ဌာ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အထက်မဂ်ကိုရရှိ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

* ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ နာမ်ဇိဝိတိန္ဒြေ-ဟုဆိုအပ်သော 'အာယု+အသက်၊ တေဇောဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်ငွေ့၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ဟုဆိုအပ်သောဝိညာဏ်၊ ဤတရားသုံးပါးတို့သည် ဇိဝိတသင်္ခါရ မည်ကုန်၏။

၂ မေတ္တာအကျိုးဆယ့်တစ်မျိုးကို ပြည့်စုံစွာ ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ သစ္စာလေးပါးကို သင်္ခတသစ္စာ၊ အသင်္ခတသစ္စာ ခွဲခြားပြခဲ့ပါ။

အဖြေ။ မေတ္တာအကျိုး-၁၁-မျိုး

ချမ်းသာစွာအိပ်ရ၏။ ချမ်းသာစွာနိုး၏။ အိပ်မက်ဆိုးကို မမြင်မက်။ လူတို့ချစ်ခင်၏။ နတ်တို့ချစ်ခင်၏။ နတ်တို့စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ မေတ္တာပွားသူအား မီး၊ အဆိပ်၊ လက်နတ်မတွေ့မထိ၊ စိတ်သည် လျင်စွာတည်ကြည်၏။ မျက်နှာအဆင်းကြည်လင်၏။ အထက်မဂ်ဖိုလ်မရသော် ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့လားရ၏။

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာတို့သည် (ကံအစရှိသော အကြောင်းတို့သည် ပေါင်းဆုံ၍ ပြုပြင် စီရင်အပ်သောကြောင့်) သင်္ခတသစ္စာ မည်ကုန်၏။

နိရောဓသစ္စာသည် (ကံ အစရှိကုန်သော အကြောင်းတို့ သည် ပေါင်းဆုံ၍ မပြုအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) အသင်္ခတသစ္စာ မည်၏။

၈

ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိနှင့် မနောမယိဒ္ဓိနှစ်မျိုးတို့၏တန်ခိုးဖန်ဆင်ပုံခြားနားချက်ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပြီးလျှင်၊ ရှင်ဗာကုလ၏ ငါးမျိုးသော်လည်း မသေခြင်း၊ သာမာဝတီအား ဥတေနမင်း လေးနှင့်ပစ်ခွင်းသော်လည်း ပစ်၍မရခြင်းတို့သည် အဘယ်ကုဒ္ဓိတို့၏အစွမ်းများ ဖြစ်ကြပါသနည်း။

(၄ - ၂၊ ၂၆၅။ ပါ - ၃၈၉-၃၉၀)

အဖြေ။ ပင်ကိုယ်အဆင်းကို စွန့်လွှတ်ခြင်း အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော တန်ခိုးသည် ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ မည်၏။

ကိုယ်တွင်း၌ အခြားသောစိတ်ဖြင့်ပြီးသောကိုယ်၏ ပြုပြင် ဖန်ဆင်းခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သောတန်ခိုးသည် မနောမယိဒ္ဓိ မည်၏။

ရှင်ဗာကုလ၏ ငါးမျိုးသော်လည်း မသေခြင်းသည် ဉာဏ ဝိပွာရာက္ကဒ္ဓိ၏အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သာမာဝတီအား ဥတေနမင်း လေးဖြင့်ပစ်ခွင်း၍မရခြင်းသည် သမာဓိဝိပွာရာက္ကဒ္ဓိ၏အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၉ ဘုရားရှင်၏ကာယဗလကို ပုရိသဗလအရေအတွက်အားဖြင့် အတိအကျ တွက်ချက်ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၂၃၁)

အဖြေ။ ဘုရားရှင်၏ကာယဗလသည် အားကောင်းသော ယောက်ျား ပေါင်း ကုဋေတစ်သောင်းတို့၏ အင်အားနှင့် ညီမျှသော အားရှိ ၏။

၁၀ ပါဠိဟာရိယသုံးပါးသရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ အဘယ်သို့သော ပါဠိဟာရိယကို အနုသာသနီပါဠိဟာရိယဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်း၊ ပါဠိတော်သွားကျကျ ရေးသားခဲ့ပါ။ (ပါ - ၄၀၁- ၄၀၂)

အဖြေ။ ပါဠိဟာရိယ ၃-မျိုး
ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ၊ အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ၊ အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယ။

“သင်တို့သည် ဤသို့ ကြံစည်ကြ၊ ဤသို့ မကြံစည်ကြ ပါကုန်လင့်၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းကြ၊ ဤသို့ နှလုံးမသွင်းကြပါ လင့်၊ ဤတရားကို ပယ်ကြ၊ ဤတရားကိုရအောင် အားထုတ် ၍နေကြ”ဟု ဆိုဆုံးမခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ပြာဋိဟာကို အနုသာသနီပါဠိဟာရိယ-ဟုခေါ်ဆို၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၀-ခုနှစ်

၁

အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။
ကထံ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဝိပဿနံ ဘာဝေတိ? နေက္ခမ္မဝသေန စိတ္တဿ
ဧကဂ္ဂတာ အဝိက္ခေပေါ သမာဓိ၊ တတ္ထ ဇာတေ ဓမ္မေ အနိစ္စတော
အနုပဿနဋ္ဌေန ဝိပဿနာ၊ ဒုက္ခတော အနုပဿနဋ္ဌေန ဝိပဿနာ၊
အနတ္တတော အနုပဿနဋ္ဌေန ဝိပဿနာ။ ဣတိ ပဌမံ သမထော ပစ္ဆာ
ဝိပဿနာ။ (ပါ - ၂၈၄)

အဖြေ။

ကထံ-အဘယ်သို့။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမံ-သမထရှေ့သွားရှိသော။
ဝိပဿနံ-ကို။ ဘာဝေတိ-ပွားသနည်း။ [ဣတိ-အယံ-
ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ-အမေးတည်း။ နေက္ခမ္မ ဝသေန
အားဖြင့်။ စိတ္တဿ-၏။ ဧကဂ္ဂတာ-တစ်ခုတည်းသောအာရုံ
ရှိသော။ အဝိက္ခေပေါ-မယုံလွင့်သော။ သမာဓိ-တည်း။ တတ္ထ-
ထိုသမာဓိ၌။ ဇာတေ-ဖြစ်သော။ ဓမ္မေ-စိတ်စေတသိက်တရား
တို့ကို။ အနိစ္စတော-အားဖြင့်။ အနုပဿနဋ္ဌေန-အဖန်ဖန်ရှု
သောအနက် သဘောကြောင့်။ ဝိပဿနာ-သည်။ ဟောတိ-
၏။ ဒုက္ခတော-အားဖြင့်။ အနုပဿနဋ္ဌေန-ကြောင့်။
ဝိပဿနာ-သည်။ ဟောတိ-၏။ အနတ္တတော-အားဖြင့်
အနုပဿနဋ္ဌေန-ကြောင့်။ ဝိပဿနာ-သည်။ ဟောတိ-၏။
ဣတိ-ဤသည်ကား။ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ။ သမထော- သမထ
တည်း။ ပစ္ဆာ-နောက်၌။ ဝါ-နောက်မှ။ ဝိပဿနာ-တည်း။

၂

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။
ယထာ နာမ ဒုန္နိက္ခိတ္တံ မူသိကစ္ဆိန္နံ ပေသကာရာနံ တန္တိ တဟိ တဟိ
အာကုလံ ဟောတိ၊ ဣဒံ အဂ္ဂံ ဣဒံ မူလန္တိ အဂ္ဂေန ဝါ အဂ္ဂံ၊ မူလေန
ဝါ မူလံ သမာနေတုံ ဒုက္ကရံ ဟောတိ၊ ဧဝမေဝ သတ္တာ ပစ္စယာကာ ရေ
ခလိတာ အာကုလာ ဗျာကုလာ ဟောန္တိ၊ န သက္ကောန္တိ ပစ္စယာကာရံ
ဥရံ ကာတုံ။ (ဋ - ၂၊ ၁၇)

အဖြေ။ (ယထာ နာမ-ဥပမာမည်သည်ကား) ဒုနိန္ဒိတ္တံ-မကောင်း သဖြင့်ထားအပ်သော။ မူသိကစ္ဆိန္ဒ-ကြွက်သည် ကိုက်ဖြတ်အပ် သော။ ပေသကာရာနံ-ယက်တန်းသည် တို့၏။ တန္တံ- ချည်သည်။ တဟိ+တဟိ-ထိုထိုအရပ်၌။ အာကုလံ - ရှုပ်ထွေးသည်။ ဟောတိ-၏။ “ဣဒံ-ဤအရာသည်။ အဂ္ဂံ- အဖျားတည်း။ ဣဒံ-ဤအရာသည်။ မူလံ-အရင်းတည်း။” ဣတိ-သို့။ အဂ္ဂေန-အဖျားဖြင့်။ အဂ္ဂံဝါ-အဖျားကိုလည်း ကောင်း။ မူလေန-အရင်းဖြင့်။ မူလံဝါ-အရင်း ကိုလည်း ကောင်း။ သမာနေတုံ-ကောင်းစွာဆောင်ယူခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ- ခဲယဉ်းသည်။ ဟောတိ ယထာ-ဖြစ်သည် သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ- ဤဥပမာ တူစွာသာလျှင်။ သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည်။ ပစ္စယာ ကာရေ-ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၌။ အာကုလာ+ဗျာကုလာ-ရှုပ်ထွေး နောက် ကျကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပစ္စယာကာရံ-ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို။ ဥဇံ-ဖြောင့်စွာ။ ကာတုံ-ငှာ။ နသက္ကောန္တိ- မတတ်နိုင်ကုန်။

၃ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းတဆယ့်ရှစ်ပါး၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း လေးဆယ့်လေးပါး တို့ကို ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၁၅၄)

အဖြေ။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ၁၈-ပါး
 သဿတဝါဒ ၄-ပါး။ ဧကစ္စသဿတဝါဒ ၄-ပါး။
 အန္တာနန္တိက ၄-ပါး။ အမရာဝိက္ခေပိက ၄-ပါး။
 အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိက ၂-ပါး။ ပေါင်း ၁၈-ပါးတို့တည်း။
 အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ၄၄-ပါး
 သညီဝါဒ ၁၆-ပါး။ အသညီဝါဒ ၈-ပါး။
 နေဝသညီနာသညီဝါဒ ၈-ပါး။ ဥစ္ဆေဒဝါဒ ၇-ပါး။
 ဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ ၅-ပါး။ ပေါင်း ၄၄-ပါးတို့တည်း။

၄ သတ္တဝါအားလုံးကို ရန်ကင်း ဘေးကင်း ချမ်းသာခြင်း ရှိစေရန် မေတ္တဗို့ရာ၌ မည်သည့် တရားကြောင့် ဗိုလ်ငါးပါးတို့၏ မတုန်လှုပ်ပုံကို ဖြေပါ။ (ပါ - ၃၁၇)

အဖြေ။ အဿဒ္ဓိယတရား၊ ကောသဇ္ဇတရား၊ ပမာဒတရား၊ ဥဒ္ဓစ္စတရား၊ အဝိဇ္ဇာတရားတို့ကြောင့် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာဗိုလ်ငါးပါးတို့ မတုန်လှုပ်။

၅ နိရောဓာနုဿနာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါ နုပဿနာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ကို ဖြေပါ။ (ဋ - ၁၊ ၈၆)

အဖြေ။ အနိစ္စအစရှိသော အနုပဿနာ ငါးပါးတို့၏ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိရောဓာနုပဿနာ ဖြစ်၏။ ယင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကား သမုဒယ တည်း။
အနိစ္စအစရှိသော အနုပဿနာခြောက်ပါးတို့၏ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ ဖြစ်၏။
ယင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ကား အာဒါန တည်း။

၆ သစ္စာလေးပါးတို့၏လက္ခဏာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ရှေးဦးစွာဟောရခြင်း အကြောင်း နှစ်ပါး ရောဂါစွဲကပ်နေသော လူနာကြီးနှင့်တူပုံတို့ကို ဖြေပါ။ (ဋ - ၁၊ ၁၈၃)

အဖြေ။ ဒုက္ခသစ္စာ သည် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၊ နာကျင်ခြင်း ဗာဓနလက္ခဏာရှိ၏။ သမုဒယသစ္စာသည် အမွန်အစ ပဘဝလက္ခဏာရှိ၏။ နိရောဓသစ္စာသည် ငြိမ်းအေးခြင်း သန္တိလက္ခဏာရှိ၏။ မဂ္ဂသစ္စာသည် သံသရာမှထွက်မြောက်ခြင်း နိယျာနလက္ခဏာ ရှိ၏။
ရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံ သော သတ္တဝါတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း လွယ်ကူစွာသိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ရှေးဦးစွာ ဟောရသည်။

ဒုက္ခသစ္စာသည်   ရောဂါစွဲနေသူနှင့်တူ၏။
 သမုဒယသစ္စာသည်   ရောဂါဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းနှင့်
    တူ၏။
 နိရောဓသစ္စာသည်   ရောဂါကင်းပျောက်သည်နှင့်
    တူ၏။
 မဂ္ဂသစ္စာသည်   ဆေးနှင့်တူ၏။

၇   ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အနိစ္စမည်ကြောင်း သုံးပါး၊
 ဒုက္ခမည်ကြောင်းသုံးပါး၊ အနတ္တမည်ကြောင်း သုံးပါးတို့ကို ဖြေပါ။
    (၄ - ၁၊ ၂၅၀)

အဖြေ။   အနိစ္စမည်ကြောင်း ၃-ပါး
 ဖြစ်ပြီးပြန်မဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၎င်း၊ အနိစ္စ
 ကေနိ စင်စစ်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ အစအဆုံး ရှိသော
 ကြောင့်၎င်း တည်း။

ဒုက္ခမည်ကြောင်း ၃-ပါး
 အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၎င်း၊
 ဖြစ်ပျက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်တတ်သော သဘော ကြောင့်၎င်း၊
 ဒုက္ခဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့်၎င်းတည်း။

အနတ္တမည်ကြောင်း ၃-ပါး
 အလိုသို့မလိုက်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၎င်း၊
 အကြောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်၍ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊
 အရှင်သခင်၊ နေတတ်သူ၊ ပြုတတ်သူ၊ ခံစားတတ်သူ၊ မရှိသော
 ကြောင့်၎င်းတည်း။

၈   နာမ်လေးပါးတို့၏ သရုပ်ကို ထုတ်ဖော်၍ ယင်းနာမ်တို့၏ ဗျဉ္ဇန၊ နိရုတ္တိ
 အဘိဇာယ မည်ခြင်းအကြောင်းတို့ကို ဖြေပါ။   (၄ - ၁၊ ၂၇၇)

အဖြေ။ နာမ် ၄-ပါး

သာမညနာမ်၊ ဂုဏ်နာမ်၊ ကိတ္တိမနာမ်၊ ဩပပါတိကနာမ်၊
ယင်းနာမ်တို့သည် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်စွာ ပြတတ်သော
ကြောင့် ဗျဉ္ဇန-မည်၏။ “ပြုပြင်စီရင်တတ်ကုန်သောကြောင့်
သင်္ခါရ-ဟုဆိုကုန်၏” ဤသို့ထုတ်ဆောင်၍ အကြောင်းနှင့်
တကွပြု၍ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိရုတ္တိ မည်၏။
ဤနာမ်သည် အနက်ကို ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်
အဘိလာပ မည်၏။

၉

သဗ္ဗ ဇာနာတိ ဟူသော ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်၏ ရူပါရုံကို သိတော်မူပုံကို ဖြေပါ။ (၄ - ၂၊ ၃၈-၃၉)

အဖြေ။

သဗ္ဗ ဇာနာတိ-၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည် ရူပါရုံကို သိပုံ-
အပိုင်း အခြားမဲ့ကုန်သော လောကဓာတ်တို့၌ ဤလူနတ်
လောကအား ‘နိလ၊ ပီတ’ ဟု အစရှိသော ရူပါရုံသည်
စက္ခုဒွါရ၌ ထင်လာ၏။ ဤသတ္တဝါသည် ဤခဏ၌ ဤမည်
သော ရူပါရုံကိုမြင်၍ ဝမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
စိတ်ဆိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်
လည်းကောင်း ဖြစ်၏-ဟူသော ထိုအလုံးစုံကို ဘုရားရှင်၏
သဗ္ဗညုတဉာဏ် က သိတော်မူ၏။

၁၀

အာနာပါန အားထုတ်သူတို့ သိနိုင်ဘို့ရာ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့၏
အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးကို ဖြေ၍၊ ယင်းသုံးပါးသို့ လိုက်၍ ပွားများနေသော
ယောဂီအား စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း သမာဓိမရခြင်း အကြောင်းကို ဖြေပါ။
(၄ - ၂၊ ၇၂)

အဖြေ။

ထွက်သက်၏အစကား ချက်တည်း။ အလယ်ကား ဟဒယ
နှလုံးတည်း။ အဆုံးကား-နာဖျား၊ မုခနိမိတ်၊ ပြင်ပအာကာ
သတည်း။ ဝင်သက်၏ အစကား-နာဖျား၊ မုခနိမိတ်တည်း။
အလယ်ကား ဟဒယနှလုံးတည်း။ အဆုံးကား ချက်တည်း။

ယင်းထွက်သက်ဝင်သက်၏ အစအလယ် အဆုံး သုံးပါးသို့လိုက်၍ ပွားများသော ယောဂီအား ဌာနအမျိုး မျိုးသို့ အစဉ်လိုက်နေရသဖြင့် စိတ်သည် ကိုယ်တွင်း၌ ပျံ့လွင့်သွား ၏။ ကိုယ်တွင်း၌ ပျံ့လွင့်နေသော စိတ်သည် တစ်ခုတည်း သောအာရုံ၌ မတည်နိုင်သောကြောင့် သမာဓိမရနိုင်။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၁-ခုနှစ်။

၁ အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။
ကထံ ဂေါစရဋ္ဌေန သမထဝိပဿနံ ယုဂနဒ္ဓံ ဘာဝေတိ? ဥဒ္ဓစ္စံ ပဇဟ တော စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ အဝိက္ခေပေါ သမာဓိ နိရောဓဂေါစရော၊ အဝိန္ဒံ ပဇဟတော အနုပဿနဋ္ဌေန ဝိပဿနာ နိရောဓဂေါစရော။ ဣတိ ဂေါစရဋ္ဌေန သမထဝိပဿနာ ဧကရသာ ဟောန္တိ၊ ယုဂနဒ္ဓါ ဟောန္တိ၊ အညမညံ နာတိဝတ္တန္တိ။ (ပါ - ၂၈၈)

အဖြေ။ ကထံ - အဘယ်သို့။ ဂေါစရဋ္ဌေန - အာရုံကျက်စားရာ မှီအပ်သောအရာဟူသော အနက်သဘောဖြင့်။ ယုဂနဒ္ဓံ - အစုံဖြစ်သော။ သမထဝိပဿနံ - ကို။ ဘာဝေတိ - သနည်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ - ကို။ ပဇဟတော - ပယ်စွန့် သောအားဖြင့်။ စိတ္တဿ - ၏။ ဧကဂ္ဂတာ - တစ်ခုတည်း သော အာရုံရှိသော။ အဝိက္ခေပေါ မပျံ့လွင့်သော။ သမာဓိသည်။ နိရောဓဂေါ စရော - နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိ၏။ အဝိန္ဒံ - ကို။ ပဇဟတော - အားဖြင့်။ အနုပဿနဋ္ဌေန - အဖန်ဖန်ရှုသောအနက်သဘော ကြောင့်။ ဝိပဿနာ - သည်။ နိရောဓဂေါစရော - နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိ၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ဂေါစရဋ္ဌေန - ကြောင့်။ သမထ ဝိပဿနာ တို့သည်။ ဧကရသာ - တစ်ခုတည်းသော ကိစ္စရှိကုန် သည်။ ယုဂနဒ္ဓါ - အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ - ကုန်၏။ အညမညံ - အချင်းချင်း။ နာတိဝတ္တန္တိ - မကျော်လွန်ကုန်။

၂ သမာဓိဿ ဝုဋ္ဌာနကုသလတာတိ သန္တတိဝသေန ယထာရူပိ ပဝတ္တဿ သမာဓိဿ ယထာပရိစ္ဆိန္ဒကာလေယေဝ ဝုဋ္ဌာနေန သမာဓိဿဝုဋ္ဌာနေ ဆေကဘာဝေါ။ ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးခဲ့ပါ။
(၄ - ၁၊ ၂၁၅)

အဖြေ။ သမာဓိဿ ဝုဋ္ဌာနကုသလတာတိ-ဟူသည်ကား။ သန္တတိဝသေန-အားဖြင့်။ ယထာရူပိ-အလိုရှိသည် အားလျော်စွာ။ ပဝတ္တဿ-ဖြစ်သော။ သမာဓိဿ-၏။ ယထာပရိစ္ဆိန္ဒကာလေယေဝ-အကြင်ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်သော အချိန်ကာလ၌သာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာနေန-ထခြင်းဖြင့်။ သမာဓိဿ-၏။ ဝုဋ္ဌာနေ-ထခြင်း၌။ ဆေကဘာဝေါ-လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်။

၃ မည်သည့်သီလသည် ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်၎င်း၊ အသက်ဖြင့်၎င်း၊ မပိုင်းခြားသော သီလမည်သည်ကို အသီးသီးဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၄၃)

အဖြေ။ ဤလောက၌ ကိုယ်အင်္ဂါဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဆောက်တည်ယူထားသော သိက္ခာပုဒ်ကို ကိုယ်စိတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလသည် ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့် မပိုင်းခြားသော သီလမည်၏။

ဤလောက၌ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အကြင်ဆောက်တည် ယူထားသော သိက္ခာပုဒ်ကို ကိုယ်စိတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလသည် အသက်ဖြင့် မပိုင်းခြားသော သီလမည်၏။

၄ မဏ္ဍပေယျ-၌ မဏ္ဍ၏သရုပ်ကို ထုတ်၍၊ မဏ္ဍပေယျ-အရကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၂၇၇)

အဖြေ။ မဏ္ဍပေယျ-၌ မဏ္ဍသရုပ် ၃-ပါး၊ ဒေသနာမဏ္ဍ၊ ပဋိဂ္ဂဟမဏ္ဍ၊ ဗြဟ္မစရိယမဏ္ဍ။ မဏ္ဍပေယျ-အရကား-သာသနာ ဗြဟ္မစရိယ ဖြစ်၏။

၅ သစ္စာလေးပါးတို့တွင် ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏ အချင်းချင်း သဘာဝ၊ ဝိသဘာဝဖြစ်ပုံကို အကြောင်းနှင့်တကွ ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၈၅)

အဖြေ။ ဒုက္ခသစ္စာ+သမုဒယသစ္စာ နှစ်ပါးတို့သည် သက်ဝင်နိုင်ခဲ့သော အနက်အားဖြင့် နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လောကီယဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သာသဝဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း သဘာဝ-ဖြစ်ကုန်၏။ အကျိုး အကြောင်းအားဖြင့် ပြားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိညေယျ ပဟာတဗ္ဗ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အချင်းချင်း ဝိသဘာဝ ဖြစ်ကုန်၏။

၆ အကုသိုလ်သီလကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဖော်ပြ၍၊ ၎င်းသီလကို သီလမယဉာဏ်အရာ၌ အလိုရှိအပ်သောသီလ ဟုတ်/မဟုတ် အကြောင်းပြ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

(၄ - ၁၊ ၂၀၂)

အဖြေ။ သုခသီလ၊ ဒုက္ခသီလ၊ ကလဟသီလ၊ မဏ္ဍနသီလ တို့သည် ပရိယာယ်အားဖြင့် အကုသလသီလ-ဟုဆို၏။ [လောက၌ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ပင်ကိုယ်ပကတိသည် သီလ-ဟုဆို၏။]

၎င်းသီလကို “သုတ္တာန သံဝရေ ပညာ” ဟုဟောတော်မူသောကြောင့် သီလမယဉာဏ်အရာ၌ အလိုရှိအပ်သော သီလ မဟုတ်ပါ။

၇ အောက်ပါ ဉာဏတ္ထယနိဒ္ဒေသ-လာပုဒ်တို့၏ ပရမတ္ထတရားကို ကောက်ပြပါ။ (က) ပဏိမိ၊ (ခ) သုညတ၊ (ဂ) အဘိနိဝေသ။

(၄ - ၁၊ ၂၇၈)

အဖြေ။ (က) ပဏိမိ အရကား-တဏှာ ဖြစ်၏။
(ခ) သုညတ အရကား-အတ္တကင်းသော နိဗ္ဗာန် ဖြစ်၏။

(ဂ) အဘိနိဝေသ အရကား-အတ္တာဘိနိဝေသ ဖြစ်၏။

၈

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာပိ ဝေဒယိတံ-ဟူသောပါဠိတော်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို အမှီပြု၍ ကုသိုလ်ဝေဒနာ၊ အကုသိုလ်ဝေဒနာဖြစ်ပုံကို အကျယ်ဝေဘန်ပြပါ။

(၄ - ၁၊ ၂၉၈၊ ၂၉၉)

အဖြေ။

မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မှီ၍ လဆန်း လဆုတ်ပက္ခနေ့တို့၌ ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို ပေးလှူကုန်၏။ အကန်းအနု အစရှိသော သူတို့အား ဝတ်တည်ကြကုန်၏။ လမ်းလေးခွ၌ ဇရပ်ကို ပြုလုပ်ကုန်၏။ ရေကန်ကို တူးစေကြကုန်၏။ ပန်းအာရာမ်၊ သစ်သီးအာရာမ်ကို စိုက်ပျိုးကုန်၏။ တံတားခင်းကြကုန်၏။ လမ်းပြင်ကြကုန်၏။ ဤသည်တို့ကား ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသူတို့အား ကုသိုလ်ဝေဒနာ ဖြစ်၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မှီ၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူရှိသူတို့ကို ဆဲကုန်၏။ တိုင်ထွာကုန်၏။ ရိုက်နက်သတ်ဖြတ် နှောင်ဖွဲ့ကြကုန်၏။ သတ္တဝါကိုသတ်၍ နတ်တို့အား ဆောင်ကုန်၏။ ဤသည်တို့ကား ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသူတို့အား အကုသိုလ်ဝေဒနာ ဖြစ်၏။ [မှတ်ချက်။ ။ ပဒေသဝိဟာရ ဉာဏနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာကို ဗဟုသုတရရှိရန် ကြည့်ရှုကြပါဟု တိုက်တွန်းပါသည်။]

၉

တိတ္ထိတို့သည် အားနည်းသောပညာရှိကြသောကြောင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏ်ဖြင့် ကမ္ဘာလေးဆယ်ထက်အလွန် မအောက်မေ့နိုင်ကြဟုဆိုရာ အဘယ်ကြောင့် ပညာအားနည်းကြရသည်ကို ပြ၍ ပကတိသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည် ကမ္ဘာမည်မျှလောက် အောက်မေ့နိုင်ကြသည်ဟုလည်း အသီးသီးခွဲခြား ဖြေဆိုခဲ့ပါ။(၄-၁၊ ၃၂၃)

အဖြေ။

တိတ္ထိတို့သည် နှာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားဝေဘန်မှတ်သားခြင်း ကင်းကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပညာအားနည်းကြရ၏။ ပကတိသာဝက တို့သည် ကမ္ဘာတစ်ရာ၊ ကမ္ဘာတစ်ထောင် အောက်မေ့နိုင်ကြ၏။

မဟာသာဝက တို့သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အောက်မေ့နိုင်ကြ၏။
အဂ္ဂသာဝက တို့သည် တစ်အသံချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း
အောက်မေ့နိုင်ကြ၏။

၁၀

အောက်ပါ ပညာတို့၏ သဘောသွားထူးခြားဟန်ကို သိသာရုံမျှ
ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (က) ဝိစယ၊ (ခ) ဓမ္မဝိစယ၊ (ဂ) ဘူရိ၊ (ဃ) မေဓ။
(၄ - ၁၊ ၃၄၂- ၃၄၃)

- အဖြေ။
- (က) အနိစ္စ စသည်တို့ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သော ပညာ
သည် ဝိစယ မည်၏။
  - (ခ) သစ္စာလေးပါးတရားကို စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သော
ပညာသည် ဓမ္မဝိစယ မည်၏။
  - (ဂ) ဟုတ်မှန်သော အနက်သဘော၌ မွေ့လျော်တတ်
သော ပညာသည် ဘူရိ မည်၏။
  - (ဃ) မိုးကြိုးသွားကဲ့သို့ ကျောက်တောင်တည်း ဟူသော
ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာသည် မေဓ
မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၂-ခုနှစ်။

၁ ကထံ ဒုဘတော ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနေ ပညာ မဂ္ဂေ ဉာဏံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခ
ဏေ ဒဿနဋ္ဌေန သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဝုဋ္ဌာတိ၊ တဒန္တဝတ္တကကိလေ
သေဟိ စ ခန္ဓေဟိစ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ဝုဋ္ဌာတိ။ တေန
ဝုစ္စတိ ဒုဘတော ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနေ ပညာ မဂ္ဂေ ဉာဏံ၊ ဟူသောပါဠိ
တော်ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။ (ပါ - ၆၆)

အဖြေ။ ကထံ-အဘယ်သို့။ ဒုဘတော-နှစ်ပါးသောအားဖြင့်။
ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနေ-ထခြင်း၊ ဝဋ်မှကင်းခြင်း၌။ ပညာ-သည်။ မဂ္ဂေ-
၌။ ဉာဏံ-သည်။ ဟောတိ-သနည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခ
ဏေ-၌။ ဒဿနဋ္ဌေန-ဒဿနအနက်ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-
သည်။ (သမုစ္ဆေဒသေန-ဖြင့်) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ-၆၂-ပါးသော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ-ထ၏။ တဒန္တဝတ္တကကိလေသေဟိစ-
ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ နောက်လိုက်ကိလေသာတို့မှ လည်းကောင်း၊
ခန္ဓေဟိစ- ခန္ဓာတို့မှ လည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာတိ-ထ၏။ ဗဟိဒ္ဓါစ-
ပြင်ပ၌လည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ-ခပ်သိမ်းသော နိမိတ်တို့ မှ။
ဝုဋ္ဌာတိ-၏။ တေန-ကြောင့်။ ဒုဘတော-နှစ်ပါး သောအားဖြင့်၊
ဝါ-နှစ်ပါးမှ။ ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနေ-၌။ ပညာ- သည်။ မဂ္ဂေ-၌၊
ဉာဏံ-ကို။ ဝုစ္စတိ-၏။

၂ နာနာဒိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိတိ သဿတဒိဋ္ဌိအာဒိသု နာနပ္ပကာရာသု ဒိဋ္ဌိသု
နဝေဝတိသော ဧဝံ အဝေဓမာနော “အနိရုဒ္ဓမေဝ နိရုဇ္ဈတိ၊ အဘိန္ဒမေဝ
ဘိဇ္ဇတိ” တိ ပဝတ္ထမနသိကာရော ဒုပ္ပလဘာဇနံသ ဝိယ ဘိဇ္ဇမာနသ
သုသုမရလသေဝ ဝိပ္ပကိရိယမာနသ၊ တိလာနံ ဝိယ ဘိဇ္ဇိယမာနာနံ
သပ္ပသင်္ခါရာနံ ဥပ္ပါဒိတိပဝတ္ထနနိမိတ္တံ ဝိဿဇေတွာ ဘေဒမေဝ
ပဿတိ။ ဟူသော အဋ္ဌကထာဝါကျကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

(ဋ္ဌ - ၁၊ ၂၄၁-၂၄၂)

အဖြေ။ နာနာဒိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိတိ-ဟူသည်ကား။ သဿတဒိဋ္ဌိ
အာဒိသု-ကုန်သော။ နာနပ္ပကာရာသု-အထူးထူးအပြား
ပြားကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိသု-တို့၌။ နဝေဝတိ-မတုန်လှုပ်။ ဧဝံ-

ဤသို့။ အဝေမမာနော-တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော။ သော-
 ထိုယောဂီသည်။ “အနိရုဒ္ဓမေဝ-မချုပ်သော တရားသည်သာ။
 နိရုဇ္ဈတိ-ချုပ်၏။ အဘိန္နမေဝ-မပျက် စီးသောတရားသည်
 သာ။ ဘိဇ္ဇတိ-ပျက်စီး၏။” ဣတိ-သို့။ ပဝတ္ထမနသိကာရော-
 ဖြစ်သောနှလုံးသွင်းမှုသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇမာနဿ-
 ပျက်စီးကွဲရှုတတ်သော။ ဒုဗ္ဗလဘာဇနဿဝိယ-အားနည်း
 သောပုဂံခွက်၏သကဲ့သို့။ ဝိပွကိရိယမာနဿ-ပျံ့ကျတတ်
 သော။ သုခမရဇဿေဝ-သေးသိမ်သောမြူ၏သကဲ့သို့။
 ဘိဇ္ဇိယမာနာနံ- ပျက်စီးကြကုန်သော။ တိလာနံဝိယ-နှမ်း
 တို့၏သကဲ့သို့။ သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ-တို့၏။ ဥပ္ပါဒုဋ္ဌိတိ ပဝတ္ထန
 နိမိတ္တံ-ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ဖြစ်ပွားခြင်းနိမိတ်ကို။
 ဝိဿဇေတွာ-စွန့်၍။ ဘေဒမေဝ-အပျက်ကိုသာလျှင်။
 ပဿတိ-ရှု၏။ မြင်၏။

၃

အဘယ်အနက်ကြောင့် အရဏဝိဟာရ မည်ပါသနည်း-ဟူသောပုစ္ဆာ၏
 အဖြေကို ပါဠိတော်နှင့်အညီ စုံလင်စွာဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၉၄)

အဖြေ။

- ပထမဈာန်ဖြင့် နိဝရဏတို့ကို ပယ်၏။
- ဒုတိယဈာန်ဖြင့် ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ပယ်၏။
- တတိယဈာန်ဖြင့် ပီတိကို ပယ်၏။
- စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် သုခဒုက္ခ တို့ကို ပယ်၏။ အာကာသာနဉ္စာယ
 တနသမာပက်ဖြင့် ရူပသညာ ပဋိပသညာ နာနတ္ထသညာကို
 ပယ်၏။
- ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်ဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတန
 သညာ ကိုပယ်၏။
- အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်ဖြင့် ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ
 ကို ပယ်၏။

နေဝ သညာနာသညာယ တနသမာ ပတ်ဖြင့် အာကိဉ္ဇညာ
ယတနသညာကို ပယ်၏။ ထို့ကြောင့် အရဏဝိဟာရ မည်၏။

၄ သမယဝိမောက္ခ၊ အသမယဝိမောက္ခတို့၏အရကို ပါဠိတော်နှင့်အညီ
ထုတ်ပြု၍၊ ဝိမောက္ခကထာ၍ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်း
သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား သင်္ခါရတို့သည် အဘယ်သို့ ထင်ကုန်သည်ကို
လည်း အသီးသီး ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၂၃၆၊ ၂၄၄)

အဖြေ။ သမယဝိမောက္ခ-အရကား- ရူပဈာန် ၄-ပါး၊ အရူပသမာ ပတ်
၄-ပါးတို့ ဖြစ်၏။
အသမယဝိမောက္ခအရကား- အရိယမဂ် ၄-ပါး၊ သာမညဖိုလ်
၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်တို့ဖြစ်၏။
အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား အပျက်
အားဖြင့် သင်္ခါရတို့သည် ထင်ကုန်၏။ ဒုက္ခအားဖြင့် နှလုံး
သွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ဘေးဘယအားဖြင့် သင်္ခါရ
တို့သည် ထင်ကုန်၏။ အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား အတ္တသုညအားဖြင့် သင်္ခါရတို့သည်
ထင်ကုန်၏။

(၁) နံပါတ် တဒနဝတ္ထကကိလေသေဟိ ၈-၌ သဟဇေကဋ္ဌ၏အစွမ်းဖြင့်
၎င်း၊ ပဟာနေကဋ္ဌ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကို
အဋ္ဌကထာအဘော်ကျ ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။ (ဋ္ဌ - ၁၊ ၂၅၅-၂၅၆)

၅ အဖြေ။ သဟဇေကဋ္ဌ၏အစွမ်းဖြင့် ပယ်အပ်သောကိလေသာ များ-
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်ကုန်သော အသင်္ခါရိကစိတ်နှစ်ပါးတို့၌
ထိုဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော လောဘ၊ မောဟ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊
အနောတ္တပ္ပ ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်
ယှဉ်ကုန်သော သင်္ခါရိကစိတ်နှစ်ပါးတို့၌ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်
တကွဖြစ်သော လောဘ၊ မောဟ၊ ထိန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊
အနောတ္တပ္ပကိလေသာတို့သည်၎င်း၊ သဟဇေကဋ္ဌ၏ အစွမ်း
ဖြင့် ပယ်ကုန်၏။

ပဟာနေကဋ္ဌ၏အစွမ်းဖြင့် ပယ်အပ်သောကိလေသာများ-
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၌ တည်ကုန်သော အပါယ
ဂမနိယဖြစ်ကုန်သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊
ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ထိန၊ ဥဒ္ဒစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပဟူသော
ကိလေသာတို့ကို ပဟာနေကဋ္ဌ၏ အစွမ်းဖြင့် ပယ်ကုန်၏။

၆

စရိယာနာနတ္တနိဒ္ဒေသဉာဏနိဒ္ဒေသ၌ ဝိညာဏစရိယာ အညာဏစရိယာ
ဉာဏစရိယာတို့၏အရကို ထုတ်ပြ၍၊ စရိယသုံးပါးမှ လွတ်သောတရား
တို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၆၄-၂၆၅။ ၂၆၈)

အဖြေ။

ဝိညာဏစရိယာအရကား- အဟိတ်စိတ္တုပါဒ် ၁၈-ပါး
တို့တည်း။

အညာဏစရိယာအရကား- အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၁၂-ပါး
တို့တည်း။

ဉာဏစရိယာအရကား- အထူးသဖြင့် ဉာဏ်ကိစ္စ
ကိုပြုကုန်သော ဝိပဿနာ
မဂ်ဖိုလ် တို့တည်း။

စရိယ သုံးပါးမှလွတ်ကုန်သော တရားများ
ဝိပဿနာကြံ့၍ သဟိတ်ကာမာဝရ ကိရိယာ ကုသိုလ်ဝိပါက်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ကုသိုလ်
အဗျာကတတို့သည်လည်းကောင်း စရိယသုံးပါးတို့မှလွတ်
ကုန်၏။

၇

အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနယောဂီအား ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်ရာ၌
အချို့သောယောဂီအား ကြယ်ရောင်ကဲ့သို့၎င်း ပတ္တမြားလုံးကဲ့သို့၎င်း
ပုလဲလုံးကဲ့သို့၎င်း ထင်၏။ အချို့သော ယောဂီအား ဝါးရိုးကဲ့သို့၎င်း
သစ်သားနှစ်ကဲ့သို့၎င်း ပန်းဆိုင်ကဲ့သို့၎င်း အခိုးညွှန်းကဲ့သို့၎င်း ထင်၏
တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အဘယ့်ကြောင့် အထူး
အားဖြင့် ထင်သနည်း ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၉၉)

အဖြေ။ တစ်ခုတည်းသာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သော်လည်း သညာအမျိုးမျိုး ကွဲပြားခြားနားသောကြောင့် ပဋိဘာဂနိမိတ်အမျိုးမျိုး အားဖြင့် ထင်မြင်၏။

၈ အာနာပါနုဿတိကထာ စတုတ္ထ စတုက္က အနိစ္စာနုပဿီ-ဟူသောပါဠိ၌ အနိစ္စ၊ အနိစ္စတာ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿီတို့၏အရကို အသီးသီးဖော်ပြပါ။(၁၃၂၇-ခုနှစ်မေးပြီး) (၄ - ၂၊ ၁၀၂)

အဖြေ။ အနိစ္စ အရကား ခန္ဓာငါးပါးတို့တည်း။
အနိစ္စတာ အရကား ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ပျက်ဖောက်ပြန်သည် ၏အဖြစ်ရ၏။
အနိစ္စာနုပဿနာ အရကား-ထိုအနိစ္စတာ၏အစွမ်းဖြင့် ရူပအစရှိသည်တို့၌ “အနိစ္စ” ဟု အဖန်ဖန်ရှုခြင်းတည်း။
အနိစ္စာနုပဿီ အရကား-ထိုအနိစ္စာနုပဿနာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတည်း။

၉ သတ္တဝါဏစသော ငါးပုဒ်မှတစ်ပါး သဗ္ဗေ ဇန္တု သဗ္ဗေ ဂီဝါ စသော သတ္တဝါတို့၏ဝေဝုဗ္ဗပရိယာယ်တို့သည် ရှိကုန်လျက် အဘယ့်ကြောင့် သတ္တ၊ ပါဏစသော ငါးပုဒ်တို့ကိုသာလျှင် ပဉ္စဟာကာရေဟိ အနောဓိသော ဖရဏာ စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသနည်း ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၂၀၉)

အဖြေ။ “သဗ္ဗေ ဇန္တု သဗ္ဗေ ဂီဝါ” အစရှိကုန်သော သဗ္ဗသတ္တ ပရိယာယ်များရှိသော်လည်း သတ္တ၊ ပါဏစသော ငါးပုဒ်တို့သည်သာ ထင်ရှားသောကြောင့် ယင်းသတ္တ၊ ပါဏ စသောငါးပုဒ်တို့ကိုသာ ပဉ္စဟာကာရေဟိ အနောဓိသော ဖရဏာ စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူ၍ ဆိုပါသည်။

၁၀ သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရသောအနာဂါမ်၊ ရဟန္တာတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားကုန်သနည်း၊ နိရောဓသမာပတ်ကို သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ၊ လောကီယ၊ လောကုတ္တရာ-ဟူ၍ မဆိုသင့်ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၈၇၊ ၂၉၀)

အဖြေ။ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရသော အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာတို့သည် သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း၌ ငြီးငွေ့၍ ရွံရှာ၍ မျက်မှောက် ဘဝ၌ပင် စိတ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အေးငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ ချမ်းသာစွာ နေလိုကြသောကြောင့် နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားကုန်၏။

နိရောဓသမာပတ်သည် သဘာဝအားဖြင့် မရှိသော ကြောင့် သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ၊ လောကီယ၊ လောကုတ္တရာဟူ၍ မဆိုသင့်။

[မှတ်ချက်။ ။ နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့် သမာပန္နမည်သောကြောင့် နိပ္ပန္နဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ အနိပ္ပန္န-ဟူ၍ကား မဆိုသင့်ပါ။]

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၃-ခုနှစ်။

၁ အောက်၌ရှိသော ပါဠိတော်ကို ပဋိသင်္ခါ၌ သဒ္ဓါနက် အဓိပ္ပါယ်နက်နှင့် တဿ၏အနိယမကို ထည့်၍ အနက်သမ္ပန်ပြခဲ့ပါ။

ရူပါရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ၊ တံ အာရမ္မဏံ ပဋိသင်္ခါရ စိတ္တဿ ဘင်္ဂီ အနုပဿတိ။ (၁၃၂၇-ခုနှစ် မေးပြီး) (ပါ - ၅၅)

အဖြေ။ ရူပါရမ္မဏတာ-ရူပါရုံဖြစ်သော။ ဝါ-ရူပါရုံအဖြစ်၌။ စိတ္တံ- သသမ္ပယုတ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇိတွာ-ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ-ပျက်၏။ ယေန စိတ္တေန-ဖြင့်။ တံ အာရမ္မဏံ-ထိုရူပါရုံကို။ [ဓယတော ဝယတော-အပျက်အားဖြင့်။] ပဋိသင်္ခါ+ ပဋိသင်္ခါယ-သိ၍။ သဒ္ဓတ္ထ။ ဝါ-မြင်၍။ အဓိပ္ပါယ်ထွ။ တဿစိတ္တဿ-၏။ [အပရေန စိတ္တေန-ဖြင့်။] ဘင်္ဂီ-အပျက်ကို။ အနုပဿတိ- အဖန်ဖန်ရှု၏။

၅၂

မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း + ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဘာသာ

၂ အောက်၌ရှိသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်ယောဇနာပြုခဲ့ပါ။
အသာသ ပဋိကံနာ နိကန္တိတဏှာစရိယာတိ နာသိကာဝါတာယတ္ထမိဒံ
ကမ္မဋ္ဌာနန္တိသလ္လက္ခေတွာ ဩဋ္ဌာရိကောဋ္ဌာရိကဿ အသာသဿ
ပတ္ထနာသင်္ခတာ နိကာမနာဇေ တဏှာပဝတ္တိ။ တဏှာပဝတ္တိယာ သတိ
ဧကတ္ထေ အသဏ္ဌဟနတော သမာဓိဿ ပရိပန္နော။ (၁၃၂၇-ခုနှစ် မေးပြီး)
(၄ - ၂/ ၇၂)

အဖြေ။ ၁၃၂၇-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၃ အားနှစ်မျိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သင်္ခါရသုံးပါးတို့၏ငြိမ်းခြမ်းကြောင့် ဖြစ်သော
ပညာသည် နိရောဓသမာပတ္တိဉာဏ်မည်၏ဟုဆိုရာ၌ အားနှစ်မျိုးနှင့်
သင်္ခါရသုံးပါးတို့၏ ငြိမ်းရာဌာနတို့ကို ဖြေပြုခဲ့ပါ။
(၁၃၂၆-၁၃၂၉-ခုနှစ် မေးပြီး) (ပါ - ၉၅-၉၆)

အဖြေ။ ၁၃၂၉-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၄ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အပွရဇက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ရသည်ဟု ပါဠိတော်ကို
သတိပြု၍ဖြေပြုခဲ့ပါ။(၁၃၂၉-ခုနှစ် မေးပြီး) (ပါ - ၁၁၆)

အဖြေ။ ၁၃၂၉-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၅ သေနာ၊ ပဋိလာဘ၊ ဧကရသ၊ အာသေဝန၊ ယင်းဘာဝနာလေးပါးတို့၏
အဓိပ္ပါယ်များကိုဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၁၃၂၇-ခုနှစ် မေးပြီး) (၄ - ၁၊ ၁၂၂)

အဖြေ။ ၁၃၂၇-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၆ ဝိပဿနာနှင့်မဂ်ကို ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂ၊ ပက္ခန္ဓနပဋိနိဿဂ္ဂဟူ၍
ခေါ်ဆိုရခြင်း အကြောင်းများကို ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၁၃၂၈-ခုနှစ် မေးပြီး)
(၄ - ၂/၁၀၂-၁၀၃)

အဖြေ။ ၁၃၂၈-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၇ စတ္တာရိ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိဋ္ဌိ သင်္ဂဟဝတ္ထုလေးပါးတို့ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်
တွဲဘက်၍ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၁၃၂၇-ခုနှစ် မေးပြီး) (၄ - ၁/ ၇၁၁)

အဖြေ။ ၁၃၂၇-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၈ မည်သည်ကံ၏ မည်သည့်အကျိုးကိုယူ၍ အတ္ထိ ကမ္မံ အတ္ထိကမ္မဝိပါကော၊ အတ္ထိ ကမ္မံ နတ္ထိ ကမ္မဝိပါကော၊ အတ္ထိ ကမ္မံ ဘဝိဿတိ ကမ္မဝိပါကောဟု ဟောတော်မူရသည်ကို ဖော်ပြခဲ့ပါ။

(၁၃၂၈-ခုနှစ် မေးပြီး) (၅ - ၂/ ၁၇၅)

အဖြေ။ ၁၃၂၈-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၉ မြတ်စွာဘုရား၏ကာယဗလ ကိုယ်တော်အစွမ်းအားသည် ယောက်ျားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မည်မျှရှိသည်ဟု ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၁၃၂၉-ခုနှစ် မေးပြီး)

(၅ - ၂၊ ၂၃၁)

အဖြေ။ ၁၃၂၉-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

၁၀ အနိစ္စ၊ အနိစ္စတာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿိ။ ယင်းလေးပါးတို့၏ အရကို တမျိုးစီကောက်ပြခဲ့ပါ။ (၁၃၂၇-၁၃၃၂-ခုနှစ် မေးပြီး)

(၅ - ၂/၁၀၂)

အဖြေ။ ၁၃၂၇-ခုနှစ်၊ အမေး+အဖြေမှာ ကြည့်ပါ။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၄-ခုနှစ်။

၁ စာရော စ ဝိဟာရော စ အနုဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပဋိဝိဒ္ဓေါ။ ယထာ စရန္တံ ယထာဝိဟာရန္တံ ဝိညူ သဗြဟ္မစာရီ ဂမ္ဘိရေသု ဌာနေသု ဩကပ္ပေယျံ။ အဒ္ဓါ အယမာယသ္မာ ပတ္တောဝါ ပါပုဏိဿတိ ဝါ။ ကိုအနက်ပေးပါ။
(ပါ - ၂၀၅)

အဖြေ။ စာရောစ-ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရောစ-နေထိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဗုဒ္ဓေါစ-လျော်စွာ သိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဒ္ဓေါစ-ထိုးထွင်းသိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ ယထာစရန္တံ-သဒ္ဓါစသဖြင့် ကျင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယထာဝိဟာရန္တံ-သဒ္ဓါစသည်ဖြင့် နေသည်အားလျော်စွာ။ ဝိညူ-ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီ-သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ဂမ္ဘိရေသု-နက်နဲကုန်သော။ ဌာနေသု-(ဈာန်၊ ဝိမောက္ခ၊ သမာဓိ၊ သမာပတ်၊ မဂ်ဖိုလ်၊ အဘိညာဏ်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတည်းဟူသော)ဌာနတို့၌။ ဩကပ္ပေယျံ-သက်ဝင်ယုံကြည်ကုန်ရာ၏။ အဒ္ဓါ-စင်စစ်။ အယံ-အာယသ္မာ-ဤအရှင်သည်။ ပတ္တောဝါ-(ဈာန်စသည်တို့ကို)ရသည်လည်းရနိုင်၏။ ပါပုဏိဿတိဝါ-ရောက်သည်လည်းရောက်လတ္တံ့။

၂ အာရုပ္ပဝိပါကေသုစာပိ သင်္ခါရဝိပရိဏာမဒုက္ခတံ အနဝဗုဇ္ဈမာနော သဿတာဒိဝိပလ္လာသေန စိတ္တသင်္ခါရဘူတံ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရံ အာရဘတိ ဒိသာမူဠော ဝိယ ပိသာစနဂရာဘိမုခ မဂ္ဂဂမနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို ဥပမာန၊ ဥပမေယျအစဉ်ကျအောင် အနက်သမ္ဗန်ခဲ့ပါ။
(ဋ - ၁၊ ၃၁၈)

အဖြေ။ အာရုပ္ပဝိပါကေသုစာပိ-အရူပဝိပါက်တို့၌လည်း။ သင်္ခါရဝိပရိဏာမဒုက္ခတံ-သင်္ခါရဖောက်ပြန်သော ဆင်းရဲ အဖြစ်ကို၊ အနဝဗုဇ္ဈမာနော-လျော်စွာမသိသည်ဖြစ်၍။ သဿတာဒိဝိပလ္လာသေန-သဿတအစရှိသော ဝိပလ္လာသဖြင့်၊ ဒိသာမူဠော-အရပ်တွေဝေသော သူသည်။ ပိသာစနဂရာဘိမုခမဂ္ဂဂမ

နိဝိယံ-မြေဘုတ် ဘီလူးမြို့သို့ ရှေးရှုသောလမ်းသို့ သွားသကဲ့
သို့။ စိတ္တသင်္ခါရဘူတံ-စိတ္တသင်္ခါရဖြစ်သော။ အာနေဓ္ဓဘိ
သင်္ခါရံ-ကို။ အာရဘတိ- အားထုတ်၏။

၃

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ ပညာ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-၌ ဓမ္မဋ္ဌိတိ-အရ ဋ္ဌိတိဘေဒတို့ကို
ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံသည် အကြောင်းတို့ကိုသာ သိမ်းဆည်း
သလော၊ ပါဠိတော် အထောက်ဖြင့် ရှင်းလင်းဖြေဆိုပါ။ (ပါ - ၄၈)

အဖြေ။

ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-၌ ဋ္ဌိတိဘေဒ-သရုပ်
ဥပါဒဋ္ဌိတိ၊ ပဝတ္ထဋ္ဌိတိ၊ နိမိတ္တဋ္ဌိတိ၊ အာယူဟနဋ္ဌိတိ၊
သညောဂဋ္ဌိတိ၊ ပလိဗောဓဋ္ဌိတိ၊ သမုဒယဋ္ဌိတိ၊ ဟေတုဋ္ဌိတိ၊
ပစ္စယဋ္ဌိတိ-ပေါင်း ဋ္ဌိတိအပြား ၉-ပါးတို့တည်း။

“အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယော၊ သင်္ခါရာ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာ၊ ဥဘော ပေတေ
ဓမ္မာ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာတိ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ ပညာ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-
ဟူသော ပါဠိတော်ကိုထောက်၍ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံသည်
အကြောင်းအကျိုးနှစ်မျိုးလုံးတို့ကို သိမ်းဆည်းပါသည်။

၄

စာရဝိဟာရ-လာ စရိယအပြားကို ဖော်ပြ၍၊ မည်သည့်စရိယသည်
မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်သည်ဟု ပါဠိတော်ပထမနည်းလာတိုင်းသာ
နားလည်အောင် ဖြေဆိုပါ။ (ပါ - ၂၁၅-၂၁၆)

အဖြေ။

စာရဝိဟာရ-လာ စရိယ အပြား(သရုပ်)
ဣရိယာပထစရိယ၊ အာယတနစရိယ၊ သတိစရိယ၊ သမာဓိ
စရိယ၊ ဉာဏစရိယ၊ မဂ္ဂစရိယ၊ ပတ္တိစရိယ၊ လောကတ္ထ စရိယ
ပေါင်း ရှစ်ပါးတို့တည်း။

စရိယနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြပုံ-
ဣရိယာပထစရိယာ သည် ငြိမ်သက်သော ဣရိယာပုထ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။
အာယတနစရိယ သည် စက္ခုစသောဣန္ဒြေခြောက်ပါးတို့၌
လုံခြုံသောဒွါရရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။

သတိစရိယ သည် ဘီလစသည်တို့၌ မမေ့မလျော့နေကုန်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။
 သမာဓိစရိယ သည် အဓိစိတ္တ ဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို
 အဖန်ဖန် အားထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။
 ဉာဏစရိယသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှ ဂေါတြဘူဉာဏ်
 တိုင်အောင် ယင်းဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။
 မဂ္ဂစရိယ သည် မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။
 ပတ္တိစရိယ သည် ဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်၏။
 လောကတ္တစရိယ သည် ဘုရားရှင်တို့အား ဖြစ်၏။ တစ်စိတ်
 တစ်ပိုင်း၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့အားလည်း ဖြစ်၏။

၅

ပရိညာသုံးပါးတို့၏ သိပုံအထူးကို ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ ဖြစ်ရာဘုံအစွမ်းဖြင့်
 ပရိညာသုံးပါးကို ပိုင်းခြားပြခဲ့ပါ။ (၅ - ၁၊ ၃၂)

အဖြေ။

“ရုပ်သည်ဖောက်ပြန်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာသည်
 ခံစားတတ်သော လက္ခဏာရှိ၏” ဤသို့ ထိုထို တရားတို့၏
 မိမိကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ၊ သလ္လက္ခဏာ၊ ၎င်းအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော
 ပညာသည် ဉာတပရိညာ မည်၏။
 “ရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ”
 အစရှိသောနည်းဖြင့် ထိုထိုတရားတို့၏ သာမညလက္ခဏာသို့
 တင်၍ဖြစ်သော လက္ခဏာလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာ
 ပညာသည် တိရဏပရိညာ မည်၏။
 ထိုတရားတို့၌ပင်လျှင် နိစ္စသင်္ဘော စသည်တို့ကို ပယ်ခြင်း၏
 အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာလျှင်အာရုံရှိသော ဝိပဿနာ
 သည်ပင် ပဟာနပရိညာ မည်၏။

ပရိညာ ၃-ပါး၊ တို့ ဖြစ်ရာဘူမိ

(၁) သင်္ခါရပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှစ၍ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တိုင် အောင်သည် ဉာတပရိညာဘူမိ ဖြစ်၏။

(၂) ကလာပသမ္ပသနမှစ၍ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာတိုင်အောင် သည် တိရဏပရိညာဘူမိ ဖြစ်၏။ *

(၃) ဘင်္ဂါနုပဿနာမှစ၍ အထက်ဉာဏ်တိုင်အောင်သည် ပဟာနပရိညာဘူမိ ဖြစ်၏။

၆

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါးရှိလျက် ၁၁-ပါးကိုသာ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏနိဒ္ဒေသ ဌိ အဘယ်ကြောင့် ဟောပြုပါသနည်း။ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်သည် ဇရာ၊ မရဏ ဇာအစွမ်းဖြင့် မသင့်သလော၊ ရှင်းလင်းပြခဲ့ပါ။ (၄-၁၊ ၂၂၃)

အဖြေ။

လေးပါးကုန်သော ထိုဝါရတို့၌ ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့၏ ပစ္စယအကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာ ဓမ္မဋ္ဌိ တိဉာဏ်ကို အကျယ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဝိဇ္ဇာ အစရှိကုန်သော ဆယ့်တစ်ပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့၏ အစွမ်းဖြင့် သာ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ကို ပြုအပ်၏။

[ဇရာမရဏသည် အဆုံး၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုဇရာမရဏ၏အစွမ်းဖြင့် အကျယ်မပြုအပ်။]မှတ်ရန်သာ။ ဇရာမရဏသည် သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿဥပါယာသ တို့၏အကြောင်း ပစ္စယဖြစ်သောကြောင့် ထိုသောကစသည် တို့၏အကြောင်းပစ္စယကိုပြု၍ ဇရာမရဏ၏အစွမ်းဖြင့် ဓမ္မ ဋ္ဌိတိဉာဏ်သည် သင့်မြတ်သည်သာတည်း။

၇

ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်-တို့ကို မဂ္ဂင်၊ အမဂ္ဂင်-အားဖြင့် အသီးသီး ခွဲပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၆၁)

အဖြေ။

သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့သည် မဂ္ဂင်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်တို့သည် အမဂ္ဂင် တို့ဖြစ်ကုန်၏။

၈

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သုဒ္ဓါဝါသမှတစ်ပါး အခြားဘုံတို့၌ မဖြစ်ကုန်သလော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ပြဆိုပြီးလျှင်၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိ ဌဂါမိနှင့်စပ်သော အနာဂါမ်အမျိုးအစားတို့ကိုလည်း ပါဠိ+မြန်မာတွဲ စပ်၍ ထုတ်ဆောင်ပြခဲ့ပါ။ (ဋ - ၂ ၆၈)

အဖြေ။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရူပရာဂတို့ကို မပယ်ရသေးသော ကြောင့် အလိုရှိကြသော် ကြွင်းကုန်သော ရူပ အရူပဘုံတို့၌ လည်း ဖြစ်ကုန်၏။

[သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမ်တို့သည် အခြား ဘုံ၌ မဖြစ်ကုန်။]

ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဌဂါမိ အနာဂါမ်သရုပ်

၁။ အဝိဟာမှစ၍ ဗြဟ္မာလေးဘုံတို့ကို သုတ်သင်ပြီး၍ အကနိဌာသို့သွား၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ် ဗြဟ္မာသည် ဥဒ္ဓံသောတော အကနိဌဂါမိ မည်၏။

၂။ အောက်ဗြဟ္မာသုံးဘုံတို့ကို သုတ်သင်၍ သုဒဿိ ဗြဟ္မာဘုံ ၌တည်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်သည် ဥဒ္ဓံသော တော နအကနိဌဂါမိ မည်၏။

၃။ ဤလူ့ဘုံမှ အကနိဌဘုံသို့သာသွား၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော အနာဂါမ်သည် နဥဒ္ဓံသောတော အကနိဌဂါမိ မည်၏။

၄။ အောက်ဗြဟ္မာလေးဘုံတို့တွင် ထိုထိုဘုံအရပ်၌ သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်သည် နဥဒ္ဓံသောတော နအကနိဌဂါမိ မည်၏။

၉

သီတိ သိယာ ဝိမောက္ခ-၏သရုပ်ကို အကျဉ်းမျှဖော်ပြ၍ ထိုသီတိဘာ ဝဉာဏ်၏အနုတ္တရဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၂၇၀။ ဋ - ၂ ၁၅၈)

အဖြေ။ သီတိ သိယာ ဝိမောက္ခ သရုပ်

၁။ ဧကော သီတိသိယာဝိမောက္ခော ဒသသီတိ
သိယာ ဝိမောက္ခာ။

၂။ ဒသ သီတိသိယာဝိမောက္ခော ဧကော သီတိသိယာ
ဝိမောက္ခော။

သီတိဘာဝဉာဏ်သည် သာသနာတော်၌သာဖြစ်သင့်
သောကြောင့် မြတ်သောအနက်သဘောအားဖြင့်
အနုတ္တရ ဖြစ်၏။ အနုတ္တရ၏အကြောင်း ပစ္စယဖြစ်
သောကြောင့်လည်း အနုတ္တရ ဖြစ်၏။

၁၀

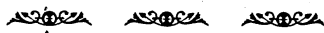
ဓမ္မစက္က၏အပြားကို သရုပ်နှင့်တကွ ခွဲပြပြီးလျှင်၊ ကာလအားဖြင့်လည်း
ပိုင်းခြားပြခဲ့ပါ။ (၅ - ၂/ ၂၂)

အဖြေ။ ဓမ္မစက္က အပြား ၂-ပါး

ပဋိဝေဓ ဓမ္မစက္က၊ ဒေသနာ ဓမ္မစက္က တို့ဖြစ်သည်။

ပဋိဝေဓ ဓမ္မစက္ကသည် ဗောဓိပလ္လင်၌ ဖြစ်၏။

ဒေသနာ ဓမ္မစက္ကသည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်၌ ဖြစ်၏။

ပဋိသန္ဓိဒါမင် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၅-ခုနှစ်

၁

အောက်ပါ ပါဠိတော်ကို မှန်ကန်စွာ အနက်ပေးခဲ့ပါ။
အာနာပါနဿတိ ယဿ၊ ပရိပုဏ္ဏာ သုဘာဝိတာ။
ကာယောပိ အနိဋ္ဌိတော ဟောတိ၊ စိတ္တမ္ပိ ဟောတိ အနိဋ္ဌိတံ။
ကာယောပိ အဖန္နိတော ဟောတိ၊ စိတ္တမ္ပိ ဟောတိ အဖန္နိတံ။

(ပါ - ၁၆၆)

အဖြေ။ ယဿ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ-သည်။ အာနာပါနဿတိ-ကို။
ပရိပုဏ္ဏာ-ပြည့်စုံစွာ။ သုဘာဝိတာ-ကောင်းစွာပွားများအပ်ပြီး
သည်။ ဟောတိ-၏။ တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာယောပိ-သည်
လည်း။ အနိဋ္ဌိတော- မတုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ-၏။ စိတ္တမ္ပိ-
သည်လည်း။ အနိဋ္ဌိတံ-မလှုပ်သည်။ ဟောတိ-၏။ ကာယောပိ-
သည်လည်း။ အဖန္နိတော-မတုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ-၏။
စိတ္တမ္ပိ-သည်လည်း။ အဖန္နိတံ-သည်။ ဟောတိ-၏။

၂

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာဂါထာကို အနက်မှန်မှန်ပေးခဲ့ပါ။
ဂန္ဓာန သော သတ္တ ပဒါနိ ဂေါတမော၊
ဒိသာ ဝိလောကေသိ သမာ သမန္တတော။

အဋ္ဌဂုံပေတံ ဂိရမဗ္ဗဒီရယံ၊

သီဟော ယထာ ပဗ္ဗတ မုဒ္ဒနိဋ္ဌိတော။

(ဋ - ၁၊ ၁၉၂)

အဖြေ။ ဂေါတမော-အနွယ်တော်အရ ဂေါတမ မည်တော်မူသော။
သော-ဘဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပဒါနိ-ခုနှစ်လှမ်းတို့
တိုင်တိုင်။ ဂန္ဓာန-ကြွတော်မူပြီး၍။ သမန္တတော ထက်ဝန်းကျင်
၌။ သမာ-တူမျှကုန်သော။ ဒိသာ-အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဝိလော
ကေသိ-အစဉ်လှည့်၍ ကြည့်တော်မူပြီ။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ-တောင်ထိပ်
၌။ ဌိတော-တည်သော။ သီဟော-ခြင်္သေ့သည်။ အဘိနဒီယ
ထာ- မရွံ့မကြောက် ဟောက်သကဲ့သို့။ အဋ္ဌဂုံပေတံ-ရှစ်ပါး
သော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဂိရံ-“အဂ္ဂေါဟမသ္မိ”အစရှိသော
အသံတော်ကို။ အဗ္ဗဒီရယံ-မိန့်မြွက်တော်မူပြီ။

၃ အဘယ်တရားကို ဆင်ခြင်သောသူအား အဘယ်ကုန္ဒစင်ကြယ်ပါ သနည်း အသီးသီးပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၁၉၈)

အဖြေ။ ကြည်ညိုဖွယ် သူတ္တန်တရားတို့ကို ဆင်ခြင်သောသူအား သိဒ္ဓိန္ဒြေသည် စင်ကြယ်၏။

သမ္ပပဓာန်တရားတို့ကို ဆင်ခြင်သော သူအား ဝိရိယိန္ဒြေသည် စင်ကြယ်၏။

သတိပဋ္ဌာန် တရားတို့ကို ဆင်ခြင်သောသူအား သတိန္ဒြေသည် စင်ကြယ်၏။

ဈာန်ဝိမောက္ခတရားတို့ကို ဆင်ခြင်သောသူအား သမာဓိန္ဒြေ သည် စင်ကြယ်၏။

နက်နဲသော ဉာဏ်အကျင့် (ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယ) တရားကို ဆင်ခြင်သောသူအား ပညိန္ဒြေသည် စင်ကြယ်၏။

၄ သာသဝဝိမောက္ခမည်သောတရား အနာသဝဝိမောက္ခမည်သော တရား တို့ကို တိကျစွာ ဖြေဆိုပါ။ (ပါ - ၂၃၇)

အဖြေ။ သာသဝဝိမောက္ခ မည်သောတရား- ရူပါဝစရဈာန် ၄-ပါး၊ အရူပသမာပတ် ၄-ပါး၊ ပေါင်း ၈-ပါး တို့ဖြစ်ပါသည်။

အနာသဝ ဝိမောက္ခမည်သော တရား- အရိယမဂ် ၄-ပါး၊ သာမညဖလ ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်တို့တည်း။

၅ အဘယ်ပညာသည် “သစ္စိကိရိယာပညာ” မည်ကြောင်း ထင်ရှားအောင် ဖြေဆို၍၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့တွင် အဘယ်ကြောင့် နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါကို ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၏ အခြားမဲ့၌ ပြအပ်ပါသနည်း။ (ဋ - ၁၊ ၃၃)

အဖြေ။ ပဋိဝေဓ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုသော ပညာသည် သစ္စိကိရိယာ ပညာ-မည်၏။

အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ-နှစ်ပါးစုံ၏ သဒ္ဓါသဘောကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်း အရာဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၏ အခြားမဲ့၌ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်ကို ပြဆိုရ၏။

၆ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေ ၅ - ပါးတို့သည် အဘယ်ကို အစိုးရသောကြောင့် ဣန္ဒြေမည်ကြောင်း အသီးသီး ဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၁၊ ၈၁)

အဖြေ။ သဒ္ဓါသည် ဆုံးဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာ၌ အစိုးရသောကြောင့် ဣန္ဒြေ မည်၏။

ဝိရိယ သည် ချီးမြှောက်ခြင်းလက္ခဏာ၌ အစိုးရသောကြောင့် ဣန္ဒြေမည်၏။

သတိ သည် ထင်ရှားသော ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၌ အစိုးရသော ကြောင့် ဣန္ဒြေမည်၏။

သမာဓိသည် မယုံလွင့်သောလက္ခဏာ၌ အစိုးရသောကြောင့် ဣန္ဒြေမည်၏။

ပညာ သည် ဒဿနလက္ခဏာ၌ အစိုးရသောကြောင့် ဣန္ဒြေမည် ၏။

၇ ဧကတ္တကာယ ဧကတ္တသညိမည်သော သတ္တဝါများကို အကြောင်းနှင့် တကွ ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၀၅)

အဖြေ။ ပရိတ္တသုဘ၊ အပ္ပမာဏသုဘ၊ သုဘကိဏှာ ပြဟွာတို့သည် စတုတ္ထနည်း၌ တတိယဈာန်၊ ပဉ္စကနည်း၌ စတုတ္ထဈာန် ပရိတ္တ၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတအားဖြင့် ထိုဘုံ၌ဖြစ်ကြကုန်၏။ ကာယအားဖြင့် တူကုန်၏။ စတုတ္ထဈာန်သညာအားဖြင့်လည်း တူကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဧကတ္တကာယ၊ ဧကတ္တသညိ မည်ကုန်၏။

၈ အဘယ်တရားများသည် အဘယ်ကြောင့် ပရိယာယဒုက္ခမည်ပါသနည်း ဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၃၃)

အဖြေ။ ဒုက္ခ ဒုက္ခကိုကြည့်၍ ကြွင်းသောဒုက္ခသည်၎င်း၊ ဒုက္ခသစ္စဝိဘင်း
၌ လာသော ဇာတိအစရှိသော အလုံးစုံသောဒုက္ခသည်လည်း
ကောင်း ထိုထိုဒုက္ခဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့်
ပရိယာယဒုက္ခ မည်၏။

[ဒုက္ခဒုက္ခသည် နိပ္ပရိယာယ(မုချ) ဒုက္ခမည်၏။]

၉

ဥပေက္ခာ ၁၀-ပါး သရုပ်ကို ၎င်းတို့၏တရားကိုယ်နှင့်တကွ တိကျမှန်ကန်
အောင်ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၇၃)

အဖြေ။ ဥပေက္ခာ ၁၀-ပါး

ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ၊ ဝီရိယု
ပေက္ခာ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ၊ ဝေဒနပေက္ခာ၊ ဝိပဿနပေက္ခာ၊
တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊ ဈာနပေက္ခာ၊ ပါရိသုဒ္ဓါပေက္ခာ၊ ပေါင်း
၁၀-ပါးတို့တည်း။

ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ၊ တတြ
မဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊ ဈာနပေက္ခာ၊ ပါရိသုဒ္ဓါပေက္ခာ-ခြောက်ပါးတို့၏
အရကား တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာတည်း။

သင်္ခါရပေက္ခာ၊ ဝိပဿနပေက္ခာ နှစ်ပါးတို့၏ အရကား ပညာ
တည်း။

ဝီရိယုပေက္ခာ အရကား အလယ်အလတ်ဝီရိယ ဟုဆိုအပ်သော
ဥပေက္ခာတည်း။

ဝေဒနပေက္ခာ၏အရကား ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခလည်း
မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာတည်း။

၁၀

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၏တရားကိုယ်ဓမ္မကို လိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ်နှင့်
တကွဖော်ပြ၍ ၎င်း၏ ကမ္မပထမြောက် အင်္ဂါများကိုလဲ ညွှန်ကြားခဲ့ပါ။

(၄ - ၁၊ ၂၀၄)

အဖြေ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၏ တရားကိုယ်ဓမ္မ-

မေထုန်မှီဝဲလိုသဖြင့် ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော မသွားအပ်သော
မာတုရက္ခိတအစရှိကုန်သော အရာဌာနတို့၌ လွန်ကျူးခြင်း
စေတနာသည် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ မည်၏။

၎င်း၏ ကမ္မပထမြောက်သော အင်္ဂါများ၊
မလားထိုက်၊ မမှီဝဲ ထိုက်သောဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း၊ ထိုဝတ္ထု၌ မှီဝဲလို
စိတ်ရှိခြင်း၊ မှီဝဲလို၍ အားထုတ်ခြင်း၊ မဂ်နှင့်မဂ်ထိ တွေ့မှီဝဲခြင်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၆-ခုနှစ်။

၁

န တဿ အဒိဋ္ဌမိဓတ္ထိ ကိဉ္စိ၊ အထော အဝိညာတမဇာနိတုဗ္ဗံ။
သဗ္ဗံ အဘိညာသိ ယဒတ္ထိ နေယျံ၊ တထာဂတော တေန သမန္တစက္ခုတိ။
ဟူသော ပါဠိတော်ကို အနက်ယောဇနာပါ။ (ပါ - ၁၂၇)

အဖြေ။ တဿ-တထာဂတဿ-အား။ ဣဓ-ဤသုံးပါးသော လောက
ဓာတ်၌။ ပညာစက္ခုနာ-ပညာမျက်စိဖြင့်။ အဒိဋ္ဌနာမ-မမြင်အပ်
သော တရားမည်သည်။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ နတ္ထိ-မရှိ။
အထော-ထိုမှတပါး။ အဝိညာတံ-မသိအပ်သော တရားမည်
သည်။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ န အဟောသိ-မရှိခဲ့။ အဇာနိတုဗ္ဗံ-
မသိအပ်မသိနိုင်သောတရားမည်သည်။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုမျှ
သည်။ န ဘဝိဿတိ-မရှိလတဲ့။ နေယျံ-သိအပ်သိထိုက်သော။
ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော။ ယံဓမ္မဇာတံ-အကြင်တရားသဘော
သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-ထို တရားသဘောကို။ တထာဂတော-
ဘုရားရှင်သည်။ အဘိညာသိ-ထူးကဲလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။ တေန-ထိုကြောင့်။ တထာဂတော
-ဘုရားရှင်ကို။ သမန္တစက္ခုတိ- ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော
ဉာဏ်မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၂ တသွာ ဗဟိဒ္ဓါ သင်္ခါရနိမိတ္တမှာ ဝုဋ္ဌာတိ ဝိဂတံ ဟုတ္တာ ဥဒ္ဓံ တိဋ္ဌတိတိ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝိဝဋ္ဌတိ ပရာဝိဝဋ္ဌတိ ပရမ္ပုခံ ဟောတိတိ ဝိဝဋ္ဌနံ၊ ဝုဋ္ဌာနဉ္စ တံ ဝိဝဋ္ဌနဉ္စာတိ ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို ဝိဝဋ္ဌနဉ္စ-၌ အဓိပ္ပါယ်ထင်အောင် အနက်ယောဇနာပါ။

(၄ - ၁၊ ၂၄ - ၂၅)

အဖြေ။ တသွာ-ထို့ကြောင့်။ ဗဟိဒ္ဓါ-ပြင်ပဖြစ်သော။ သင်္ခါရနိမိတ္တမှာ- မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ-ထ၏။ ဝိဂတံ-ကင်းသည်။ ဟုတ္တာ-၍။ ဥဒ္ဓံ-အထက် ၌။ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။ ဣတိတသွာ-ကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာနံ-မည်၏။ ဝိဝဋ္ဌတိ+ပရာဝဋ္ဌတိ+မျက်ကွယ်ဖြစ်၏။ ဝါ-ဆုတ်နှစ်၏။ ပရမ္ပုခံ- မျက်ကွယ်သည်။ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-တသွာ-ကြောင့်။ ဝိဝဋ္ဌနံ- မည်၏။ ဝုဋ္ဌာနဉ္စ-ပြင်ပသင်္ခါရနိမိတ်မှထသည်လည်း။ ဟောတိ- ၏။ တံ-ထိုပြင်ပသင်္ခါရနိမိတ်မှထခြင်းသည်။ ဝိဝဋ္ဌနဉ္စ- မျက်ကွယ်ဖြစ်သည်လည်း။ ဝါ-ဆုတ်နှစ်သည်လည်း။ ဟောတိ- ၏။ ဣတိ+တသွာ-ကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနံ-မည်၏။

၃ အရဏဝိဟာရတရားများကို သရုပ်နှင့်တကွ ပြဆိုပါ။ (၁၃၃၂-ခု) (ပါ - ၉၄)

အဖြေ။ အရဏဝိဟာရ တရားများ-နှင့်သရုပ် ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်၊ ဝိညာနဉ္စာယတနသမာ ပတ်၊ အာကိဉ္စညာ ယနသမာပတ်၊ နေဝသညာနာသ ညာသမာပတ်။ ပထမဈာန် ဖြင့် နိဝရဏတို့ကို ပယ်၏။ ဒုတိယဈာန် ဖြင့် ဝိတက်ဝိစာရကို ပယ်၏။ တတိယဈာန် ဖြင့် ပီတိကို ပယ်၏။ စတုတ္ထဈာန် ဖြင့် သုခဒုက္ခတို့ကို ပယ်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ် ဖြင့် ရူပသညာ ပဋိယသညာ နာနတ္ထသညာကို ပယ်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်ဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယ တန သညာကို ပယ်၏။

အာကိစ္စညာယတနသမာပတ်ဖြင့် ဝိညာဏဉာယတနသမာပတ်ကို ပယ်၏။

နေဝသညာနာသညာ ယတနသမာပတ်ဖြင့် အာကိစ္စညာယတနသမာပတ်ကို ပယ်၏။ ထိုကြောင့် အရဏဝိဟာရ-ဟုခေါ်၏။ (အရဏဝိဟာရ-ကိလေသာမြူကင်းသောနေခြင်း။)

၇

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသောသူများအား အဘယ်သို့အားဖြင့် သင်္ခါရနိမိတ်တို့ ထင်ကြပါသနည်း၊ အဘယ်သို့သောစိတ်များဖြစ်သနည်း။(၁၃၃၂-ခုနှစ် မေးပြီး) (ပါ - ၂၄၄-၂၄၅)

အဖြေ။ အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား အပျက်အားဖြင့် သင်္ခါရနိမိတ်တို့ ထင်ကုန်၏။ ဒုက္ခအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသောသူအား ဘေးဘယအားဖြင့် သင်္ခါရနိမိတ်တို့ ထင်ကုန်၏။ အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား အတ္တသညာအားဖြင့် သင်္ခါရနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။

အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား ဆုံးဖြတ်ခြင်းများသော (အဓိမောက္ခဗဟုလ)စိတ် ဖြစ်၏။ ဒုက္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား ငြိမ်းချမ်းခြင်းများသော (ပဿဒ္ဓိဗဟုလ) စိတ်ဖြစ်၏။ အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသူအား နှစ်သက်ခြင်းများသော (ဝေဒဗဟုလ)စိတ် ဖြစ်၏။

၈

မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြစ်ပုံ မိစ္ဆာဉာဏအရနှင့် မိစ္ဆာဝိမုတ္တိအရတို့ကို ပြပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၁၂)

အဖြေ။ မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြစ်ပုံ

“မကောင်းမှုပြုရာတို့၌ အကြောင်းဥပါယ်ကို ကြံစည်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် မကောင်းမှုကိုပြု၍ ငါသည် ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီ” ဟု ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း ဖြစ်သော တွေဝေမှုမောဟတည်း။

မိစ္ဆာဉာဏအရကား တွေဝေမှုမောဟ ရ၏။

မိစ္ဆာဝိမုတ္တိအရ ကား (ကိလေသာမှ မလွတ်သွေးသည် ဖြစ်လျက် ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးဟု တင်မှတ်သော) မှားယွင်းသော မိစ္ဆာသည် ရ၏။

၆ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ နာနာက္ခဏ၊ နာနာရမ္မဏ၊ ဧကက္ခဏ၊ ဧကာရမ္မဏကာလ-တို့ကိုပြပြီးလျှင်၊ ကိစ္စအားဖြင့် ရအပ်သော ၎င်းအမည်များကိုလည်း ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၅၀)

အဖြေ။ * သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ်၏ရှေ့ အဘို့ကာလ၌ နာနာက္ခဏ+နာနာရမ္မဏဖြစ်၏။ မဂ္ဂကာလ၌ ဧကက္ခဏ+ဧကာရမ္မဏ ဖြစ်၏။
* သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ကိစ္စအားဖြင့်--
ဒုက္ခေ ဉာဏံ၊ သမုဒယေဉာဏံ၊ နိရောဓေ ဉာဏံ၊ မဂ္ဂေ ဉာဏံ-ဟူ၍ နာမည်လေးမျိုးတို့ကို ရ၏။

၇ ဥပ္ပါဒ ပဝတ္တ နိမိတ္တ အာယုဟနာ ပဋိသန္ဓိ ဂတိ နိဗ္ဗတ္တိ ဥပပတ္တိ-တို့၏အရများကိုအသီးအသီး ပြဆိုပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၄၂-၂၄၃)

အဖြေ။ ဥပ္ပါဒ-အရကား ရှေ့ဘဝကံကြောင့် ယခုဘဝ၌ ခန္ဓာဖြစ်ပေါ်ခြင်း။
ပဝတ္တ-အရကား ရှေ့ဘဝကံကြောင့် ပဋိသန္ဓေအခါ ခန္ဓာဖြစ်ပွားခြင်း။
နိမိတ္တ-အရကား-အလုံးစုံသော အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်ပြားသော သင်္ခါရနိမိတ်။
အာယုဟန-အရကား နောင်ဘဝနောင်အခါ၌ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ။
ပဋိသန္ဓိ-အရကား နောင်ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း။
ဂတိအရကား ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေသော တစ်စုံတစ်ခုသော ဂတိတည်း။
နိဗ္ဗတ္တိ အရကား ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းတည်း။
ဥပပတ္တိ အရကား ကုသိုလ်သမာပတ်ကို ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏

လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ ဤသို့ ဈာနဝိဘင်း၌ ဟောအပ်သော မဟဂ္ဂုတ်ဝိပါက်ဖြစ်ခြင်း တည်း။

၈ ဂဏနဝါရ-၌ သောဠသဝတ္ထုက စတုက္ကလေးပါးတို့၏သရုပ်ကို အသီး အသီးထုတ်ဆိုပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၆၉)

အဖြေ။ သောဠသဝတ္ထုက စတုက္ကလေးပါးတို့၏သရုပ်
ဒီဃံ၊ ရသံ၊ သဗ္ဗကာယပုဋိသံဝေဒီ၊ ပဿမ္ဘယံကာယ
သင်္ခါရံ ဟူသော ကာယာနုပဿနာစတုက္က။
ပီတိပဋိသံဝေဒီ၊ သုခပဋိသံဝေဒီ၊ စိတ္တသင်္ခါရပုဋိသံဝေဒီ၊
ပဿမ္ဘယံ စိတ္တသင်္ခါရံ ဟူသော ဝေဒနာနုပဿနာစတုက္က။
စိတ္တပဋိသံဝေဒီ၊ အဘိပ္ပမောဒယံ စိတ္တံ၊ သမာဒဟံစိတ္တံ၊
ဝိမောစယံ စိတ္တံဟူသော စိတ္တာနုပဿနာစတုက္က။
အနိစ္စာနုပဿီ၊ ဝိရာဂါနုပဿီ၊ နိရောဓာနုပဿီ၊ ပဋိနိ
ဿဂ္ဂါနုပဿီဟူသော ဓမ္မာနုပဿနာ စတုက္က။
ဤစတုက္က လေးပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့် သောဠသဝတ္ထုဖြစ်၏။

၉ နိရောဓပဋ္ဌာနကုသလ မည်ကြောင်းနှင့် နိရောဓပဋ္ဌာနကုသလ မည် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၁၄၆)

အဖြေ။ ခိဏာသဝဗလ၏အစွမ်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် နိရောဓပဋ္ဌာနကုသလ မည်၏။

၁၀ ဝိက္ခေပတိလေသုပ္ပတ္တိတို့နှင့် စပ်၍ မန္တပည၊ တိက္ခပည၊ အတိတိက္ခပည- ယောဝါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝိသေသကို ပြဆိုပါ။ (၄ - ၂၊ ၁၉၅)

အဖြေ။ မန္တပညယောဝါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် အလင်းရောင်တည်းဟူသော ဩဘာသ အစရှိသည်တို့၌ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့သော်လည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော ကိလေသာဖြစ်ခြင်းသို့သော်လည်းကောင်း

ရောက်၏။

[မဇ္ဈိမပညာယောဂေါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် အလင်း ရောင်စသည်တို့
၌ ယုံလွင့်ခြင်းသို့သာ ရောက်၏။ ကြွင်းသော ကိလေသာဖြစ်ခြင်း
သို့ရောက်။ အဓိမာန်ဖြစ်၏။]

တိက္ခပညပုဂ္ဂိုလ်သည် ယုံလွင့်ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း
ထိုအဓိမာန်ကို ပယ်ရှား၍ ဝိပဿနာကို အားထုတ်၏။
အတိတိက္ခပညပုဂ္ဂိုလ်သည် ယုံလွင့်ခြင်းသို့မရောက်၊ ကြွင်းသော
ကိလေသာဖြစ်ပေါ်ခြင်းသို့လည်း မရောက်ပါ။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၇-ခုနှစ်

အောက်ပါ ပါဠိတော်လာဂါထာကို အနက်သမ္မန်ခွဲပါ။

အာရမ္မဏအန္တယေန၊ ဥဘော ဧကဝဝတ္ထနာ။

နိရောဓေ အဓိမုတ္တတာ၊ ဝယလက္ခဏာဝိပဿနာ။ (ပါ - ၅၆)

အဖြေ။

အာရမ္မဏအန္တယေန-မျက်မှောက်မြင်အပ်ပြီးသောအာရုံသို့
အစဉ်လိုက်သော အနုမာနဉာဏ်ဖြင့်။ ဥဘော-နှစ်မျိုးလုံးသော
အာရုံတို့ကို။ ဧကဝဝတ္ထာနာ-တူညီကြသည်ဟုပိုင်းခြားမှတ်သား
နိုင်ခြင်းလည်းကောင်း။ နိရောဓေ-ဘင်္ဂဟုဆိုအပ်သောချုပ်ခြင်း
၌။ အဓိမုတ္တာ-စိတ်ဝင်စားသည်၏အဖြစ်၊ ညွတ်ကိုင်းသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဧသာ-ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည်စုံသော
ဝိပဿနာသည်။။ ဝယလက္ခဏာဝိပဿနာ-ဝယလက္ခဏာ
ဝိပဿနာ မည်၏။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာလာ ဂါထာကို အနက်သမ္မန်ခွဲပါ။

တယမိဝ နိရောဓသုညံ၊ တယေန တေနာပိ နိဗ္ဗုတိ သုညာ။

သုညော ဖလေန ဟေတု၊ ဖလမ္ပိ တံဟေတုနာ သုညံ။ (ဋ - ၁၊ ၁၈၅)

အဖြေ။ ကုမ-ဤသစ္စာအရာ၌။ တယံ-ဒုက္ခစသား သစ္စာသုံးပါးသည်။ နိရောဓသည်-နိရောဓသစ္စာမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ နိဗ္ဗတီပိ-နိရောဓ သစ္စာသည်လည်း။ တေနတယေန-ထိုဒုက္ခစသား သစ္စာသုံးပါးမှ။ သုညာ-ဆိတ်သုဉ်း၏။ ဟေတု-အကြောင်းသမုဒယ၊ မဂ္ဂသည်။ ဖလေန-အကျိုးဒုက္ခနိရောဓမှ။ သုညော-ဆိတ် သုဉ်း၏။ ဖလမ္ပိ-အကျိုးဒုက္ခ၊ နိရောဓသည်လည်း။ တံဟေတုနာ ထိုအကြောင်း သမုဒယ၊ မဂ္ဂမှ။ သည် ဆိတ်သုဉ်း၏။

၃

‘သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်ကို မှန်ကန်အောင် ထုတ်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၁၄)

အဖြေ။ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ပိဋနဌ၊ သင်္ခတဌ၊ သန္တာပဌ၊ ဝိပရိဏာမဌ။ သမုဒယသစ္စာ၏ အာယုဟနဌ၊ နိဒါနဌ၊ သံယောဂဌ၊ ပလိဗောဓဌ။ နိရောဓသစ္စာ၏ နိဿရဏဌ၊ ဝိဝေကဌ၊ အသင်္ခတဌ၊ အမတဌ။ မဂ္ဂသစ္စာ၏ နိယျာနဌ၊ ဟေတုဌ၊ ဒဿနဌ၊ အာဓိပတေယျဌ။ ဤကား သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်တည်း။

၄

ဣဒ္ဓိဆယ်မျိုးကို ပါဠိမြန်မာတွဲဘက်၍ ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၃၈၃)

- အဖြေ။ ဣဒ္ဓိ-၁၀-မျိုး
- ၁။ အဓိဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြီးသောတန်ခိုးသည် အဓိဋ္ဌာနဣဒ္ဓိ။
  - ၂။ ပင်ကိုယ်အဆင်းကို စွန့်ခြင်းအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော တန်ခိုးသည် ဝိကုဗ္ဗနာဣဒ္ဓိ။
  - ၃။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ အခြားသောစိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်၏ ဖန်တီးခြင်းအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောတန်ခိုးသည် မနောမယိဒ္ဓိ မည်၏။
  - ၄။ ဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ ရှေး၌လည်းကောင်း၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ ထိုခဏ၌လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်အားလျော်စွာ ဖြစ်သော တန်ခိုးအထူးသည် ဉာဏဝိပ္ပါရာဣဒ္ဓိ မည်၏။

- ၅။ သမာဓိဖြစ်သည်မှ ရှေး၌လည်းကောင်း နောက်၌လည်းကောင်း၊ ထိုခဏ၌လည်းကောင်း၊ သမာဓိအားလျော်စွာ ဖြစ်သော တန်ခိုးအထူးသည် သမာဓိဝိပျာရာ ကုဒ္ဒိမည်၏။
- ၆။ စိတ်၏ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော အရိယာတို့၏သာလျှင် ဖြစ်သင့်သော တန်ခိုးသည် အရိယာကုဒ္ဒိ မည်၏။
- ၇။ ကံ၏ အကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော တန်ခိုးအထူးသည် ကမ္မဝိပါကဇာကုဒ္ဒိ မည်၏။
- ၈။ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော တန်ခိုးအထူးသည် ပုညဝတောကုဒ္ဒိ မည်၏။
- ၉။ အတတ်ဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သော တန်ခိုးအထူးသည် ဝိဇ္ဇာမယာကုဒ္ဒိ မည်၏။
- ၁၀။ ထိုထိုကောင်းစွာ အားထုတ်မှုကြောင့် ထိုထိုကံ၏ ပြီးပြည့်စုံခြင်းတန်ခိုးသည် တတ္ထ တတ္ထ သမ္မာပယောဂပစ္စယာ ကုဇ္ဈနဋ္ဌေန ကုဒ္ဒိ မည်၏။

၅ သမသိသီရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အပြားကို ဖော်ပြပြီးလျှင် ရောဂသမသိသီ ဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၃၉)

အဖြေ။ သမသိသီရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အပြား

- ၁။ ကုရိယာပထ သမသိသီ
- ၂။ ရောဂ သမသိသီ
- ၃။ ဇီဝိတ သမသိသီ
- ၁။ စကြို လျှောက်လျက်ပင်, ရပ်လျက်ပင်, ထိုင်လျက်ပင်, လျောင်းအိပ်လျက်ပင် ဝိပဿနာ အားထုတ်၍ ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီး ထိုထို စကြိုလျှောက်လျက် အစရှိသော ကုရိယာပုတ်အတိုင်းပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုရိယာပထ သမသိသီ ရဟန္တာ မည်၏

၂။ ရောဂါတစ်ခုရပြီး ရောဂါဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ဝိပဿနာအား ထုတ်၍ ရဟန္တာဖြစ်ကာ ထိုရောဂါဖြင့်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရောဂ သမသိသိ ရဟန္တာမည်၏။

၃။ ကိလေသသိသ တည်းဟူသော အဝိဇ္ဇာသည်လည်း ကောင်း ပဝတ္တသိသတည်းဟူသော ဇီဝိတိန္ဒြေသည်လည်း ကောင်း အတူတူကုန်ဆုံးသော ရဟန္တာ မည်၏။

၆

သင်္ခတသင်္ခါရ၊ အဘိသင်္ခတသင်္ခါရ၊ အဘိသင်္ခါရဇာတသင်္ခါရ၊ ပယောဂါဘိသင်္ခါရ-တို့၏အရကို အသီးသီးဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၅၇)

အဖြေ။ သင်္ခတသင်္ခါရ-အရကား အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော တရားအားလုံးတို့တည်း။

အဘိသင်္ခတသင်္ခါရ-အရကား ကံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော တေဘူ မက ရူပါရူပဓမ္မ တို့တည်း။

အဘိသင်္ခါရဇာတသင်္ခါရ-အရကား အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာမှ လာသော ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ် စေတနာ တို့တည်း။

ပယောဂါဘိသင်္ခါရ-အရကား ကာယိက စေတသိက ဝိရိယ တည်း။

၇

မုဒုဒု၊ မဇ္ဈိမ၊ တိက္ခ ဖြစ်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမည်နှင့် ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သော အကြိမ်တို့ကို တိကျစွာ ဖော်ပြခဲ့ပါ။(၄ - ၂၊ ၆၇)

အဖြေ။ မုဒုဒုပည သောတာပန်သည် သတ္တက္ခတ္ထုပရမ မည်၏။ ပဋိသန္ဓေ ဘဝခုနှစ်ကြိမ် နေနိုင်၏။

မဇ္ဈိမပညသောတာပန်သည် ကောလံကောလ မည်၏။

ပဋိသန္ဓေဘဝ ခြောက်ကြိမ် နေနိုင်၏။

တိက္ခပညသောတာပန်သည် ဧကပီဇိ မည်၏။ ပဋိသန္ဓေ ဘဝတစ်ကြိမ်သာ နေနိုင်၏။

၈

နဝ ကေဝိဓာ ဧကော၊ ဒွေဓာထ စတုပဉ္စဓာ။
အဋ္ဌဓာ နဝဓာ စေဝ၊ ဣတိ ဆဒ္ဓါ ဘဝန္တိ တေ။
အဋ္ဌကထာလာဂါထာ၌ နဝသင်္ချာ၏ သင်္ချေယျနှင့် ကေသင်္ချာ၏ သင်္ချေယျ ငါးမျိုးတို့ကို အသီးအသီး ကောက်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၂၂၅)

အဖြေ။

နဝ ကေဝိဓာ ဧကော သင်္ချာစသည်တို့၌ သင်္ချေယျများ
နဝအရကား-ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ ဥပေက္ခာ၊ သင်္ကပ္ပ၊
သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ-တို့တည်း။ ကေဝိဓာ-
အရကား ဆန္ဒဒ္ဓိပါဒ် စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်၏။
ဧကော-ဒွေဓာ-အရ သဒ္ဓါတစ်ပါး၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဗလအားဖြင့်
နှစ်ပါးတို့တည်း။ စတု ပဉ္စဓာ-အရကား-သမာဓိတစ်ပါး။ ဣန္ဒြိယ၊
ဗလ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မဂ္ဂင်္ဂ- အားဖြင့် စတုဓာ ဖြစ်၏။
- ပညာတစ်ပါး ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဗလ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မဂ္ဂင်္ဂ အားဖြင့်
ပဉ္စဓာ ဖြစ်၏။
- အဋ္ဌဓာ နဝဓာ အရကား-သတိတစ်ပါး၊ သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါး၊
ဣန္ဒြိယ၊ ဗလ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မဂ္ဂင်္ဂအားဖြင့် အဋ္ဌဓာ ဖြစ်၏။
ဝိရိယတစ်ပါး-သမ္ပပဓာန် ၄-ပါး ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဗလ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မဂ္ဂင်္ဂအားဖြင့် နဝဓာ ဖြစ်၏။

၉

စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဝိမုတ္တိံ နှစ်ပါးတို့၏ အရကို တိကျစွာ ဖော်ပြပြီးလျှင်
စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ မည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။
(၄ - ၂၊ ၂၃၄)

အဖြေ။

စေတောဝိမုတ္တိံ-အရကား အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိ
တည်း။ ပညာဝိမုတ္တိံ အရကား အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော
ပညာတည်း။
သမာဓိသည် ရာဂမှ လွတ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
စေတောဝိမုတ္တိံ မည်၏။
ပညာသည် အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပညာ
ဝိမုတ္တိံ မည်၏။

၁၀

အနတ္တာနုပဿနာ နှစ်ဆယ့်ငါးပါး၊ အနိစ္စာနုပဿနာ ငါးဆယ်ဖြစ်ပုံတို့ကို
အကျဉ်းချုပ် ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၃၁၈)

အဖြေ။ ပရတော၊ ရိတ္တတော၊ တုစ္ဆတော၊ သုညတော၊ အနတ္တတော
အားဖြင့် ခန္ဓာတစ်ပါးပါး၌ ငါးပါး ငါးပါးပြု၍ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌
အနတ္တာနုပဿနာ ၂၅-ပါး ဖြစ်၏။

အနိစ္စတော၊ ပလောကတော၊ စလတော၊ ပဘဂုံတော၊ အဒ္ဓဝ
တော၊ ပရိဏာမဓမ္မတော၊ အသာရကတော၊ ဝိဘာဝတော၊
သင်္ခိတတော၊ မရဏဓမ္မတော အားဖြင့် ခန္ဓာတစ်ပါးပါး၌
ဆယ်ပါးဆယ်ပါးပြု၍ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနိစ္စာနုပဿနာ ၅၀
ဖြစ်၏။

~~~~~

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၈-ခုနှစ်

ပါဠိတော်လာ အောက်ပါဂါထာကို မှန်ကန်စွာ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

ဣဒံ အာဒိနဝေ ဉာဏံ၊ ပဉ္စ ဌာနေသု ဇာယတိ။

ပဉ္စ ဌာနေ သန္တိပဒေ၊ ဒသ ဉာဏေ ပဇာနာတိ။

ဒိန္နံ ဉာဏာနံ ကုသလတာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိ။ (ပါ - ၅၈)

အဖြေ။ ဣဒံ အာဒိနဝေဉာဏံ-ဤအာဒိနဝဉာဏံသည်။ ပဉ္စဌာနေသု-
ငါးပါးသောအရာတို့၌။ ဇာယတိ-ဖြစ်၏။ ဣဒံသန္တိပဒေဉာဏံ-
ဤသန္တိပဒဉာဏံသည်။ ပဉ္စသုဌာနေသု-ငါးပါးကုန်သောအရာ
ဌာနတို့၌။ ဇာယတိ-၏။ (အာဒိနဝေဉာဏံ-အာဒိနဝဉာဏံကို။
ပဇာနန္တော-အပြားအားဖြင့် သိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။)
ဒသဉာဏေ-ဆယ်ပါးသောဉာဏ်တို့ကို။ ပဇာနာတိ-အပြားအား
ဖြင့်ဘိ၏။ ဒိန္နံဉာဏာနံ-နှစ်ပါးကုန်သောဉာဏ်တို့၌။ ကုသလ
တာ-ကုသလတာယ-လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာဒိဋ္ဌိ
သု-အထူးထူးသော အယူဝါဒတို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်။ န ကမ္မတိ-
မတုန်မလှုပ်။

အဋ္ဌကထာလာ အောက်ပါဂါထာကို အနက်မှန်မှန် ပေးခဲ့ပါ။

အရာ သံသာရစက္ကဿ၊ ဟတာ ဉာဏာသိနာ ယတော။

လောကနာထေန တေနေသ၊ အရဟန္တိ ပဝုစ္စတိ။(၁၃၁၉-၃)

(၄ - ၁၊ ၁၉၇)

အဖြေ။ လောကနာထေန-သတ္တဝါတို့ ကိုးကွယ်အားထားရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယတော-အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သံသာရစက္ကဿ-သံသရာစက်ဘီး၏။ အရာ-အကန့်အထောက်ဆန်တို့။ ဉာဏာသိနာ-ဉာဏ်တည်းဟူသောသံလျက်ဖြင့်။ ဟတာ-ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ တေန-ထို့ကြောင့်။ ဒေသ+ဒေသော လောကနာထေ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အရဟန္တိ-အရဟံဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၃ မကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသော (ဒွါကာရ) ပုဂ္ဂိုလ်များကို စုံလင်အောင်သရုပ်ထုတ် ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၁၆)

အဖြေ။ ဒွါကာရ (မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိသော) ပုဂ္ဂိုလ်များ- သဒ္ဓါတရားမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အားထုတ်မှုဝီရိယ မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်။ မေ့လျော့ သတိကင်းမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်၊ သမာဓိ မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပါသည်။

၄ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ယုတ်မာသော (ဝသလ) ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဆိုပါသနည်း။ တိကျစုံလင်စွာ ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၆၀)

အဖြေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျက်ထွက်တတ်၏။ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်၏။ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်သော အကျင့်ရှိ၏။ ပျက်သောအယူ ရှိ၏။ လှည့်ပတ်တတ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝသလ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

၅ ဗုဒ္ဓစက္ခု အမည်ရသော ဉာဏ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်းပြဆို၍၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုအစဉ်အတိုင်း ပြဆိုသည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

(၅ - ၁၊ ၅၂)

အဖြေ။ ဗုဒ္ဓစက္ခု ၂-ပါး။ ကုန္တိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၊ အာသယာနုသယဉာဏ်။ ဘုရားရှင်တို့သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်ကို ကြည့်ရှုတော်မူလတ်သော် ရှေးဦးစွာ ကုန္တိရင့်ကျက်သည်၊ မရင့်ကျက်သည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူကုန်၏။ ကုန္တိရင့်ကျက်သည်ကို သိ၍

အလိုအာသယစသည်တို့အားလျော်စွာ တရားဟောခြင်းအကျိုး
ငှာ ထိုမှ သတ္တဝါတို့၏ အာသယာနုသယစရိုက်တို့ကို ကြည့်ရှု
တော်မူကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဦးစွာ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ
ဉာဏ်ကို ပြ၏။ ထို၏အခြားမဲ့၌ အာသယာနုသယဉာဏ်ကို
ပြ၏။

၆

နေက္ခမ္မ, အဝိက္ခေပ, ဉာဏတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်များနှင့်၊
တရားကိုယ်များကို အသီးအသီး ယှဉ်တွဲပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၉၆)

အဖြေ။ နေက္ခမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကား ကာမစ္ဆန္ဒတည်း။
တရားကိုယ်ကား အလောဘတည်း။
အဝိက္ခေပ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကား ဥဒ္ဒစ္စတည်း။
တရားကိုယ်ကား သမာဓိတည်း။
ဉာဏ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကား အဝိဇ္ဇာတည်း။
တရားကိုယ်ကား ဉာဏ်တည်း။

၇

တဒဂ်ပဟာန်၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ဥပမာဆောင်၍ ထင်ရှားအောင်
ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၁၃၃၃-၃နှစ်) (၄ - ၁၊ ၁၁၅)

အဖြေ။ ညဉ့်အခါ၌ ထွန်းညှိအပ်သော ဆီမီးဖြင့် အမိုက်အမှောင်ကို
ပယ်သကဲ့သို့ ထိုထိုဝိပဿနာဖြင့် အစိတ်ဖြစ်သော ဈာန်အင်္ဂါ
နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းဖြင့်ပင်လျှင် ထိုထိုပယ်သင့်၊
ပယ်ထိုက်သော တရားကို ပယ်ခြင်းသည် တဒဂ်ပဟာန်မည်၏။

၈

နက်နဲသောကြောင့် မြင်နိုင်ခဲ့သော သစ္စာတရားတို့ကို ထုတ်ပြ၍၊
အဘယ်ဉာဏ်ကို ဝဝတ္ထာနုဉာဏ်ဟု ခေါ်ရကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၅၂-၁၅၂)

အဖြေ။ နိရောဓသစ္စာနှင့် မဂ္ဂသစ္စာတရားနှစ်ပါးတို့တည်း။
[ထိုသစ္စာတရားနှစ်ပါးတို့ကို မြင်ခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းသည်
ဘဝဂ်ကိုကိုင်ခြင်းငှာ လက်ကိုဖြန့်သည်သကဲ့သို့၎င်း၊ အစိတ်

တစ်ရာ ခွဲစိတ်ထားသော သားမြီးဆံ၏ အဖျားတစ်ခုနှင့် အဖျားတစ်ခု ဆက်စပ်သည်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးတို့သည် နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မြင်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။

အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြားခဲ့သောသစ္စာလေးပါးတို့၏အနက်ကို ဓမ္မသဘောဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၏။ “ဤတရားတို့သည် ဤသစ္စာ၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏။ ဤသစ္စာ၏ ဤမျှသောလက္ခဏာတည်း။” ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်သန့်ဌာန်ပြု၏။ ဤဉာဏ်ကို ဝဝတ္ထာနဉာဏ်ဟုခေါ်သည်။

၉ အဘယ်ကြောင့် အဘယ်တရားသည် အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်မည်ပါသနည်း။ အသီးအသီးဖြစ်သင့်သလို ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၀၇)

အဖြေ။ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့သည် ပထဝီကသိုဏ်း အစရှိသော အာရုံကို ကပ်၍ ရှုကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်မည်ကုန်၏။ ဝိပဿနာသည် အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာကို ကပ်၍ ရှုသောကြောင့် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် မည်၏။ မဂ်သည် ဝိပဿနာပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စကို မဂ်ဖြင့် အလိုရှိခြင်းကြောင့် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် မည်၏။ ဖိုလ်သည် နိရောဓသစ္စာဖြစ်သော မှန်သော လက္ခဏာကို ကပ်၍ ရှုတတ်သောကြောင့် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် မည်၏။

၁၀ ပိသုဏဝါစာ အရ တရားကိုယ်ဓမ္မကို လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြ၍၊ ၎င်း၏ ကမ္မပထမြောက်ကြောင်း အင်္ဂါများကိုလည်း ညွှန်းကြားခဲ့ပါ။ (၄၁၊ ၂၀၅)

အဖြေ။ ညစ်ညူးသော စိတ်ရှိသောသူ၏ သူတပါးတို့ ကွဲခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ မိမိအား ချစ်စိမ့်သောငှာလည်းကောင်း ကာယဝစိပ

ယောဂကို ဖြစ်စေတက်သော စေတနာသည် ပိသုဏ္ဍာဝါစာ မည်၏။

၎င်း၏အင်္ဂါများ-

ကွဲထိုက်သော သူတပါးဖြစ်ခြင်း။

“ဤသို့ပြောလျှင် ဤသူတို့သည် ကွဲကြကုန်လတံ့” ဟု ကွဲခြင်း ငှာရှေးရှု၍ ပြုခြင်း။

“ဤသို့ပြောလျှင် ငါ့ကိုချစ်ကျွမ်းဝင်လတံ့” ဟု ချစ်စေလိုခြင်း။ အားထုတ်ခြင်း။

ထိုသူအား ထိုအကျိုးကိုသိခြင်း။

လောလောလော

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၃၉-ခုနှစ်

ပါဠိတော်လာ အောက်ပါဂါထာကို အနက်မှန်အောင် ပေးခဲ့ပါ။

ပဋိသင်္ခါ သန္တိဋ္ဌာနာ ပညာ၊ အဋ္ဌ စိတ္တဿ ဂေါစရာ။

ပုထုဇနဿ ဒွေ ဟောန္တိ၊ တယော သေက္ခဿ ဂေါစရာ။

တယော စ ဝိတရာဂဿ၊ ယေဟိ စိတ္တံ ဝိဝဇ္ဇတိ။ (ပါ - ၆၃)

အဖြေ။ ပဋိသင်္ခါ-သန္တိဋ္ဌာနာ-ဆင်ခြင်၍ ကောင်းစွာတည်ကုန်သော။ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော။ ပညာ-သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်တို့သည်။ စိတ္တဿ-သမာဓိစိတ်၏။ ဂေါစရာ-ကျက်စားရာနယ်ပယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဒွေ-သမထဝိပဿနာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် နှစ်ပါးသော သင်္ခါရုပေက္ခာတို့သည်။ ပုထုဇနဿ-ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂေါစရာ-ကျက်စားရာနယ်ပယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တယော-သမထဝိပဿနာဖလသမာပတ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးပါးကုန်သော သင်္ခါရုပေက္ခာတို့သည်။ သေက္ခဿ-သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂေါစရာ-ကျက်စားရာ နယ်ပယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ ကုန်၏။ ဝိတရာဂဿ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၏။ ဂေါစရာ-ကျက်စားရာ ဖြစ်သော သင်္ခါရုပေက္ခာတို့သည်လည်း။ တယော-သုညတဖလ

သမာပတ်စသည် တို့၏အစွမ်း ဖြင့် သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ-
ကုန်၏။ ယေဟိ-ယင်းသင်္ခါ ရှပေက္ခာတို့ဖြင့်။ စိတ္တံ-စိတ်သည်။
(ဝိတက္ကဝိစာရာဒိတောဝါ- ဝိတက်ဝိစာရစသည်မှသော်လည်း
ကောင်း။ ဥပ္ပါဒါဒိတောဝါ- ဥပ္ပါဒစသည်မှသော်လည်းကောင်း)
ဝိဝဋ္ဋတိ ဆုတ်နှစ်ဖဲခွာ၏။

၂

အဋ္ဌကထာလာ အောက်ပါဂါထာကို အနက်မှန်အောင် ပေးခဲ့ပါ။
တံ ဝိနာ နာညတော ဒုက္ခံ၊ န ဟောတိ န စ တံ တတော။

ဒုက္ခဟေတု နိယာမေန၊ ဣတိ သစ္စံ ဝိသတ္တိကာ။ (၄ - ၁/၅၈)

အဖြေ။

ဒုက္ခံ-ဒုက္ခသစ္စာသည်။ တံ-ထိုသမုဒယသစ္စာကို။ ဝိနာ-ကင်း၍။
အညတော-အခြားသောသစ္စာတရားမှ။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တံ-
ထိုဒုက္ခသစ္စာသည်။ တတော-ထိုသမုဒယသစ္စာမှ။ န ဟောတိ-
မဖြစ်သည်။ န စ-နဟိဇေ-၊ မဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိ-ဤသို့။ ဒုက္ခဟေတုနိယာမေန-ဒုက္ခ၏အကြောင်းဟူ
သောအမှတ်အသားဖြင့်။ ဝိသတ္တိကာ-အာရုံ၌ကပ်ငြိတတ်သော
တဏှာသည်။ သစ္စံ-သစ္စာမည်၏။

၃

အပ္ပဋိကူလေ ပဋိကူလသညိ ဝိဟရတိ ဟူသောပါဠိ၌ စက်ဆုတ်ဘွယ်
မဟုတ်သောဝတ္ထု၌ စက်ဆုတ်ဘွယ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေခြင်း၏
အဓိပ္ပါယ်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင် ရေးခဲ့ပါ။ (ပါ - ၃၉၀)

အဖြေ။

နှစ်သက်ဖွယ်ရာဝတ္ထု၌ အသုဘအားဖြင့် ပြန်နှံ၏။ ဝါ-ပြီးစေ၏။
အနိစ္စအားဖြင့်လည်း ကပ်ဆောင်၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် အပ္ပဋိ
ကူလေ+စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သောဝတ္ထု၌။ ပဋိကူလသညိ-
စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ-နေခြင်းသည်
မည်၏။

၄

စရိယာကထာလာ စရိယသရုပ်ကို စုံလင်စွာ ဖော်ပြခဲ့ပါ။(ပါ - ၄၀၀)

အဖြေ။ စရိယာသရုပ် ၈-ပါး

- ဣရိယာပထစရိယာ - ဣရိယာပုထ် လေးပါး။
- အာယတနစရိယာ - အတွင်းအပြင်အာယတန ခြောက်ပါး။
- သတိစရိယာ - သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး။
- သမာဓိစရိယာ - ဈာန် လေးပါး။
- ဉာဏ်စရိယာ - အရိယသစ္စာ လေးပါး။
- မဂ္ဂစရိယာ - အရိယမဂ် လေးပါး။
- ပတ္တိစရိယာ - သာမညဖလ လေးပါး။
- လောကတ္ထစရိယာ - ဘုရားရှင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝက (တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း)

၅ ခွေ ဓာတုယော ဟူသောပါဠိ၌ နှစ်ပါးသော ဓာတ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင် ရေးခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၆၂)

အဖြေ။ ခွေ ဓာတုယော-

များလှကုန်သော အကြောင်းတို့သည် ပေါင်းဆုံ၍ပြုပြင်စီရင် အပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့သည် သင်္ခတဓာတု မည်၏။
 တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းတို့သည် မပြုပြင်မစီရင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတဓာတု မည်၏။

၆ ပဉ္စဝိမုတ္တာယတနာနိ-၌ “ပဉ္စ”သင်္ချာ၏ သင်္ချေယျကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၆၃)

အဖြေ။ ပဉ္စ ဝိမုတ္တာယတနာနိ၏သင်္ချေယျ-

- ၁။ မိမိ၏အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြောကြား အပ်သောတရားဒေသနာကို နားထောင်ခြင်း။
- ၂။ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ မိမိ၏ ကြားခဲ့သော တရားကို ဟောကြားပြောပြခြင်း။
- ၃။ အကြင်ကြားခဲ့ဘူးသော တရားကို ရွတ်ဆိုခြင်း။
- ၄။ ကြားခဲ့ဘူးသော တရားကို စိတ်ဖြင့်အဖန်ဖန်ကြံစည်ခြင်း။

၅။ ကသိုဏ်းအသုဘ စသည်တို့၌ လျော်သောအာရုံရှိခြင်း။

၇

အနိစ္စာနုပဿနာစသော အနုပဿနာ ၇ ပါးကို ဆန့်ကျင်ဘက်တရားများနှင့် ယှဉ်တွဲဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၈၆)

အဖြေ။

အနိစ္စာနုပဿနာသည်	နိစ္စသညာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။
ဒုက္ခာနုပဿနာသည်	သုခသညာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။
အနတ္တာနုပဿနာသည်	အတ္တသညာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။
နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာသည်	နန္ဒိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။
ဝိရာဂါနုပဿနာသည်	ရာဂ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။
နိရောဓနုပဿနာသည်	သမုဒယ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။
ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာသည်	စွဲလမ်းခြင်းအာဒါန၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။

၈

ခယာနုပဿနာဉာဏ်၊ ဝယာနုပဿနာဉာဏ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တိကျစွာဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၉၆-၉၇)

အဖြေ။

ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ရူပက္ခန္ဓာ စသည်တို့၏ အပျက်ဘင်ကိုမြင်သော ရှုသောဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ထိုထိုခန္ဓာတို့၏ အပျက်ဘင်ကို မြင်သည်၏အခြားမဲ့၌ ထိုဘင်ကို အာရုံပြုသောစိတ်စေတသိက်တို့၏ အပျက်ဘင်ကိုမြင်သော ရှုသောဉာဏ်သည်လည်းကောင်း ခယာနုပဿနာဉာဏ်-မည်၏။

ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာတို့၏ အပျက်ဘင်ကို မြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုဘင်အားလျော်စွာဖြင့်ပင် အတိတ်အနာဂတ်ခန္ဓာတို့၏ အပျက်ဘင်ကို မြင်သော ရှုသောဉာဏ်သည် ဝယာနုပဿနာဉာဏ် မည်၏။

၉

နဝတဏှာမူလကာတိ-၌ “နဝ”သင်္ချာ၏ သင်္ချေယျကို တိကျစွာဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၉၆-၉၇)

အဖြေ။

နဝ တဏှာမူလကာ-၏ သင်္ချေယျ-

တဏှာကို အကြောင်းပြု၍ ရှာမှီးခြင်းဖြစ်၊ ရှာမှီးခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ရရှိခြင်းဖြစ်၏။ ရရှိခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဝိနိစ္ဆယဖြစ်။ ဝိနိစ္ဆယကို အကြောင်းပြု၍ ဆန္ဒရာဂ ဖြစ်၊ ဆန္ဒရာဂကို အကြောင်းပြု၍ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် သက်ဝင်ခြင်းအဇ္ဈောသာနဖြစ်။ အဇ္ဈောသာနကို အကြောင်းပြု၍ တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်း ပရိဂ္ဂဟဖြစ်။ ပရိဂ္ဂဟကို အကြောင်းပြု၍ မစ္ဆရိယဖြစ်၊ မစ္ဆရိယကို အကြောင်းပြု၍ စောင့်ရှောက်ခြင်း အာရက္ခဖြစ်၊ အာရက္ခကို အကြောင်းပြု၍ များစွာသော အကုသိုလ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၀

သီလဝိသုဒ္ဓိစသော ၇ ပါးသော ဝိသုဒ္ဓိတို့ဖြင့် စင်ကြယ်စေအပ်သော မလတို့ကိုယှဉ်တွဲ၍ ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၁၉)

အဖြေ။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဖြင့် ဒုဿီလမလကို စင်ကြယ်စေ၏။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဖြင့် ကာမစ္ဆန္ဒစသော စိတ္တမလကို စင်ကြယ်စေ၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဖြင့် သတ္တဒိဋ္ဌိမလကို စင်ကြယ်စေ၏။

ကင်္ခါဝိတရဏာဝိသုဒ္ဓိ ဖြင့် အဒ္ဓါသုံးပါးတို့၌ သတ္တကင်္ခါမလကို စင်ကြယ်စေ၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဖြင့် အမဂ္ဂမလကို စင်ကြယ်စေ၏။

ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဖြင့် နိစ္စသညာဒိမလကို စင်ကြယ်စေ၏။

ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ဖြင့် မိမိမဂ်က သတ်အပ်သော ကိလေသာ မလကို စင်ကြယ်စေ၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၀-ခုနှစ်

၁

အောက်ပါ ပါဠိတော် ဂါထာကို အနက်မှန်မှန် ပေးခဲ့ပါ။
ဆ ဧတေ ဥပက္ကိလေသာ၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိဿ။
ယေဟိ ဝိက္ခိပ္ပမာနဿ၊ နော စ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ။
ဝိမောက္ခံ အပ္ပဇာနန္တာ၊ တေ ဟောန္တိ ပရပတ္တိယာ။ (ပါ - ၁၆၄)

အဖြေ။ ဧတေ ဆ-ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ အာနာပါနဿတိ သမာဓိဿ-အာနာပါနဿတိ သမာဓိ၏။ ဥပက္ကိလေသာ-ညစ်ညူးကြောင်း၊ ဥပက္ကိလေသတို့တည်း။ ယေဟိ-ယင်း၊ ဥပက္ကိလေသတို့သည်။ ဝိက္ခိပ္ပမာနဿ-ယုံ့လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်သောသူ၏။ စိတ္တံ- စိတ်သည်။ နောစဝိမုစ္စတိ-ဝင်သက်ထွက်သက် အာရုံ၌လည်း မသက်ဝင်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့မှလည်း မလွတ်မြောက်။ ဝိမောက္ခံ-သက်ဝင်ခြင်း၊ လွတ်မြောက်ခြင်းကို။ အပ္ပဇာနန္တာ- မျက်မှောက်ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် မသိကုန်သော။ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ပရပတ္တိယာစ-သူတစ်ပါးပြောချက်ကိုသာ အားကိုးယုံကြည်ရကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

၂

အဋ္ဌကထာလာ အောက်ပါဂါထာကို မှန်ကန်စွာ အနက်ပေးခဲ့ပါ။
ယထေဝ ဒိပင်္ဂလဗုဒ္ဓအာဒယော၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ မုနယော ဣဓာဂတာ။
တထာ အယံ သကျမုနိပိ အာဂတော၊ တထာဂတော ဝုစ္စတိ တေန စက္ခုမာ။ (၁- ၁၉၁)

အဖြေ။ ဣဓ-ဤသတ္တလောက၌။ ဒိပင်္ဂလဗုဒ္ဓ အာဒယော-ဒိပင်္ဂလဗုဒ္ဓအစရှိကုန်သော။ မုနယော-ဘုရားရှင်တို့သည်။ ယထေဝ-အဘိနိဟာရစသော သုံးပါးသော အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗညုဘာဝံ-သဗ္ဗညုတို့၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတာ-ရောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။ တထာ ဧဝ-အဘိနိဟာရစသော

သုံးပါးသော ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ အယံသကျမု
နိပိ-သာကိန္တယ်ဖွား ဤငါတို့ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
သဗ္ဗညုဘာဝံ-သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ အာဂတော-ရောက်တော်မူပြီ၊
တေန-ထို့ကြောင့်၊ စက္ခုမာ-ငါးဖြာသော စက္ခုရှိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတော-တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-
ဆိုအပ်၏။

၃

ကုပ္ပဝိမောက္ခမည်သောတရား၊ အကုပ္ပဝိမောက္ခမည်သောတရားတို့ကို
တိကျစွာ ပြဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ - ၂၃၇)

အဖြေ။ ရူပဈာန် ၄-ပါး၊ အရူပသမာပတ် ၄-ပါးတို့သည် ကုပ္ပဝိမောက္ခ-
မည်၏။

အရိယမဂ် ၄-ပါး၊ သာမညဖလ ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်-တို့သည်
အကုပ္ပဝိမောက္ခ မည်၏။

၄

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်သောသူအား အဘယ်ကုန္ဒေ စင်ကြယ်
ပါသနည်း၊ အသီးအသီး ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၉၈)

အဖြေ။ သဒ္ဓါတရားမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်သော သူအား
သဒ္ဓိန္ဒြေသည် စင်ကြယ်၏။

ပျင်းရိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ် သောသူအား ဝိရိယိန္ဒြေ
သည် စင်ကြယ်၏။

သတိကင်းမဲ့ မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်သောသူအား
သတိန္ဒြေသည် စင်ကြယ်၏။

သမာဓိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်သောသူအား သမာဓိန္ဒြေ
သည် စင်ကြယ်၏။

ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်သောသူအား ပညိန္ဒြေသည်
စင်ကြယ်၏။

၅ အဘယ်ပညာသည် အဘိညာပညာမည်ကြောင်း ထင်ရှားအောင် ပြဆို၍၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးတို့တွင် အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါကို အဘယ်ကြောင့် ရှေးဦးစွာ ပြအပ်ပါသနည်း။ (၄ - ၁၊ ၃၃)

အဖြေ။ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖောက်ပြန်သော ရူပုနအစရှိသော သဘောအားဖြင့် ကောင်းစွာသိသော ပညာသည် အဘိညာ ပညာမည်၏။

ပစ္စယုပ္ပန်အကျိုးတရားသည် ဒုက္ခသစ္စာသကဲ့သို့ ထင်ရှား ၏။ ကောင်းစွာသိလွယ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဦးစွာ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်ကို ပြအပ်ပါသည်။

၆ ဒွတ္တိသကာယ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်အခြင်း အရာအားဖြင့်ထင်လျှင် မည်သည့်ကမ္မဋ္ဌာန်းများ ဖြစ်နိုင်သည်ကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၃၅)

အဖြေ။ ဆံပင်စသည်တို့၌ စက်ဆုပ်ဖွယ်အားဖြင့် ဒွတ္တိသကာယ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်သည်ရှိသော် ကာယ ဂတာသတိ၏ အစွမ်းဖြင့် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ဖြစ်၏။ ဆံပင် စသည်တို့၌ အဆင်းအားဖြင့် ထင်သည်ရှိကုန်သော် ကသိဏ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ဖြစ်၏။ ဓာတ်အားဖြင့် ထင်သည်ရှိကုန်သော် စတုဇာတု ဝဝတ္ထာနကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်၏။

၇ နာနတ္တကာယ နာနတ္တသညိမည်သော သတ္တဝါများကို အကြောင်းနှင့် တကွပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၀၃-၁၀၄)

အဖြေ။ အပိုင်းအခြားမရှိသော စကြာဝဠာတို့၌ အပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော လူတို့၏ အဆင်းသဏ္ဍာန် စသည်အားဖြင့် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ချွတ်ချွတ်တူသည်မရှိ။ အဆင်းသဏ္ဍာန် အားဖြင့် တူကြသော်လည်း ရှေးကြည့်ခြင်း၊ ဝဲစောင်းကြည့်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် မတူခြားနားကြသည်သာ။ ထို့ကြောင့် နာနတ္တ ကာယ ဟုဆို၏။

ကာမာဝစရနတ် ခြောက်ထပ်တို့တွင်လည်း အချို့နတ် တို့၏ ကိုယ်ကာယသည် ညိုမဲ၏။ အချို့ အဝါအစရှိသော အဆင်းရှိ၏။ ထိုနတ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေသညာသည်လည်း တိဟိတ်၊ ဒွိဟိတ်ဟူ၍ မတူကွဲပြား၏။ ထို့ကြောင့် ကာမာဝစရ နတ်ခြောက်ထပ်တို့သည် နာနတ္တကာယ၊ နာနတ္တသညီ မည်၏။

အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ကုန်သော ပုနုဗ္ဗသုမာတာ ဘိလူးမအစရှိကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း၊ အခြားကုန်သော ဝိမာနိကပြိတ္တာတို့သည်၎င်း၊ ယင်းတို့၏ကာယသည် ဖြူမဲ စသဖြင့်၎င်း၊ ပိန်ဝ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတူကွဲပြား၏။ ၎င်းပြိတ္တာတို့၏ ပဋိသန္ဓေသညာသည်လည်း အဟိတ်၊ ဒွိဟိတ်၊ တိဟိတ်ဟူ၍ ကွဲပြား၏။ ထို့ကြောင့် နာနတ္တ ကာယ၊ နာနတ္တသညီ-ဟုဆို၏။

၈

ဇာတိကို ဒုက္ခဟူ၍ ဟောတော်မူခြင်း၏အကြောင်းကို ဖော်ပြ၍ အဘယ်အနာမျိုးသည် ပဋိစ္ဆန္ဒဒုက္ခ မည်ကြောင်းကိုလည်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၃၂)

အဖြေ။ တစ်ပါးမက များပြားလှကုန်သော ဒုက္ခဆင်းရဲတို့၏ အကြောင်း အရာဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့် ဇာတိကို 'ဒုက္ခ' ဟူ၍ ဟောတော် မူရသည်။

နားစူး၊ သွားစူးနာ၊ ရာဂကြောင့် ဖြစ်သော ပူပန်မှု၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော ပူပန်မှု အစရှိသော ကိုယ်စိတ်၌ ဖြစ်သော ရောဂါအနာသည် မေးပြီးမှ သိနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း အားထုတ်မှု၏ မထင်းရှူးသောကြောင့်လည်း ကောင်း ပဋိစ္ဆန္ဒဒုက္ခ မည်၏။

၉

ပိတိငါးမျိုးတို့၏သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှားစွာ ဖြေဆိုပြီးလျှင် ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော ပိတိကိုလည်း ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၆၉)

အဖြေ။ ပီတိ ၅-မျိုး

- ၁။ ကိုယ်၌ မွေးညှင်းထကာမျှသာ ပြုနိုင်သောပီတိသည် ခုဒ္ဒိကာ ပီတိ မည်၏။
- ၂။ လျှပ်စီးလက်သည်နှင့်တူသော မကြာခဏ မကြာခဏ ဖြစ်သောပီတိသည် ခဏိကာပီတိ မည်၏။
- ၃။ သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေကို ရိုက်ခတ်တွေ့ထိသော ရေလှိုင်း သကဲ့သို့ ကိုယ်ကာယသည် အောက်သို့သက်၍ သက်၍ ဖျက်သွားသောပီတိသည် သြက္ကန္တိကာပီတိ မည်၏။
- ၄။ အားရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ကာယသည် အထက်သို့တက်၍ ကောင်းကင်၌ ခုန်လွှားစေသော အတိုင်းအတာသို့ ရောက်သော ပီတိသည် ဥဗ္ဗေဂါပီတိ မည်၏။
- ၅။ အားအလွန်ကြီးသော ပီတိသည် ဖရဏာပီတိ မည်၏။ ဤ၌ ဖရဏာပီတိကို အလိုရှိအပ်၏။

၁၀

အဿာသ ပဿာသတို့၏ အာဒိ၊ မဇ္ဈ၊ ပရိယောသာန တို့ကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြ၍ ထိုအဿာသပဿာသတို့၏ အာဒိ၊ မဇ္ဈ၊ ပရိယောသာန တို့ကို အစဉ်လိုက်၍ ရှုသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား သမာဓိ ရနိုင်၊ မရနိုင် အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။ (၁၃၃၀၊ မေးပြီး) (၄ - ၂၊ ၇၂)

အဖြေ။ (ဝင်သက်) အဿာသ၏ အာဒိ-ကား နှာဖျား၊ မုခနိမိတ်။ မဇ္ဈ-ကား ဟဒယ။ ပရိယောသာန-ကား နာဘိ-ချက်တည်း။ (ထွက်သက်) ပဿာသ၏ အာဒိ-ကား နာဘိ-ချက်။ မဇ္ဈ-ကား ဟဒယ။ ပရိယောသာန-ကား နှာဖျား၊ မုခနိမိတ်၊ ပြင်ပအာကာ သ တို့တည်း။

ထိုအဿာသပဿာသတို့၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့ကို အစဉ်လိုက်၍ ရှုသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ဌာနအမျိုးမျိုးသို့ အစဉ် လိုက်ရသဖြင့် စိတ်သည် ကိုယ်တွင်း၌ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကိုယ်တွင်း၌ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်သည် တစ်ခုတည်း သောအာရုံ၌ မတည်နိုင်သောကြောင့် သမာဓိ မရနိုင်။

ပဋိသန္ဓိဒါမင် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၁-ခုနှစ်

၁

ပါဠိတော်လာ အောက်ပါ ဂါထာကို မှန်ကန်စွာ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

“ယော ဘူတံ ဘူတတော ဒိသ္မာ၊ ဘူတဿ စ အတိက္ကမံ။

ယထာ ဘူတေ ဓိမုစ္စတိ၊ ဘဝတဏှာ ပရိက္ခယာ။” (ပါ - ၁၅၉)

အဖြေ။

ယောဘိက္ခု-သည်။ ဘူတံ-ဟုတ်မှန်သောခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲ
တရားကို။ ဘူတတော-ဟုတ်မှန်သော ဆင်းရဲသဘောဖြင့်။
ဒိသ္မာစ-မြင်၍လည်းကောင်း။ ဘူတဿ-အတိက္ကမံ-ဟုတ်မှန်
သော ဆင်းရဲကို ကျော်လွန်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်ကို
လည်း။ ဒိသ္မာစ-မြင်၍လည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာ ပရိက္ခယာ-
ဘဝတဏှာ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ယထာဘူတေ-မဖောက်မပြန်
မှန်ကန်သော နိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုစ္စတိ-နှလုံးသွင်းဝင်စား၏။

၂

အဋ္ဌကထာလာ အောက်ပါဂါထာကို မှန်ကန်စွာ အနက်ပေးခဲ့ပါ။

“ယာနိ သောတာနိ လောကသ္မိံ (အဇိတာတိ ဘဂဝါ)၊

သတိ တေသံ နိဝါရဏံ။

သောတာနံ သံဝရံ ဗြူမိ၊ ပညာယေတေ ပိဓိယရေ”တိ။

(၄ - ၁၊ ၂၀။ ၄ - ၂၊ ၅၂)

အဖြေ။

အဇိတ-အဇိတ။ လောကသ္မိံ-၌။ ယာနိသောတာနိ-အကြင်
တဏှာဒိဋ္ဌိ၊ ကြွင်းသောကိလေသာ ဒုစ္စရိတ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟု
သော အယဉ်တို့သည်။ (သဝန္တိ-တသွင်သွင်စီးနေကုန်၏။)
သတိ-သတိသည်။ တေသံ-ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိ၊ ကြွင်းသော ကိလေ
သာ၊ ဒုစ္စရိတ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အယဉ်တို့ကို။ နိဝါရဏံ တားမြစ်
ကြောင်းတရားတည်း။ (တမေဝသတိ-ထိုသံတိကိုပင်)သောတာ
နံ-အယဉ်တို့အား။ သံဝရံ-စောင့်စည်းကြောင်း တရားဟူ၍။
ဗြူမိ-ဟောတော်မူ၏။ ဧတေ-ဤတဏှာဒိဋ္ဌိ စသော အယဉ်
တို့ကို။ ပညာယ-မဂ်ပညာဖြင့်။ ပိဓိယရေ မိမိသန္တာန်၌ မစီးဝင်
အောင် ပိတ်ပင်အပ်ကုန်ရာ၏။

၃ သမထ၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်နှင့် ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်တို့၏ သရုပ်ကို သင်္ချာမျှ ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၆၂)

အဖြေ။ သမထ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည် ၈-ပါး အပြားရှိ၏။

ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည် ၁၀-ပါး အပြားရှိ၏။

၄ သာမယိက ဝိမောက္ခတရားနှင့် အသာမယိက ဝိမောက္ခတရားတို့ကို တိကျစွာဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၂၃၆)

အဖြေ။ သာမယိကဝိမောက္ခတရား-

ရူပဈာန် ၄-ပါး။ အရူပသမာပတ် ၄-ပါးတို့တည်း။

အသာမယိက ဝိမောက္ခတရား၊

အရိယ မဂ် ၄-ပါး၊ သာမညဖလ ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန် တို့တည်း။

၅ မုခ၊ ဝိမောက္ခမုခ၊ ဝိမောက္ခပစ္စနိက၊ ဝိမောက္ခနုလောမ တို့၏ တရားကိုယ်ဓမ္မများကို အသီးသီးဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၊ ၂၆၄)

အဖြေ။ မုခ-အရ

- မဂ္ဂဝိမောက္ခ၌ဖြစ်သော ရာဂ စသော အပြစ်ကင်းကုန်သော ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယ တရား ၃၇-ပါးတို့တည်း။

ဝိမောက္ခမုခ-အရ

- ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်သော အေးငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်တည်း။

ဝိမောက္ခပစ္စနိကအရ

- အကုသလမူလ ၃-ပါး၊ ဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ အကုသိုလ်တရားအား လုံးတို့တည်း။

ဝိမောက္ခာနုလောမ အရ - ကုသလမူလ ၃-ပါး၊ သုစရိုက် ၃
ပါး၊ ကုသိုလ်တရား အားလုံးတို့
တည်း။

၆ ဉာတပရိညာ၊ တိရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ တို့၏ ဖြစ်ရာဘူမိတို့ကို
ပိုင်းခြား၍ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၃၂)
အဖြေ။ သင်္ခါရပရိစ္ဆေဒမှစ၍ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟတိုင်အောင်သည် ဉာတပရိ
ညာဘူမိတည်း။
ကလာပသမ္မသနမှစ၍ ဥဒယာနုပဿနာ တိုင်အောင် သည်
တိရဏပရိညာဘူမိတည်း။
ဘင်္ဂါနုပဿနာကို အစပြု၍ အထက်၌ ပဟာနပရိညာဘူမိ
တည်း။

၇ အဋ္ဌမိစ္ဆတ္တာတိ-၌ အဋ္ဌသင်္ချာ၏ သင်္ချေယျကို ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ အသေကွ
မေ့ဆယ်ပါးလာ အသေကွံ သမ္မာဉာဏ်၏ အရကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။
(၄ - ၁/ ၁၁၁၊ ၁၂၉)
အဖြေ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ၊ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝ၊
မိစ္ဆာဂါယာမ၊ မိစ္ဆာသတိ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ။
အသေကွံ၊ သမ္မာ ဉာဏ်-အရကား အရဟတ္တဖလ ပညာကို
ကြည့်၍ ကြွင်းသော လောကီပညာတည်း။

၈ ပရိယာယ ဒုက္ခ အပြားကို မမှားအောင် ဖော်ပြ၍၊ ရှေးဆရာဆရာ
ကြီးများသစ္စာလေးပါးနှင့် ပတ်သက်၍ လောကသားတို့ အသိဉာဏ်အား
ထင်ရှားစေရန် ဥပမာစကားဖြင့် မိန့်ကြားခဲ့ကြရာ အရှင်သည်လည်း
အဋ္ဌကထာဆရာ၏စကားရပ်တစ်ခုကိုယူ၍ သစ္စာလေးပါး၏ သဘော
သွားကို ဥပမာစကားဖြင့် ထင်ရှားအောင် ဖြေဆိုပါ။
(၄ - ၁၊ ၁၈၄။ ၄ - ၁၊ ၁၃၃)

အဖြေ။ ပရိယာယဒုက္ခ အပြား-
ဝိပရိကာမဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ပဋိစ္စနုဒုက္ခ၊ အပဋိစ္စနုဒုက္ခ သည်
လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စဝိဘင်္ဂ၌လာသော ဇာတိအစရှိသော

အားလုံးသော ဒုက္ခသည်လည်းကောင်း၊ (ထိုထိုဒုက္ခ၏ ဝတ္ထုဖြစ်
သောကြောင့်) ပရိယာယ ဒုက္ခ မည်၏။

ဒုက္ခသစ္စာသည် ရောဂါသကဲ့သို့တည်း။

သမုဒယသစ္စာသည် ရောဂါ၏အကြောင်းသကဲ့သို့တည်း။

နိရောဓသစ္စာသည် ရောဂါပျောက်ကင်းသကဲ့သို့တည်း။

မဂ္ဂသစ္စာသည် ဆေးသကဲ့သို့တည်း။

၉

သင်္ခါရပေက္ခာ ၁၅-ပါးတို့ကို သိသာရုံမျှ ရေတွက်ပြ၍၊ စက္ကာရိ စက္ကာနိ-
၌အလိုက် အပ်သော စက္ကကိုသာ ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၅၊ ၂၇)

အဖြေ။ သင်္ခါရပေက္ခာ ၁၅-ပါး

သမထ၏အစွမ်းဖြင့် ၈-ပါး၊ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၃-ပါးအားဖြင့်
၇-ပါး၊ စုစုပေါင်း ၁၅-ပါးတည်း။

စက္ကာရိ စက္ကာနိ-၌ ဒါရုစက္က၊ ရတနစက္က၊ ဓမ္မစက္က၊ ဣရိပထစက္က၊
သမ္ပတ္တိစက္က ဟူ၍ ငါးပါးအပြားကိုရာတွင်၊ ဤနေရာ၌ သမ္ပတ္တိ
စက်ကို အလိုရှိအပ်၏။ [မှတ်ဖွယ်။ ။ သမ္ပတ္တိစက် ၄-ပါး၊ ပတိ
ရူပဒေသဝါသ၊ သပ္ပုရိသာဝဿယ၊ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ၊ ပုဗ္ဗေ
ကတပုညတာ။]

၁၀

နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် အဘယ်သို့
ညွတ်ကိုင်းပါသနည်း။ ဆစ်ပိုင်း ကျန ဉာဏ်ကသိုဏ်းပြု၍ ရှေးဘဝ၌
နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကိုအောက်မေ့နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို အောက်
မေ့နိုင်သမျှ ကာလနှင့် တွဲစပ်ဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၁၊ ၃၂၃)

အဖြေ။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် နိဗ္ဗာန်သို့
ညွတ်ကိုင်းပါသည်။

ရှေးဘဝ၌နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့နိုင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်များ-တိတ္ထိ၊ ပကတိသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ အဂ္ဂ
သာဝက၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားရှင်တို့ဖြစ်ပါသည်။

တိတ္ထိတို့သည် ကမ္ဘာလေးဆယ်၊
ပကတိသာဝကတို့သည် ကမ္ဘာတစ်ရာ၊ ကမ္ဘာတစ်ထောင်၊
မဟာသာဝက တို့သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ကို အောက်မေ့နိုင်
ကုန်၏။

အဂ္ဂသာဝကတို့သည် တစ်အသချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို
အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် နှစ်အသချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို
အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။
ဘုရားရှင်တို့သည် အပိုင်းအခြားမရှိ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။

- ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၂-ခုနှစ်။

၁

ဥပ္ပါဒ္ဓ ပဝတ္ထဉ္စ နိမိတ္တံ ဒုက္ခန္တိ ပဿတိ။
အာယူဟနံ ပဋိသန္တိ ဉာဏံ အာဒိနဝေ ဣဒံ။ ကို အနက်ပေးပါ။

(ပါ - ၅၈)

အဖြေ။ ဥပ္ပါဒ္ဓ-ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဝတ္ထဉ္စ-ဖြစ်ပွားခြင်းကို
လည်းကောင်း။ နိမိတ္တဉ္စ-သင်္ခါရနိမိတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာယူ
ဟနဉ္စ-အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသန္တိ-ပဋိသန္ဓေကို
လည်းကောင်း။ ဒုက္ခန္တိ-ဟူ၍။ ပဿတိ-မြင်၏ ဣဒံ-ဤအမြင်
သည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ-အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။

၂

ဘဝေါ ကုလံ နိကာယော စ၊ သီလံ ပညတ္တိံ လက္ခဏံ။
ပဿတိ သန္တိ စေဝိတိ၊ ဇာတိအတ္တာ ပဝေဒိတာ။ ကို အနက်ပေးပါ။

(၄ - ၁၊ ၁၃၂)

အဖြေ။ ဘဝေါ-ဘဝသည်လည်းကောင်း၊ ကုလံစ-အမျိုးသည်လည်း
ကောင်း၊ နိကာယော-အပေါင်းအစုသည်လည်းကောင်း၊
သီလံစ-သီလသည်လည်းကောင်း၊ ပညတ္တိံစ-ပညတ်သည်
လည်းကောင်း၊ လက္ခဏံစ-သင်္ခတလက္ခဏာသည် လည်း

ကောင်း၊ ပညာတိ-မွေးဖွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သန္နိစ-
ပဋိသန္ဓေခန္ဓာသည်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့။ ဇာတိအတ္တာ-
ဇာတိအနက်တို့ကို။ ပဝေဒိတာ-အပြားအားဖြင့်သိအပ်ကုန်၏။

၃

မဂ်လေးပါးတို့တွင် အဘယ်မဂ်ဖြင့် အဘယ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်း
သည် သီလမည်သနည်း၊ သီလမယဉာဏနိဒ္ဒေသအရ အသီးသီး
ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ - ၄၆)

အဖြေ။

သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းသည်
သီလမည်၏။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် ရုနံရင်းကုန်သော ကိလေသာ
တို့ကိုပယ်ခြင်းသည် သီလမည်၏။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့
ကုန်သောကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းသည် သီလမည်၏။
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းသည်
သီလမည်၏။

၄

အညိန္ဓေသည် အဘယ်မျှလောက်သောဌာနသို့ ရောက်နိုင်သနည်း
သရုပ်ပြု၍ ထိုဌာနတို့၌ အညိန္ဓေ၏သဟဇာတအခြံအရံဖြစ်ကုန်သော
ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၁၁- ၂)

အဖြေ။

အညိန္ဓေသည် ခြောက်ဌာနတို့သို့ ရောက်နိုင်၏။
သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အနာဂါမိ
မဂ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဌာနတို့တည်း။

ထိုဌာနတို့၌ အညိန္ဓေ၏ သဟဇာတအခြံအရံဖြစ်ကုန်
သော ဣန္ဒြေများ-

သဒ္ဓိန္ဓေ၊ ဝီရိယိန္ဓေ၊ သတိန္ဓေ၊ သမာဓိန္ဓေ၊ ပညိန္ဓေ၊
မနိန္ဓေ၊ သောမနဿိန္ဓေ၊ ဇီဝိတိန္ဓေ-တို့ဖြစ်ကုန်၏။

၅

အလုံးစုံသော လောကီသမာဓိသည် မည်သည့် မုဒိန္ဒိယ-တိက္ခိန္ဒိယ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မည်သို့သောအဖို့ရှိသနည်း ခွဲခြားဖြေဆို၍ ဒုက္ခအရိယာ
သစ္စာ၌ ဗျာဓိဒုက္ခကို မဟောရခြင်းအကြောင်းကို အဋ္ဌကထာအလိုကျ
ရှင်းပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၃၁- ၁၃၅)

အဖြေ။ အလုံးစုံသော လောကီသမာဓိသည် မေ့လျော့စွာနေသော မုဒိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်အား ဟာနဘာဂိယ-ယုတ်သောအဘို့သည် ဖြစ်၏။ ရှိ၏။ မမေ့မလျော့နေသော မုဒိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်အား ဌိတိဘာဂိယ-တည်သောအဘို့ရှိ၏။ တဏှာစရိုက်ရှိသော တိက္ခိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိသေသဘာဂိယဖြစ်၏။ ဒိဌိစရိုက်ရှိသော တိက္ခိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗေတဘာဂိယ ဖြစ်၏။

ကာယိကဒုက္ခကို ယူခြင်းဖြင့်ပင် ဗျာဓိဒုက္ခကိုယူအပ်ပြီးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခအရိယသစ္စာ၌ ဗျာဓိဒုက္ခကိုမဟော။

၆ အဘယ်သို့သော မဂ်တို့ကို ပထမဇ္ဈာနိကမဂ်ဟု ဆိုနိုင်သနည်း ရှင်းပြ၍၊ သမံ ဧသတိတိ သမာဓိ-၌ သမံနှင့် သမာဓိပုဒ်တို့၏အရကို အကြောင်းပြလျက် ယူခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၈၀-၂၂၀)

အဖြေ။ ဝိပဿနာနိယမအားဖြင့် သုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်အားဖြစ်သော မဂ်လည်းကောင်း၊ သမာပတ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဈာန်ကိုအခြေခံမပြုမူ၍ ဖြစ်သောမဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ပထမဈာန်ကို အခြေခံပြု၍ ပကိဏ္ဏကသင်္ခါရတို့ကိုသုံးသပ်၍ ဖြစ်စေအပ်သောမဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ပထမဇ္ဈာနိကမဂ်ဖြစ်၏။ သမံ ဧသတိတိ သမာဓိ၌ သမံ-အရကား အပုနာရ၏။ ထိုအပုနာသည် ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်၊ ဖျက်စီးတတ်သောကြောင့်၎င်း-ပစ္စနိကဝိသမ မရှိသောကြောင့်၎င်း သမ-မည်၏။

သမာဓိ-အရကား မုဒုဖြစ်သော ပုဗ္ဗဘာဂသမာဓိ-ရ၏။

၇ ကာမာဝစရကုသိုလ်တရားတို့ကို ဩဠာရိက၊ သုခုမ-တို့ဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာအလိုကျ ဝေဘန်ခွဲခြားပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၄၁)

အဖြေ။ ဒါနမယ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် ဩဠာရိက၊ သီလမယ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သုခုမ။

သီလမယ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သြဋ္ဌာရိက။
 ဘာဝနာမယ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သုခုမ။
 ဒွိဟိတ် ဘာဝနာမယ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သြဋ္ဌာရိက။
 တိဟိတ် ဘာဝနာမယ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သုခုမ။
 တိဟိတ် သသင်္ခါရိက ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သြဋ္ဌာရိက။
 တိဟိတ် အသင်္ခါရိက ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် သုခုမ။

၈ အဓိပညာဝိပဿနာမဂ်မည်သောတရားတို့ကို အဋ္ဌကထာအလိုကျ ထုတ်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၄၁)

အဖြေ။ ရူပက္ခန္ဓာ အစရှိသောအာရုံကို ခယဝယအားဖြင့် ရှုတတ်သော ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဘင်ကိုရှုတတ်သော(ဘင်္ဂါနုပဿနာ)ပညာသည်လည်းကောင်း၊ သုညအားဖြင့်ထင်ခြင်း ဝိပဿနာပညာသည်လည်းကောင်း၊ အဓိပညာဝိပဿနာ မဂ်တရားမည်၏။

၉ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်ပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌ သစ္စာကို ဆင်ခြင်၏ဟု မိန့်ဆိုခဲ့ရာ သစ္စာလေးပါး ဆင်ခြင်ပုံကို အဋ္ဌကထာအလိုကျ ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၆၂)

အဖြေ။ သစ္စာလေးပါးဆင်ခြင်ပုံ-
 “ငါသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခဲ့ပြီ။
 ငါသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခဲ့ပြီ။
 ငါသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခဲ့ပြီ။
 ငါသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများအားထုတ်ခဲ့ပြီ။”

၁၀ လောက တရုန္နိတိ လောကုတ္တရာ-အရ မဂ်လေးပါးတို့တွင် အဘယ်မဂ်သည် အဘယ်လောကကို လွန်မြောက်သနည်း ဖြေဆို၍၊ ပစ္စမဟာပုညတို့၏သရုပ်ကိုလည်း ထုတ်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၂၂၆-၃၀၀)

အဖြေ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် အပါယ်လောကကို လွန်မြောက်၏။ သကဒါဂါမိမဂ်သည် ကာမာဝစရလောကတစ်စိတ်ကို လွန်

မြောက်၏။ အနာဂါမိမဂ်သည် ကာမာဝစရလောကကို လွန်
မြောက်၏။ အရဟတ္တမဂ်သည် ရူပါရူပါဝစရလောကကို လွန်
မြောက်၏။

ပဉ္စမဟာပုညသရုပ်

မေဏှကသေဋ္ဌိ။ သူဌေးကတော် စန္ဒပဒုမာ။
သား-ဓနုယသူဌေး၊ ချွေးမ-သုမနဒေဝီ။ ကျွန် ပုဏ္ဏ-တို့ဖြစ်
သည်။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၃-ခုနှစ်။

၁ သ ဝေ ဘူတပရိညာတော၊ ဝိတတဏှာ ဘဝါဘဝေ။
ဘူတဿ ဝိဘဝါ ဘိက္ခု။ နာဂစ္ဆတိ ပုနဗ္ဗဝံ။ ကို အနက်ပေးပါ။
(ပါ - ၁၅၉)

အဖြေ။ ဝေ-စင်စစ်။ ဘူတပရိညာတော-ဟုတ်မှန်သောဆင်းရဲကို ပိုင်း
ခြားသိပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဘဝါဘဝေ-ဘဝငယ်ဘဝကြီး၌။ ဝါ-
သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ၌။ ဝိတတဏှာ-တဏှာကင်းပြီးသော။ သ-သောဘိက္ခု-
သည်။ ဘူတဿ-ဟုတ်မှန်သောခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲတရား၏။ ဝိဘဝါ-
မရှိခြင်း၊ ချုပ်ကင်းခြင်းကြောင့်။ ပုနဗ္ဗဝံ-တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်းသို့။ နာဂစ္ဆတိ-
မလာရောက်။

၂ ယထာ ပုဗ္ဗဠကံ ပသေ၊ ယထာ ပသေ မရိစိကံ။
ဧဝံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊ မစ္စုရာဇာ န ပဿတိ။ ကို အနက်ပေးပါ။
(၄ - ၁၂၄၂)

အဖြေ။ ပုဗ္ဗဠကံ-ရေပွတ်ကို။ ပသေယထာ-ဖြစ်၍ပျက်သည်ဟု ရှုရာ
သကဲ့သို့။ လောကံ-ခန္ဓာငါးပါး-ဟုဆိုအပ်သောလောကကို။
ပသေ-ဖြစ်၍ပျက်သည်ဟု ရှုရာ၏။ မရိစိကံ-မျက်လှည့်ကို။
ဝါ-တံလျှပ်ကို။ ပသေယထာ-ထင်သည့်အတိုင်းမဟုတ်-ရှုရာ

သကဲ့သို့။ လောကံ-ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောလောကကို။
ပဿေ-ထင်သည့်အတိုင်း မဟုတ်-ဟုရှုရာ၏။ ဧဝံ-ဤသို့။
လောကံ-ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောလောကကို။ အဝေက္ခန္တိ-
ရှုသောရဟန်းကို။ မဇ္ဈရာဇာ-သေမင်းသည်။ နပဿတိ-မမြင်။

၃

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အဆင့်သို့ ရောက်သောယောဂီသည် ရူပက္ခန္ဓာ၏
ပျက်ခြင်းကိုရှုလျှင် အဘယ်မျှလောက်သော လက္ခဏာတို့ကို မြင်ပါ
သနည်းပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၅၃)

အဖြေ။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အဆင့်သို့ရောက်သော ယောဂီသည် ရူပက္ခန္ဓာ
၏ပျက်ခြင်းကို ရှုလျှင်-ငါးပါးကုန်သော လက္ခဏာတို့ကိုမြင်၏။

- ၁။ “အဝိဇ္ဇာ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရုပ်ချုပ်၏”ဟူ၍ အကြောင်း
ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရူပက္ခန္ဓာပျက်ခြင်းကို မြင်၏။
- ၂။ “တဏှာ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရုပ်ချုပ်၏”ဟူ၍ အကြောင်း
ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရူပက္ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်းကို မြင်၏။
- ၃။ “ကံချုပ်ခြင်းကြောင့် ရုပ်ချုပ်၏”ဟူ၍ အကြောင်းချုပ်ခြင်း
ကြောင့် ရူပက္ခန္ဓာပျက်ခြင်းကို မြင်၏။
- ၄။ “အဟာရ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရုပ်ချုပ်၏”ဟူ၍ အကြောင်း
ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရူပက္ခန္ဓာ၏ပျက်ခြင်းကို မြင်၏။
- ၅။ “ဖောက်ပြန်ခြင်းပျက်စီးခြင်း လက္ခဏာကို ရှုသည်ဖြစ်၍
လည်း ရူပက္ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်းကို မြင်၏။

၄

ဝိပဉ္စဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်နှင့် သမ္ပန္ဒဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်တို့ကို
မှန်ကန်စွာရေးပြပါ။ (ပါ - ၁၅၉)

အဖြေ။

ဝိပဉ္စဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်
တိတ္ထိ၊ တိတ္ထိ၏သာဝက၊ မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့ဖြစ်ကြသည်။
သမ္ပန္ဒဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်
မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားရှင်၏သာဝက၊ မှန်သောအယူရှိသူ
တို့ဖြစ်ကြသည်။

၅ ပဉ္စန္ဒ ဣဓ နိဋ္ဌာ-၌ ပဉ္စသင်္ချာ၏ သင်္ချေယျတို့ကို ထုတ်ပြုပြီးလျှင်၊
ဝိပန္နဒိဋ္ဌိတရားသုံးပါးကိုလည်း မှန်ကန်စွာ ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၆၀)

အဖြေ။ ပဉ္စန္ဒ ဣဓနိဋ္ဌာ-၌ ပဉ္စ၏သင်္ချေယျ-

- ၁။ သတ္တကုတ္တုပရမသောတာပန်၊
- ၂။ ကောလံ ကောလ သောတာပန်၊
- ၃။ ဧကဗီဇိ သောတာပန်၊
- ၄။ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၅။ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရဟန္တာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြစ်ကြသည်။
ဝိပန္နဒိဋ္ဌိတရား ၃-ပါး
- ၁။ “ဤအရာသည် ငါ၏ဥစ္စာတည်း”ဟူသော ဝိပန္နဒိဋ္ဌိ။
- ၂။ “ဤအရာသည် ငါတည်း”ဟူသော ဝိပန္နဒိဋ္ဌိ။
- ၃။ “ဤအရာသည် ငါ၏ အတ္တလိပ်ပြာတည်း”ဟူသော ဝိပန္နဒိဋ္ဌိ။ တို့ဖြစ်ကြသည်။

၆ ယေကေစိ ဘိက္ခဝေ မယိ အဝေစ္စပသန္နာ၊ သဗ္ဗေ တေ သောတာပန္နာ-
၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များကို အဘယ်ကြောင့် သောတာပန်ခေါ်ရသည်ကို
အဋ္ဌကထာအလိုကျ ရှင်းပြပါ။ (ဋ္ဌ - ၂၊ ၆၈)

အဖြေ။ “ယေကေစိ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ သောတာပန္နာ”-၌ အရိယမဂ်၏
အစွမ်းဖြင့်သိ၍ မတုန်မလှုပ်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဘုရားရှင်၏
အပေါ်၌ ယုံကြည်သောကြောင့် အရိယမဂ်အယဉ်သို့ ရောက်
ကြကုန်သော အလုံးစုံကုန်သော အရိယဖိုလ်၌ တည်ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်ကုန်၏။

၇ သောတာပန်သုံးမျိုးတို့ကို နေရမည့်ဘဝများနှင့်တွဲစပ်ပြ၍၊ ဘဝါဘဝေ-
၌ဘဝ+အဘဝအရကိုလည်း အဋ္ဌကထာလာတိုင်း ဖြေပါ။(ဋ္ဌ - ၂၊ ၆၇)

အဖြေ။ သတ္တကုတ္တုပရမသောတာပန်သည် ကာမဘုံ၌ ခုနှစ်ဘဝ။

ကောလံကောလသောတာပန်သည် ကာမဘုံ၌ ခြောက်ဘဝ။
ဧကဗီသောတာပန်သည် ကာမဘုံ၌ တစ်ဘဝသာ နေရသည်။
(ရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌ကား ဘဝများစွာနေရသည်။)

ဘဝါဘဝေ-၌ ဘဝ-အရကား ငယ်သောဘဝ၊ သဿတ
ဘဝ-ရ၏။ အဘဝ-အရကား-ကြီးသောဘဝ၊ ဥစ္ဆေဒ-ရ၏။

၈ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားနိုင်သူများကိုပြု၍ သေသူနှင့် နိရောဓသမာပတ်
ဝင်စားသူတို့၏ ထူးခြားချက်များကိုလည်း ပြပါ။

(၂၆-ခုမေးပြီး)(၄ - ၁၊ ၂၈၆-၂၈၉-၂၉၀)

အဖြေ။ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို ရကြကုန်သော အနာဂါမ်-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည် နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားနိုင်ကြသည်။

သေသူနှင့်နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူတို့၏ ထူးခြားချက်
များ---သေသူသည် ကာယစသောသင်္ခါရသုံးပါး ချုပ်၏။
အသက်ဇိဝိတ ကုန်ဆုံး၏။ ကမ္မဇတေဇောကိုယ်ငွေ့တို့ ငြိမ်းကုန်
၏။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။ နိရောဓသမာ
ပတ် ဝင်စားသူတို့သည် ကာယ၊ ဝစီ၊ စသောသင်္ခါရသုံးပါး
တို့သည် ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ အသက်ဇိဝိတ မကုန်ဆုံး။ ကမ္မဇတေ
ဇော+ ကိုယ်ငွေ့တို့မချုပ်ငြိမ်း။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည်
မပျက်စီးကြကုန်။

၉ ဗုဒ္ဓခေတ်သုံးမျိုးကို ပြု၍ ထိုခေတ်များ၏ပမာဏကိုလည်း ပြပါ။
(၄ - ၁၊ ၃၂၆)

အဖြေ။ ဗုဒ္ဓခေတ် ၃-မျိုး
ဇာတိခေတ်၊ အာဏာခေတ်၊ ဝိဿယခေတ်။
ဇာတိခေတ်သည် စကြာဝဠာ တစ်သောင်းအပိုင်းအခြား
ပမာဏရှိ၏။
အာဏာခေတ်သည် ရတနာပရိတ်စသည်တို့၏ အာနုဘော်
သက်ရောက်နိုင်သည့် ကုဋေတစ်သိန်း
စကြာဝဠာအပိုင်းအခြား ပမာဏရှိ၏။

ဝိသယခေတ်သည် စကြာဝဠာအပိုင်းအခြား ပမာဏမရှိ။
များပြားလှ၏။

၁၀

ဒသဗလဉာဏ်နှင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ် တူ/မတူ အကျဉ်းမျှ ရှင်းပြပါ။

(၆ - ၂၊ ၂၃၅)

အဖြေ။

ဒသဗလဉာဏ်နှင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့သည် မတူကြပါ။
ဒသဗလဉာဏ်သည် အကြောင်းဟုတ်သည်၊ အကြောင်းမဟုတ်
သည်ကို သိခြင်း အစရှိသော မိမိ၊ မိမိကိစ္စကိုသာလျှင် သိ၏။
ထိုထက်ပို၍ မသိနိုင်။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည် အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုသိ
ခြင်းအစရှိသော မိမိ၊ မိမိကိစ္စကိုလည်း သိ၏။ မိမိ၊ မိမိကိစ္စမှကြွင်းကျန်
သော ထိုထက်လွန်သောကိစ္စကိုလည်း သိ၏။

ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၄-ခုနှစ်

၁။

“ဥန္တီတကော လောကသန္ဓိဝါသော ဟညတိ နိစ္စမတာဏော ပတ္တဒဏ္ဍော တက္ကရောစာတိ ပဿန္တာနံ ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ သတ္တေသု မဟာကရုဏာ ဩက္ကမတိတိ။” ကို အနက်ပေးပါ။ (ပါ - ၁၂၃)

အဖြေ။

“လောကသန္ဓိဝါသော-လောကသား သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဥန္တီတကော-ဇာတိသည်ယူ၍ ဇရာစသောဥပဒွေဝါသည် ဆောင်အပ်သည်။ ဟုတွာစ-ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အတာဏော-မှီခိုရာအားကိုးရာမရှိသည်။ ဟုတွာစ-ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပတ္တဒဏ္ဍော-မင်းစသည်တို့သည် ရအပ်သောအာဏာဒဏ်ရှိသည်။ ဟုတွာစ-ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ တက္ကရောစ-သူခိုးသည်လည်းကောင်း။ နိစ္စံ-အမြဲမပြတ်။ ဟညတိ-နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏” ဣတိ-ဤသို့။ ပဿန္တာနံ-မြင်တော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္တာနံ-ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏။ သတ္တေသု-သတ္တဝါတို့၌။ မဟာကရုဏာ-သည်။ ဩက္ကမတိ-သက်ဝင်တော်မူ၏။

၂။

သန္တာနေ ယံဖလံ ဧတံ၊ နာညဿ န စ အညတော။
ဗီဇာနံ အဘိသင်္ခါရော၊ ဧတဿတ္ထဿ သာဓကော။ ကိုအနက်ပေးပါ။ (၆ - ၁၊ ၃၂၀)

အဖြေ။

သန္တာနေ-ခန္ဓာအစဉ်၌။ ယံဖလံ-အကြင်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးတရားသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဧတံ-ထိုအကျိုးတရားသည်။ အညဿ-အခြားသောအကြောင်းအရာ၏။ ဖလံ-သည်။ နဟောတိ-မဟုတ်။ အညတောစ-အခြားသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ နဟောတိ-မဟုတ်။ ဗီဇာနံ-မျိုးဗီဇတို့ကို။ အဘိသင်္ခါရော-ပြုပြင်စီရင်တတ်သောကံစသည်သည်။ ဧတဿ+အတ္ထဿ-ထိုအကျိုး၏။ သာဓကော-ပြီးစေတတ်သော အကြောင်းတည်း။

၃။

သာမယိကဝိမောက္ခ၊ အသာမယိကဝိမောက္ခ တို့၏သရုပ်ကို ထုတ်ပါ။
(ပါ - ၂၃၆)

အဖြေ။ သာမယိကဝိမောက္ခ-သရုပ်

ရူပစျာန် ၄-ပါး၊ အရူပသမာပတ် ၄-ပါးတို့တည်း။

အသာမယိက ဝိမောက္ခ သရုပ်

အရိယမဂ် ၄-ပါး၊ သာမညဖလ ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်။

၄။

အဘယ်မဂ်ဖြင့် အဘယ်သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်၍၊ အဘယ်အနုသယတို့
ကင်းကုန်ပါသနည်း။ (ပါ - ၂၈၅)

အဖြေ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာ
သ+သံယောဇဉ် သုံးပါးတို့ကို ပယ်၍ ဒိဋ္ဌာနုသယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနုသ
ယနှစ်ပါးတို့သည် ကင်းကုန်၏။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် ရုန့်ရင်းသော
ကာမရာဂသံယောဇဉ်၊ ပဋိယသံယောဇဉ် နှစ်ပါးတို့ကို ပယ်၍
ရုန့်ရင်းသောကာမရာဂါနုသယ၊ ပဋိယာနုသယ နှစ်ပါးတို့သည်
ကင်းကုန်၏။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂသံ
ယောဇဉ်၊ ပဋိယသံယောဇဉ် နှစ်ပါးတို့ကို ပယ်၍ သိမ်မွေ့သော
ကာမရာဂါနုသယ၊ ပဋိယာနုသယ နှစ်ပါးတို့သည် ကင်းကုန်၏။
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဒစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာသံ
ယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကိုပယ်၍ မာနာနုသယ၊ ဘဝရာဂါနုသယ၊
အဝိဇ္ဇာနုသယ သုံးပါးတို့သည် ကင်းကုန်၏။

၅။

မဟာကရုဏာဉာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ပြုခြင်း၏
အကျိုးကို ဖော်ပြ၍၊ ငရဲသားတို့၏ အာဟာရကိုလည်း ဖော်ပြပါ။
(ဋ - ၁၊ ၅၂-၆၁)

အဖြေ။ မဟာကရုဏာဉာဏ်၏ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်
ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ မဟာကရုဏာဉာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သဗ္ဗညု
တဉာဏ်ကို ပြရ၏။

ငရဲသားတို့၏ အာဟာရကား ကံသည်သာ တည်း။

အကြင်ကံဖြင့် ထိုင်ရဲသားတို့သည် ငရဲ၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကံသည် ပင် ထိုင်ရဲသားတို့၏ တည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အာဟာရ ဖြစ်၏။

၆။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ၎င်းအောက်မေ့နိုင်သောဘဝအရေအတွက်နှင့်တကွ ယှဉ်တွဲ၍ ဖော်ပြပါ။
(၁၃၃၁-၄၁-ခုနှစ် မေးပြီး)(၄ - ၁၊ ၃၂၃)

အဖြေ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ရနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ-
တိတ္ထိ၊ ပကတိသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝက၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား။
တိတ္ထိတို့သည် ကမ္ဘာကပ်ပေါင်း လေးဆယ်တို့ကိုသာ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။ ပကတိသာဝကတို့သည် ကမ္ဘာကပ်ပေါင်းတစ်ရာ၊ တစ်ထောင်ကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။
မဟာသာဝကတို့သည် ကမ္ဘာကပ်ပေါင်းတစ်သိန်းတို့ကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။ အဂ္ဂသာဝကတို့သည် ကမ္ဘာကပ်ပေါင်း တစ်အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာကပ်တစ်သိန်းကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ကမ္ဘာကပ်ပေါင်း နှစ်အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။
မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ကမ္ဘာကပ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်အောင်ကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။

၇။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ပဟာနေကဋ္ဌကိလေသာ၊ သဟဇကေဋ္ဌကိလေသာတို့ကို စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလျော်စွာ ခွဲခြားဖြေဆိုပါ။ (၁၃၃၂-ခုနှစ် မေးပြီး)
(၄-၁၊ ၁၂၄-၁၂၅။ ၄-၂၊ ၅၅-၅၆)

အဖြေ။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ပဟာနေကဋ္ဌ ကိလေသာများ
အပါယ်လားစေအပ်သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ထိန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ-ဟူသော ကိလေသာ

ကိုးပါးတို့သည် ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွပဟာနေကဋ္ဌဖြစ်၍ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့် ပယ်ကုန်၏။ ရာဂဒေါသမောဟ အမှူးရှိကုန်သော တစ် ထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့တွင် သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိကို ပယ်အပ်သည်ရှိသော် ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ အပါယ်လားစေအပ်သော ကိလေသာအားလုံးတို့ကို ပဟာနေကဋ္ဌအစွမ်းဖြင့် ပယ်ကုန်၏။

ဒိဋ္ဌိနှင့် သဟဇကေဋ္ဌ ကိလေသာများ-

သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော သသင်္ခါရိကစိတ်နှစ်ပါး တို့ကို ပယ်အပ်ကုန် သည်ရှိသော် ထိုစိတ်တို့နှင့်အတူတကွ ဖြစ်သော လောဘ၊ မောဟ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ တည်းဟူသော ဤကိလေသာတို့ကို သဟဇကေဋ္ဌအစွမ်းဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်၏။

ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော သသင်္ခါရိကစိတ်နှစ်ပါးတို့ကို ပယ်အပ် ကုန်သည်ရှိသော် ထိုစိတ်တို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော လောဘ၊ မောဟ၊ ထိန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ တည်းဟူသော ဤကိလေသာတို့ကို သဟဇကေဋ္ဌအစွမ်းဖြင့် ပယ်ကုန်၏။
[မှတ်ချက်။ ။ ကိလေသာတို့ကိုသာ ရွေးထုတ်ပြီးပြေဆိုသင့် ၏။ ဗဟုသုတဖြစ်စေရန် အကျယ်ရေးသားထားသည်။]

၈။

ဝိမောက္ခန္တိကမေတ် ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ-၌ ဝိမောက္ခ၊ ဝိမောက္ခန္တိ၊ ဝိမောက္ခန္တိက-အရတို့ကို အသီးသီးဖော်ပြပါ။

(၄-၂၈၆)

အဖြေ။ ဝိမောက္ခ-အရကား အရဟတ္တမဂ်တည်း။

ဝိမောက္ခန္တိ-အရကား အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။

ဝိမောက္ခန္တိက-အရကား သဗ္ဗညုတဘာဝ နှင့် ဗုဒ္ဓတည်းဟူသော နေမိတ္တိကနာမ်တည်း။ [သဗ္ဗညုတအဖြစ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပြီး၏။ အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်သော် ပြီးစီး၏။ ထို့ကြောင့် သဗ္ဗညုတ အဖြစ်သည် ဝိမောက္ခန္တိက မည်၏။]

၉။ သူမိုက်လက္ခဏာနှင့် ပညာရှိလက္ခဏာတို့ကို ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြပါ။
(၄-၂၂၄၃)

အဖြေ။ သူမိုက်လက္ခဏာ(ဗာလလက္ခဏာ)များ
မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်လေ့ရှိခြင်း။
မကောင်းသောစကားကို ပြောလေ့ရှိခြင်း။
မကောင်းသောအမှုကို ပြုလေ့ရှိခြင်း။
ပညာရှိ(ပဏ္ဍိတ)လက္ခဏာများ
ကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်လေ့ရှိခြင်း။
ကောင်းသောစကားကို ပြောလေ့ရှိခြင်း။
ကောင်းသောအမှုကို ပြုလေ့ရှိခြင်း။

၁၀။ အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ဝိကုဗ္ဗန်တို့၏ အထူးကို ရေးခဲ့ပါ။
(၄၊ ၂၊ ၂၆၄၊ ၂၇၇)

အဖြေ။ ပကတိ ပင်ကိုအဆင်းသန္တာန်ကို မစွန့်မူ၍ အဓိဋ္ဌာန်၏
အစွမ်းဖြင့် အခြားသောအဆင်းပုံသန္တာန်ကို ပြခြင်းသည်
အဓိဋ္ဌာန်နှင့် မည်၏။
ပကတိပင်ကိုယ်အဆင်းပုံသန္တာန်ကို စွန့်၍ အဓိဋ္ဌာန်၏
အစွမ်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အခြားသောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ပြခြင်းသည် ဝိကုဗ္ဗန်နှင့် မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၅-ခုနှစ်

၁။

အောက်ပါ ဂါထာကို အနက်ယောဇနာပါ။
အတိတာနုဓာဝနံ စိတ္တံ၊ အနာဂတပဋိကခံနံ လိနံ။
အတိပဂ္ဂဟိတံ အဘိနတံ၊ အပနတံ စိတ္တံ န သမာဓိယတိ။

(ပါ- ၁၆၅)

အဖြေ။ အတိတာနုဓာဝနံ-အတိတ်သို့အစဉ်လိုက်သော။ စိတ္တံ-စိတ်သည်လည်းကောင်း။ အနာဂတပဋိကခံနံ-အနာဂတ်ကိုမျှော်လင့်တောင့်တသော။ စိတ္တံ-သည်လည်းကောင်း။ လိနံ-တွန့်ဆုတ်သော။ စိတ္တံ-သည်လည်းကောင်း။ အတိပဂ္ဂဟိတံ-အလွန်ချီးမြှောက်အပ်သော။ စိတ္တံ-သည်လည်းကောင်း။ အဘိနတံ-အလွန်ညွတ်သော။ စိတ္တံ-သည်လည်းကောင်း။ အပနတံ-ဖွဲ့ခွာသော။ စိတ္တံ-သည်လည်းကောင်း။ နသမာဓိယတိ-မတည်ကြည်။

၂။

အောက်ပါ ဝါကျတို့ကို ပြည့်စုံစွာ အနက်ယောဇနာပါ။
ယံဒတ္ထိ ယံ ဘူတံ၊ တံ ပဇာတိ ဥပေက္ခံ ပဋိလဘတိ။ (ဋ-၁၊ ၁၇၄)
အဖြေ။ ယံ-အကြင်ခန္ဓာငါးပါးတရားသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ယံ-အကြင်ခန္ဓာငါးပါးတရားသည်။ ဘူတံ-ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံ-ထိုတရားကို။ ပဇာတိ-မုစွိတုကမျှတာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်၏။ ဥပေက္ခံ-သင်္ခါရလက္ခဏာကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း၌ လျစ်လျူရှုခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ-ရ၏။

၃။

အဘယ်သို့ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် သမသိသဋ္ဌဉာဏ်မည်သည်ဟု ပြ၍၊ ပလိဗောဓ သိသ၊ ဝိနိဗန္ဓနသိသ၊ အဓိမောက္ခသိသ၊ ပဝတ္ထသိသ၊ သင်္ခါရသိသ၊ ဂေါစရသိသ တို့၏ အရကို ကောက်ပြပါ။ (ပါ-၉၈-၉၉)
အဖြေ။ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို ကောင်းစွာဖြတ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ချုပ်စေရာ၌လည်းကောင်း တစ်ဖန်မထခြင်းမဖြစ်ခြင်း၌လည်းကောင်း

ကောင်း ဖြစ်သောပညာသည် သမသိသဋ္ဌဉာဏ် မည်၏။
 ဗလိဗောဓသိသ-အရကား တဏှာတည်း။
 ဝိနိဗန္ဓနသိသ-အရကား မာနတည်း။
 အဓိမောက္ခသိသ-အရကား သဒ္ဓါတည်း။
 ပဝတ္တသိသ-အရကား ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း။
 သင်္ခါရသိသ-အရကား နိရောဓနိဗ္ဗာန်တည်း။
 ဂေါစရသိသ-အရကား ဝိမောက္ခတည်းဟူသော နိဿရဏ
 ဝိမုတ္တိနိဗ္ဗာန်တည်း။

၄။ ဒိဋ္ဌိကထာပါဠိနှင့်အညီ ဒိဋ္ဌိဌာန၊ ဒိဋ္ဌိပရိယုဌာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဌာဘိနိဝေသ
 တို့၏ သရုပ်ကို သင်္ချာမျှ ထုတ်ပြ၍၊ ဒိဋ္ဌိဌာနသမ္ပတ္တိတ-အရကို ကောက်
 ပြပါ။ (ပါ-၁၂၉)

အဖြေ။ ဒိဋ္ဌိဌာန ၈-ပါးတည်း။
 ဒိဋ္ဌိပရိယုဌာန - ကား ၁၈-ပါးတည်း။
 ဒိဋ္ဌိ - ကား ၁၆-ပါးတည်း။
 ဒိဌာဘိနိဝေသ - ကား ၂၀၀-ပါးတည်း။
 ဒိဋ္ဌိဌာနသမ္ပတ္တိတအရကား သောတာပတ္တိမဂ်တည်း။

၅။ သမသိသဋ္ဌဉာဏ်၌ “သမ”မည်ခြင်း၏အကြောင်းကို ဖြေ၍၊ “သမ”
 သရုပ်ကို အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အကျဉ်းမျှထုတ်ပြပါ။ (၄-၁၊ ၂၉၁)
 အဖြေ။ ကာမဗ္ဘန္တစသည်တို့ကို ငြိမ်းစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် “သမ”
 မည်၏။

သမ-သရုပ်

နေက္ခမ္မ စသည်တို့သည် ၇-ပါး
 ရူပါရူပဈာန် ၈-ပါး
 မဟာဝိပဿနာ ၁၈-ပါး
 အရိယမဂ် ၄-ပါး
 စုစုံပေါင်း ၃၇-ပါးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

၆။ ဈာန်ကို ခဏမျှ ဝင်စားနိုင်ခြင်း၊ ကြာမြင့်စွာ ဝင်စားနိုင်ခြင်းတို့၌ အဘယ်သို့ပြု၍ ဖြစ်သည်ဟု ဥပမာပြည့်စုံစွာဖြင့် ဖြေဆိုပါ။
(၄-၁၊ ၂၁၄)

အဖြေ။ ကာမ၏အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့် ကာမစ္ဆန္ဒကို ကောင်းစွာ မခွာမူ၍၊ ကာယငြိမ်းအေးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကာယ ရုန့်ရင်းမှုကို ကောင်းစွာမငြိမ်းမူ၍၊ သမထနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စကို ကောင်းစွာမပယ်နှုတ်မူ၍၊ အခြားကုန်သော သမာဓိ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာမသုတ်သင်မူ၍ ဈာန်ကိုဝင်စားသောရဟန်းသည် မသန့်ရှင်းမစင်ကြယ်သော နေရာအရပ်သို့ဝင်မိသော ပျားပိတုန်းသည်ကဲ့သို့၎င်း၊ မသန့်ရှင်းမစင်ကြယ်သော ဥယျာဉ်သို့ ဝင်မိသော ရှင်ဘုရင်သည်ကဲ့သို့၎င်း လျင်စွာသာလျှင် ဈာန်မှထ၏။ ဈာန်ကိုခဏမျှ ဝင်စားနိုင်၏။

သမာဓိ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို ကောင်းစွာသုတ်သင်ပြီး၍ ဈာန်ဝင်စားသောရဟန်းသည် ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသုတ်သင်အပ်သော အရပ်သို့ ဝင်မိသောပျားပိတုန်းသည် သကဲ့သို့၎င်း၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသောဥယျာဉ်သို့ ဝင်မိသော ရှင်ဘုရင်သည်သကဲ့သို့၎င်း ကြာမြင့်စွာ ဈာန်ကို ဝင်စားနိုင်၏။

၇။ အဋ္ဌာရသ ဂေါတြဘူဓမ္မာ၊ တိဏ္ဍံ ဝိမောက္ခာနံ ပစ္စယော-၌ ဂေါတြဘူဓမ္မ ၁၈-ပါးတို့က ဝိမောက္ခ ၃-ပါးတို့အား ကျေးဇူးပြုပုံကို အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ခွဲခြားပြပါ။
(၄-၁၊ ၂၅၅)

အဖြေ။ လောကုတ္တရာဝိမောက္ခသုံးပါးတို့အား သမထဂေါတြဘူသည် ပကတူပနိဿယအားဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ဝိပဿနာဂေါတြဘူသည် အနန္တရ သမနန္တရ ဥပနိဿယအားဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

၈။ စေတောပရိယဉာဏလာဘီပုဂ္ဂိုလ်၏ သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိရန် ကျင့်အပ်သော ကျင့်စဉ်ကို သိသာရုံမျှ ဖော်ပြ၍၊ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ မသိနိုင်သော စိတ်ကိုလည်း ဖြေပါ။ (၄-၁၊ ၃၁၄၊ ၃၁၆)

အဖြေ။ စေတောပရိယဉာဏလာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိလိုသော် ရှေးဦးစွာ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို ဖြစ်စေအပ်၏။ ထို့နောက် အာလောက ကသိုဏ်းကို ပွားစေ၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် သူတစ်ပါး၏ ဟဒယရုပ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်နေသော သွေး၏အဆင်းကို ရှု၍ ရှု၍ စိတ်ကို ရှာဖွေအပ်၏။

ပုထုဇဉ်တို့သည် အရိယာတို့၏ မဂ်ဖိုလ်စိတ်ကို မသိကြ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း အောက်အောက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထက်အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မဂ်ဖိုလ်စိတ်ကို မသိကြ။

၉။ သဗ္ဗ သင်္ခတ မသင်္ခတ အနဝသေသံ ဇာနာတိတိ သဗ္ဗညုတဉာဏ်-၌ ပညတ်ကို မဆိုခြင်းအကြောင်းကို ပြည်စုံစွာ ဖြေပြီးလျှင်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် အနာဝရဏဉာဏ်တို့ တူ၊ မတူ အကြောင်းပြ၍ ဖြေပါ။ (၄-၂၊ ၃၆)

အဖြေ။ ပညတ်တို့သည် အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုအပ်သော ကြောင့် အသင်္ခတအဖို့သို့ သက်ဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ပညတ်ကို မဆို။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် အနာဝရဏဉာဏ်သည် အတူတူပင် ဖြစ်၏။ အနာဝရဏဉာဏ်သည် တရားဓမ္မအားဖြင့် သီးခြားမရှိ။ ဉာဏ်တစ်ခုတည်းကိုသာ အခြင်းအရာ အားဖြင့် ကွဲပြားသော ကြောင့် သဒ္ဓါန္တိယ၊ သဒ္ဓါဗလံစသည်တို့ကဲ့သို့ နှစ်ပါးအပြားအား ဖြင့် ဆိုအပ်၏။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်ပင် ထိုဉာဏ်အားအပိတ်အပင်အတားအဆီးမရှိသောကြောင့်၎င်း၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဓမ္မသည်၎င်း တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း တားမြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ မတတ်စွမ်းနိုင်သောကြောင့် အနာဝရဏ ဟုဆို၏။ ခပ်သိမ်း

ကုန်သောတရားတို့သည် အာဝဇ္ဇန်းနှင့် ဆက်စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အနာဝရဏ-ဟုဆို၏။

၁၀။ နာရာယနသဃိတဗလ-ဟူသည် အဘယ်ဗလ-ဟုဖြေ၍၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကာယဗလကို ပကတိဆင်၊ ယောက်ျားတို့၏ ဗလနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပါ။ (၄-၂၊ ၂၃၀)

အဖြေ။ ဆဒ္ဒန်ဆင် ဆယ်ကောင်တို့၏အားသည် ဘုရားရှင်တစ်ပါး၏အားတည်း။ ဘုရားရှင်၏ကာယဗလကိုပင် 'နာရာယနသဃိတဗလ' ဟုဆိုအပ်၏။

ဘုရားရှင်၏ကာယဗလသည် ပကတိဆင်၏အရေအတွက်အားဖြင့် ဆင်တို့၏ ကုဋေတစ်ထောင်အား ရှိ၏။

ယောက်ျားအရေအတွက်အားဖြင့် ယောက်ျားကုဋေတစ်သောင်းအား ရှိ၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၆-ခုနှစ်

၁၁။ အောက်ပါ ဝါကျများကို အနက်ယောဇနပါ။
ယေကေစိ ဘိက္ခဝေ မယိ နိဋ္ဌံ ဂတာ၊ သဗ္ဗေ တေ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာ။
တေသံ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာနံ ပဉ္စန္ဒံ ဣဓ နိဋ္ဌာ ပဉ္စန္ဒံ ဣဓ ဝိဟာယ နိဋ္ဌာ။
(ပါ- ၁၆၀၊ သျ- ၁၇၇)

အဖြေ။ ဘိက္ခဝေ-တို့။ ယေကေစိ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မယိ-ငါဘုရား၌။ နိဋ္ဌံ-မဂ်ဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဝါ-ယုံမှားခြင်းကင်းခြင်းသို့။ ဂတာ-ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော။ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာ-ဒိဋ္ဌိ+ဉာဏ် အမြင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာနံ-ဒိဋ္ဌိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ တေသံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပဉ္စန္ဒံ-ငါးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣဓ-ဤကာမဓာတ်၌။ နိဋ္ဌာ-ပြီးဆုံးကုန်၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ကုန်၏။ ပဉ္စန္ဒံ-ငါး

ယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဣဓ-ဤကာ မဘဝကို။ ဝိဟာ
ယ-စွန့်၍။ နိဋ္ဌာ-သုဒ္ဓါဝါသာဠိဟောဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍
ပြီးဆုံးကုန်၏။

၂။

အောက်ပါဂါထာကို အနက်ယောဇနာပါ။
ယာနိစ တီဏိ ယာနိစ သဌိ၊ သမဏပုဝါဒသိတာနိ ဘူရိပည။
သညက္ခရသညနိသိတာနိ၊ ဩသရဏာနိ ဝိနေယျ ဩယတမ္ပင်္ဂါ။

(၄-၂ ၄၄)

၃။

အာနနှင့် အာပါနတို့၏ အထူးကိုဖော်ပြ၍ “သော ဣမံ လောကံ
ပဘာသေတိ၊ အဗ္ဘာ မုတ္တောဝ စန္ဒိမာ”၌ ဥပမာန ဥပမေယျတို့ကို
ပြည့်စုံအောင် စပ်ဟပ်ပြခဲ့ပါ။

(ပါ -၁၇၃)

အဖြေ။ အာန-သည် ဝင်သက် အဿာသတည်း။ ပဿာသမဟုတ်။
အာပါန-သည် ထွက်သက်ပဿာသတည်း။ အဿာသမဟုတ်။
အဗ္ဘာ-တိမ်တိုက်သည် ကိလေသာတည်း။ စန္ဒော-လမင်းသည်
အရိယဉာဏ်တည်း။ လမင်းနတ်သားသည် ရဟန်းတည်း။

၄။

ပတ္တိစရိယာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရေး၍၊ ၎င်းသည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
စရိယာဖြစ်သည်ကိုလည်း ညွှန်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ- ၂၁၅-၆၊ ၆၂၊ ၁၃၉)

အဖြေ။ လေးပါးကုန်သောသာမညဖလတို့၌ ဖြစ်ခြင်းသည် ပတ္တိစရိယာ
မည်၏။

ပတ္တိစရိယာသည် ရအပ်ပြီးသောဖိုလ်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
စရိယာ ဖြစ်သည်။

၅။

ဣဓ ဘိက္ခု သုညာဂါရဂတော ဝါ နိသီဒတိ-၌ သုညာဂါရ သရုပ်ကို
ပါဠိတော်လာအတိုင်း ကုန်စင်အောင် ထုတ်ပြပါ။

(ပါ-၁၇၄။ ၄-၂ ၈၉)

အဖြေ။ သုညာဂါရ သရုပ်-
လူ၊ ရဟန်းတို့နှင့် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမရောနှောသော နှစ်ဖက်

မိုးကျောင်း၊ တစ်ဖက်မိုးကျောင်း၊ ပြဿဒ်ရှည်၊ ပြဿာဒ်ဦးပြည်၊
လိုဏ်ဂူ တို့တည်း။

၆။ သုတမယဉာဏနိဒ္ဒေသ ပဟာတဗ္ဗနိဒ္ဒေသ-၌ ရူပရာဂ အစရှိသည်တို့
လည်း ရှိကုန်လျက် ၎င်းတို့ကို ဟောတောမမူပဲ အသို့မာန တစ်ခုတည်း
ကိုသာ ဟောတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။
(၄-၁၊ ၁၀၉)

အဖြေ။ ရူပရာဂစသည်တို့သည် ရှိကုန်သော်လည်း ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသည်
၏အဖြစ်ဖြင့် ထိုအသို့မာနသည် ရုန့်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
အသို့မာန တစ်ခုတည်းကိုသာ ဟောတော်မူသည်။

၇။ အတ္တသန္ဓဿနဉာဏနိဒ္ဒေသ ပကာသနာနိဒ္ဒေသ-၌ လောကီတရားတို့
ကိုသာ ဟော၍၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ကို မဟောခြင်း၏ အကြောင်းကို
ရေးခဲ့ပါ။
(၄-၁၊ ၂၉၅)

အဖြေ။ အနိစ္စ စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ထင်ရှားပြခြင်းငှာ အားထုတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ လောကုတ္တရာတို့သည်လည်း သုံးသပ်ခြင်း
သို့ မကပ်ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း လောကီတရားတို့
ကိုသာ ဟော၍ လောကုတ္တရာတရားတို့ကို မဟောပါ။

၈။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ၊ ဟူသော သဒ္ဓါတို့ဖြင့် ညွှန်ပြ
အပ်သော သမ္ပတ္တိတို့ကို အသီးသီးခွဲခြားဖြေဆိုပါ။ (၄-၂၊ ၁၂၇)

အဖြေ။ ဧဝံ-သဒ္ဓါဖြင့် ဒေသနာသမ္ပတ္တိ ကိုပြ၏။
မေ သုတံ-သဒ္ဓါဖြင့် သာဝကသမ္ပတ္တိ ကိုပြ၏။
ဧကံ သမယံ-ဖြင့် ကာလသမ္ပတ္တိ ကိုပြ၏။
ဘဂဝါ-ဖြင့် ဒေသကသမ္ပတ္တိ ကိုပြ၏။

၉။ နာမပစ္စယာပိ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏပစ္စယာပိ နာမံ၊ ၌ နာမ အရ ဝိညာဏ
အရတို့ကို ကောက်ပြ၍၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဟူ၍ ခေါ်ရခြင်း၏ အကြောင်း
ကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။
(၄-၂၊ ၁၇၃-၁၈၁)

အဖြေ။ နာမပစ္စယာပိ ဝိညာဏံ-၌ နာမအရကား ပဋိသန္ဓေခဏ၌ ဝိပါ
ကဟိတ်သုံးပါး၊ ကြွင်းစေတသိက်များတို့တည်း။ ဝိညာဏအရ
ကား ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်တည်း။

ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ-၌ ဝိညာဏအရကား ပဋိသန္ဓေ
ဝိညာဏ်တည်း။ နာမံ-အရကား ပဋိသန္ဓေခဏ၌ ဝိပါကဟိတ်
သုံးပါးနှင့် ကြွင်းစေတသိက်များတည်း။

နိဗ္ဗာန်ကို သံသရာ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖိစီးနှိပ်စက်ခံရကုန်သော၊ ဆင်းရဲ
ဒုက္ခမှလွတ်မြောက် လိုကုန်သော သူတော်ကောင်း တို့သည်
ရှာမှီးအပ် သောကြောင့် 'မဂ်' ဟု ဆိုအပ်၏။

၁၀။

ပဋိသန္တိက္ခဏေ တယော ဇီဝိတာသင်္ခါရာ၊၌ ဇီဝိတာသင်္ခါရသုံးမျိုးတို့ကို
ဖော်ပြ၍၊ စတ္တာရိ စ သာမညဖလာနိ၊၌ သာမည အရကိုလည်း ကောက်
ပြခဲ့ပါ။ (၄-၂ ၁၇၂-၂၂၅)

အဖြေ။ ဇီဝိတာသင်္ခါရ သုံးပါး သရုပ်
ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟုဆိုအပ်သော အာယု။
တေဇောဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော ဥသွာ-ကိုယ်ငွေ။

ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိညာဏ်တို့တည်း။
စတ္တာရိသာမညဖလာနိ-၌ သာမည အရကား
သောတာပတ္တိမဂ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိမဂ်
အရဟတ္တမဂ် ဟူသော အရိယမဂ် ၄-ပါးတို့တည်း။

* * *

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၇-ခုနှစ်။

၁။ အောက်ပါ ဂါထာကို သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်ထွ၊ အဘိဓမ္မေယျထွ ပေါ်လွင်အောင် အနက် သမ္မန်ပါ။
သာမိသဉ္စ နိရာမိသံ၊ ပဏိဟိတဉ္စ အပ္ပဏိဟိတံ။
သညတ္တဉ္စ ဝိသညတ္တံ၊ ဝုဋ္ဌိတဉ္စ အဝုဋ္ဌိတံ။ (ပါ-၆၆)

အဖြေ။ သာမိသဉ္စ-နိကန္တိကီလေသာမိသနှင့်တကွဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ် ဂေါတြဘူဉာဏ်ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ နိရာမိသဉ္စ-နိကန္တိကီ လေသာမိသကင်းသော ဝိပဿနာဂေါတြဘူဉာဏ်ဆယ်ပါးကို လည်းကောင်း။ ပဏိဟိတဉ္စ-နိကန္တိဖြင့်တောင့်တအပ်သော မဟဂ္ဂုတ်ဂေါတြဘူဉာဏ်ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပဏိဟိ တဉ္စ-နိကန္တိဖြင့် မတောင့်တအပ်သော ဝိပဿနာဂေါတြဘူဉာဏ် ဆယ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ သညတ္တဉ္စ-နိကန္တိနှင့် ယှဉ်စပ်သော မဟဂ္ဂုတ် ဂေါတြဘူဉာဏ်ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ ဝိသညတ္တဉ္စ- နိကန္တိနှင့်မယှဉ်စပ်သော ဝိပဿနာဂေါတြဘူဉာဏ် ဆယ်ပါးကို လည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌိတဉ္စ-နိကန္တိမှလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရ နိမိတ်မှလည်းကောင်း ထသော ဝိပဿနာဂေါတြဘူဉာဏ်ဆယ် ပါးကိုလည်းကောင်း။ အဝုဋ္ဌိတဉ္စ-နိကန္တိမှလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရနိမိတ်မှလည်းကောင်း ထသော မဟဂ္ဂုတ်ဂေါတြ ဘူဉာဏ်ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ (ဝေဒိတဗွဲ-သိအပ်၏)

အောက်ပါ ဝါကျကို ဥပမာလင်္ကာရနည်းဖြင့် ကတ္တားထည်၍ အနက်ပေးပါ။ အရည် ပဝိသိတ္တာန၊ ဂဏှာတိ ဖလမုတ္တမံ။ (၄-၂၊ ၈၉)
အဖြေ။ ဒီပိကော-ကျားသစ်သည်။ နိလိယိတ္တာ-ပုန်းအောင်း၍။ မိဂေ- သားကောင်တို့ကို။ ဂဏှာတေ+ဣဝ-ဖမ်းယူသည်သကဲ့သို့။ တထာ-ထိုဥပမာနည်းတူစွာ။ ဗုဒ္ဓပုတ္တော-ဝိပဿနာတရားအား ထုတ်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ဘုရားသားသည်။ အရည်-တောသို့။ ပဝိသိတ္တာန-ဝင်၍။ ဥတ္တမံ-မြင့်မြတ်သော။ ဖလံ-ဖိုလ်တရားကို။ ဂဏှာတိ-ယူ၏။

၃။

အဘယ်သီလကို ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလ-ဟု ခေါ်ဆိုပါသနည်း ဖော်ပြ၍၊
အဘယ် အကြောင်းများကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို တထာဂတ ခေါ်
ဆိုရကြောင်းကိုလည်း အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ကုန်စင်အောင် ဖော်ပြပါ။

(၄-၁၊ ၁၉၀)

အဖြေ။ အပိုင်းအခြားသိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သော လူသာမဏေတို့၏
သီလသည် ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလ မည်၏။

တထာဂတ ခေါ်ရကြောင်းအကျဉ်းချုပ်

- * ရှေးဘုရားရှင်တို့သည်ကြွတော်မူလာကြသည် သကဲ့သို့
ကြွလာတော်မူသောကြောင့် လည်းကောင်း။
- * ရှေးဘုရားရှင်တို့သည် လူဖြစ်သောခဏတွင်ပင် ကြွလှမ်း
ကြသည်သကဲ့သို့ ကြွလှမ်းတော်မူသောကြောင့် လည်း
ကောင်း။
- * ရုပ်နာမ်တို့၏ ဟုတ်မှန်သောလက္ခဏာကို ဉာဏ်တော်၌
မချွတ်မယွင်းပဲ ရောက်လာတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။
- * မှန်ကန်သောသစ္စာတရားတို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်တော်မူ
သောကြောင့် လည်းကောင်း။
- * အမှန်အတိုင်း မြင်တော်မူတတ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း။
- * အမှန်အတိုင်း ပြောတော်မူတတ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း။
- * ပြောတော်မူသည့်အတိုင်းပြုတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။
- * သတ္တဝါအားလုံးတို့အပေါ်၌ သီလစသော ဂုဏ်တော်တို့
ဖြင့် လွန်ကဲထူးမြတ် လွှမ်းမိုးတတ်သောအနက်သဘော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားကို တထာဂတ-ဟု
ခေါ်ဆိုပါသည်။

၄။ “သမံ သေတိတိ သမာဓိ” ၌ အဘယ်ကြောင့် အဘယ်တရားသည် “သမ” မည်ပါသနည်း ဖော်ပြ၍၊ “ဝိသမံ နေသတိ” ၌ “ဝိသမံ” အရကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ (၄-၁၊ ၂၂၀)

အဖြေ။ အပ္ပနာတရားသည် ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ ငြိမ်းစေတတ်၊ ပျောက်ပျက်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မည်မျှသောတရား မရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း ‘သမ’ မည်၏။

ဝိသမံ နေသတိ-၌ ဝိသမ-အရကား ထိုထို ဈာန်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်တရား တို့တည်း။

၅။ ဂေါစရနာနတ္ထဉာဏနိဒ္ဒေသ-လာ “ဓမ္မံ အဝိဇ္ဇာ သမ္ပူတာတိ ဝဝတ္ထေတိ” ၌ “ဓမ္မ” အရ တရားတို့ကို ထုတ်ပြ၍၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဒရုပ် စသည်တို့သည် ဝိပဿနာရှုထိုက်သောတရားများ မဟုတ်ကုန် ဟုဆိုလျှင် အဘယ်ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်မည်နည်း။ (၄-၁၊ ၂၆၄)

အဖြေ။ ဓမ္မာ အဝိဇ္ဇာ သမ္ပူတာတိ-၌ ဓမ္မ-အရကား ဘဝင်စိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော နာမ်ဒန္တာသုံးပါး။ ဓမ္မာယတန၌အကျုံးဝင်ကုန်သော သုခုမရုပ် ကမ္မသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့သည်လည်းကောင်း ရုပ်စသည်အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်းတည်း။

အနိန္ဒြိယဗဒ္ဒရုပ်စသည်တို့သည် ဝိပဿနာရှုထိုက်သော တရားများမဟုတ်ကုန်-ဟုဆိုလျှင် “သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ၊ အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊ ဒေသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ” ဟူသောပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ပါသည်။

၆။ ဘူမိနာနတ္ထဉာဏနိဒ္ဒေသ-လာ “စတ္တာရိ ဓမ္မပဒါနိ” ၌ “စတ္တာရိ” သရုပ်ကိုထုတ်၍၊ ၎င်းတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ရှင်းပြပါ။ (၄-၁၊ ၂၇၂)

အဖြေ။ စတ္တာရိ ဓမ္မပဒါနိ-၌ စတ္တာရိ သရုပ် အနဘိဇ္ဇာ ဓမ္မပဒ၊ အဗျာပါဒ ဓမ္မပဒ၊ သမ္မာသတိ ဓမ္မပဒ၊ သမ္မာသမာဓိ ဓမ္မပဒ တို့တည်း။

အလောဘသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဇ္ဈာမဟုတ်သော တရား၏အစွမ်းဖြင့် ရအပ်ကုန်သော ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့သည်လည်းကောင်း အနဘိဇ္ဈာဓမ္မပဒ မည်၏။

အဒေါသသည်လည်းကောင်း မေတ္တာကို အဦးပြုသဖြင့် ရအပ်ကုန်သော ဈာန် စသည်တို့သည်လည်းကောင်း အဗျာပါဒ ဓမ္မပဒ မည်၏။

ကောင်းစွာထူထောင်အပ်သော သတိသည်လည်းကောင်း သတိကိုအဦးပြုသဖြင့် ရအပ်သောဈာန်စသည်တို့သည်လည်းကောင်း သမ္မာသတိဓမ္မပဒ မည်၏။

သမာပတ်ရှစ်ပါးသည်လည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါးကို အဦးပြုသဖြင့် ရအပ်သော ဈာန်စသည်တို့သည်လည်းကောင်း သမ္မာသမာဓိ ဓမ္မပဒ မည်၏။

၇။

အဘယ်သို့သာ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အရိယ ဟုခေါ်ဆိုရပါသနည်း ဖော်ပြ၍၊ သမ္မန္တဒိဋ္ဌိ သုံးမျိုးကိုလည်း ထုတ်ဖော်ရှင်းလင်းပါ။ (၄-၂၊ ၅၁၊ ၅၂-၁၆၀) အဖြေ။ | ကိလေသာတို့မှ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အကျိုးစီးပွားမရှိသည်၌ လျှပ်ရှား၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်၌ လျှပ်ရှားအား ထုတ်တော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နတ်လူတို့နှင့်ကွာဝေး တော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့သည် အရိယ မည်ကုန်၏။

[ဤနေရာ၌ ဗုဒ္ဓတို့ကိုသာ အရိယ-ဟုဆိုကုန်၏။]

သမ္မန္တဒိဋ္ဌိ ၃-မျိုး

- “ဤဥစ္စာသည် ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်” ဟူသော သမ္မန္တဒိဋ္ဌိ၊
- “ဤအရာသည် ငါမဟုတ်” ဟူသော သမ္မန္တဒိဋ္ဌိ၊
- “ဤအတ္တသည် ငါ၏အတ္တလိပ်ပြာ မဟုတ်” ဟူသော သမ္မန္တဒိဋ္ဌိ။

၈။

အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယ်၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယ်၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယ် တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းပြ၍၊ ကောလံကောလ သောတာပန်သည် ဘဝပေါင်းမည်မျှ ပဋိသန္ဓေ နေ ရဦးမည်နည်း။ (၅-၂၆၇-၆၈)

အဖြေ။ အသက်အပိုင်းအလယ်၏ အကြား၌ပင်လျှင် ကိလေသာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယ် မည်၏။

အသက်ပိုင်းအလယ်ကို ကျော်လွန်၍လည်းကောင်း၊ သေမှု ပြုခြင်းသို့ ကပ်ရောက်၍လည်းကောင်း ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယ် မည်၏။

စေ့ဆော်မှုလုံလပ်ယောဂ မရှိသဖြင့် လွန်စွာလုံလပ်ပြုမှုကို မပြုမူ၍သာလျှင် ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယ် မည်၏။

ကောလံကောလ သောတာပန်သည် ဘဝပေါင်းခြောက် ဘဝမျှ ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ နေရသည်။ [ရူပအရူပဘုံ၌မူ ဘဝပေါင်းများစွာလည်း ပဋိသန္ဓေ နေနိုင်သည်။]

၉။

“သံဝေဂဝတ္ထု” မည်မျှရှိသည်ကို ဖော်ပြ၍၊ ဣန္ဒြိယကထာ-၌ သမန္တ စက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓဉာဏတို့၏ အရကို ဖော်ပြပါ။ (၅-၂ ၁၄၅-၁၄၇)

အဖြေ။ သံဝေဂဝတ္ထု ၈-ပါး

ပဋိသန္ဓေရခြင်းဇာတိ၊ အိုခြင်းဇရာ၊ ဖျားနာခြင်း-ဗျာဓိ၊ သေခြင်း-မရဏ၊ ၄-ပါး။

အပါယ်ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ အတိတ်၌ ဝဋ်ရင်းရှိသောဆင်းရဲဒုက္ခ၊ အနာဂတ်၌ ဝဋ်မူလကဒုက္ခ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ အာဟာရကိုရှာဖွေရခြင်း အရင်းရှိသော ဆင်းရဲဒုက္ခ ၄-ပါး၊ ပေါင်း ၈-ပါးတို့တည်း။

သမန္တစက္ခု-အရကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်း။

ဗုဒ္ဓစက္ခု-အရကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၊

အာသယာနုသယဉာဏ် တို့တည်း။
ဗုဒ္ဓဉာဏ-အရကား ကုန္ဒိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၊
အာသယာနုသယဉာဏ် တို့တည်း။

၁၀။ ဉာဏဝိပွါရိဒ္ဓိ-တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို စုံလင်စွာရှင်းပြ၍၊ သိခိမြတ်စွာဘုရား၏ မြို့တော်၊ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ အမည်များကို ဖော်ပြပါ။

(၄-၂ ၂၆၄-၅-၂၇၅)

အဖြေ။ ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်သည်မှ ရှေ့၌လည်းကောင်း နောက်၌လည်းကောင်း ထိုခဏ၌လည်းကောင်း ဉာဏ်၏တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော တန်ခိုးထူးသည် ဉာဏဝိပွါရက္ခန္ဓိမည်၏။

သိခိမြတ်စွာဘုရား၏မြို့တော်ကား အရူဏဝတီမြို့တည်း။
ခမည်းတော်ကား အရူဏဝတ တည်း။
မယ်တော်ကား ပဘာဝတီ တည်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၄၈-ခုနှစ်

၁။ အနတ္တနိ “အနတ္တာ”တိ၊ အသုဘံ အသုဘတဒ္ဓသံ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ သဗ္ဗံ ဒုက္ခံ ဥပစ္စရုံ။ ဟူသော ပါဠိဂါထာကို ကတ္တားထည့်၍ ဒုက္ခံ-၌ ကုစ္ဆိတ အနက်ထင်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

အဖြေ။ အနတ္တနိ-အတ္တမဟုတ်သည်၌။ အနတ္တာယတိ-အတ္တမဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အသုဘံ-မတင့်တယ်သော အသုဘသဘောကို။ အသုဘတော-မတင့်တယ်သောအသုဘ အားဖြင့်။ [သပ္ပညာ-ကျွတ်ထိုက် ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ ကတ္တားထည့်] အဒ္ဓသံ-မြင်ကုန်ပြီ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ-မှန်သော အသိအမြင်ကို ယူကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော။ ဒုက္ခံ-ဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ဥပစ္စရုံ-ကျော်လွန်ကုန်ပြီ။

၂။ အဋ္ဌကထာလာ၊ အောက်ပါဂါထာကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။
 ယထာပိ မူလေ အနုပဒ္ဒဝေ ဒဠေ၊ ဆိန္နောပိ ရုက္ခော ပုနရေဝ ရူဟတိ။
 ဧဝမ္ပိ တဏှာနုသယေ အနုဟတေ၊ နိဗ္ဗတ္တတိ ဒုက္ခမိဒံ ပုနပျုနံ။
 (ဋ-၁၊ ၁၄၇)

အဖြေ။ မူလေ-အမြစ်သည်။ အနုပဒ္ဒဝေ-ဥပါဒိမရှိသည်ရှိသော်။ ဒဠေ-
 အရွက်၌။ ဆိန္နောပိ-ဖြတ်အပ်သော်လည်း။ ရုက္ခော-သစ်ပင်
 သည်။ ပုနဒေဝ-တဖန်သာလျှင်။ ရူဟတိယထာ-ပေါက်ရောက်
 စည်းကားပြန်သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ-ဤအတူလည်း။ တဏှာနုသယေ-
 တဏှာနုသယသည်။ အနုဟတေ-မပြတ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ
 ဒုက္ခံ-ဤပဋိသန္ဓေအစရှိသော 'ဆင်းရဲသည်။ ပုနပျုနံ-
 အဖန်တလဲလဲ။ နိဗ္ဗတ္တတိ-ဖြစ်၏။

၃။ ဓမ္မဋ္ဌိတိညဏနိဒ္ဒေသလာ ဌိတိ ဇ-ပါး သရုပ်ကို မြန်မာဘာသာဖြင့်
 ရေးခဲ့ပါ။ (ပါ- ၄၈)

အဖြေ။ ဌိတိ ဇ-ပါးသရုပ်

ဖြစ်ပေါ်ခြင်း	ဥပ္ပါဒဌိတိ။
ဖြစ်ပွားလျက်တည်ခြင်း	ပဝတ္ထဌိတိ။
အကြောင်းဖြစ်လျက်တည်ခြင်း	နိမိတ္တဌိတိ။
အားထုတ်လျက်တည်ခြင်း	အာယူဟနဌိတိ။
ဆက်စပ်လျက်တည်ခြင်း	သညောဂဌိတိ။
ကြောင့်ကြလျက်တည်ခြင်း	ပလိဗောဓဌိတိ။
မူလအကြောင်းဖြစ်၍တည်ခြင်း	သမုဒယဌိတိ။
ဇနကအကြောင်းဖြစ်၍တည်ခြင်း	ဟေတုဌိတိ။
ဥပတ္တမ္ဘကအကြောင်းဖြစ်၍တည်ခြင်း	ပစ္စယဌိတိ။

၄။ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ ရတန္တာတို့အား အဘယ်မျှသော အခြေအရာတို့ဖြင့်
 သင်္ခါရုပေက္ခာ ၌ စိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်သည်ကို ဖော်ပြပြီး၊ အဘယ်မျှ
 သော သင်္ခါရုပေက္ခာတို့သည် ကုသိုလ်မည်ကုန်သနည်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။
 (ပါ-၅၉-၆၃)

အဖြေ။ ပုထုဇဉ်အား[သင်္ခါရပေက္ခာကို နှစ်လည်းနှစ်သက်၏။ ရှုလည်း ရှု၏ဟူသော]အခြင်းအရာနှစ်ပါးတို့ဖြင့် သင်္ခါရပေက္ခာ၌ စိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်၏။

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား[သင်္ခါရပေက္ခာကို နှစ်သက်လည်း နှစ်သက်၏။ ရှုလည်းရှု၏။ ဆင်ခြင်၍လည်း ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၏ ဟူသော] အခြင်းအရာသုံးပါးတို့ဖြင့် သင်္ခါရပေက္ခာ ၌ စိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား[သင်္ခါရပေက္ခာကို ရှုလည်းရှု၏။ ဆင်ခြင်၍လည်း ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၏။ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာ ကို လှစ်လျှူရှု၍လည်း သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိဟာရ ဖြင့် နေ၏-ဟူသော] အခြင်းအရာသုံးပါးတို့ဖြင့် သင်္ခါရပေက္ခာ၌ စိတ်ကိုရှေးရှုဆောင်၏။

သင်္ခါရပေက္ခာ ၁၅-ပါးတို့သည် ကုသိုလ်မည်ကုန်၏။ [သင်္ခါရပေက္ခာ ၃-ပါးတို့သည် အဗျာကတမည်ကုန်၏။ အကုသိုလ်-သင်္ခါရပေက္ခာမရှိ။]

၅။

အဘယ်ကြောင့် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နိဗ္ဗာန်၌ ဉာဏ်မသက်ရောက် နိုင်သည်ကို ဖော်ပြပြီး ဒိဋ္ဌိကထာလာ ကာမဓာတ်ကို စွန့်၍ သုဒ္ဓါဝါ သဗြဟ္မာတံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလဲ ရေးပြခဲ့ပါ။

(ပါ-၁၅၉-၁၆၀)

အဖြေ။ ကြံဆ၍ဟောပြောတတ်ကြကုန်သော ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးတို့ကိုမှီကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ချမ်းသာအစစ်အမှန် ဖြစ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ 'ဆင်းရဲဒုက္ခ' ဟုမှားယွင်း သော အမှတ်သညာရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်၌ ဉာဏ်မသက် ရောက်နိုင်။

ကာမဓာတ်ကိုစွန့်၍ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင် သောပုဂ္ဂိုလ်များ (ဣဓ ဝိဟာယ နိဋ္ဌာ-သရုပ် ၅-ပါး)

- ၁။ အသက်ပိုင်းအလယ်၏ အကြား၌ပင် ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန် ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်(အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ)
- ၂။ အသက်ပိုင်းအလယ်ကို လွန်၍လည်းကောင်း၊ သေဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍လည်းကောင်း ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ)
- ၃။ စေ့ဆော်မှုလုံ့လပယောဂမရှိသဖြင့် လွန်စွာအားထုတ်မှု မပြုမူ၍သာ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ။)
- ၄။ စေ့ဆော်မှုဖြင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လွန်စွာအားထုတ်မှုပြု၍သာလျှင် ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ။)
- ၅။ အထက်အရဟတ္တမဂ်ရေအယဉ်ရှိသော အကနိဋ္ဌာဘုံသို့ သွားသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ (ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီ)

၆။ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်၏ဝေါသဂ္ဂ အဘယ်မျှရှိသည်ကို ရေတွက်ပြပြီး၊ စရိယကထာလာ စရိယဘေဒကိုလဲ ရေတွက်ခဲ့ပါ။ (ပါ-၃၉၇-၄၀၀)

အဖြေ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်၏ ဝေါသဂ္ဂ ၅-ပါး။
ဝိက္ခမ္ဘနဝေါသဂ္ဂ၊ တဒဂ်ဝေါသဂ္ဂ၊ သမုစ္ဆေဒဝေါသဂ္ဂ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝေါသဂ္ဂ၊ နိဿရဏဝေါသဂ္ဂ။
စရိယကထာလာ-စရိယဘေဒ ၈-ပါး။

ဣရိယာပထစရိယ၊ အာယတနစရိယ၊ သတိစရိယ၊ သမာဓိစရိယ၊ ဉာဏစရိယ၊ မဂ္ဂစရိယ၊ ပတ္တိစရိယ၊ လောကတ္ထစရိယ-ပေါင်း ၈-ပါးတို့တည်း။

၇။ သီလ၏ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒုဋ္ဌာန်တို့ကို ဖော်ပြပြီး၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုအရကိုလဲ ရေးခဲ့ပါ။ (၄-၁၊ ၂-၁၄၇)

အဖြေ။ သီလ၏ လက္ခဏာကား- အလေ့အကျင့်+သီလနတည်း။
သီလ၏ ရသကား- ဒုဿီလျဝိဒ္ဓံသန-သီလမရှိသည်၏

အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း။ အနဝဇ္ဇ
ရသ-အပြစ်မရှိခြင်း သမ္ပတ္တိရသ
တည်း။

သီလ၏ ပစ္စုပ္ပန်ကား- သောစေယျ ပစ္စုပ္ပန်+ဖြူစင်ခြင်း
ပစ္စုပ္ပန်တည်း။

သီလ၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား- ဟိရိဩတ္တပွတည်း။

ဗုဒ္ဓစက္ခု-အရကား- ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၊
အာသယာနုသယဉာဏ်။

၈။ ဉာဏကထာလာ “သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ” ဝယ် သံခိတ္တအရ
အဘယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောသည်ကို ရှင်းပြပြီး သံခိတ္တဒုက္ခ
အဘယ်နှစ်ပါးရှိသည်ကိုလဲ ရေးခဲ့ပါ။ (၄-၁၊ ၁၃၈)

အဖြေ။ သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ၌ သံခိတ္တ-အရ ဒေသနာကို
ရည်ရွယ်၍ ဟောပါသည်။ အကြောင်းကား ဒုက္ခသည်
ဤမျှကုန်သောအရေအတွက်တို့သည် ဒုက္ခတစ်ရာတို့တည်း။
ဤမျှကုန်သော အရေအတွက်တို့သည် ဒုက္ခတစ်ထောင်တို့
တည်းဟူ၍ အကျဉ်းချုံးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ဒေသနာသည်ကား
တတ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် “ဒုက္ခမည်သည် အခြားတစ်စုံတစ်ရာ
မဟုတ်။ အကျဉ်းအားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ဒုက္ခတို့
တည်း” ဟူ၍ ဒေသနာကို အကျဉ်းချုံးလိုသောကြောင့်
ဤသို့ဟောပါသည်။

* သံခိတ္တဒုက္ခသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့တည်း။

၉။ (က) ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနတရားတော်ကို ဟောတော်မူရာ
အချိန်အခါ ကာလ။ (ခ) အစည်းအဝေးတက်သော ဗြဟ္မာ အရေ အ
တွက်။ (ဂ) ထိုအချိန်ဝယ် ယှဉ်ရာ နက္ခတ်။ (ဃ) ဓမ္မစက္က အရတို့ကို
ကောက်ပြခဲ့ပါ။ (၄-၂၊ ၂၁၅-၂၁၇)

- အဖြေ။ (က) အနောက်အရပ်၌နေဝင်သော+အရှေ့အရပ်၌ လပြည့်ဝန်းသည် ထွက်လာသောအချိန်။
- (ခ) ဗြဟ္မာပေါင်း ၁၈-ကုဋေ။
  - (ဂ) ဥတ္တရာသာဠနက္ခတ်
  - (ဃ) ပဋိဝေဓဉာဏ်၊ ဒေသနာဉာဏ်

၁၀။ အနာဂါမိမဂ်သည် မိမိဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ခိုက် အဘယ်တရားတို့ကို ပယ်သည်ကို ဖော်ပြ လျှက်၊ ပဉ္စန္ဒ မဟာပုညာနံ ပုညဝတော ဣဒ္ဓိ ဝယ် “ပဉ္စမဟာပုည” တန်ခိုးကြီးသူ ၅-ဦးတို့ကို ရေတွက်ခဲ့ပါ။ (၄ - ၂ ၃၀၁။ ပါ - ၇၀)

အဖြေ။ အနာဂါမိမဂ်သည် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂသံယောဇဉ်၊ ပဋိယသံယောဇဉ်၊ သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂါနုသယ၊ ပဋိယာနုသယတရားတို့ကို ပယ်၏။

ပဉ္စ မဟာပုည+တန်ခိုးကြီးသူ ၅-ဦး
မေဏ္ဍကသူဋ္ဌေး၊ သူဋ္ဌေးကတော် စန္ဒပဒုမာ၊ သူဋ္ဌေးသား ဓနုဥယ၊ ချေးမ-သူမနဒေဝီ၊ ကျွန်-ပုဏ္ဏ။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၀-ခုနှစ်။

၁။ အဇာတံ ဇာတေန ပုဒ်တို့၏ အဘိဓမ္မေယုတ္တကို ပေါ်၍၊ ကြိယာ၏ ကတ္တာ၊ ကံတို့ကို ထည့်စွက်ပြီး အောက်ပါ ဂါထာကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။
အဇာတံ ဈာပေတိ ဇာတေန၊ ဈာနံ တေန ပဝုစ္စတိ။
ဈာနဝိမောက္ခေ ကုသလတာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိသု နကမ္မတိ။ (ပါ - ၆၇)

အဖြေ။ ဇာတေန-ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသော လောကုတ္တရာဈာန်ဖြင့်။
အဇာတံ-မဖြစ်ပေါ်သေးသော ကိလေသာအပေါင်းကို။ တံသမ္ပင်္ဂါ ပုဂ္ဂလော-ထိုလောကုတ္တရာဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဈာပေတိ-လောင်ကျွမ်းစေ၏။ တေန-ထို့ကြောင့်။ တံ

လောကုတ္တရံ-ကို။ ဈာန်-ဈာန်ဟူ၍။ တထာဂတေန-သည်။ ပဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ဈာနဝိမောက္ခေ-ဈာနဝိမောက္ခ၌။ ကုသလ တာ-လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာဒိဋ္ဌိသု-အထူးထူးသော အယူဝါဒတို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်။ တံဈာနသမင်္ဂီပုဂ္ဂလော- ထိုလောကုတ္တရာဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နကမ္မတိ- မတုန်လှုပ်။

၂။ အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိကို ပါမောဇ္ဇ၌ ပ-၏အနက်ကို ဖော်ထုတ် လျက် အနက် သမ္မန်ပါ။ ပမုဒိတဿာတိ တေန ပါမောဇ္ဇေန ပမုဒိတဿ တုဋ္ဌဿ။ (၄ - ၁၊ ၂၇၄)

အဖြေ။ ပမုဒိတဿာတိ-ပမုဒိတဿဟူသည်ကား။ တေနပါမောဇ္ဇေန- ထိုအမျှအစ၌ဖြစ်သော အားနည်းသောပီတိဖြင့်။ ပမုဒိတဿ- ဝမ်းမြောက်သောယောဂီအား။ တုဋ္ဌဿ-ကျေနပ်နှစ်သက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။

၃။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏနိဒ္ဒေသလာ တိက္ခိန္ဒြိယ၊ မုဒိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်များ ကို ရေတွက်ပြီးလျှင် ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော၌ ဝဇ္ဇ-သရုပ် ထုတ်ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၁၆-၇)

အဖြေ။ တိက္ခိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်များ- သဒ္ဓါရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ လုံ့လဝီရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ သတိထင်ရှား ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ သမာဓိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ မုဒိန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ်များ သဒ္ဓါမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်၊ သမာဓိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။

ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော-၌ ဝဇ္ဇ-သရုပ်၊ ကိလေ သာအားလုံး၊ ဒုစ္စရိုက်အားလုံး၊ အဘိသင်္ခါရအားလုံး၊ ဘဝကိုရ စေ ရောက်စေတတ်သောကံတို့တည်း။

၄။ သေယျထာပိ မဏိ ကရဏ္ဏေ ပက္ခိတ္တော အဿ-ဟူသော ဥပမာန ပါဠိတော်ကို ဥပမေယျနှင့် တွဲစပ်၍ ရုပ်၌ အတ္တရူပုံကို ပြဆိုပြီးလျှင် ဝိမောက္ခကထာလာ ဝိမောက္ခအပြားကို သင်္ချာမျှ ဖော်ပြပါ။

(ပါ - ၁၃၉- ၂၃၀)

အဖြေ။ မဏိ-၏ဥပမေယျကား အတ္တ။ ကရဏ္ဏကေ၏ ဥပမေယျကား က္ကမသို့ ရူပေ တည်း။

ရုပ်၌ အတ္တရူပုံ

ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ကို အတ္တအားဖြင့် ရှု၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ် ၏။ “ဤဝေဒနာသညာသင်္ခါရ ဝိညာဏ်သည် ငါ၏အတ္တတည်း။ ထိုငါ၏အတ္တသည် ဤရုပ်၌ ရှိ၏” ဟု ရုပ်၌ မိမိကိုယ်ကို ရှု၏။ ဝိမောက္ခအပြား သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခ တည်း။

၅။ ဇရာပိ ဒုက္ခာ-၌ ဇရာအပြားကို ရေတွက်ပြ၍၊ ကတမံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ-၌ ဗျာဓိဒုက္ခ မဟောရခြင်းအကြောင်းကိုလဲ ဖော်ပြပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၃၅)

အဖြေ။ ဇရာအပြား(ဇရာသရုပ်)

၁။ အကြောင်းတို့သည် စီရင်အပ်သော သင်္ခတလက္ခဏာ။

၂။ သွားကျိုးခြင်း စသည်ဖြင့် သမုတ်အပ်သောခန္ဓာအစဉ်၌ ဘဝတစ်ခုတွင် အကျိုးဝင်သော ခန္ဓာဟောင်းနွမ်းသည်၏ အဖြစ်။

ဇရာဒုက္ခ၏ အခြားမဲ့၌ ဗျာဓိဒုက္ခကို ဆိုသင့်သော်လည်း ကာယိကဒုက္ခကိုယူခြင်းဖြင့်ပင် ဗျာဓိဒုက္ခကို ယူအပ်ပြီး သည် ဖြစ်သောကြောင့် ဗျာဓိဒုက္ခကို မဟောပါ။

၆။ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏနိဒ္ဒေသလာ ကုသိုလ်သင်္ခါရုပေက္ခာသရုပ်ကို ဖော် ပြ၍၊ တိသော သင်္ခါရုပေက္ခာ အဗျာကတာ-၌ သင်္ခါရုပေက္ခာ သုံးပါးသည် အဘယ်ကြောင့် အဗျာကတဖြစ်ရသည်ကို ဖြေဆိုပါ။

(၄ - ၁၊ ၂၅၂)

အဖြေ။ ကုသိုလ် သင်္ခါရုပေက္ခာ ၁၅-ပါး

သမထ၏အစွမ်းဖြင့် ၈-ပါး

မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့် ၇-ပါး။

ရဟန္တာတို့သည် ဖလသမာပတ်ကိုဝင်စားသော် သင်္ခါရုပေက္ခာကို ကင်းကွာ၍ ဝင်စားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သောကြောင့် သင်္ခါရုပေက္ခာသုံးပါးသည် အဗျာကတ ဖြစ်သည်။

၇။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၌ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသော၊ အဘယ်တရားကို သတိပဋ္ဌာန်ဟု ခေါ်ဆိုပါသနည်း၊ အာရုံ၊ ရူပုံ၊ ပယ်ခွာကိစ္စအားဖြင့် ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြဖြေဆိုပါ။(၄ - ၁၊ ၉၁၊ ၄ - ၂၊ ၂၂၃)

အဖြေ။ ထိုထိုကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မအာရုံတို့၌ အသုဘဒုက္ခအနိစ္စအနတ္တ အခြင်းအရာကို ယူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း သုဘ၊ သုခ၊ နိစ္စ၊ အတ္တ၊ သညာတို့အား ပယ်သောကိစ္စကို ပြီးစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း သက်ဝင်၍ ကပ်ပြီးတည်သော သတိတရားကိုပင် သတိပဋ္ဌာန် ဟုဆို၏။

၈။ ဒသပလဉာဏ်တို့တွင် (က) အဝိတက္ကအဝိစာရဖြစ်သော ဒသပလဉာဏ် မည်မျှအရေအတွက်ရှိသည်ကို (ခ) စတုတ္ထဒသပလ ဉာဏ်သည် အဘယ်အရာကို သိသည်တို့ကိုဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၂၊ ၃၅-၆)

အဖြေ။ (က) အဝိတက္က အဝိစာရ ဖြစ်သော ဒသပလဉာဏ်သည် နှစ်ပါးရှိ၏။

(ခ) စတုတ္ထဒသပလဉာဏ်သည် ဓာတ်တို့၏ ထူးခြားထွေပြားသောအကြောင်းအရာကို သိ၏။

၉။ တသ္မာ သုညော လောကောတိ ဝုစ္စတိ-၌ အဘယ်၏မရှိခြင်းကို သုညဟုခေါ်ဆိုရပါသနည်း ဖြေဆို၍ အဘယ်၏အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသောငါးကို (က) တိမိဂ်လင်း၊ (ခ) တိမိတိမိဂ်လင်းဟုခေါ်ဆိုရသည်ကိုလဲ ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၂၃၈-၂၅၇)

အဖြေ။ ဤလောက၌ အတ္တသည်လည်းမရှိ၊ အတ္တနိယသည်လည်းမရှိသည်ကို သုည-ဟုဆိုပါသည်။

(က) တိမိငါးမျိုးကို မျိုးစားခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သော တိမိငါးထက် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသောငါးမျိုးသည် 'တိမိဂ်လငါး'မည်၏။

(ခ) တိမိဂ်လငါးမျိုးကို မျိုးစားခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သော ခန္ဓာကိုယ် ယူဇနာငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောငါးမျိုးသည် တိမိတိမိဂ်လငါး မည်၏။

၁၀။

စူဠပန်မထေရ်သည် အဘယ်ထူးခြားချက်ကြောင့် မနောမယကာယကို ဖန်ဆင်းနိုင်သူတို့တွင် အတော်ဆုံးဖြစ်ရပါသနည်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

(၅ - ၂ ၂၇၁)

အဖြေ။ စူဠပန်မထေရ်သည် အာဝဇ္ဇန်းတစ်ခုတည်းဖြင့်ပင် ရဟန်းအပါးတစ်ထောင်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့ကို ချွတ်ချွတ်တူသည်တို့ကို မပြု၊ တစ်ခုတည်းသောအမှုအလုပ်ကို ပြုလုပ်နေသည်တို့ကို မပြု။ ထို့ကြောင့် မနောမယကာယကို ဖန်ဆင်းနိုင်သူတို့တွင် အတော်ဆုံး ဖြစ်ရပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ အဋ္ဌကထာကို ပြန်ကြည့်စေလိုပါသည်။)

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၀-ခုနှစ်

၁။

အောက်ပါ ဝါကျကို ပါဌသေသနှင့်တကွ “သော”၌ ပေါ်လွင်အောင် အနက်စွဲပြီး၊ ဥပမာလင်္ကာရနည်းဖြင့် အနက်ယောဇနာပါ။
“သော က္ကမံ လောကံ ပဘာသေတိ”။ (ပါ - ၁၇၀)

အဖြေ။ အဟ္တာ-တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော-လွတ်သော။ စန္ဒိမာ-လသည်။ က္ကမံ လောကံ-ဤဩကာသလောကကို။ ပဘာသေတိ-ထွန်းလင်းထင်ရှားစေသကဲ့သို့။ ဧဝံ-တထာ-ထိုဥပမာနည်းတူစွာ။

သော-ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ က္ကမံလောကံ-ဤခန္ဓာငါးပါး
ဟူသောလောကကို။ ပဘာသေတိ-ထွန်းလင်းထင်ရှားစေ၏။

၂။ အောက်ပါဂါထာကို ဝိဘာဝယံ-၌ နှစ်နည်းကြို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။
နိမိတ္တေ ဌပိယံ စိတ္တံ၊ နာနာကာရံ ဝိဘာဝယံ။

မိရော အသာသပဿာသေ၊ သကံ စိတ္တံ နိပန္နတိ။ (၄ - ၂ [၉])
အဖြေ။ နိမိတ္တေ-ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ စိတ္တံ-ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဌပိယံ
ထားအပ်သော။ မိရော-ပညာရှိသည်။ အသာသပဿာသေ-
ဝင်သက်ထွက်သက်၌။ နာနာကာရံ-ဒီဃ၊ ရဿဟူသော အမျိုး
မျိုးသောအခြင်းအရာကို။ ဝိဘာဝယံ-ဝိဘာဝယန္တော-ကွယ်
ပျောက်စေလျက်။ ဝါ-အထူးပွားစေလျက်။ ဝါ-ထင်ရှားစေလျက်။
သကံ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တံ-ဘာဝနာ စိတ်ကို။ နိပန္နတိ-
အပူနာပေါ်လာအောင် ဖွဲ့အပ်၏။

၃။ မဂ်လေးပါးကို ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည့် ဆိန္ဒဝဋ္ဋမများနှင့်
တွဲစပ်ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ အပရိယာပန္နဘူမိတရားများကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။

(ပါ - ၇၀-၈၁)
အဖြေ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာ
မာသ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ၊ မိမိစိတ်၏အညစ်အကြေး
အပူအပင်များတို့သည် အကြွင်းမဲ့ဖြတ်တောက်ခြင်းဖြင့် ကောင်း
စွာဖြတ်တောက်ကုန်၏။
သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂသံယောဇဉ်၊
ပဋိယသံယောဇဉ်၊ ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂါနုသယ၊ ပဋိယာနု
သယ၊ မိမိစိတ်၏အညစ်အကြေးအပူအပင်များတို့သည် ကောင်း
စွာဖြတ်တောက်ကုန်၏။
အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂသံယောဇဉ်၊ ပဋိယ
သံယောဇဉ်၊ သိမ်မွေ့သောကာမရာဂါနုသယ၊ ပဋိယာနုသယ၊

မိမိစိတ်၏အညစ်အကြေးအပူအပင်များတို့သည် ကောင်းစွာ ပြတ်ကုန်၏။

အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ရူပရာဂ, အရူပရာဂ, မာန, ဥဒ္ဓစ္စ, အဝိဇ္ဇာ, မာနာနုသယ, ဘဝရာဂါနုသယ, အဝိဇ္ဇာနုသယ, မိမိစိတ်၏ အညစ် အကြေးအပူအပင်များတို့သည် ကောင်းစွာပြတ် ကုန်၏။

အပရိယာပန္နဘူမိတရားများ

မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး၊ အသင်္ခတဓာတ်ဟူသော နိဗ္ဗာန်။

၄။

ဥဒယဗ္ဗညဏနိဒ္ဒေသပါဠိတော်လာ ခန္ဓာငါးပါးလုံးကို တူညီသည့် ဥဒယရှုနည်းများကို သိသာရုံဖော်ပြပြီးလျှင်၊ မတူညီသည့် ဝယရှုနည်းများကိုလည်း ရနိုင်သည့်ခန္ဓာနှင့် တွဲစပ်ဖော်ပြခဲ့ပါ။

(ပါ - ၅၃-၅၄)

အဖြေ။ ခန္ဓာငါးပါးလုံးကို တူညီသည့်ဥဒယရှုနည်း-

“အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ကံကြောင့် ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်ဖြစ်၏” ဟူ၍ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းသဘောအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ရှု၏။

နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာကို ရှုသည်ဖြစ်၍လည်း ခန္ဓာငါးပါး တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ရှု၏။

မတူညီသည့် ဝယရှုနည်းများကို ရနိုင်သည့်ခန္ဓာနှင့်တွဲစပ် “အာဟာရ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရုပ်ချုပ်၏။” ဟူ၍ အကြောင်းချုပ် သောသဘော အားဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်းကို ရှု၏။ “ဖဿ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရတို့ ချုပ်၏” ဟူ၍ အကြောင်းချုပ်သော သဘောအားဖြင့် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ, သညာ က္ခန္ဓာ, သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့၏ ပျက်ခြင်းကို ရှု၏။

“နာမ်ရုပ် ချုပ်သောကြောင့် ဝိညာဏ်ချုပ်၏” ဟူ၍ အကြောင်း ချုပ်သောသဘောအားဖြင့် ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို ရှု၏။

၅။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနိဋ္ဌေသလာ “ဥဘောပေတေ ဓမ္မာ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာ”၌ ပစ္စယ-အရနှင့် သမုပ္ပန္န-အရကို ယှဉ်စပ်ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာပဋိစ္စ-၌ ပဋိစ္စပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သည့် အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။
(၄ - ၁၂၂၂-၂၂၃)

အဖြေ။ ပစ္စယ-အရကား အဝိဇ္ဇာတည်း။
သမုပ္ပန္န-အရကား သင်္ခါရ တည်း။
အဝိဇ္ဇာပဋိစ္စပုဒ်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရကို ဖြစ်စေနိုင်စွမ်းရှိသည် ဟုအဖြစ်ကို ပြ၏။

၆။ အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန-၌ သာရ-အရကို ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ သမာနဝါဒ ထက်ပိုလွန်သည့် ကေစိဝါဒလာ သမ္မသနနည်းတို့ကိုလည်း အကျဉ်းချုပ် ရေတွက်ပြပါ။
(၄ - ၁၂၂၉-၂၃၀)

အဖြေ။ အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန-၌ သာရ-အရကား
“အတ္တလိပ်ပြာ၊ နေလှေ့ရှိသည် ဟူသောနိဝါသီ၊ ပြုပြင်သူဟူ သောကာရက၊ ခံစားတတ်သူဟူသောဝေဒက၊ အလိုအတိုင်းနေ ရသည်ဟူသော သယံဝါသီ” ဤသို့ကြံစည်အပ်သော အတ္တသာရ တည်း။

ကေစိဝါဒ သမ္မသနနည်း

သဗ္ဗံ ရူပံ၊ သဗ္ဗံ ဝေဒနံ၊ သဗ္ဗံ သညံ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရေ၊ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ-ပုဒ်ကိုလည်းထည့်သွင်း၍ ခန္ဓာတစ်ပါး၊ တစ်ပါး၌ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးပြု၍ ခန္ဓာငါးပါးလျှင် ၆၀-ဖြစ်၏။ ၎င်း၆၀-ကို အနုပဿနာ ၃-ပါးနှင့် မြှောက်သော် သမ္မသန-တစ်ရာရှစ်ဆယ် ဖြစ်ကုန်၏။

၇။ အာဝဇ္ဇနကိရိယာဗျာကတာ ဝိညာဏစရိယာ ရူပေသု-၌ ဝိညာဏ- အရကိုဖော်ပြပြီးလျှင်၊ အာဝဇ္ဇန, ကိရိယ, အဗျာကတတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာနည်းကျကျရှင်းပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၂၆၅)

အဖြေ။ ဝိညာဏ-အရကား စက္ခုဝိညာဏ်ဒွေးတည်း။
 ဘဝင်စိတ်အစဉ် မှ ဖယ်ရှား၍ ရူပါရုံ၌ စိတ်သန္တာန်အစဉ်ကို
 ဆင်ခြင်ညွတ်ကိုင်း တတ်သောကြောင့် အာဝဇ္ဇန မည်၏။
 ဝိပိက်မရှိသောကြောင့် ပြုခြင်းမျှသည် ကိရိယာ မည်၏။
 ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၏အစွမ်း ဖြင့် မဆိုထိုက်သောကြောင့်
 အဗျာကတ မည်၏။

၈။ ကာမာဝစရဘူမိ-၌ ကာမ-အရကို အကြောင်းနှင့်တကွ အပြည့်အစုံ
 ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ အဝစရ ဖြစ်ပုံကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၂၆၈)

အဖြေ။ ကာမာဝစရဘူမိ-၌ ကာမ အရကား
 ကိလေသကာမ၊ ဝတ္ထုကာမ တို့တည်း။
 ကိလေသကာမသည် ရှာမှီးတတ်သောကြောင့် ကာမ မည်၏။
 ဝတ္ထု ကာမသည် ရှာမှီးအပ်သောကြောင့် ကာမ မည်၏။
 ထိုကာ မနှစ်မျိုးတို့သည် ပဝတ္တိ၏အစွမ်းဖြင့် အကြင်အရပ်၌
 လှည့်လည်ကျက်စား၏။ ထိုအရပ်သည် ကာမကျက်စားရာ
 အရပ်ဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရ မည်၏။

၉။ ကာမာဝစရ၌ကဲ့သို့ “ဉာဏသမ္ပယုတ္တေ”ဟု မဟောဘဲ “ရူပါဝစရာနံ
 ကတိနံ ဟေတုနံ”ဟု ဟောတော်မူခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြပြီးလျှင်၊
 အသုရကာယနှင့်အသုရကို ဂတိ ငါးမျိုးတွင် အဘယ်ဂတိ၌
 ထည့်သွင်းယူရမည်ကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂/ ၁၇၀)

အဖြေ။ ရူပါဝစရတို့သည် တိဟိတ်ဧကန်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 “ဉာဏသမ္ပယုတ္တေ”ဟု မဟော။
 အသုရကာယကို ပေတ္တိဝိသယဂတိ-၌ ထည့်သွင်းရ၏။
 အသုရကို ဒေဝဂတိ-၌ ထည့်သွင်းရ၏။

၁၀။ ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိမေ ဘိက္ခဝေ စသည်ဖြင့် အဘယ်ကို
 ပြတော်မူပါသနည်း ဖော်ပြ ဖြေဆိုပြီးလျှင်၊ တိပရိဝဋ်-၌ သင်္ချာ၏
 သင်္ချေယုကိုလည်း ထုတ်ပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၂/ ၂၁၆)

အဖြေ။ ကုဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိ မေ ဘိက္ခဝေ-စသည်ဖြင့် မိမိ၏ ထိုးထွင်းသိသော အစဉ်+ပဋိဝေဓက္ကမကို ပြ၏။
တိပရိဝဋ္ဋ၏သင်္ချေယျကား သစ္စဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်တည်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်းထူး ၁၃၅၁-ခုနှစ်

၁။ ယော ဘူတံ ဘူတတော ဒိသွာ၊ ဘူတဿ စ အတိက္ကမံ။
ယထာဘူတေဓိမုစ္စတိ၊ ဘဝတဏှာ ပရိက္ခယာ။ (ပါ - ၁၅၉)

အဖြေ။ ယောဘိက္ခု-သည်။ ဘူတံ-ဟုတ်မှန်သောခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲတရားကို။ ဘူတတော-ဟုတ်မှန်သောဆင်းရဲအားဖြင့်။ ဒိသွာ မြင်၍။ ဝါ-သိ၍။ ဘူတဿ-ဟုတ်မှန်သောဆင်းရဲဒုက္ခကို။ အတိက္ကမံ-ကျော်လွန်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်ကို။ ဒိသွာစ၍လည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာပရိက္ခယာ-ဘဝတဏှာကုန်ခြင်းကြောင့်။ ယထာဘူတေ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုစ္စတိ-နှလုံးသွင်းဝင်စား၏။

၂။ ယံ ကိစ္စိ ဒုက္ခံ သမ္မောတိ၊ သဗ္ဗံ အာရဗ္ဗ ပစ္စယာ။
အာရဗ္ဗာနံ နိရောဓေန၊ နတ္ထိ ဒုက္ခဿ သမ္ဘဝေါ။ ဟူသောဂါထာကို အာရဗ္ဗ၏အဘိဓေယျတ္ထပေါ်လွင်စေလျက် အနက်ပေးခဲ့ပါ။

အဖြေ။ ယံကိစ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ-ဒုက္ခသည်။ သမ္မောတိ-ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ-ဒုက္ခသည်။ အာရဗ္ဗပစ္စယာ-ကံ-ဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘောတိ-ဖြစ်၏။ အာရဗ္ဗာနံ-ကံတို့၏။ နိရောဓေန-ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ-ဆင်းရဲဒုက္ခ၏။ သမ္ဘဝေါ-ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

၃။

သီလမယဉာဏနိဒ္ဒေသလာ သီလ ၅-မျိုး သရုပ်ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ပြဆိုပါ။ (ပါ - ၄၁)

အဖြေ။ သီလ ၅-မျိုး

၁။ သိက္ခာပုဒ်အပိုင်းအခြားရှိကုန်သော လူ့ သာမဏေတို့၏ သီလသည် ပရိယန္တုပါရိသုဒ္ဓိသီလ မည်၏။

၂။ သိက္ခာပုဒ် အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ သီလသည် အပရိယန္တု ပါရိသုဒ္ဓိသီလ မည်၏။

၃။ ကုသိုလ်တရား၌ အားထုတ်ကြသော၊ သေက္ခကျင့်ဝတ်၌ ဖြည့်ဆည်းအားထုတ်ကြသော၊ ကိုယ်၌ အသက်၌ ငဲ့ကွက် မရှိကြသော စွန့်အပ်ပြီးသောအသက်ရှိကြသော ကလျာဏ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သီလသည် ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလ မည်၏။

၄။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနှစ်ယောက်တို့၏ သီလသည် အပရာမဋ္ဌ သီလ မည်၏။

၅။ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ သီလသည် ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပါရိ သုဒ္ဓိသီလ မည်၏။

၄။

အဋ္ဌဒိဋ္ဌိဌာနာနိ၌ အဋ္ဌသရုပ်ကို ရေတွက်ခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၃၂)

အဖြေ။ အဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိ-သရုပ်

ခန္ဓာ ဒိဋ္ဌိဌာန၊ အဝိဇ္ဇာ ဒိဋ္ဌိဌာန၊ ဖဿ၊ သညာ၊ ဝိတက္က၊ အယော နိသောမနသိကာရ၊ ပါပမိတ္တ၊ ပရတောယောသဒိဋ္ဌိဌာန။

၅

(က) အဘိသင်္ခါရဏကသင်္ခါရ (ခ) ပယောဂါဘိသင်္ခါရ

(ဂ) ဝစီသင်္ခါရ (ဃ) ကာယသင်္ခါရ

(င) စိတ္တသင်္ခါရ တို့၏တရားကိုယ်ကို ကောက်ပြပါ။ (ဋ - ၁၊ ၅၇)

အဖြေ။ (က) တေဘူမိကကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်စေတနာ။

(ခ) ကာယိက စေတသိက ဝီရိယ။

- (ဂ) ဝိတက် ဝိစာရ။
- (ဃ) ဝင်သက် ထွက်သက်+အသာသပသာသ။
- (င) သညာ+ဝေဒနာ။

၆။ ဒွေဓာတုယော-၌ ဒွေသရုပ်ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ထုတ်ပြပါ။
(၄ - ၁၊ ၆၂)

အဖြေ။ ဒွေဓာတုယော-၌ ဒွေသရုပ်
တစ်ပါးမက များလှစွာသော အကြောင်းတို့သည် ပေါင်းစု၍
ပြုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် သင်္ခတဓာတု မည်၏။
တစ်စုံတစ်ခု သောအကြောင်းတို့သည် မပြုအပ် မစီရင်အပ်
သောနိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတဓာတု မည်၏။

၇။ ပဉ္စမေက္ခန္ဓာ-၌ ပဉ္စသရုပ်ကို အဘိဓေယျတ္ထနှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။
(၄ - ၁၊ ၁၂၆)

အဖြေ။ ပဉ္စ ဓမ္မက္ခန္ဓာ-၌ ပဉ္စ သရုပ်
သီလက္ခန္ဓာ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ၊ ပညာက္ခန္ဓာ၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ
ဒဿနက္ခန္ဓာ၊ ပေါင်း ၅-ပါးတို့တည်း။
လောကီလောကုတ္တရာ သီလသမာဓိပညာတို့သည် သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာက္ခန္ဓာတို့၏ အရတည်း။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓ အရကား
သမုစ္ဆေဒ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နိဿရ ဣဝိမုတ္တိ-တို့တည်း။ ဝိမုတ္တိ
ဉာဏဒဿနက္ခန္ဓ အရကား-ဝိမုတ္တိပစ္စဝေက္ခဏာသုံးပါး တို့ပင်
တည်း။

၈။ သစ္စာတရားတို့ကို ၄-ပါးအောက်အယုတ်အားဖြင့်၎င်း ၄-ပါးထက်
အလွန်အားဖြင့်၎င်း အဘယ်ကြောင့် ဟောတော်မမူပါသနည်း ဖြေပါ။
(၄ - ၁၊ ၁၈၃)

အဖြေ။ အခြားတစ်ပါးသောတရား၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း တစ်စုံတစ်ခုသောသစ္စာတရားကို မပယ်ရှားထိုက်၊

မပယ်ရှားသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း သစ္စာတရားလေးပါး တို့ကိုသာ မယုတ်မလွန် ဟောတော်မူပါသည်။

၉။ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်များကို ဝိပဿနာမဂ္ဂအပ်ဟူသောစကား သင့်/မသင့်၊ အာဂမယုတ္တိ ဖြင့် ဖြေဆိုပါ။ (၅ - ၁၊ ၂၆၄)

အဖြေ။ “သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ၊ အထ နိဗ္ဗိန္ဒြိယ ဗဒ္ဓတိ ဒုက္ခေ၊ ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ” ဟူသော ပါဠိစကားကို ထောက်ဆ၍ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်များကို ဝိပဿနာမဂ္ဂအပ်ဟူ သောစကားသည် မသင့်ပါ။

၁၀။ နဝဟိ အာယာတဝတ္ထုဟိ-၌ နဝသရုပ် ထုတ်ပြပါ။ (၅ - ၂၊ ၃၀)

အဖြေ။ “ငါ့အား အကျိုးမဲ့ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပြီ” ဟုကြံ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ “ငါ့အား အကျိုးမဲ့ကို ပြုကျင့်နေ၏” ဟုကြံ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ “ငါ့အားအကျိုး မဲ့ကို ပြုကျင့်လိမ့်မည်” ဟု ကြံ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ ၃-ပါး။ “ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးသူအား အကျိုးမဲ့ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပြီ၊ ပြုကျင့်နေ၏၊ ပြုကျင့်လိမ့်မည်” ဟုကြံစည်၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ ၃-ပါး။ “ငါ၏ မချစ် မနှစ်သက်သောသူအား အကျိုးကို ပြုကျင့်ခဲ့ပြီ၊ ပြုကျင့်နေ၏။ ပြုကျင့်လိမ့်မည်” ဟုကြံစည်၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ ၃-ပါး။ ပေါင်း အာယာတဝတ္ထု ၉-ပါးတို့တည်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်းထူး ၁၃၅၂-ခုနှစ်

၁။ အောက်ပါ ဂါထာကို နိဿယနည်းကျအောင် အနက်ပေးပါ။
 န တဿ အဒ္ဓိဋ္ဌ မိဓတ္ထိကိဉ္စိ၊ အထော အဝိညာတမဇာနိတဗ္ဗံ၊
 သဗ္ဗံ အဘိညာသိ ယဒတ္ထိ နေယျံ၊ တထာဂတော တေန သမန္တစက္ခုတိ။
 (ပါ - ၂၂၇)

အဖြေ။ တဿ+တထာဂတဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဣဓ-
 ဤသုံးပါးသောလောကဓာတ်၌။ ပညာစက္ခုနာ-ဖြင့်။ အဒိဋ္ဌနာ
 မ-မမြင်အပ်သောတရားမည်သည်။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုမျှ။
 နအတ္ထိ-မရှိ။ အထော-ထိုမှတပါး။ အဝိညာတံ-မသိခဲ့သော
 တရားသည်။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ နအဟောသိ-မရှိခဲ့။ ကိဉ္စိ-
 တစ်စုံတစ်ခုသော။ အဇာနိတဗ္ဗံ-မသိအပ်၊ မသိနိုင်သော
 တရားမည်သည်။ နဘဝိဿတိ-မရှိလတံ့။ နေယျံ-သိအပ်
 သိထိုက်သော။ ယံဓမ္မဇာတံ- အကြင်တရားသဘော သည်။
 အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော တရားသဘောကို။ တထာ
 ဂတော-သည်။ အဘိညာသိ-ထူးကဲလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။ တေန-ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော-
 ကို။ သမန္တစက္ခုတိ-ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆို အပ်၏။

၂။ ရာဂါဒိကော ကိလေသော စိတ္တသန္တာနေ ဘူတော အရိတိ ဘူအရိ၊
 တဿ ဘူရိဿ မဒ္ဒနိ ပညာ ဘူရိမဒ္ဒနိပညာတိ ဝတ္ထဗ္ဗေ မဒ္ဒနိသဒ္ဒလောပံ
 ကတွာ ဘူရိပညာတိ ဝုတ္တံ ဟူသော ဝါကျကို ကတ္တားပုဒ်ထည့်၍
 အနက်ပေးခဲ့ပါ။

အဖြေ။ ရာဂါဒိကော-ရာဂအစရှိသော။ ကိလေသော-သည်။ စိတ္တသန္တာ
 နေ-စိတ်၏အစဉ်၌။ ဘူတော-ထင်ရှားရှိသော။ အရိ-ရန်သူ
 တည်း။ ဣတိ-ထို့ကြောင့်။ ဘူအရိ-မည်၏။ တဿဘူရိဿ-
 ထိုထင်ရှားရှိသော ကိလေသာရန်သူကို။ မဒ္ဒနိ-လွှမ်းမိုးနှိပ်ကွပ်

သော။ ပညာ-ပညာသည်။ ဘူရိမဒ္ဒနိပညာ-မည်၏။ ဣတိ-
ဤသို့။ ဝတ္ထုဗေဇ-ဆိုသင့်လျက်။ မဒ္ဒနိသဒ္ဒလောပံ-မဒ္ဒနိသဒ္ဒါ ချေ
ခြင်းကို။ ကတ္တာ-ပြု၍။ ဘူရိပညာတိ-ဘူရိပညာဟူ၍။ တထာ
ဂတေန-သည်။ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၃။ အဿာသ ပဿာသတို့ကို ထွက်သက် ဝင်သက်ဟု၎င်း ဝင်သက်
ထွက်သက်ဟု၎င်း အဆိုကွဲပြားလျက်ရှိရာ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်အ
လိုရှင်းပြ၍၊ အဒိဋ္ဌ၊ အဝိညာတ၊ အဇာနိတဗ္ဗ၊ နေယျတရားများကိုလဲ
ခဲ့ခြားပြပါ။ (ပါ - ၁၇၀-၂၂၇)

အဖြေ။ အဿာသသည် ဝင်သက်တည်း ထွက်သက်မဟုတ်။ ပဿာသ
သည် ထွက်သက်တည်း။ ဝင်သက်မဟုတ်။

၄။ ဉာဏ်၏ပြန့်နှံ့ခြင်းရှိသောတန်ခိုးများကို ပြ၍၊ ယင်းတန်ခိုးများ
မည်သူတို့အား ဖြစ်သည်ကိုလဲ ပြခဲ့ပါ။ (ပါ - ၃၈၉)

အဖြေ။ ဉာဏ်၏ပြန့်နှံ့ခြင်းရှိသောတန်ခိုးများ(ဉာဏဝိပွါရာဏုဒ္ဓိ)
အနိစ္စာနုပဿနာဖြင့် နိစ္စသညာကို ပယ်သောအနက်သဘော
သည် ပြီး၏။ ဒုက္ခာနုပဿနာဖြင့် သုခသညာကို ပယ်သောအ
နက်သဘောသည် ပြီး၏။ အနတ္တာနုပဿနာဖြင့် အတ္တသညာ
ကို။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဖြင့် နန္ဒိကို။ ဝိရာဂါနုပဿနာဖြင့် ရာဂကို။
နိရောဓနုပဿနာဖြင့် သမုဒယကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာဖြင့်
အာဒါနကို ပယ်သောသဘောသည် ပြီးစီး၏။

ယင်းတန်ခိုးများသည် အရှင်ဗာကုလအားလည်းကောင်း
အရှင်သံကိစ္စအားလည်းကောင်း အရှင်ဘူတပါလအားလည်း
ကောင်း ဖြစ်သည်။

၅။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ကို ကလာပသမ္မသနနည်းဖြင့်
ရှုရာဝယ် မည်သည့် ပစ္စုပ္ပန်ကို ရှုရမည်ကိုပြ၍၊ ဣမေဓမ္မာပရိညေယျာ-
၌ မည်သည့်ပရိညာကို ယူရမည်ကိုလဲ အကြောင်းနှင့်တကွ ပြပါ။

အဖြေ။ အခွါ သန္တတိ ခဏပစ္စုပ္ပန်တို့တွင် သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကို ရှုရသည်။
 ဣမေဓော ပရိညေယျာ-၌ ပရိညာသဒ္ဓါဖြင့် ဉာတ၊ တီရဏ၊
 ပဟာနပရိညာသုံးပါးတို့ကို သိမ်းဆည်းယူအပ်သော်လည်း
 အောက်၌ 'အဘိညေယျာ'ဟု ဉာတပရိညာကို ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း အထက်၌ 'ပဟာတဗ္ဗာ'ဟု ပဟာန
 ပရိညာကို ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဤ၌
 တီရဏပရိညာကိုသာ ယူရမည်။

၆။

ဝဩဠာရိက၊ သုခုမ ဝေဒနာကို ရှုရာတွင် သဘာဝအားဖြင့်
 ဩဠာရိကဝေဒနာ၊ သုခုမဝေဒနာတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ခွဲပြပါ။

(၅ - ၁၊ ၂၃၀)

အဖြေ။ ဒုက္ခဝေဒနာသည် သာယာဖွယ် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း
 ပြန့်နှံ့ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ချောက်ချား
 မျက်ပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိတ်လန့်ဖွယ်ဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း လွမ်းမိုးအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း
 သုခ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှစ်ပါးတို့ထက် ရုန့်ရင်း၏။

သုခ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှစ်ပါးတို့သည် သာယာဖွယ်ရှိသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးသောကြောင့်လည်းကောင်း
 မွန်မြတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း ဒုက္ခဝေဒနာထက် သိမ်မွေ့၏။

သုခဒုက္ခဝေဒနာ နှစ်ပါးတို့သည် ပြန့်နှံ့ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း ထိတ်လန့်ဖွယ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း ချောက်ချားသောကြောင့်လည်းကောင်း ထင်ရှားသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း ဥပေက္ခာဝေဒနာထက် ရုန့်ရင်း၏။

ဥပေက္ခာဝေဒနာသည် ဆိုအပ်ခဲ့သောနည်းမှပြန်သောအားဖြင့်
 သုခဒုက္ခဝေဒနာ နှစ်ပါးထက် သိမ်မွေ့၏။

ဤသို့ သဘာဝအားဖြင့် သြဠာရိကသုခုမဝေဒနာတို့ကို ရှုအပ် မှတ်အပ်၏။

၇။

သဗ္ဗံ သင်္ခတမသင်္ခတံ အနဝသေသံ ဇာနာတိ-၌ သဗ္ဗနှင့် အနဝသေသ ခြားနားချက်ကို ခွဲပြ၍၊ ပဇာနန္တော ဝိဇာနန္တော စရတိ-၌ ပဇာနန္တ၊ ဝိဇာနန္တတို့၏ထူးခြားချက်ကို ပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၃၆-၁၄၀)

အဖြေ။ ဇာတိအားဖြင့် အလုံးစုံသောဓမ္မတို့ကို အကြွင်းမဲ့ပိုင်းခြား ယူခြင်းသည် 'သဗ္ဗ' မည်၏။

တစ်ခုတည်းသောတရားဓမ္မကို အလုံးစုံသောအခြင်းအရာ အားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပိုင်းခြားယူခြင်းသည် 'အနဝသေသ' မည်၏။ သစ္စာလေးပါးကို အပြားအားဖြင့် သိသောပညာဖြင့် အပြား အားဖြင့်သိခြင်းသည် ပဇာနန္တ မည်၏။

ဣန္ဒြေနှင့်ယှဉ်သောဇောလျှင် ရှေ့သွားရှိသော အာဝဇ္ဇန်း ဝိညာဏ်ဖြင့် အာရုံကို သိခြင်းသည် ဝိဇာနန္တ မည်၏။

၈။

မည်သည့်တရားကို အဘယ်ကြောင့် အနုလောမိကခန္တိဟု ဆိုရသည်ကို ပြ၍၊ ယင်း အနုလောမိကခန္တိအပြားကိုလဲ ခွဲပြပါ။ (၄ - ၂၊ ၃၁၅)

အဖြေ။ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်ပင် လောကုတ္တရာမဂ်သို့(အစဉ်လိုက် သည်)လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် သင်္ခါရတရားအားလုံးတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအားဖြင့် နှစ်သက်သောကြောင့် အနုလောမိ ကခန္တိ မည်၏။

ကလာပသမ္ပသနမှစ၍ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အဆုံးထိသည် မုဒုကာ နုလောမိကာခန္တိ။

ဘင်္ဂါနုပဿနာမှစ၍ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်အဆုံးထိသည် မဂ္ဂိမာနုလောမိကာခန္တိ။

အနုလောမဉာဏ်သည် တိက္ခာနုလောမိကာခန္တိ။

၉။ မဇ္ဈိမိ-ဒုဝိမော သမထဝိပဿနာဘောဒတော-၌ မည်သည့်မဂ်ကို သမထဆို၍၊ မည်သည့်မဂ်ကို ဝိပဿနာဟု ဆိုရမည်ကို အကြောင်းနှင့် တကွ ပြပါ။

အဖြေ။ သမထဝိပဿနာယာနိက တို့ဖြင့် ရသင့်ရထိုက်ရအပ်သောမဂ် ၏အစွမ်းဖြင့် သမ္မာဝါစာအစရှိသည်တို့ကို သမထယာနဖြင့် သိမ်းဆည်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့ကို ဝိပဿနာယာနဖြင့် သိမ်းဆည်းယူအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း “သမထ ဝိပဿနာဘောဒ တော”ဟုဆိုအပ်၏။

သီလကိုလည်း သမထနှင့်နီးကပ်သောအကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် သမထဖြင့်ယူခြင်းငှာ သင့်၏။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒိဗ္ဗ၊ ဗြဟ္မ၊ အရိယ ဝိဟာရတို့တွင် အဘယ်ကာလ၌ အဘယ်အကျိုးငှါ အဘယ်ဝိဟာရဖြင့် သီတင်းသုံး နတ်မူသည်ကို ခွဲခြားပြပါ။ (ဂဏ္ဍိ - ၂၈၇)

အဖြေ။ န ပန ဘဂဝါ အန္တောနဂရေ ဓမ္မဒေသနက္ခဏေ ဝိဟရတိ။ ရူပါဝစရ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတသော အပ္ပမညာယော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာ နိက ဖလသမာပတ္တိံ ဒိဗ္ဗ ဗြဟ္မ အရိယ ဝိဟာရာ။ တေသဉ္စ ခေါ ဘဂဝတာ လောဘ ဒေါသ မောဟုဿန္ဓကာလေ လောကေ တဿ သကပဋိပတ္တိယာ ဝိနယနတ္ထံ ဝိနရိတဗ္ဗတ္တာ တေသံ တေသမ္ပိစ သာဓာရဏော ဣရိယာပထဝိဟာရေတိ အာဟ “ဣပေနာ”တိအာဒိ။

ပဋိသန္တိဒါမင် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၃-ခုနှစ်

၁။ အောက်ပါ ဂါထာကို သင်္ချာ၏ သင်္ချာယျ ဖော်ထုတ်၍ အနက်ယော
 ဇနာပါ။ ဆ ဧတေ ဥပက္ကိလေသာ၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိဿ။
 ယေဟိ ဥပက္ကိလိဋ္ဌသက်ပေါ၊ အဓိစိတ္တံ နပုဇာနာတိ။ (ပါ - ၁၆၅)
 အဖြေ။ ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဧတေ-ဤအတိတ်သို့အစဉ်လိုက်
 သောစိတ်၊ အနာဂတ်ကို မျှော်လင့်တောင့်တသောစိတ်၊
 တွန့်ဆုတ်သောစိတ်၊ အလွန်ကြွတက်သောစိတ်၊ အလွန်ညွတ်
 သောစိတ်၊ ဖဲခွာသောစိတ်တို့သည်။ အာနာပါနဿတိ သမာဓိ
 ဿ-၏။ ဥပက္ကိလေသာ-ညစ်ညူးကြောင်းဥပက္ကိလေသတို့
 တည်း။ ယေဟိ-ယင်းဥပက္ကိလေသတို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌသက်
 ပေါ-ညစ်ညူးသော အကြံအစည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓိစိတ္တံ
 -လွန်ကဲထူးမြတ်သောစိတ်ဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို။ နပုဇာ
 နာတိ-မျက်မှောက်ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် မသိနိုင်။ ဝါ-မရနိုင်။

၂။ အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို သဗ္ဗန်နာမ်အစွဲ မလွဲစေမူ၍
 အနက်ယောဇနာပါ။ သာ သသမ္ဘာရဇိဝှာယ အတိအဂ္ဂမူလပဿာနိ
 ဝဇ္ဇေတွာ ဥပရိမတလမဇ္ဈေ ဘိန္နုဥပုလဒလဂ္ဂသဏ္ဌာနေ ပဒေသေ
 ဇိဝှာဝိညာဏာဒိနံ ယထာရဟံ ဝတ္ထုဒ္ဓါရဘာဝံ သာယေမာနာ တိဋ္ဌတိ။
 (၅ - ၁-၇၄)
 အဖြေ။ သာ+ဇိဝှာ= ထိုဇိဝှာဟူသော လျှာ၏အကြည်ဓာတ်သည်။
 သသမ္ဘာရဇိဝှာယ-အဆောက်အဦနှင့်တကွသော ဇိဝှာဟူသော
 လျှာ၏။ အတိအဂ္ဂမူလပဿာနိ-အလွန်ဖြစ်သော အဖျား၊
 အရင်း၊ နံဘေးတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ-ကြည့်၍။ ဥပရိမတလမဇ္ဈေ-
 အထက်အပြင်၏ အလယ်ဖြစ်သော။ ဘိန္နုဥပုလ ဒလဂ္ဂသဏ္ဌာ
 နေ-ကွဲနေသောကြာညိုပွင့်ချပ်၏ အဖျားပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော။
 ပဒေသေ-အရပ်၌။ ဇိဝှာဝိညာဏာ ဒိနံ-ဇိဝှာဝိညာဏ် စသည်
 တို့အား။ ယထာရဟံ-ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ

ဘာဝံ-ဝတ္ထုဒ္ဓါရအဖြစ်ကို။ သာဓေယမာနာ-ပြီးစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။

၃။

ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ်ရလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပွားများရမည့် တရားများကို ပွားများနည်းနှင့်တကွ ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ် ရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရရှိအပ်သောအကျိုး တရားတို့ကိုလည်း ပြည့်စုံအောင် ဖြေဆိုပါ။

(ပါ - ၁၀၇)

အဖြေ။ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ်ကို ရလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ဝီရိယ၊ ဝိမံသဟုဆိုအပ်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တရားများကို ပွားများရသည်။ ဤဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတရားတို့၌ စိတ်ကိုထက် ဝန်းကျင်မှထုစေရသည်။ ဆုံးမရ၏။ စိတ်နှူးညှံအောင့် အမျှ၌ ကြံ့ခိုင်အောင်ပြုရသည်။ ထိုသို့ပြုပြီးသော် ကိုယ်ကို စိတ်၌ ကောင်းစွာထားရသည်။ စိတ်ကိုလည်း ကိုယ်၌ ကောင်းစွာထားရသည်။ ကိုယ်အားဖြင့် စိတ်ကိုညွတ်စေရသည်။ စိတ်အားဖြင့် ကိုယ်ကို ညွတ်စေရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်။ ထိုသို့ပြုပြီးလျှင် သုခသညာ၊ လဟုသညာကို ကိုယ်၌သက်ဝင်၍ နေရသည်။ ထိုသို့ပွားများအပ်ပြီးသော စင်ကြယ်ဖြူဖွေးသော စိတ်ဖြင့် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ် အကျိုးငှာ စိတ်ကိုညွတ်ထားရသည်။

ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ်ရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရရှိအပ်သောအကျိုးတရားများ... တစ်ယောက်တည်းဖြစ်၍လည်း များစွာဖြစ်၏။ များစွာဖြစ်၍လည်း တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နိုင်၏။ မျက်မှောက် မျက်ကွယ်၊ နံရံတစ်ဖက်၊ တံတိုင်းတစ်ဖက်၊ တောင်တစ်ဖက် အရပ်သို့ မထိ ခိုက်ဘဲ ကောင်းကင်၌သွား ရသကဲ့သို့ သွားနိုင်၏။ ရေ၌ ငုပ်လိုက် ပေါ်လိုက်ပြုနိုင်သကဲ့သို့ မြေကြီး၌ လည်း မကွဲမပေါက်ဘဲသွား နိုင်၏။ ငှက်သည် ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်သကဲ့သို့ ကောင်းကင် ၌လည်း တင်ပလွင်ခွေဖြင့် သွားနိုင်၏။ တန်ခိုးကြီးသော နေလတို့ကိုလည်း လက်ဖြင့်သုံး သပ်နိုင်။ ။ ဗြဟ္မာဘုံတိုင်အောင်လည်း ကိုယ်ဖြင့် အလိုသို့ လိုက်စေနိုင်၏။

၄။

ချုပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော “ဝေါသဂ္ဂ”တို့ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုရာ၌ သတ္တဝါတို့အပေါ် သိမြင်ပုံ အခြင်းအရာကိုလည်း ပါဠိတော်လာတိုင်း ဖြေဆိုပါ။ (ပါ - ၂၂၁-၂၉) အဖြေ။

ချုပ်ခြင်း(နိရောဓ)၏အစွမ်းဖြင့် ကိလေသာတို့ကိုလည်း ကောင်း ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ပရိစ္စာဂဝေါ သဂ္ဂသည်လည်းကောင်း ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့် စိတ်သို့ပြေး ဝင်သော ပက္ခန္ဓာနုဝေါသဂ္ဂ သည်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်သည် ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို ကြည့်ရှုရာ၌ နည်းသောကိလေသာမြူမျက်စိရှိသော သတ္တဝါ၊ များသော ကိလေသာမြူမျက်စိရှိသောသတ္တဝါ၊ ဣန္ဒြေထက်သော သတ္တဝါ၊ ဣန္ဒြေ နှု သောသတ္တဝါ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာ ရှိ သောသတ္တဝါ၊ မကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသောသတ္တဝါ၊ သိစေလွယ်သောသတ္တဝါ၊ သိစေခက်သောသတ္တဝါ၊ ပရလော က၏အပြစ်ကို ဘေးအဖြစ်ရှုနေသောအချို့သတ္တဝါ၊ မရှုဘဲနေ သောအချို့သတ္တဝါတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

၅။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဗလဆယ်တန် အားမာန်တို့တွင် သုံးခုမြောက် အားမာန်ကို ပါဠိတော်လာတိုင်း ဖြေဆိုပြီးလျှင်၊ သေခါသေခဗလ-၌ သမ္မာဉာဏ် အရကို တိကျအောင် ကောက်ပြပါ။

(ပါ - ၃၅၅၊ ၄ - ၂၊ ၂၂၉)

အဖြေ။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ဥပဓိဝိဝေကဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သော၊ ကိုင်းသော၊ ရှိုင်းသော၊ ကိလေသာတို့မှကင်းဆိတ် သောစိတ်၊ နိဗ္ဗာန်၌ပျော်မွေ့သောစိတ်၊ အလုံးစုံသော အာသ ဝေါတရားတို့မှမကပ်ငြိသောစိတ်သည် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အားအင်ဗလ ဖြစ်၏။

သေခါသေခဗလ၌ သမ္မာဉာဏ်-အရကား ပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏ် တည်း။ [ထိုပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည် လောကီဖြစ်သော်

လည်း သေခပုဂ္ဂိုလ်အား ဖြစ်သောကြောင့် သေခဗလဟူ၍ ၎င်း၊
အသေခပုဂ္ဂိုလ်အား ဖြစ်သောကြောင့် အသေခဗလ ဟူ၍ ၎င်း၊
ဆို၏။]

၆။

ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၌ “ဓမ္မ” အရကို တိကျအောင် ကောက်ပြု
ပြီးလျှင်၊ ယင်းသတိပဋ္ဌာန် ပွားများအားထုတ်ပုံကို ယောဂီသူတော်စင်တို့
နည်းယူနိုင်လောက်အောင် အစဉ်ကျစွာ ဖြေဆိုပါ။

(၅ - ၂၊ ၃၁၄) (ပါ - ၄၀၈)

အဖြေ။ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၌ ဓမ္မ-အရကား ကာယ
ဝေဒနာ စိတ္တတို့မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော တေဘူမကတရားတို့ကို
ရ၏။

ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိုအားထုတ်ပုံ
ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တတို့ကို ကြဉ်၍ ကြွင်းကျန်ကုန်သော
တေဘူမကတရားတို့ကို အနိစ္စအားဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုရသည်။
နိစ္စအားဖြင့် မရှုရ။ ဒုက္ခအားဖြင့် ရှုရ၏။ သုခအား ဖြင့် မရှုရ။
အနတ္တအားဖြင့် ရှုရသည်။ အတ္တအားဖြင့် မရှုရ။ ငြီးငွေ့ရသည်
မနှစ်သက်ရ။ တပ်ခြင်းကင်းရသည်။ မတပ်မက်ရ။ ချုပ်ရသည်။
မဖြစ်စေရ။ စွန့်ရသည်။ မယူရ။

၇။

ပဉ္စဂီကော သမာဓိ-၌ ပဉ္စ အရ၊ ပဉ္စဂီက အရ တို့ကို ကောက်ပြုပြီးလျှင်၊
အရာအားလုံး၏ ပျက်စီးမှုကို မရဏ-ဟု ခေါ်နိုင်၊ မခေါ်နိုင်ကိုလည်း
ခွဲခြားဖြေဆိုပါ။ (၅ - ၁၊ ၁၁၇) (၅ - ၁၊ ၁၄၂)

အဖြေ။ ပဉ္စဂီကော သမာဓိ-၌ ပဉ္စ-အရကား
ပီတိဖရဏတာ၊ သုခဖရဏတာ၊ စေတောဖရဏတာ၊ အာလော
ကဖရဏတာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာနိမိတ် တို့တည်း။
ပဉ္စဂီကအရကား စတုတ္ထဈာန်သမာဓိ တည်း။
အရာအားလုံး၏ ပျက်စီးမှုကို မရဏ-ဟု မခေါ်နိုင်ပါ။ ဇီဝိတိ
န္တေနှင့်စပ်သောအရာ၏ ပျက်စီးမှုကိုသာလျှင် မရဏခေါ်နိုင်၏။

ဇီဝိတိန္ဒြေ နှင့် မစပ်သော အရာ၏ ပျက်စီးမှုကား မရဏဟု မခေါ်နိုင်ပါ။

၈။ နိရောဓသမာပတ်-ကို သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ ဖြစ်သင့်/မဖြစ်သင့် စိစစ်ပြီးလျှင်၊ ယင်း သမာပတ်ကို မည်သို့ခေါ်ဆိုသင့်သည်ကိုလည်း အကြောင်းပြကာ ဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၉၀)

အဖြေ။ နိရောဓသမာပတ်ကို သင်္ခတ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတ ဟူ၍လည်းကောင်း (လောကီဟူ၍ ၎င်း၊ လောကုတ္တရာ ဟူ၍ ၎င်း) မဖြစ်သင့်၊ မဆိုသင့်။ အကြောင်းကား သဘာဝအား ဖြင့် မရှိသောကြောင့်တည်း။ သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့် သမာပန္နမည်သည် ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် နိပုန္နဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ အနိပုန္နဟူ၍ကား မဆိုသင့်ပါ။

၉။ သေယျပုဂ္ဂိုလ်၏ သေယျမာန် ဖြစ်ပုံကို ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် ခွဲခြားဝေဖန် ပြီးလျှင်၊ ဒသဗလဉာဏ်ကို ဝိတက္ကတိက်ဖြင့် ဝေဖန်ပါ။ (၄ - ၂၊ ၃၀-၂၃၅)

အဖြေ။ သေယျပုဂ္ဂိုလ်၏ သေယျမာန်ဖြစ်ပုံ ရှင်ဘုရင်သည် “တိုင်းပြည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာဓန ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယာဉ်ရထားတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ဘယ်သူသည် ငါနှင့်တူသောသူသည် ရှိသနည်း” ဟု ဤမာန်ကို ပြု၏။

ရဟန်းသည်လည်း “သီလဓုတင်စသည်တို့ဖြင့် ငါနှင့်တူ သောသူသည် အဘယ်သူရှိသနည်း” ဟု ဤမာန်ကို ပြု၏။

ဒသဗလဉာဏ်ကို ဝိတက္ကတိက်ဖြင့် ဝေဖန်ပုံ အစဉ်အားဖြင့် ခုနှစ်ပါးသောဒသဗလဉာဏ်တို့သည် သဝိတက္က သဝိစာရ၊ ရှစ်ခုမြောက်၊ ကိုးခုမြောက်သောဒသဗလ

ဉာဏ်တို့သည် အဝိတက္ကအဝိစာရ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်သည်
ရံဖန်ရံခါ သဝိတက္ကသဝိစာရ၊ ရံဖန်ရံခါ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တ၊
ရံဖန်ရံခါ အဝိတက္ကအဝိစာရ တည်း။

၁၀။

သီဟနာဒံ နဒတိ-၌ ပမာ၊ ပမေနစ်ထွေအလိုက် သီဟ၊ သီဟနာဒ
မည်ပုံကို ပြည့်စုံစွာ ဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၂၂၃၂)

အဖြေ။

ခြင်္သေ့ကို သည်းခံတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း
သတ်တတ် သောကြောင့်လည်းကောင်း သီဟ-ဟုခေါ်ဆိုအပ်
သကဲ့သို့။ ဘုရားရှင်သည် လောကဓံတို့ကို သည်းခံနိုင်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း ပရပုဝါဒတို့ကို ပယ်ဖျက်သတ်တတ်
သောကြောင့် လည်းကောင်း သီဟ-ဟုခေါ်ဆို၏။

ခြင်္သေ့သည် ခြင်္သေ့အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော
အရပ်၌ ရဲရင့်သည် မွေးညင်းထခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ ရဲရင့်သော
ခြင်္သေ့ဟိန်းသံကို မြည်ဟောက်၏သကဲ့သို့ ဘုရားရှင်တည်းဟူ
သော သီဟသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ဗလအစွမ်းတို့နှင့် ပြည့်
စုံသည်ဖြစ်၍ ရှစ်ပါးကုန်သော ပရိသာတ်တို့၌ ရဲရင့်သည်
မွေးညင်းထခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ အထူးထူးအပြားပြားသော
ဒေသနာတင့်တယ်စံပယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သော
ကျူးရင့်အသံကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်သီဟနာဒ
မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၄-ခုနှစ်

၁။ အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာကို သမ္ဗန်ပုဒ်များ ထည့်၍ အနက်ပေးပါ။
ဝိက္ခိပတိ န ကိလိဿတိ၊ ဘာဝနာ န ပရိဟာယတိ။
န စ ဝိက္ခိပတေ စိတ္တံ န ကိလိဿတိ၊ န စဝတိ စိတ္တဘာဝနာ။

(ပါ - ၂၉၃)

အဖြေ။ (တိက္ခပညဿ-ပညာထက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ-သည်။)
ဝိက္ခိပတိ-ပျံ့လွင့်၏။ နကိလိဿတိ-မညစ်နွမ်း။ ဘာဝနာ-
သည်။ နပရိဟာယတိ-မဆုတ်ယုတ်။ (အတိတိက္ခ ပညဿ-
အလွန်ပညာထက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ-သည်။ န စ ဝိက္ခိပ
တေ-ပျံ့လည်းမပျံ့လွင့်။ န စ ကိလိဿတိ-ညစ်လည်းမညစ်
နွမ်း။ စိတ္တဘာဝနာ-သည်။ န စဝတိ-မရွေ့လျော။

၂။ အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်မှန်မှန် သမ္ဗန်ခဲ့ပါ။
ပရိမဇ္ဇတိတိ သမန္တတော အာဒါသတလံ ဝိယ ပရိမဇ္ဇတိ။ အယံ ပနဿ
ဣဒ္ဓိ အဘိညာပါဒကဇ္ဈာနဝသေနော ဣဇ္ဈတိ နတ္ထေတ္ထ ကသိဏသမာ
ပတ္တိ နိယမော။

(၄ - ၁၊ ၃၁၂)

အဖြေ။ ပရိမဇ္ဇတိတိ-ပရိမဇ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။ သမန္တတော-ထက်ဝန်း
ကျင်မှ။ အာဒါသတလံ-ကြေးမုံပြင်ကို။ ပရိမဇ္ဇတိဝိယ-သုံးသပ်
၏သကဲ့သို့။ ပရိမဇ္ဇတိ-ထက်ဝန်းကျင်မှသုံးသပ်၏။ အဿ-ထို
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အယံဣဒ္ဓိ-ဤဣဒ္ဓိဝိဝေတန်ခိုးသည်။ အဘိညာ
ပါဒကဇ္ဈာနဝသေနော-အဘိညာဉ်ပါဒကဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဣဇ္ဈတိ-ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဧတ္ထ-ဤဣဒ္ဓိဝိဝေတန်ခိုး၌၊
ဝါ-ဤဣဒ္ဓိဝိဝေအဘိညာဏ်၌။ ကသိဏ သမာပတ္တိနိယမော-
ကသိုဏ်းဝင်စားခြင်းနည်းလမ်း သည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

၃။

မဟာဝဂ္ဂဒိဋ္ဌိကထာလာ အဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိ-၌“ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ကြောင်း ရှစ်ပါး”ကို ဖြေဆိုပါ။ (ပါ - ၁၃၂)

အဖြေ။ အဋ္ဌဒိဋ္ဌိဌာနိ-ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ရှစ်ပါး

ခန္ဓာပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ အဝိဇ္ဇာပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ ဖဿောပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ သညာပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ ဝိတက္ကောပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ အယောနိသောမနသိကာရောပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ ပါပမိတ္တောပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ ပရတောယောသောပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ။

၄။

အာနာပါနဿတိကထာ သတောကာရိညဏနိဒ္ဒေသ၌“ဣဘိက္ခု အရညဂတောဝါ ရုက္ခမူလဂတော ဝါ သုညာဂါရဂတော ဝါ (လ) သဘိဥပဋ္ဌပေတွာ” ၌ ဘိက္ခု အရကိုလည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတော-၌ သုည အရ၊ အဂါရ အရကိုလည်းကောင်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ - ၁၇၄)

အဖြေ။ ဘိက္ခု-အရကား ကလျာဏပုထုဇဉ်ရဟန်း၊ သေက္ခရဟန်း၊ ပျက်စီးတုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်တရားရှိသော ရဟန္တာရဟန်းတို့တည်း။

သုညာဂါရဂတော-၌ သုညအရကား-လူတို့ နှင့်လည်းကောင်း ရှင်ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ နှင့် ရောပြွမ်းခြင်း မရှိခြင်းတည်း။

အဂါရ-အရကား- နှစ်ဖက်မိုး ဝိဟာရကျောင်း၊ တစ်ဖက်မိုးအမူယောဂကျောင်း၊ ပြာသာဒ်ရှည် ခေါ်ပါသာဒ။ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းခေါ် ဟမ္ပိယ၊ လိုဏ်ခေါင်းခေါ်ဂူဟ တို့တည်း။

၅။

သုဘူတိမထေရ် အရဏဝိဟာရိ၊ ဧတဒဂ္ဂဘွဲ့တံဆိပ်ရာထူးရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အခြားဓမ္မကထိကရဟန္တာမထေရ်များ ယင်းဘွဲ့ တံဆိပ်ရာထူး မရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၃၇)

အဖြေ။ သုဘူတိမထေရ်သည် တရားဟောရာတွင်“ ဤအကျင့်သည်

မှားယွင်းသောအကျင့်တည်း၊ ဤအကျင့်သည် မှန်ကန်သော၊ ကောင်းမွန်သောအကျင့်တည်း” ဟူ၍ တရားဓမ္မအား ဖြင့်သာ လျှင် တရားကို ဟောတော်မူသောကြောင့် အရဏ ဝိဟာရီ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို ရတော်မူသည်။

အခြားကုန်သော ဓမ္မကထိက ရဟန္တာတို့သည် တရားကို ဟောသော် “ကောင်းသော မှန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော် ကောင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မှားယွင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သော် မှားယွင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း ချီးမွမ်းခြင်းကြည်ညိုခြင်းတို့ကို ပြု၍ တရားကို ဟောတော်မူကုန်သောကြောင့် ယင်းဘွဲ့ထူးကို မရကြပါကုန်။

၆။ နိရောဓော တဿ နိဿရဏံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရှေးအဋ္ဌကထာဖွင့်နှင့် အညီ ပြည့်စုံစွာ ရေးခဲ့ပါ။ (၅ - ၁၊ ၁၁၄)

အဖြေ။ နိရောဓော တဿ နိဿရဏံ-၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို နိရောဓ-ဟု အလိုရှိအပ်၏။ မှန်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်လတ်သော် နောက်တစ်ဖန် သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် မဖြစ်ကြကုန်” ဟု အရဟတ္တဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းပစ္စယဖြစ်သောကြောင့် နိရောဓော-ဟုအဋ္ဌကထာဆရာ ဆို၏။

၇။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏနိဒ္ဒေသ၌ အာလောကသည် မနသိ ကရောတိ-ဝယ် အာလောကအရ ယူရမည့် အာလောကကို အချိန်အခါနှင့်တကွ ပြည့်စုံစွာဖြေဆိုပါ။ (၅ - ၁၊ ၃၃၄)

အဖြေ။ အာလောကသည်-၌ အာလောက-အရကား နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ ည၌အခါ၌လည်းကောင်း နေအလင်းရောင် လမင်း၊ ပတ္တမြားအလင်းရောင်ကို အာလောက+အလင်းရောင်-ဟုနှလုံးသွင်း၏။ | ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း အာလောက+အလင်းရောင်ဟူသော သညာကို စိတ်နှလုံး၌

ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် “အာလောကသည် မနသိက ရောတိ” ဟုဆိုအပ်၏။]

၈။ “သဗ္ဗံ သင်္ခတမသင်္ခတံ အနဝသေသံ ဇာနာတိ” ၌ သဗ္ဗံ-သဒ္ဓါဖြင့် သိစေအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဖြင့် သင်္ခတံ, အသင်္ခတံ တရားတို့ကို သိပုံအခြင်းအရာ အထူးကိုလည်း ကောင်း၊ ပညတ်တရားများကို သင်္ခတာသင်္ခတံ နှစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ကြောင့် အဘယ်၌ သွင်းယူရမည်ကိုလည်းကောင်း ဖြေဆိုပါ။

(၅ - ၂၊ ၃၆)

အဖြေ။ သဗ္ဗံသဒ္ဓါဖြင့် ဇာတိအားဖြင့် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကြွင်းမဲ့ပိုင်းခြားသိမ်းယူခြင်းဟု သိစေအပ်ပါသည်။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် သင်္ခတံတရားကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအစရှိသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကို သိ၏။

အသင်္ခတံတရားကို သုညတ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတ အစရှိ ကုန်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အကြွင်းမဲ့သိ၏။

ပညတ်သည် အကြောင်းတို့သည် မပြုပြင်မစီရင်အပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့် အသင်္ခတံ၌ သွင်းယူရသည်။

၉။ ဝေါဒါနဉာဏနိဒ္ဒေသလာ ဒါနုပသဂ္ဂုပဋ္ဌာနေကတ္တံ-၌ (က) ဒါနုပသဂ္ဂု- အရ (ခ) ဒါနုပသဂ္ဂုပဋ္ဌာနေကတ္တံ-အရတို့ကို ထုတ်ပြခဲ့ပါ။(၅ - ၂၊ ၇၅)

အဖြေ။ (က) ဒါနုပသဂ္ဂု-အရကား ဒါနဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း စေတနာတည်း။

(ခ) ဒါနုပသဂ္ဂုပဋ္ဌာနေကတ္တံ-အရကား စာဂါနုဿတိသမာဓိ တည်း။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးသော နတ်လူပရိသတ်တွေ ထင်ရှားရှိပါလျက် တရားဟောခါနီးအခါ၌ အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းတော်များကိုသာလျှင် ဦးစားပေး၍ “ဘိက္ခုဝေါ” ဟု ခေါ်တော်မူသည်ကို ဖြေဆိုပါ။
(၄ - ၂/၁၃၀)

အဖြေ။ အကြီးအကဲ၊ မြင့်မြတ်၊ အနီးအနား အမြဲခစားဆည်းကပ်၍ တရားဒေသနာ၏ အိုးခွက်သဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတော်များကိုသာလျှင် ဦးစားပေး၍ ‘ဘိက္ခုဝေါ’ ဟုခေါ်တော်မူသည်။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၅-ခုနှစ်

၁။ အောက်ပါ ပါဠိတော်လာ ဂါထာကို ဒွိန္ဒု၏သရုပ် ဖော်ထုတ်၍ အနက်ပေးခဲ့ပါ။
ဝိမောက္ခစရိယံ ဇာနာတိ၊ နာနတ္ထေကတ္တကောဝိဒေါ။
ဒွိန္ဒု ဉာဏာနံ ကုသလတာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိ။(ပါ - ၆၈)
အဖြေ။ (ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ဝိမောက္ခစရိယံ-ဝိမောက္ခတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊ အသမ္မောဟ၏အစွမ်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိ၏။ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နာနတ္ထေကတ္တကောဝိဒေါ-ဝိမောက္ခတို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်၊ တူသည်၏ အဖြစ်၌ လိမ္မာသည်။ ဟောတိ-၏။ (သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ဒွိန္ဒု-ဒဿန၊ ဘာဝနာအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော။ ဉာဏာနံ-ဉာဏ်တို့၌။ ကုသလတာ+ကုသလတာယ=လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာဒိဋ္ဌိသု-အထူးထူးသောအယူဝါဒတို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်။ နကမ္မတိ-မတုန်မလှုပ်။

၂။ အောက်ပါ အဋ္ဌကထာလာ ဂါထာကို အနက်ပေးခဲ့ပါ။
 နိမိတ္တေ ဌပယံ စိတ္တံ၊ နာနာကာရံ ဝိဘာဝံယံ။
 ဝိရော အဿာသပဿာသေ၊ သကံ စိတ္တံ နိဗန္ဓတိ။ (ဌ - ၁၊ ၂၉)

အဖြေ။ နိမိတ္တေ-ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ စိတ္တံ-ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဌပယံ-
 ထားသော။ ဝိရော-ပညာရှိသည်။ အဿာသပဿာသေ-
 ဝင်သက်ထွက်သက်၌။ နာနာကာရံ-ဒီဃရဿဟူသော အမျိုး
 မျိုးသောအခြင်းအရာကို။ ဝိဘာဝယံ+ဝိဘာဝယန္တော-
 ထင်ရှားစေလျက်။ ဝါ-အထူးပွားစေလျက်။ သကံ-မိမိဥစ္စာ
 ဖြစ်သော။ စိတ္တံ-ဘာဝနာစိတ်ကို။ နိဗန္ဓတိ-အပုနာပေါ်
 လာအောင်ဖွဲ့ထား၏။

၃။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ကျင့်ဆဲသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင်္ခါရပေက္ခာ၌
 စိတ်ကိုရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည် အဘယ်သို့တူညီပါသနည်း။(ပါ - ၆၀)

အဖြေ။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား သင်္ခါရပေက္ခာကို အလွန်နှစ်သက်ခြင်း
 ကြောင့် စိတ်သည် ညစ်ညူး၏။ ဘာဝနာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်အ
 နှောင့်အယှက်ဖြစ်၏။ ပဋိဝေဓေါ အန္တရာယ်ဖြစ်၏။ နောင်အခါ
 ၌ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့ ဖြစ်၏။
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း သင်္ခါရပေက္ခာကို အလွန်နှစ်သက်
 သောကြောင့် စိတ်သည် ညစ်ညူး၏။ ဘာဝနာ၏အနှောက်
 အယှက်ရန်သူ ဖြစ်၏။ အထက်မဂ်ကို ထိုးထွင်းသိခြင်း၏
 အန္တရာယ်သည် ဖြစ်၏။ နောင်အခါ၌ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်း
 အထောက်အပံ့ ဖြစ်၏။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျင့်ဆဲသေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင်္ခါရပေက္ခာ၌ စိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်း
 သည်ဤသို့ တူညီပါသည်။

၄။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဘယ်သို့
 သင်္ခါရတို့သည် ထင်ကုန်၍၊ “အဘယ်တရားများသောစိတ် ဖြစ်ပါ
 သနည်း” အသီးသီးခွဲခြား ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ - ၂၄၄-၅)

အဖြေ။ အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား ပျက်ခြင်း+ခယအား
 ဖြင့် သင်္ခါရတို့သည် ထင်ကုန်၏။ ဒုက္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား ဘေးဘယအားဖြင့် သင်္ခါရတို့သည် ထင်ကုန်၏။
 အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား အတ္တဆိတ်သုဉ်း
 ခြင်းသုညအားဖြင့် သင်္ခါရတို့သည် ထင်ကုန်၏။
 အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 အဓိမောက္ခများသောစိတ်သည် ဖြစ်၏။ ဒုက္ခအားဖြင့် နှလုံး
 သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အေးငြိမ်းခြင်းပဿဒ္ဓိများသော
 စိတ်သည် ဖြစ်၏။ အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား
 အသိဉာဏ်များသောစိတ်သည် ဖြစ်၏။

၅။ ဝိဝဋ္ဋနာနုပဿနာဟူသည် အဘယ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်ဟု ပြဆို၍၊
 ဤဉာဏကထာ၌ အနုလောမဉာဏ်ကို သီးခြား ဟော/မဟော
 အကြောင်းနှော၍ ဖြေပြခဲ့ပါ။ (၄ - ၁၊ ၉၇)

အဖြေ။ အနုလောမဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောဂေါတြဘုဉာဏ်သည်
 ဝိဝဋ္ဋနာနုပဿနာ မည်၏။
 အနုလောမဉာဏ်ဖြင့် ဂေါတြဘုဉာဏ်၏ ပြီးစီးသောကြောင့်
 ဂေါတြဘုဉာဏ်ကို ဟောအပ်သော် အနုလောမဉာဏ်ကို
 ဟောအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဉာဏကထာ၌
 အနုလောမဉာဏ်ကို သီးခြားမဟော။

၆။ ပျက်စီးခြင်း(ဗျသန)တရား ၅-ပါးတို့ကို နိပ္ပန္နံ၊ အနိပ္ပန္နံ အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ခွဲခြား ပြခဲ့ပါ။
 (၄ - ၁၊ ၁၄၃)

အဖြေ။ ရှေ့ဉာတိဗျသန၊ ဘောဂဗျသန နှစ်ပါးတို့သည် အနိပ္ပန္နံ၊ နောက်
 ရောဂဗျသန၊ သီလဗျသန၊ ဒိဋ္ဌိဗျသန သုံးပါးတို့သည် နိပ္ပန္နံ
 တည်း။

ဉာတိ၊ ဘောဂ၊ ရောဂ ဗျသနသုံးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းမဟုတ်၊ အကုသိုလ်လည်းမဟုတ်။ သီလဗျသန၊ ဒိဋ္ဌိဗျသန နှစ်ပါးသည် အကုသိုလ်တည်း။

၇။

ဩက္ကန္တိကာပီတိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရေး၍၊ ပီတိ ၅-မျိုးတို့တွင် အဘယ်သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော အဘယ်ပီတိကို ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ-၌ ပီတိ-အရယူအပ်ပါသနည်း။ (၄ - ၁၊ ၁၆၉-၁၇၀)

အဖြေ။

သမုဒ္ဒရာကမ်းကို ရိုက်ခတ်သောလှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့ ကိုယ်ကာယသက်၍သက်၍ ပျက်သွားသောပီတိသည် ဩက္ကန္တိကာပီတိမည်၏။

အပ္ပနာသမာဓိ၏ မူလအရင်းအမြစ်ဖြစ်၍ တိုးပွားလာသော အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ဖရဏာပီတိကို ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ-၌ ပီတိ-အရယူအပ်ပါသည်။

၈။

သင်္ခါရပေက္ခာကို နှစ်သက်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမသုဂတိဘုံ၌ ဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် အဘယ်သည် ဇနကအကြောင်း၊ အဘယ်သည် ဥပတ္တမ္ဘကအကြောင်း ဖြစ်ပါသနည်း။ (၄ - ၁၊ ၂၅၀)

အဖြေ။

လောဘကိလေသာအဖော်သဟဲဖြစ်သောကံသည် အကျိုးဝိပါက်ကိုဖြစ်စေသောကြောင့် ကံသည် ဇနကအကြောင်းဖြစ်၍ ကိလေသာသည် ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

၉။

သောတာပန် ၃-မျိုးကို ဉာဏအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဝအားဖြင့်လည်းကောင်း သတ်မှတ်ပြု၍၊ ယင်းသောတာပန် ၃-မျိုးကို အဘယ်ဘုံ၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်ကိုလည်း အကြောင်းနှင့်တကွ ရေးခဲ့ပါ။ (၄ - ၂၊ ၆၇)

အဖြေ။

မုဒုပည သောတာပန်သည် ခုနစ်ဘဝ ဖြစ်ရသောကြောင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ မည်၏။
မဇ္ဈိမပည သောတာပန်သည် ခြောက်ဘဝ ဖြစ်ရသောကြောင့်

ကောလံကောလ မည်၏။

တိက္ခပည သောတာပန်သည် တစ်ဘဝ ဖြစ်ရသောကြောင့်
ကေဗီဇိ မည်၏။

ယင်းသောတာပန် ၃-မျိုးကို ကာမဘုံ၏ အစွမ်းဖြင့် ဟော
တော်မူပါသည်။ ရူပအရူပဘုံ၌ကား များစွာကုန်သောပဋိသန္ဓေ
ကို ယူနိုင်သောကြောင့်တည်း။

၁၀။

တန်ခိုးရှင်၏ (က) ပါဒကဗျာန်စိတ်ကို ကိုယ်ပေါ်သို့တင်၍ သွားခြင်းနှင့်
(ခ) ကိုယ်ကို ပါဒကဗျာန်စိတ်ပေါ်သို့တင်၍ သွားခြင်းတို့၏ ခြားနား
ချက်ကို ရေး၍၊ ရှင်ဗာကုလလောင်းလျာသည် ငါး၏ဝမ်း၌ ကိန်း၍
နေရပါလျက် ရောဂါမရ မသေရခြင်းသည် “အဘယ်တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါ
နည်း” အကြောင်းပြ ဖြေခဲ့ပါ။ (၅ - ၂၊ ၂၇၃-၄၊ ၂၈၀)

အဖြေ။ (က) ပါဒကဗျာန်စိတ်ကို ကိုယ်ပေါ်သို့တင်၍ သွားခြင်းသည်
ဖြည်းဖြည်းသွားရ၏။ အသွားနှေး၏။

(ခ) ကိုယ်ကို ပါဒကဗျာန်စိတ်အပေါ်သို့တင်၍ သွားခြင်း
သည် မြန်မြန်သွားနိုင်၏။ အသွားမြန်၏။

ပစ္ဆိမဘဝိက ဖြစ်သော အရှင်ဗာကုလ၏ထိုအတ္တဘော
ဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သော အရဟတ္တမဂ်+ဖိုလ်ဉာဏ်၏
အာနုဘော်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် ဉာဏဝိပ္ပါရာ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်
ဖြစ်သည်။

ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၆-ခုနှစ်၊

၁။

အောက်ပါ ဂါထာကို သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့၏ အစွဲ မလွဲစေဘဲ အနက်ယော ဇနာခဲ့ပါ။

ဘဝဉ္စ ဒိဋ္ဌိ ဝိဘဝဉ္စ ဒိဋ္ဌိ၊ ဧတံ ဒွယံ တက္ကိကာ နိဿိတာသေ။
တေသံ နိရောဓမ္မိ န ဟတ္ထိ ဉာဏံ၊ ယတ္ထာယံ လောကော ဝိပရိတသညိ။

(ပါ - ၁၅၉)

အဖြေ။ တက္ကိကာ-ကြံဆ၍ ပြောဟောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဝဉ္စဒိဋ္ဌိ-
ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘဝဉ္စဒိဋ္ဌိ-ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊
ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း။ ဧတံဒွယံ-ဤဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကို။ နိဿိ
တာ-မှီကုန်၏။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အယံ
လောကော-ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ယတ္ထ-အကြင်ချမ်းသာ
အစစ်ဖြစ်သောနိရောဓ၌။ ဝိပရိတသညိ-ဆင်းရဲဟုဖောက်ပြန်
မှားယွင်းသော အမှတ်သညာရှိ၏။ တသ္မိနိရောဓမ္မိ-ထိုချမ်းသာ
အစစ်ဖြစ်သော သက္ကာယ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ တေသံ-ထိုကြံဆ
၍ ပြောဟောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝါ-အား။ ဉာဏံ-သိမြင်မှု၊
ဉာဏ်ပညာသည်။ ဟိယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ-မရှိ။
တသ္မာ-ထို့ကြောင့်။ ဧတံဒွယံ-ဤဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကို။ နိဿိတာ-
မှီကုန်၏။

၂။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်မှန်မှန် သမ္ဗန်ခဲ့ပါ။

ယံ ပန ဇာတဿ တရုဏဝဏသဒိသဿ သုကုမာရသရီရဿ ဟတ္ထ
ဂဟဏနာပန ဓောဝနစောဠပရိမဇ္ဇနာဒိကာလေ သူစိမုခရဓာရာ ဝိဇ္ဇ
နဖာလနသဒိသံ ဒုက္ခမုပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣဒံ မာတုကုစ္ဆိတော ဗဟိ နိက္ခမနမ္မ
လကံ ဒုက္ခံ။

(ဋ - ၁၊ ၁၃၄)

အဖြေ။ ဇာတဿ-ဖြစ်ပေါ်သော။ တရုဏဝဏသဒိသဿ-နုသောအိုင်
အမာနှင့်တူသော။ သုကုမာရသရီရဿ-နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
သူငယ်ကိုယ်၏။ ဟတ္ထဂဟဏနာပန ဓောဝနစောဠပရိမဇ္ဇနာဒိ

ကာလေ-လက်ဖြင့်ကိုင်တွယ်ခြင်း ရေချိုးပေးခြင်း ဆေးကြောခြင်း အဝတ်ဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းအစရှိသောအခါ ကာလ၌။ သူစီမုခ ခုရရာရာဝိဇ္ဇနဖာလနသဒိသံ-အပ်ဖျား၊ သင်ဓုန်းသွားတို့ဖြင့် ထိုးဆွခြင်း ခွဲခြင်းနှင့်တူသော။ ယံဒုက္ခံ-အကြင်ဆင်းရဲဒုက္ခသည်။ ဥပ္ပဇုတိ- ဖြစ်၏။ ဣဒံ-ဤဆင်းရဲဒုက္ခသည်။ မာတုကုစ္ဆိတော-အမိဝမ်းမှ။ ဗဟိနိက္ခမနမူလကံ-ပြင်ပသို့ထွက်လာခြင်းအကြောင်းရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲဒုက္ခတည်း။

၃။

စိတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာဟူသည် အဘယ်နည်း ဟူသော အမေး၏ အဖြေကို ရေး၍၊ အဘယ်သို့လျှင် (က) သမောဓာနဌ၊ (ခ) အဓိဂမနဌ၊ (ဂ) ပဋိလာဘဌ၊ (ဃ)ပဋိဝေဓဌ၊ (င) သစ္စိကိရိယဌ၊ (စ) ဖဿနဌ၊ (ဆ) အဘိသမယဌ အားဖြင့် သုံးပါးသော ဝိမောက္ခတို့သည် တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ ဖြစ်ကုန်သနည်း? အနိစ္စအားဖြင့်နှလုံးသွင်း သော ပုဂ္ဂိုလ် အတွက်သာ ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ- ၂၆၁-၅၈၆)

အဖြေ။

စိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာဟူသည်- စိတ်၌ဖြစ်သောသာယာဖွယ်၊ စိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာသူသည်၎င်း၊ စိတ်၏အတွေ့အထိကြောင့်ဖြစ်သော ခံစားအပ်သော သာယာဖွယ်ချမ်းသာသူသည်၎င်း၊ စိတ်၏အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော သာယာဖွယ် ချမ်းသာသူခဝေဒနာသည်၎င်း၊ စိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာသူခ တည်း။

အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိစ္စနိမိတ်မှ လွတ်မြောက်သောကြောင့် အနိမိတ္တဝိမောက္ခ ဖြစ်၏။ အကြင်နိစ္စနိမိတ်မှ လွတ်၏။ ထိုနိစ္စနိမိတ်၌ တောင့်တမှု မပြုသောကြောင့် အပ္ပဏီဟိတဝိမောက္ခ ဖြစ်၏။ အကြင်နိစ္စနိမိတ်၌ မတောင့်တ၊ ထို နိစ္စနိမိတ်မှ ဆိတ်သုဉ်းသောကြောင့် သုညတဝိမောက္ခ ဖြစ်၏။ အကြင်နိစ္စနိမိတ်မှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ ထိုနိစ္စနိမိတ်မှ နိမိတ်ကင်း သောကြောင့် အနိမိတ္တဝိမောက္ခ ဖြစ်၏။ ဤသို့

သမောဓာနဌ။ ပ။ အဘိသမယဌအားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော
ဝိမောက္ခတို့သည် တစ်ခုတည်းသောခဏ၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၄။ သဒ္ဓိန္ဒြေ၊ ဝိရိယိန္ဒြေနှင့် စပ်သော (က)အကြည်၊ (ခ) အနောက်၊ (ဂ)
သောက်ဖွယ် တို့ကို အသီးအသီး ရေးသားဖော်ပြ၍၊ အဘယ်သည်
ကံ၏အကျိုးကြောင့် ဖြစ်သော တန်ခိုး ဖြစ်ပါသနည်း?(ပါ-၂၇၈၊ ၃၉၁)
အဖြေ။ သဒ္ဓိန္ဒြေနှင့်စပ်သော (က) ဆုံးဖြတ်ခြင်း အဓိမောက္ခ
အကြည်။ (ခ) သဒ္ဓါကင်းမဲ့ခြင်း-အနောက်။ (ဂ) သဒ္ဓါမဲ့သော
အဖတ်အနောက်ကိုစွန့်၍ သဒ္ဓိန္ဒြေ၏ဆုံးဖြတ်ခြင်း+အဓိ
မောက္ခအကြည်ကို သောက်ခြင်းသည် မဏ္ဍပေယျ။

ဝိရိယိန္ဒြေနှင့်စပ်သော (က) ချီးမြှောက်ခြင်းပဂ္ဂဟအကြည်။
(ခ) ပျင်းရိခြင်းကောသလ-အနောက် အဖတ်၊ (ဂ) ထိုပျင်းရိခြင်း
ကောသလကိုစွန့်၍ စွန့်၍ ဝိရိယိန္ဒြေ၏ချီးမြှောက်ခြင်း
ပဂ္ဂဟမဏ္ဍကို သောက်ခြင်းသည် မဏ္ဍပေယျ တည်း။

အလုံးစုံကုန်သော ငှက်တို့အားလည်းကောင်း အလုံးစုံကုန်
သောနတ်တို့အားလည်းကောင်း အချို့ကုန်သောလူတို့အား
လည်းကောင်း အချို့ကုန်သော ဝိနိပါတိကတို့အားလည်း
ကောင်း ဖြစ်သောတန်ခိုးသည် ကမ္မဝိပါကဇာ 'ဣဒ္ဓိ-မည်၏။

၅။ (က) ဆင်းရဲဒုက္ခကို သာယာခြင်း၊ (ခ) အိုမှု၊ သေမှုတို့၌ လိုလားခြင်း
ရှိ/မရှိ အကြောင်းညီ ဖြေ၍၊ (ဂ) နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း
အကြောင်းနှင့် (ဃ) ရာဂ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနုပဿနာကိုလည်း
ဖော်ပြခဲ့ပါ။ (၄-၁၊ ၈၆)

အဖြေ။ (က) ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသာယာခြင်း၊ (ခ) အိုမှု၊ သေမှုတို့၌ လိုလား
ခြင်းသည်ရှိသည်။ အကြောင်းကား ကိုယ်၌ ဆန္ဒရာဂ
တည်ရှိနေသော ကြောင့် ထိုဆန္ဒရာဂဖြင့်ပင် ဒုက္ခ ကိုင်း အိုမှု၊
သေမှုတို့၌ ၎င်း သာယာမှု လိုလားမှု ပြု၏။

(၇) အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အနုပဿနာသုံးပါးတို့ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ ဖြစ်ပေါ်လာ သည်။ (ဃ) ဝိရာဂါနုပဿနာ တည်း။

၆။

အနိစ္စာနုပဿနာ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿ နာတို့ ဖြစ်/မဖြစ် အကြောင်းလှစ် ဖြေ၍၊ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားခြင်း အကြောင်းကို ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ နိရောဓသမာပန္နပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သေသူတို့၏ ခြားနားချက်ကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။ (ဋ-၁၊ ၂၄၀-၂၈၇)

အဖြေ။

အနိစ္စာနုပဿနာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာတို့သည်လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်းကား- မမြဲခြင်း အနိစ္စသည် ဒုက္ခဆင်းရဲဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခသည် အစိုးမရ အနတ္တဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း အနိစ္စကိုမြင်လျှင်၊ ဒုက္ခကိုမြင်၏။ ဒုက္ခကိုမြင်လျှင် အနတ္တကိုလည်း မြင်၏။ ထို့ကြောင့်တည်း။

သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း၌ ငြီးငွေ့၍ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ စိတ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ “အေးငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၍ ချမ်းသာစွာ နေလတံ့” ဟု နှလုံးသွင်း၍ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားကြကုန်၏။

သေသောသူသည် ကာယ၊ ဝစီ၊ စိတ္တ ဟူသောသင်္ခါရသုံး ပါးတို့ ငြိမ်းကုန်၏။ အသက်ကုန်ဆုံး၏ ကမ္မဇတေဇောဟူသော ကိုယ်ငွေတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။

နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူသည် ကာယစသောသင်္ခါရသုံး ပါးတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ အသက်ဒီဝိတသည် မကုန်ဆုံး၊ ကမ္မဇ တေဇောဟူသောကိုယ်ငွေတို့သည် မငြိမ်းကုန်။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည် မပျက်စီးကြကုန်။

၇။ ပဝတ္တံ ပရိယာဒိယတိ-၌ ပဝတ္တအပြားကို ဖော်ပြလျက်၊ အဘယ် ပဝတ္တတို့ကို အဘယ်တို့၌ အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် ကုန်ခမ်းစေသနည်း? ဖြေဆိုပြီးလျှင်၊ “ကာယမ္ပိ စိတ္တေ သမောဒဟတိ၊ စိတ္တမ္ပိ ကာယေ သမောဒဟတိ” တို့၌ ကာယ၊ စိတ္တတို့အရကို ဖော်ပြကာ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ ထိုသို့ ထားရ၊ ပြုလုပ်ရသနည်း? ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ဋ-၁၊ ၂၉၁-၃၀၆)

အဖြေ။ (ဂဏ္ဍိမှာကြည့်ရန်) ပဝတ္တအပြားကား-ပရိယုဋ္ဌာနပဝတ္တ၊ အနုသယပဝတ္တ။

ပရိယာဒိယတိတိ ဥပစာရပုဏ္ဏားဝသေန ဝုတ္တေသု ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ဝိပဿနာဝသေန ဝုတ္တေသု တဒင်္ဂဝသေန၊ မဂ္ဂဝသေန ဝုတ္တေသု သမုစ္ဆေဒဝသေန၊ ခေပတီ အပ္ပဝတ္တံ၊ ကရောတိ။

ကာယမ္ပိ စိတ္တေ သမောဒဟတိတိ အတ္တနော ကရဇကာယမ္ပိ ပါဒကဇ္ဈာနစိတ္တေ သမောဒဟတိ၊ ပဝေသေတိ အာရောပေတိ၊ ကာယံ စိတ္တာနုဂတိကံ ကံရောတိတိအတ္ထော။ ဧဝံ ကရဏံ အဒိဿမာနေန ကာယေန ဂမနဿ ဥပကာရာယ ဟောတိ။

စိတ္တမ္ပိ ကာယေ သမောဒဟတိတိ ပါဒကဇ္ဈာနစိတ္တံ အတ္တနော ကရဇကာယေ သမောဒဟတိ အာရောပေတိ၊ စိတ္တမ္ပိ ကာယာနုဂတိကံ ကရောတိတိ အတ္ထော။ ဧဝံ ကရဏံ ဒိဿမာနေန ကာယေန ဂမနဿ ဥပကာရာယ ဟောတိ။

၈။ အဘယ်သည် (က) ဒိဋ္ဌိသဟဇာတကာယကံ (ခ) ဒိဋ္ဌာနုလောမိကကာယကံ မည်သည်ကို ဖော်ပြ၍၊ တစ်ပါးတည်းသာ ဖြစ်သော စိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟု ဆိုပါသနည်း? (ဋ-၂၊ ၄၈-၁၁၈)

အဖြေ။ (က) “သက်ရှိသတ္တဝါကို သတ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူသောသူအားလည်းကောင်း ကာမဂုဏ်၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်သောသူအားလည်းကောင်း ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် မကောင်းမှုသည် မရှိ၊ မကောင်းမှု၏အကျိုးသည်လည်း မရှိ” ဟူသော၊ ဤအယူအဆ ဤအတွေး

အခေါ်အမြင်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ကာယကံသည် ဒိဋ္ဌိသဟဇာတကာယကံ မည်၏။

(ခ) အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့သော အယူအဆအတွေးအခေါ်အမြင်ကိုပင် ဆောက်တည်ခြင်း ခံယူခြင်း သုံးသပ်ခြင်းသည် ဒိဋ္ဌာနုလောမိကကာယကံ မည်၏။

သစ်ပင်၏တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းကိုဖြုတ်သော် သစ်ပင်ကိုဖြုတ်၏ဟုဆိုသကဲ့သို့ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသောဝိညာဏ်ကိုလည်း ရုဋ္ဌိအားဖြင့် “ဝိညာဏက္ခန္ဓာ”ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးတည်းသောစိတ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ-ဟုဆို သည်။

၉။

ဣန္ဒြေငါးပါးတို့တွင် သဒ္ဓိန္ဒြေ၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပုံကို ဥပမာသွင်း၍ ရှင်းလင်းဖြေဆိုပြီးလျှင်၊ သံဝေဂဝတ္ထုရှစ်ပါးသရုပ်ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့ပါ။ (၄-၂၊ ၁၃၇-၈)

အဖြေ။

သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် တစ်ခုတည်းသောအာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း သူဌေးသားလေးယောက်၊ ရှင်ဘုရင်တစ်ယောက် ပေါင်းမိတ်ဆွေငါးယောက်တို့သည် ပထမသူဌေးသားအိမ်၌ ငါးယောက်စလုံးရောက်ကြကုန်သော် အိမ်ရှင်ပထမသူဌေးသားကသာ အိမ်ရှင်သခင်ဖြစ်၍ အိမ်မှုကိစ္စကို စီရင်ရသည်။ ကျန်လေးယောက်တို့က ငြိမ်သက်စွာ နေရကုန်၏။ သကဲ့သို့ ထို့အတူ သောတာပတ္တိအင်္ဂါတို့သို့ ရောက်၍ အဓိမောက္ခလက္ခဏာရှိသော သဒ္ဓိန္ဒြေသည်သာ အကြီးအကဲ ရှေ့သွားဖြစ်၏။ ကျန်ဣန္ဒြေတို့သည် နောက်လိုက်ဖြစ်ကုန်၏။

သံဝေဂဝတ္ထု ၈-ပါး သရုပ်
ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ ၄-ပါး။
အပါယဒုက္ခ၊ အတိတေ ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခ၊
အနာဂတေ စဋ္ဌမူလကဒုက္ခ၊
ပစ္စုပ္ပန္နေ အာဟာရပရိယေသနမူလကဒုက္ခ ၄-ပါး။

၁၀။

ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့တွင် အဘယ်ဉာဏ်သည် ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် မည်သည်ကို ရှင်းပြ၍၊ (က) ယောနိသောမနသိကာရ (ခ) ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြခဲ့ပါ။

(၄-၂၊ ၂၄၈-၂၃၈)

အဖြေ။ ထိုအတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်၏ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည် “ဉာဏေသု ဉာဏံ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ” ဟုဆိုသော ကြောင့် ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ ဖြစ်၏။

(က) ကြားအပ်ကုန်သော တရားတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို စူးစိုက်စွာ ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့် သင့်လျော်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ယောနိသောမနသိကာရ မည်၏။

(ခ) လောကုတ္တရာတရားတို့ကို အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်သောသီလ အစရှိသောအကျင့်တရားအား ကျင့်ခြင်းသည် ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိ မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၇-ခုနှစ်

၁။

ယထာ ကထံ ဝိယ၊ သေယျထာပိ တရုဏော ရုက္ခော အဇာတဖလော၊ တမေနံ ပုရိသော မူလံ ဆိန္နေယျ၊ ယေ တဿ ရုက္ခဿ အဇာတဖလော၊ တေ အဇာတာယေဝ န ဇာယန္တိ-ဟူသော ပါဠိကို တရုဏ၏ ဒီပနတ္ထ၊ အဇာတဖလော-၏ အဓိပ္ပါယ်ထွ ပေါ်အောင် အနက်ပေးပါ။

အဖြေ။ ယထာ ကထံ ဝိယ-အဘယ်ကဲ့သို့ရှိသနည်းဟူမူကား။ သေယျ ထာပိ-ဥပမာမည် သည်ကား။ အဇာတဖလော-အသီး မသီးသေးသော။ တရုဏော ရုက္ခော-အသီးကိုပေးတတ် ငယ် ပျိုသောသစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တမေနံ-တံ+ဧနံ-ထိုသစ် ပင်ကို။ ပုရိသော-သည်။ မူလံ-အရင်းမှ။ ဝါ-ကို။ ဆိန္နေယျ-

ဖြတ်ရာ၏။ တဿရုက္ခဿ-၏။ ယေဖလာ-အကြင်အသီးတို့သည်။ အဇာဗ္ဘာဖလာ-အသီးတို့မဖြစ်သေးကြကုန်။ တေ-ထိုအသီးတို့သည်။ အဇာတာယေဝ-မဖြစ်သေး၊ မသီးသေးကြကုန်သည်ပင်လျှင်။ နဇာယန္တိ+သေယျထာပိ-မဖြစ်ကုန်၊ မသီးကြကုန်သည် သကဲ့သို့။

၂။

ယောပိ စေတ္ထ ကေသလောမာဒိကော ဘူတုပါဒါယသမူဟသင်္ခါတော ကာယော၊ တတ္ထာပိ နဘူတုပါဒါယဝိနိမုတ္တဇကဓမ္မာနုပဿိ၊ အထ ခေါ ကဒလိက္ခန္ဓပတ္တဝဋ္ဌိဝိနိဘုဇ္ဇကော ဝိယ ဝိတ္တမုဋ္ဌိဝိနိဝေဋ္ဌကော ဝိယ စ ဘူတုပါဒါယသမူဟာနုပဿိ ယေဝ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို အနက်ပေးပါ။ (၄-၁၊ ၁၆၁)

အဖြေ။ စ-သည်သာမကသေး။ ဧတ္ထ-ဤရူပကာယ၌။ ကေသလောမာဒိကော-ဆံပင်မွေးညင်းအစရှိသော။ ဘူတုပါဒါယသမူဟသင်္ခါတော-ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်တို့၏အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။ ယောပိ ကာယော-အကြင်ရူပကာယသည်လည်း။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တတ္ထာပိ-ထိုရူပကာယ၌လည်း။ ဘူတုပါဒါယဝိနိမုတ္တဇကဓမ္မာနုပဿိ-ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်တို့မှလွတ်သော တစ်မျိုးသော တရားကို တဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ ဟုတ္တာ-၍။ န ဝိဟရတိ-မနေ။ အထခေါ-စင်စစ်ကား။ ကဒလိက္ခန္ဓပတ္တဝဋ္ဌိဝိနိဘုဇ္ဇကော-ငှက်ပျောတုံး၏အရွက်၊ ရွက်ဖူးတို့ကို အသီးသီးခွဲခြားသော။ ပုရိသောဝိယ-ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိတ္တမုဋ္ဌိဝိနိဝေဋ္ဌကော-အချည်းနှီးသောလက်ဆုပ်ကိုဖြေသော။ ပုရိသော ဝိယ-ယောက်ျားကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဘူတုပါဒါယသမူဟာနုပဿိ ယေဝ-ဘူတရုပ်၊ ဥပါဒါရုပ်တို့၏အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။

၃။ နာနတ္တ ကိုးပါးကို ပါဠိတော်၌ လာသည့်အတိုင်း မြန်မာဘာသာဖြင့်
ဖြေဆိုခဲ့ပါ။ (ပါ - ၉၉)

အဖြေ။ နာနတ္တ ၉-ပါး သရုပ်
ကာမစ္ဆန္တ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အရတိ၊
နီဝရဏာ၊ သဗ္ဗေကိလေသာ နာနတ္တ။
[မှတ်ချက်။ မြန်မာဘာသာဖြင့် ဖြေဆိုပါ မေးလျှင် မြန်မာဘာ
သာဖြင့် ဖြေဆိုရန်။]

၄။ အဝိဇ္ဇာ၏ အပြစ်သည် အဘယ်အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဖြစ်လာသနည်း
ဖြေဆို၍၊ အပူရဇက္ခေ မဟာရဇက္ခေတွင် မဟာရဇက္ခေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
လည်း ထုတ်ဖော်ပြပါ။ (ပါ-၁၉၃-၁၁၆)

အဖြေ။ မမြဲသော အနိစ္စအနက်သဘောအားဖြင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲသော
ဒုက္ခ၏ အနက်သဘောအားဖြင့်၎င်း၊ အစိုးမရ အနတ္တ၏
အနက်သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူလောင်သော
သန္တာပ၏ အနက်သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖောက်ပြန်
သော ဝိပရိကာမ၏ အနက်သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း
ဤအခြင်း အရာငါးမျိုး တို့ဖြင့် အဝိဇ္ဇာ၏ အပြစ်သည် ဖြစ်၏။
မဟာရဇက္ခေပုဂ္ဂိုလ်များ
သဒ္ဓါကင်းမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ သတိကင်းမဲ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမာဓိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်-တို့တည်း။

၅။ အဘယ်ဟိတ် ရှစ်ပါးတို့ကြောင့် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေ ဖြစ်ရ
ပါသနည်း။ (ပါ - ၂၆၆)

အဖြေ။ ဉာဏသမ္ပယုတ်ပဋိသန္ဓေခဏ၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ဟိတ် ၃-
ပါး၊ အကုသိုလ်ဟိတ် ၂-ပါး၊ အဗျာကတဟိတ် ၃-ပါး
ပေါင်းဟိတ်-ရှစ်ပါးတို့ကြောင့် ခတ္တိယမဟာသာလ၊ ဗြာဟ္မဏ
မဟာသာလ၊ ဂဟပတိမဟာသာလပုဂ္ဂိုလ်၊ ကာမာဝစ

ရနတ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေဖြစ်ရပါသည်။ ရူပါဝစရနတ် ဗြဟ္မာ၊ အရူပါဝစရ နတ်ဗြဟ္မာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေဖြစ်ရ ပါသည်။

၆။ ခန္တိသုည မည်သောတရားတို့ကို ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း မြန်မာ ဘာသာဖြင့် ဖြေဆိုပါ။ (ပါ-၃၆၅)

အဖြေ။ နေက္ခမ္မခန္တိသည် ကာမစ္ဆန္ဒမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ အဗျာပါဒခန္တိသည် ဒေါသမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ အာလောကသညာခန္တိသည် ထိနမိဒ္ဓမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ အဝိက္ခေပခန္တိသည် ဥဒ္ဓစ္စမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ ဓမ္မဝ ဝတ္ထာနခန္တိသည် ဝိစိကိစ္ဆာမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ ဉာဏခန္တိသည် အဝိဇ္ဇာမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ ပါမောဇ္ဇခန္တိသည် မမေ့လျော်ခြင်း အရတိမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ ပဌမဇ္ဈာနခန္တိသည် နီဝရဏတို့မှ ဆိတ် သုဉ်း၏။ အရဟတ္တမဂ်ခန္တိသည် အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သုဉ်း၏။

၇။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အာရုံကို မြင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ အဘယ်ဈာန်၏အာရုံ ဖြစ် သော အဘယ် ကသိဏောဘာသတို့ကို ယူရမည်နည်း၊ ဒုက္ခသမုဒယ ဉာဏ်တွင် ဒုက္ခသမုဒယ ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သံ+ဥ+အယတို့၏အနက် ပေါ်လွင်စေလျက် ကျနစွာ ရေးပါ။ (ဋ-၁၊ ၄၉-၅၁)

အဖြေ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ဖြန့်အပ်သောတေဇော ကသိုဏ်း၊ သြဒါတကသိုဏ်း၊ အာလောက ကသိုဏ်းတို့တွင် တစ်စုံတစ်ခုသော စတုတ္ထဈာန်အာရုံဖြစ်သော ကသိဏော ဘာသကို ယူရသည်။

ဤဒုတိယသစ္စာသည် ကြွင်းသောအကြောင်းတို့နှင့်အတူတကွ ယှဉ်ခြင်းသည် ရှိလတ်သော် ဆင်းရဲဒုက္ခ၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းအ ကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ၏ ကိလေသာတို့နှင့် ပေါင်းဆုံယှဉ်တွဲခြင်းရှိလတ်သော် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ ဟုဆို၏။

၈။

“ဥပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ ပဟာနာယ” ၌ ယူရမည့် ဥပ္ပန္န တို့ကို ဖြေဆို၍၊ မဂ်ခဏ၌ အဘယ်သို့လျှင် ဥပ္ပန္နကုသိုလ်တို့ တည်နေပါသနည်း ဥပမာဆောင်၍ ဖြေပါ။ (၄ - ၁။ ၁၆၀)

အဖြေ။

ဥပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ ပဟာနာယ-၌ ယူရမည့် ဥပ္ပန္နများ ဘူမိလဒ္ဓိ၊ အာရမ္မဏာဓိဂ္ဂဟိတ၊ အဝိက္ခမ္ဘိတ၊ အသမူဟတ ဟုဆိုအပ် သော ဥပ္ပန္န ၄-ပါးတို့တည်း။ [အကြောင်းကား ထိုဥပ္ပန္နကို ပယ်ဖျောက် အပ်သည်ရှိသော် ထိုထိုလောကီ လောကုတ္တရာ ဉာဏ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။] [မဂ်သည်ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော် ရှေး၌ မဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အနုပ္ပန္နမည်၏ ဟုဆိုအပ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် ပြောဆိုရလျှင် ရှေး၌မရောက်ဘူးသောအရပ်သို့ လာရောက်၍ ရှေး၌မခံစားခဲ့ဘူးသော အာရုံကို ခံစားပြီး၍ “ငါတို့သည် မရောက်ဘူးသောအရပ်သို့ လာရောက်ကြကုန်ပြီ၊ မခံစားဘူး သောအာရုံကို ခံစားကြကုန်အံ့” ဟုဆိုတတ်ကြကုန်သကဲ့သို့ တည်း။] မဂ်ဖြစ်နေသမျှကာလပတ်လုံး မဂ်ကုသိုလ်သည်တည် နေသည်မည်၏။ [မှတ်ချက်။ ဤအဖြေကို စာရေးသူ၏ စိတ် ကျေနပ်မှုကို မရခဲ့။ သောတုဇနတို့ကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်အဖြေ ကို ရှာဖွေယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါ၏။

၉။

(က) ပဿာသပဋိကခံနာ နိကန္တိ၊ (ခ) အဿာသေန အဘိတုန္န၊ (ဂ) ပဿာသ ပဋိလာအေ မုစ္ဆနာ-တို့၏ အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဖြေပါ။

အဖြေ။

- (က) ဝင်သက်+အဿာသရှေးသွားရှိသော ထွက်သက်+ပဿ သကိုတောင့်တခြင်းဟုဆိုအပ်သော တပ်ခြင်းနိကန္တိသည် ပဿာသ ပဋိကခံနာ နိကန္တိ မည်၏။
- (ခ) အလွန်ရှည်သော ဝင်သက်ကိုလည်းကောင်း၊ အလွန်တို တောင်းသော ဝင်သက်ကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ဝင်သက်အကြောင်းရင်းရှိသော ကိုယ် စိတ်ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ထိုဝင်သက်

ဖြင့် ထိုးနှက်နှိပ်စက်ခံရခြင်းသည် အဿာသေန အဘိတုနု-မည်၏။

- (ဂ) ဝင်သက်ဖြင့် နှိပ်စက်ခံရသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင် ထွက်သက်၌ သာယာဖွယ်ဟုအမှတ်သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထွက်သက်ကိုတောင့်တရာမှ ထိုထွက်သက်ပြန် ရလာခြင်း၌ တပ်မက်ခြင်းသည် ပဿာသပဋိလာဘေ မုစ္ဆနာ မည်၏။

၁၀။

သာသန ဗြဟ္မစရိယ၏ (က) မဏ္ဍ၊ (ခ) ပေယျ အမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို ဖြေ၍ ဗြဟ္မအရကိုလည်း ကောက်ပြပြီးလျှင် “ဓမ္မဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ” ၌ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ရေးပါ။
(၄-၂ ၁၈၁-၁၈၇)

အဖြေ။ (က) သိက္ခာသုံးပါးဟုဆိုအပ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယသည် ကောင်း စွာပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အညစ်အကြေး ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အထူးကြည်လင် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ‘မဏ္ဍ’ မည်၏။ (ခ) အကျိုး စီးပွားချမ်းသာတို့ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ‘ပေယျ’ မည်၏။

အလွန်မြင့်မြတ်သော အနက်သဘောကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် ‘ဗြဟ္မ’ မည်၏။ ဗြဟ္မ-အရကား နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဓမ္မဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ ၌ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ အဓိပ္ပါယ်-

နုန့်သောပညာရှိကုန်သောဝိပဿနာရှုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ညစ်ညူးကြောင်းဥပက္ကိလေသ ဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့် ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော ဩဘာသ အစရှိကုန်သော တရားဆယ်ပါးတို့၌ တုန်လှုပ်သောအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဥဒ္ဓစ္စနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ခြင်း ဝိက္ခေပဟု ဆိုအပ်သော ဥဒ္ဓစ္စသည်-ဓမ္မဒ္ဓစ္စ-မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၅၉-ခုနှစ်

၁။

အောက်ပါဂါထာကို "ဆ" ခေါ် သရုပ် ဖော်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာပါ။ ဆ ဧတေ ဥပက္ကိလေသာ၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိဿ။

အဖြေ။

ယေဟိ ဥပက္ကိလိဋ္ဌသင်္ကပ္ပေါ၊ အဓိစိတ္တံ နပ္ပဇာနာတိ။ (ပါ-၁၆၅-၂၂၀)
ဆ-အတိတ်သို့အစဉ်လိုက်သောစိတ်၊ အနာဂတ်ကိုမျှော်လင့် တောင့်တသောစိတ်၊ တွန့်ဆုတ်သောစိတ်၊ အလွန်ချီးမြှောက် အပ်သောစိတ်၊ အလွန်ညွတ်သောစိတ်၊ ဖဲခွာသောစိတ်တည်း ဟူသော ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဧတေ ဥပက္ကိလေသာ-ဤညစ် ညူးကြောင်း ဥပက္ကိလေသာတို့သည်။ အာနာပါနဿတိ သမာဓိဿ-၏။ ဥပက္ကိလေသာ-တို့တည်း။ ယေဟိ- ယင်းဥပက္ကိလေသတို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌသင်္ကပ္ပေါ- ညစ်ညူးသော အကြံအစည်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓိစိတ္တံ-လွန်ကဲထူးမြတ် သောစိတ်-ဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို။ နပ္ပဇာနာတိ-မျက် မှောက်ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် မသိနိုင်။ ဝါ-မရနိုင်။

၂။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာလာ ဂါထာကို အနက်ယောဇနာပါ။ ယံ ပရေ သုခတော အာဟု၊ တဒရိယာ အာဟု ဒုက္ခတော။

အဖြေ။

ယံ ပရေ ဒုက္ခတော အာဟု၊ တဒရိယာ သုခတော ဝိဒူ။ (ဋ-၂ ၆၃)
ယံ-အကြင်ရူပါအဆင်းအစရှိသောတရားကို။ ပရေ-သူတစ်ပါး တို့သည်။ သုခတော-သုခချမ်းသာအားဖြင့်။ အာဟု-ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ တံ-ထိုရုပ်အဆင်းအစရှိသောတရားကို။ အရိယာ-အရိ ယာသူတော်စင်တို့သည်။ ဒုက္ခတော-ဆင်းရဲဒုက္ခအားဖြင့်။ အာဟု-ပြောကြကုန်၏။ ယံ-အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော တရားကို။ ပရေ-သူတစ်ပါးတို့သည်။ ဒုက္ခတော-ဆင်းရဲဒုက္ခအားဖြင့်။ အာဟု-ပြောကြကုန်၏။ တံ-ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဝိဒူ-ဘုရား ရဟန္တာစသောပညာရှိတို့သည်။ သုခတော-ချမ်းသာသုခအား ဖြင့်။ အာဟု-ပြောကုန်၏။

၃။

“ဓမ္မနာနတ္ထညဏနိဒ္ဒေသ” လာ ကာမာဝစရတရားများကို ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အဗျာကတအားဖြင့် ပိုင်းခြားပြပါ။ (ပါ-၈၂)

အဖြေ။ ကုသလကမ္မပထ ဆယ်ပါးတို့သည် ကုသိုလ်။ အကုသလကမ္မပထဆယ်ပါးတို့သည် အကုသိုလ်။ ရုပ် ၂၈-ပါး၊ ကာမဝိပါက် ၂၃-ပါး၊ ကာမကြိယာ ၁၁-ပါးတို့သည် အဗျာကတ။

၄။

“အဿာဒဒိဋ္ဌိ နိဒ္ဒေသ”၌ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နပုဂ္ဂိုလ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရေး၍၊ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အတူတကွ နေသင့်/မနေသင့် ကိုလည်း အကြောင်းပြ၍ ဖြေဆိုပါ။ (ပါ-၁၃၄)

အဖြေ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဖျက်စီးတတ်သော အဿာဒဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော ဒိဋ္ဌိပျက်စီးနေသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိဝိပန္န မည်၏။ ယင်းဒိဋ္ဌိဝိပန္နပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အတူတကွ မနေသင့်။ အကြောင်းကား ထိုဒိဋ္ဌိဝိပန္နတို့၏ အယူဒိဋ္ဌိသည် ယုတ်ညံ့သောကြောင့်တည်း။

၅။

“လောဟိတံ အဘိညေယျံ”၌ လောဟိတသရုပ် ကိုရေး၍ အောက်ပါတို့၏ အဓိပ္ပါယ် တို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

- (က) သုခသညာ၊
- (ခ) လဟုသညာ။ (၅-၁၊ ၇၇-၄၇၊ ၂-၂၇၃)

အဖြေ။ လောဟိတံ အဘိညေယျံ-၌ လောဟိတ-သရုပ် အသည်း၏ အောက်အဖို့ကိုပြည့်စေ၍ နှလုံးအညှို့အဆုပ်တို့၏ အထက်၌ အနည်းငယ်အနည်းငယ် ယိုစီးနေသော အညှို့နှလုံးအသည်း အဆုပ်တို့ကို စိုစွတ်လျက်တည်သော တစ်ကွမ်းစားပြည့်ကာမျှ သိုမှီးအပ်သောသွေးနှင့် ဆံပင်မွေးညှင်း ခြေသည်းလက်သည်း သွားတို့၏ အသားလွတ် ရာဋ္ဌာနကို လည်းကောင်း မာခြောက် သောအရေ ကိုလည်း ကောင်း ကြပ်၍အကြောကွန်ရက်အား အစဉ်လျှောက်သော အားဖြင့် အလုံးစုံ သောဥပါဒိဏ္ဏကိုယ်ကို ပြန့်နှံ့ ၍တည်သော ထိုမုဏ္ဍိမှရွှေ့ရှား သော

သွေးတို့တည်း။

(က) စတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာသုခနှင့်ယှဉ်သော သညာသည် သုခ သညာမည်၏။

(ခ) သုခသညာ သည်ပင်လျှင် နီဝရဏတို့မှလည်းကောင်း၊ ဝိတက်စသောဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှလည်းကောင်း လွတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လဟုသညာ မည်၏။

၆။ ပဋိယသညာ-အရကို အကြောင်းနှင့်တကွ ကောက်ပြပါ။ (၄-၁၂၃)
အဖြေ။ ပဋိယသညာ-အရကား

ကုသလဝိပါက် ၅-ပါး၊ အကုသလဝိပါက် ၅-ပါး၊ ပေါင်း ၁၀- ပါးတို့တည်း။

ဒွိပဉ္စဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သောသညာသည် စက္ခုစသောဝတ္ထုတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရူပစသောအာရုံတို့၏လည်းကောင်း ထိခိုက် သောအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပဋိယသညာ ဟုဆို၏။

၇။ နိရောဓသမာပတ် မဝင်စားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြ၍၊ နိရောဓသမာပတ်သည် သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ ၂-မျိုးတို့တွင် အဘယ်တရား ဖြစ်ပါသနည်း? အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။
(၄-၁၊ ၂၈၆-၂၉၀)

အဖြေ။ နိရောဓသမာပတ်မဝင်စားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ ပုထုဇဉ်အားလုံး၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ သုက္ခဝိပဿက အနာဂါမ်၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နိရောဓသမာ ပတ်ကို မဝင်စားနိုင်ကြ။

နိရောဓသမာပတ်သည် သဘာဝအားဖြင့် မရှိသောကြောင့် သင်္ခတလည်းမဟုတ်၊ အသင်္ခတလည်းမဟုတ်။

၈။ “အန္တဂ္ဂါတိကာဒိဋ္ဌိ နိဒ္ဒေသ” လာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နှင့် နိဗ္ဗတ္တတိ ကြိယာ ၂-ခုတို့၏ ထူးခြားချက်ကို ရေး၍၊ “ဝိသေသမဓိဂစ္ဆတိ”၌ ဝိသေသ အရ ကိုလည်း အကြောင်းနှင့် တကွ ကောက်ပြပါ။ (၄-၂ ၅၈-၇၈)

အဖြေ။ အဏ္ဏဇ၊ ဇလာဗုဇ၊ ယောနိထသို့ဝင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဥပ္ပဇ္ဇတိ မည်၏။

သံသေဒဇ၊ ဩပပါတိကယောနိထသို့ဝင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် နိဗ္ဗတ္တတိ မည်၏။ ကြိယာနှစ်ခု ဤသို့ထူးခြား၏။

ဝိသေသမဓိ ဂစ္ဆတိ-၌ ဝိသေသအရကား- သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းကို ပြုသောမဂ်ကို ရ၏။ မဂ်ကို သမထဝိပဿနာ တို့၏အကျိုး အာနိသင် ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသေသ-ဟု ဆို၏။

၉။ ဓမ္မစက္က ၂-မျိုးကို ဖော်ပြ၍၊ ယင်းဓမ္မစက္ကတို့၏ ဖြစ်ရာကိုလည်း အသီး သီးဖြေဆိုပါ။ (၄-၂ ၂၂၁)

အဖြေ။ ဓမ္မစက္က ၂-မျိုး ပဋိဝေဓ ဓမ္မစက္က၊ ဒေသနာဓမ္မစက္က တို့တည်း။ ပဋိဝေဓ ဓမ္မစက္က သည် ဗောဓိပလ္လင်၌ ဖြစ်၏။ ဒေသနာဓမ္မ စက္ကသည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌ ဖြစ်၏။

၁၀။ “အဋ္ဌဓာ နဝဓာ စေဝ” ၌ အဋ္ဌ၊ နဝတို့၏ သရုပ်ကို စုံလင်အောင် ထုတ်ပြပါ။ (၄-၂ ၂၂၅)

အဖြေ။ အဋ္ဌဓာ-နဝဓာ စေဝ-၌ အဋ္ဌ၊ နဝသရုပ် သတိသည် သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါး၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင် ၏အစွမ်းဖြင့် ရှမ်းပါး ဖြစ်၏။

ဝီရိယသည် သမ္ပပ္ပဓာန် ၄-ပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်အားဖြင့် ၉-ပါးဖြစ်၏။

ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၆၀-ခုနှစ်

၁။

အောက်ပါဂါထာကို အနက်ယောဇနာပါ။
န တဿ အဒိဋ္ဌမိဓတ္ထိ ကိဉ္စိ၊ အထော အဝိညာတမဇာနိတဗ္ဗံ။
သဗ္ဗံ အဘိညာသိ ယဒတ္ထိ နေယျံ၊ တထာဂတော တေန သမန္တစက္ခုတိ။
(ပါ - ၁၂၇)

အဖြေ။ တဿ-တထာဂတဿ-အား။ က္ကဓ-ဤသုံးပါးသောလောကဓာတ်၌။ ပညာစက္ခုနာ-ပညာမျက်စိဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌနာမ-မမြင်အပ်သောတရားမည်သည်။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ န အတ္ထိ-မရှိ။ အထော-ထိုမှတစ်ပါး။ ကိဉ္စိ-သော။ အဝိညာတံ-မသိအပ်သောတရားမည်သည်။ န အဟောသိ-မရှိခဲ့။ ကိဉ္စိ-သော။ အဇာနိတဗ္ဗံ-မသိအပ်မသိနိုင်သောတရား မည်သည်။ န ဘဝိဿတိ-မရှိလတံ့။ နေယျံ-သိအပ်သိထိုက်သော။ ကိဉ္စိ-သော။ ယံ ဓမ္မဇာတံ-အကြင်တရားသဘောသည်။ အတ္ထိ-၏။ တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော တရားသဘောကို။ တထာဂတော-သည်။ အဘိညာသိ-ထူးကဲလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။ တေန-ကြောင့်။ တထာဂတော-ကို။ သမန္တစက္ခုတိ-ထက်ဝန်းကျင်မြင်နိုင်စွမ်းသော ဉာဏ်မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသည် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၂။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာကို ကတ္တာထည့်၍ အနက်ယောဇနာပါ။
ယံ ပဿတိ န တံ ဒိဋ္ဌံ၊ ယံ ဒိဋ္ဌံ တံ န ပဿတိ။
အပဿံ ဗလ္လတေ မုဠော၊ ဗလ္လမာနော န မုစ္စတိ။

အဖြေ။ ဇနော-လူအပေါင်းသည်။ ယံ-အကြင်မိန်းမယောက်ျားကို။ ပဿတိ-မြင်၏ဟု သညာဒိဋ္ဌိဖြင့် သိမှတ်မှားနေ၏။ တံ-ထိုမိန်းမ၊ ယောက်ျားသည်။ ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်။ န-မဟုတ်။ ယံ-အကြင်ရူပါရုံကို။ ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်ပြီ။ တံ-ထိုမြင်အပ်သောရူပါရုံကို။ န ပဿတိ-ပညာမျက်စိဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာမမြင်။ အပဿံ-

ပညာမျက်စိဖြင့် မှန်စွာမမြင်သော။ မူဠော-တွေဝေသူကို။
ဗလ္လတေ-ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့အတ္တဟု တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာနကိလေသာ
အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ ဗလ္လမာနော- တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ
မာန ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော
တွေဝေသူသည်။ န မုစ္စတိ- ကိလေသာ၊ သံသရာမှမလွတ်
မြောက်နိုင်။

၃။

ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ ရဟန္တာ တို့အား သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၌ စိတ်ရှေး
ရှုဆောင်ပုံအခြင်းအရာကို အသီးသီး ဖော်ပြ၍ ယင်းသုံးဦးတို့၏ တူညီ
သောအခြင်းအရာကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ ရေးပါ။ (ပါ - ၆၀)

အဖြေ။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ခါရပေက္ခာကို အလွန်လည်းနှစ်သက်၏။
ရှုလည်းရှု၏။ (အခြင်းအရာ ၂-ပါး)
သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ခါရပေက္ခာကို အလွန်လည်းနှစ်သက်၏။
ရှုလည်းရှု၏။ ဆင်ခြင်၍လည်း ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၏။
(အခြင်းအရာ ၃-ပါး)

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ခါရပေက္ခာကို ရှုလည်းရှု၏။ ပြန်ဆင်
ခြင်၍လည်း ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၏။ ထိုသင်္ခါရ ပေက္ခာ
ကို လျစ်လျူရှု၍လည်း သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိဟာ
ရ ဖြင့်နေ၏။(အခြင်းအရာ ၃-ပါး)

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း
ကောင်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း ကောင်း သင်္ခါရပေက္ခာကို
အနိစ္စ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအားဖြင့် ရှု၏။

၄။

အဘယ်သတ္တဝါတို့သည် ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါများ ဖြစ်ကြပါ
သနည်း? ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်နှင့်အညီ ဖြေဆို၍၊ အရဟတ္တမဂ်၏
အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ (ပါ - ၁၁၉၊ ၁၆၉)

အဖြေ။ ကျွတ်ထိုက်သော(ဘဗ္ဗ)သတ္တဝါများ

ကံ၊ ကိလေသာ၊ ဝိပါက ဟူသောတားမြစ်တတ်သောတရားမရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သဒ္ဓါတရား၊ ကုသိုလ်ပြုလိုသောဆန္ဒရှိကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် [ကုသိုလ်
တရားတို့၌ မှန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်မြဲသော အရိယမဂ်သို့ရောက်
ထိုက်ကုန်၏။] ကျွတ်ထိုက်ကုန်၏။

အရဟတ္တမဂ်အစကား ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ+အကျင့်စင်ကြယ်ခြင်း
တည်း။ အလယ်ကား ဥပေက္ခာနုပုဂ္ဂဟနာ+ဥပေက္ခာကိုပွားများ
အားထုတ်ခြင်းတည်း။ အဆုံးကား ဉာဏ်ကိစ္စဖြစ်သော
ကောင်းစွာရွှင်ခြင်း +သမ္ပဟိတသနာ တည်း။

၅။ အောက်ပါ ဝိပဿနာပညာတို့၏အရကို ဖော်ပြ၍၊ ယင်းတို့၏ဖြစ်ရာ
“ဘုံ”ကိုလည်း ရေးပါ။ (က) ဉာတပရိညာ၊ (ခ) တိရဏပရိညာ၊
(ဂ) ပဟာနပရိညာ။ (၅ - ၁၊ ၃၂)

အဖြေ။ (က) ဉာတပရိညာ-အရကား “ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်သောသ
ဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာသည် ခံစားတတ်သောသဘော
လက္ခဏာရှိ၏။” ဟူ၍ ထိုထိုတရားတို့၏ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာကို
မှတ်သားခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သောပညာတည်း။

(ခ) တိရဏပရိညာ-အရကား “ရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ၊
ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ” အစရှိသောနည်းဖြင့် ထိုထို
တရားတို့၏ သာမညလက္ခဏာကို တင်၍ ဖြစ်သောလက္ခဏာ
လျှင်အာရုံရှိသော ဝိပဿနာပညာ တည်း။

(ဂ) ပဟာနပရိညာ-အရကား ထိုရုပ်စသောတရားတို့၌ပင်လျှင်
နိစ္စသညာစသည်တို့ကို ပယ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော
လက္ခဏာသာလျှင်အာရုံရှိသော ဝိပဿနာသာ တည်း။

သင်္ခါရကိုပိုင်းခြားခြင်းမှစ၍ အကြောင်းပစ္စယကိုသိမ်း
ဆည်းခြင်းတိုင်အောင်သည် ဉာတပရိညာဘူမိ တည်း။

မြန်မာဂုဏ်ထူးတန်း + ပဋိသန္ဓိဒါမင်ဘာသာ

ကလာပသမ္ပသနမှစ၍ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာ တိုင် အောင်သည် တိရဏပရိညာဘူမိ တည်း။

ဘင်္ဂါနုပဿနာကို အစပြု၍ အထက်၌ကား ပဟာနပရိညာဘူမိ တည်း။

၆။

“သမသိသဋ္ဌေ ဉာဏ”၌ သမသိသိ၏အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာအလိုကျ ရေး၍၊ ဇီဝိတသမသိသိရဟန္တာ၏ “ဝါရသမ”ဖြစ်ပုံကိုလည်း ရှင်းပြပါ။

(၄ - ၁၊ ၃၉)

အဖြေ။

တစ်ခုသောက္ကရိယာပုထ်၌လည်းကောင်း တစ်ခုသောရောဂါ၌လည်းကောင်း တူညီသောစိတ်အစဉ် သန္တတိ၏ အစွမ်းဖြင့် တစ်ခုသောဇီဝိတိန္ဒြေ၌လည်းကောင်း နေက္ခမ္မစသောသမတို့သည်လည်းကောင်း သဒ္ဓါစကုန်သောသီသ တို့သည်လည်းကောင်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သမသိသိ မည်၏။

ဇီဝိတသမသိသိ ရဟန္တာ၏ ဝါရသမ ဖြစ်ပုံ

အကြင်ဝါရ၌ မင်မှထ၏။ ထိုဝါရ၌ သောတာပတ္တိမဂ်၌ ပစ္စဝေက္ခဏာငါးပါး၊ သကဒါဂါမိမဂ်၌ ပစ္စဝေက္ခဏာငါးပါး၊ အနာဂါမိမဂ်၌ ပစ္စဝေက္ခဏာငါးပါး၊ အရဟတ္တမဂ်၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ၄-ပါးဟူ၍ ဆယ့်ကိုးပါးသော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၌တည်၍ ဘဝင်သက်ပြီးသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဤစါရတူညီသောကြောင့်သာလျှင် သီသနှစ်ခုအပေါင်းကုန်ဆုံးခြင်းသည်လည်း တူညီသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ‘ဇီဝိတသမသိသိ’ ဟု ဆိုအပ်၏။

၇။

အောက်ပါတို့ကို ဖော်ပြ၍ “ကာမာနမေတ နိဿရဏ”၌ နိဿရဏ-အရကို ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ဝေဖန်ပြီး၊ ဆယ်ပါးသီလကို လူတို့ ဆောက်တည်အပ်/မအပ် ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ။

(က) ပရိယန္တသီလ ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ (ခ) ထိုသီလပျက်သော အချိန်၊ (၄ - ၁၊ ၁၁၃-၁၈၈)

အဖြေ။ (က) ပရိယန္တသီလ ရနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်။ ဥပါသက၊ ဥပါသိကာမပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သိက္ခာမာန်၊ ရှင်သာမဏေ၊ သာမဏေမပုဂ္ဂိုလ်များ တို့တည်း။

(ခ) သိက္ခာပုဒ်ကို အပိုင်းအခြင်းပြု၍ ဆောက်တည်သောသီလသည် လွန်ကျူးသော အချိန်၊ သေဆုံးချိန်၌ သီလပျက်၏။ အချိန်ကာလကို ပိုင်းခြား၍ ခံယူဆောက်တည်သောသီလသည် ထိုထိုကာလကို ကျော်လွန်ချိန်၌ သီလပျက်၏။

ကာမာန မေတံ နိဿရဏံ-၌ ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့် အသုဘဈာန်သည်လည်း ကောင်း၊ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ထိုအသုဘဈာန်ကို အခြေပြု၍ ဖြစ်လာသော အနာဂါမိမဂ် သည်လည်းကောင်း နိဿရဏအရ တို့တည်း။

လူတို့သည် ဆယ်ပါးသီလကို ဆောက်တည်အပ်ပါသည်။

၈။

ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏနိဒ္ဒေသ-လာ “အဓိပညာဝိပဿနာ” အရကို အဋ္ဌကထာလာ အတိုင်း ရှင်းပြ၍၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သင်္ခါရုပေက္ခာ သုံးမျိုးကို ဖော်ပြပြီး၊ ယင်းသုံးမျိုးနှင့် ကင်းလျက် သမာပတ်ဝင်းစား၍ ရ/မရကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၄၁)

အဖြေ။ အဓိပညာဝိပဿနာ အရကား--- ရူပက္ခန္ဓာ အစရှိသော အာရုံကို ခယဝယအားဖြင့် ရှုတတ်သော ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဘင်္ဂါနုပဿနာ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသုညအားဖြင့် ထင်ရှားဖြစ်သောဝိပဿနာ ပညာသည်လည်းကောင်းတည်း။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ခါရုပေက္ခာသုံးမျိုး ---

အပ္ပဏီဟိတ သုညတ အနိမိတ္တ ဖလသမာပတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သင်္ခါရုပေက္ခာ သုံးမျိုးတို့တည်း။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် ထင်ရှားရှိသောကြောင့် ယင်းသင်္ခါရုပေက္ခာသုံးမျိုးနှင့် ကင်းလျက် သမာပတ်ဝင်းစား၍ မရပါ။

၉။

အဘယ်တရားကို “မဏ္ဍပေယျ” ဟုခေါ်သည်ကို အကြောင်းနှင့်တကွ
ဖြေဆို၍ မဏ္ဍ သုံးမျိုးကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။ (၄ - ၂ ၁၈၁-၂)

အဖြေ။

သိက္ခာသုံးပါးဟုဆိုအပ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယကို ကောင်းစွာ
ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အညစ်အကြေး
ကင်းစင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အထူးကြည်
လင်သောကြောင့်လည်းကောင်း အကျိုးစီးပွားချမ်းသာတို့ကို
ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဏ္ဍပေယျ
ဟုခေါ်သည်။

မဏ္ဍ ၃-မျိုး

ဓမ္မဒေသနာ မဏ္ဍ၊ ဒေသနာကို ခံယူသော ပဋိဂ္ဂဟမဏ္ဍ၊ မဂ်ဟု
ဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့် ဗြဟ္မစရိယ မဏ္ဍ။

၁၀။

ယုဂနဒ္ဒကထာ-လာ “ယုဂနဒ္ဒံ ဘာဝေတိ”၌ သမထ နှင့် ဝိပဿနာကို
ယုဂနဒ္ဒဖြစ်အောင် ပွားများပုံကို ရေး၍ “ဓမ္မဒ္ဒစ္စဝိဂ္ဂဟိတံ”၌ ဓမ္မ-
အရကိုလည်း အတိအကျ ကောက်ပြပါ။ (၄ - ၂ ၁၈၇)

အဖြေ။

သမထနှင့်ဝိပဿနာကို ယုဂနဒ္ဒဖြစ်အောင်ပွားများပုံ
ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၏။ ထိုပဌမဈာန်မှထ၍ သင်္ခါရတို့ကို
သုံးသပ်၏။ သင်္ခါရတို့ကိုသုံးသပ်ပြီး၍ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စား
၏။ ထိုဒုတိယ ဈာန်မှထ၍ သင်္ခါရတို့ကို သုံးသပ်၏။ သင်္ခါရတို့
ကိုသုံးသပ်ပြီး၍ တတိယဈာန်။ ပ ။ နေဝသညာ နသညာယ
တနသမာပတ်ကို ဝင်စား၏။ ထိုသမာပတ်မှထ၍ သင်္ခါရတို့ကို
သုံးသပ်၏။ ဤသို့ သမထဝိပဿနာကိုအစုံအစုံ ပြု၍ ပွားများ
သည်မည်၏။

ဓမ္မဒ္ဒစ္စဝိဂ္ဂဟိတံ-၌ ဓမ္မအရကား

ဩဘာသ+အလင်းရောင်၊ ပီတိစသော ဝိပဿနာညစ်ညူး
ကြောင်းတရား ဆယ်ပါးတို့တည်း။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၆၁-ခုနှစ်။

၁။ အောက်ပါ ဂါထာကို ကံပုဒ်ထည့်၍ မှန်ကန်စွာ အနက်ယောဇနာပါ။
တေသံ သုတ္တာန သပ္ပညာ၊ သစိတ္တံ ပစ္စလဒ္ဓါ တေ။

အနိစ္စံ အနိစ္စတော ဒက္ခံ။ ဒုက္ခမဒ္ဓက္ခံ ဒုက္ခတော။ (ပါ - ၂၇၃)

အဖြေ။ တေသံ+ဗုဒ္ဓါနံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ မမ္မံ-တရားကို။ သုတ္တာ
န-နာကြားရသောကြောင့်။ သပ္ပညာ-တိတိတ်ပဋိသန္ဓေ
ပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သော။ တေသတ္တာ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်။
သစိတ္တံ-ဖောက်ပြန်ခြင်းကင်းသော မိမိစိတ်ကို။ ပစ္စလဒ္ဓါ-
ရကုန်ပြီ။ အနိစ္စံ-မမြဲသောသဘောကို။ အနိစ္စတော-မမြဲသော
အားဖြင့်။ ဒက္ခံ-မြင်ကုန်ပြီ။ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲသောသဘောကို။
ဒုက္ခတော-ဆင်းရဲဒုက္ခအားဖြင့်။ အဒ္ဓက္ခံ-မြင်ကုန်ပြီ။

၂။ တတ္ထာပိ ဟိ ဣမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရန္တော တေသံအမန
သိကာရာယေဝ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ တာ ပန မနသိကရောန္တော အသ
မာပန္နော ဟောတိတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အနက်ယောဇနာပါ။

(၄ - ၂ ၁၅၅)

အဖြေ။ ဟိ-မှန်၏။ တတ္ထာပိ-ထိုနာနတ္ထသညာနံ အမနသိကာရာ-
ဟူသော ပါဠိ၌လည်း။ ဣမံဈာနံ-ဤအာကာသာနဇ္ဈာယတန
အရူပဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ရောက်၍။ ဝိဟရန္တော-နေသောသူ
သည်။ တာသံ-ထိုနာနတ္ထသညာတို့ကို။ အမနသိကာရာယေဝ-
နှလုံးမသွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ရောက်၍။
ဝိဟရတိ နေ၏။ တာ-ထိုနာနတ္ထသညာကို။ မနသိကရောန္တော-
နှလုံးသွင်းသူသည်။ အသမာပန္နော-မဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဟောတိ-၏။ ဣတိ-ဤ သို့။ ဝေဒိတဗွံ-သိအပ်၏။

၃။ “တထာဂတော တေန သမန္တစက္ခု”၌ သမန္တစက္ခုမည်သော ဗုဒ္ဓဉာဏ်
၁၄-ပါးကို ရေး၍ သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသောဉာဏ်, မဆက်ဆံသော
ဉာဏ်တို့ကိုလည်း သင်္ချာဖွဲ့ပါ။ (ပါ - ၂၇၃)

အဖြေ။ ဗုဒ္ဓဉာဏ် ၁၄-ပါး

ဒုက္ခေ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသမုဒယေ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓေ ဉာဏံ။
ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိယာပဋိပဒါယ ဉာဏံ။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏံ
ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏံ၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏံ၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ
ဉာဏံ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏံ၊ သတ္တာနံ အာသယာနုသ
ယဉာဏံ၊ ယမကပါဋိဟာရိယဉာဏံ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်
ဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ အနာဝရဏဉာဏံ ပေါင်း ၁၄-ပါး
တို့တည်း။

သာဝကနှင့်ဆက်ဆံသောဉာဏ်သည် ရှစ်ပါး၊ သာဝကနှင့်
မဆက်ဆံသောဉာဏ်သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

၄။

အောက်ပါ အနုပဿနာတို့ကို ပွားများသဖြင့် ရရှိနိုင်သော ပညာတို့ကို
ဖော်ပြ၍၊ ဒိဋ္ဌိကထာလာ ဒိဋ္ဌိအကြောင်း ၈-ပါးကိုလည်း ရေးပါ။

(က) အနုတ္တာနုပဿနာ။ (ခ) နိရောဓာနုပဿနာ။(ပါ - ၁၃၂၊ ၃၆၇)

အဖြေ။ (က) မဟာပညာကို ရ၏။

(ခ) ဂမ္ဘီရပညာရ၏။

ဒိဋ္ဌိအကြောင်း(ဒိဋ္ဌိဌာနာ) ၈-ပါး။

ခန္ဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဖဿ၊ သညာ၊ ဝိတက္က၊ အယောနိသောမနသိ
ကာရ၊ ပါပမိတ္တာ၊ ပရတောယောသ။

၅။

“ကာယေ”၌ ကာယ-အရကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖော်ပြ၍၊
“ကာယေ”ဟုဟောပြီး ဖြစ်ပါလျက် “ကာယာနုပဿိ” ဟု ကာယ-သဒ္ဓါ
ထပ်၍ ဟောရခြင်းအကျိုးကိုလည်း ရေးပါ။ (၄ - ၁၊ ၁၆၁-၁၆၂)

အဖြေ။ ကာယေ-၌ ကာယ အရကား။ ရူပကာယ-ကို ရ၏။

ရူပကာယကို အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဆံအစရှိသော
ကောဋ္ဌာသ-ဟုဆိုကုန်သော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တရားတို့၏
လည်းကောင်း အပေါင်း၏အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့် ဆင်

အပေါင်း ရထားအပေါင်း အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ကာယ-ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဝေဒနာအစရှိသည်တို့နှင့် မရောသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း တစ်ခုခုကို အသီးသီးခွဲခြားဝေဖန်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ ဒုတိယကာယသဒ္ဓါကို ထပ်ဆိုရပါသည်။

၆။ (က) ပကာသနနိဒ္ဒေသ-၌ လောကီတရားကိုသာ ဟောရကြောင်းနှင့် (ခ) ကာမစ္ဆန္ဒ၏ နာနတ္ထဖြစ်ရကြောင်း (ဂ) နေက္ခမ္ပ၏ ဧကတ္ထ ဖြစ်ရကြောင်းတို့ကို အသီးသီး ရေးပါ။ (၄ - ၁၊ ၂၉၃)

အဖြေ။ (က) အနိစ္စ စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ထင်ရှားပြခြင်းငှာ အားထုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတို့သည်လည်း သုံးသပ်ခြင်းသို့မကပ်ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ပကာသနနိဒ္ဒေသ-၌ လောကီ တရားတို့ကိုသာ ဟော၏။

(ခ) ကာမစ္ဆန္ဒသည် အမြဲမတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အထူးအထူးသော သဘော+နာနတ္ထဖြစ်ရ၏။

(ဂ) နေက္ခမ္ပသည် အမြဲတည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း တစ်ခုတည်းသောသဘော+ဧကတ္ထ-ဖြစ်ရ၏။

၇။ “ဝိသေသမဓိဂစ္ဆတိ”၌ ဝိသေသ-အရကို အကြောင်းနှင့်တကွ ရေး၍ အပ္ပနာ၏ အတွင်း၌ သုဘ-ဟု နှလုံးသွင်းမှုမရှိဘဲလျက် “သုဘန္တေ အဓိမုတ္တော”ဟု ဟောရခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ရေးပါ။

(၄ - ၂၊ ၇၈၊ ၁၅၀)

အဖြေ။ ဝိသေသမဓိဂစ္ဆတိ-၌ ဝိသေသ-အရကား သံယောဇဉ်ကို ဖယ်ရှားမှုပြုသောမဂ် ရ၏။ မဂ်ကို သမထဝိပ

သနာတို့၏ အကျိုးအာနိသင်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသေသဟုဆို အပ်၏။

အပ္ပနာ၏အတွင်း၌ သုဘ-ဟုနှလုံးသွင်းမှု မရှိပါသော်လည်း ရွံရှာဖွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်မဟုတ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် သတ္တဝါအာရုံသို့ ဖြန့်လျက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ‘သုဘ’ ဟူ၍ သာလျှင် နှလုံးသွင်းသောကြောင့် “သုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တာ” ဟုဟောရ ပါသည်။

၈။ သံမယဝိမောက္ခ-အရ တရားတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ အသီးသီး ဖော်ပြ၍ “နာနတ္ထဝိမောက္ခ” မည်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်းရေးပါ။

(၄ - ၂ - ၁၅၇)

အဖြေ။ ‘ရူပီ ရူပါနိ ပဿတိ’ အစရှိကုန်သော ခုနှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခ တို့သည် ဆန့်ကျင့်ဘက်တရားတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက် သော အနက်ကြောင့်လည်းကောင်း အာရုံ၌ အလွန်မွေ့လျော် ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာသက်ဝင်ခြင်းဟူသော အနက် ကြောင့် ဝိမောက္ခ မည်ကုန်၏။

နိရောဓသမာပတ်သည်ကား စိတ်စေတသိက်တို့မှလွတ် မြောက်သောအနက်ကြောင့် ဝိမောက္ခ မည်၏။

သမာ ပတ်ကို ဝင်စားသော သမယ၌ (ဝိမုတ္တ) လွတ်မြောက် သည် ဖြစ်၏။ သမာပတ်မှထသောအခါသမယ၌ မလွတ် မြောက် (အဝိမုတ္တ) သည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သမယဝိ မောက္ခ မည်၏။

အာရုံထူးခြားကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အကျိုးဝိပါက် ထူးခြားကွဲပြားသည်၏ ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း နာနတ္ထဝိမောက္ခ မည်၏။

၉။ ကေစွာနံ ဝိနိပါတိကာနံ-၌ ဝိနိပါတိက တန်ခိုးရှင် ၄-ဦးတို့၏အမည်ကို ရေး၍၊ ဓနဥယသုဋ္ဌေး၏ တန်ခိုးစွမ်းအင်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

(၄ - ၂ ၂၉၁/၃၀၀)

အဖြေ။ ကေစွာနံ ဝိနိပါတိကာနံ၌ ဝိနိပါတိက တန်ခိုးရှင် ၄-ဦး ပိယကုရ်မာတာ၊ ပုနဗ္ဗသုမာတာ၊ ဖုဿမိတ္တာ၊ ဓမ္မဂုတ္တာ တို့တည်း။

သူတို့သည် ချမ်းသာသော ကိုယ်အပေါင်းမှ ဖောက်ပြန်၍ ကျ သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိနိပါတိက ဝိမာနိက ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်၏။ ဓနဥယသုဋ္ဌေးသည် ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီး၍ တစ်ထောင် သောအသပြာအိတ်ကို ယူ၍ “အသပြာတို့ဖြင့် အလိုရှိကုန် သောသူတို့သည် လာကြ” ဟုကြွေးကြော်စေ၍ လာကြသော လာကြသော သူတို့အား ခွက်အပြည့်ပေးကမ်း၏။ အသပြာ အိတ်၌ အသပြာတစ်ထောင်သည် ရှိလျက်သားပင် ဖြစ်၏။

၁၀။ “ဝေါသဂ္ဂပရိဏာမိ”၌ ဝေါသဂ္ဂ-သရုပ်ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြ၍၊ “ဒွါဒသနိဿယာ”၌ ဒွါဒသ-သရုပ်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာလာအတိုင်း ကျနစွာ ရေးတွက်ပြပါ။

(၄ - ၂ ၃၀၆/၃၀၈)

အဖြေ။ ဝေါသဂ္ဂ ပရိဏာမိ-၌ ဝေါသဂ္ဂ သရုပ်အဓိပ္ပါယ် ဝိပဿနာ ခဏ၌ တဒင်္ဂအားဖြင့်၊ မဂ်ခဏ၌ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ကိလေ သာတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် ပရိစ္စာဂဝေါသဂ္ဂ မည်၏။ ဝိပဿနာခဏ၌ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်း ကောင်း မဂ်ခဏ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင် ခြင်း ပြေးဝင်ခြင်းသည် ပက္ခန္ဓနုဒဝေါသဂ္ဂ မည်၏။ ဒွါဒသနိဿယာ-၌ ဒွါဒသ သရုပ်... ဆန္ဒ သဒ္ဓါ စိတ်တို့သည် ပင်လျှင် ဝိဝေက၊ ဝိရာဂ၊ နိရောဓ၊ ဝေါသဂ္ဂ၊ လေးပါးတို့တွင် တစ်ပါး တစ်ပါး၌ သုံးပါးသုံးပါးပြု၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော နိဿယတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် မြန်မာဂုဏ်ထူး ၁၃၆၂-ခုနှစ်

၁။

အောက်ပါ ဂါထာကို မှန်ကန်စွာ အနက်ယောဇနာပါ။

ကုသလော တီသု အနုပဿနာသု၊ စတဿော စ ဝိပဿနာသု။
တယော ဥပဋ္ဌာနေ ကုသလတာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိ။

အဖြေ။ တီသု-သုံးပါးကုန်သော။ အနုပဿနာသု-တို့၌။ ကုသလော-
လိမ်မာသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စတဿော+စတုသု-လေး
ပါးကုန်သော။ ဝိပဿနာသုစ-ဝိပဿနာတို့၌လည်းကောင်း။
တယော ဥပဋ္ဌာနေစ-ခယ၊ ဝယ၊ သုည အားဖြင့်သုံးပါးသော
ထင်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ကုသလတာ+ကုသလတာယ-လိမ်
မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာဒိဋ္ဌိသု-အထူးထူးသော အယူ
ဝါဒတို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်။ နကမ္မတိ-မတုန်လှုပ်။

၂။

အောက်ပါ ဂါထာကို မှန်ကန်စွာ အနက်ယောဇနာပါ။

ဧကံ န ဧကတော ဣဓ၊ နာနေကမနေကတောပိ နော ဧကံ။
ဖလမတ္ထိ အတ္ထိ ပန ဧက-ဟေတုဖလဒီပနေ အတ္ထော။(၄ - ၁၊ ၃၁၈)

အဖြေ။ ဣဓ-ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ဧကတော-တစ်ခုသောအကြောင်း
ကြောင့်(ပဝတ္တံ-ဖြစ်သော) ဧကံ-တစ်ပါးသော။ ဖလံ
အကျိုးသည် န အတ္ထိ-မရှိ။ အနေကံ-များစွာသော။ ဖလံ-
အကျိုးသည်။ န အတ္ထိ-မရှိ။ အနေကတောပိ-များစွာသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပဝတ္တံ-ဖြစ်သော။ ဖလံ-သည်။ နော
အတ္ထိ-မရှိ။ ပန တထာပိ-ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ဧကဟေတု
ဖလဒီပနေ-တစ်ခုတစ်ခုသောအကြောင်း၏ အကျိုးကို ပြရာ၌။
အတ္ထော-အကျိုးသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။

၃။ အဋ္ဌဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ-၌ အဋ္ဌ-သရုပ်ကို အစဉ်တကျ ရေတွက်ပြပါ။
(ပါ - ၁၃၂)

အဖြေ။ အဋ္ဌဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ-၌ အဋ္ဌ-သရုပ်
ခန္ဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဖဿ၊ သညာ၊ ဝိတက္က၊ အယောနိသော
မနသိကာရ၊ ပါပမိတ္တ၊ ပရတောယောသ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာန။

၄။ သုသမံ-၌ သမ-အရ၊ သုသမ-အရကို ဖြေဆို၍ “ဗုဒ္ဓ”ဘွဲ့တော်နှင့်
ထိုက်တန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါရပ်တို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။
(ပါ - ၁၇၁-၁၇၂)

အဖြေ။ သုသမံ-၌ သမ-အရကား... အထွတ်သို့ရောက်သော
ဘာဝနာ အထူး၌ ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ကင်းစင်သော
ဗောဓိပက္ခိယ တရား ၃၇-ပါးတို့တည်း။

သုသမအရကား...
ထိုထို ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့၏ အာရုံဖြစ် သော ဆင်းရဲဒုက္ခ
ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဗုဒ္ဓ-ဘွဲ့တော်နှင့်ထိုက် တန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏
အင်္ဂါရပ်... ရှေး၌ မကြားခဲ့ဘူးကုန်သော တရားတို့၌
မိမိကိုယ် တိုင်ပင် ဆရာမရှိပဲ သစ္စာတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍
သိတော်မူ ခြင်း၊ ထိုသစ္စာတရား တို့၌ အကုန်အစင်သိသော
သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ရောက်ခြင်း။ ဘု ရားရှင်တို့၏ အားအစွမ်း
(ဆယ်ပါး)တို့၌လည်း အစိုးရသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
တို့တည်း။

၅။ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သောပညာကို အဘယ်
ကြောင့် အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာ-ဟု ခေါ်ရသည်ကို အဋ္ဌကထာနှင့်
အညီ ရှင်းပြပါ။ (၄ - ၁၉၇)

အဖြေ။ ဤသို့ သင်္ခါရတို့၏ ပျက်ခြင်း ဘင်္ဂကို မြင်၍ မြင်၍ အနိစ္စစ
သည်အားဖြင့် ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်

ပျက်စီးကုန်၏။ သင်္ခါရတို့၏ သေခြင်းသည် အခြားတစ်စုံတစ်ခု သည်မရှိဟု ဘင်္ဂ၏အစွမ်းဖြင့် ဆိတ်သုဉ်းခြင်းကို ယူ၍ ဖြစ် သောဝိပဿနာတည်း။ ထိုဝိပဿနာကို လွန်ကဲထူးမြတ်သော ပညာလည်းဟုတ်၏။ သင်္ခါရတရားတို့၌ ရှုသည်လည်းဟုတ်၏ ဟုပြု၍ အဓိပညာ ဓမ္မဝိပဿနာ ဟုဆို၏။

၆။

သေသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ထူး ခြားချက်ကို ဖော်ပြပြီး ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည် ပုထုဇဉ်များအဖို့ အန္တရာယ် ဖြစ်စေတတ်ပုံကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။ (ဋ - ၁၊ ၂၈၉-၃၃၆)

အဖြေ။

သေသူသည် ကာယ၊ ဝစီ၊ စိတ္တသင်္ခါရ သုံးပါးတို့သည် ချုပ်ငြိမ်း ကုန်၏။ အသက်ဇီဝိတ ကုန်၏။ ကမ္မဇတေဇော ကိုယ်ငွေ့ငြိမ်း ၏။ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။

နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူသည် ကာယ၊ ဝစီ၊ စိတ္တ သင်္ခါရသုံး ပါးတို့သည် ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ အသက်ဇီဝိတမကုန်၊ ကမ္မဇတေ ဇောကိုယ်ငွေ့ မငြိမ်း၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည် မပျက်စီးကုန်။ ဤသို့ ထူးခြားပါသည်။

ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်သည် ပုထုဇဉ်များအဖို့ အန္တရာယ်ဖြစ်စေပုံ. . . ပုထု ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် “အကြင်အရပ်၌ အကြင်အရပ်၌ အာ လောက+အလင်းရောင်သည် ဖြစ်စေ” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ ထိုထိုအရပ်သို့ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ တောင်တို့ကို ဖောက်ထွင်း၍ လည်း တစ်ခုတည်းသော အလင်းရောင်သည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုမြေကြီးစသော အရပ်၌ ကြောက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ဘီလူးရက္ခိသ်စသော အဆင်းတို့ သည် မြင်ရသော် ကြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ကြောက် သဖြင့် စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ ရောက၍ ဈာန်လျော့၏။

၇။

“ကမ္မဿကာ မာဏဝ သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည် ကံဟူသော ကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာရှိကုန်၏” ဟူသော စကားနှင့် “အဿကော လောကော- သတ္တ လောကသည် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ မရှိ” ဟူသော စကားကို မဆန့်ကျင်အောင် ရှင်းပြ၍ ဝိရာဂါနုပဿီ-၌ ဝိရာဂသရုပ် ကို တရားကိုယ်နှင့်တကွ ဖြေ ဆိုပါ။ (၄ - ၂ ၁၅-၁၀၂)

အဖြေ။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံကို မစွန့်မပယ်မူ၍ သွားအပ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ‘ကမ္မဿကာ’ ဟု ဆို၏။ မိမိဥစ္စာဟုမှတ်ထင်အပ် သောအလုံးစုံကို ပယ်စွန့်၍ သွားအပ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ “အဿကော”ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားနှစ်ရပ်သည် မဆန့်ကျင်။

ဝိရာဂါနုပဿီ-၌ ဝိရာဂ သရုပ်
သင်္ခါရတို့၏ ခဏဘင်သည် ခယဝိရာဂ။
နိဗ္ဗာန်သည် အစွန္တဝိ ရာဂ။

၈။

မေတ္တာဘာဝနာပွားများပုံကို ပြဆိုရာ၌ ပါဏာ၊ ဘူတာ စသော ငါးပုဒ် တို့ အနက်ကွဲပြားမှု ရှိ/မရှိ အကြောင်းပြ ဆုံးဖြတ်ပြီး မေတ္တာ၏အာကာရ ၈-ပါးတွင် နောက်ဆုံး ၃-ပါးကိုသာ ရေးသားပါ။

(၄ - ၂ ၂၀၉) (၂၁၁၊ ပါ - ၃၁၅)

အဖြေ။ ပါဏာ၊ ဘူတစသော ပုဒ်တို့သည် ရှဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် တင်စား၍ သဗ္ဗသတ္တပုဒ်၏ ဝေဝုဏ်ပရိယာယ်ပုဒ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အနက်ကွဲ ပြားမှု မရှိ-ဟု မှတ်အပ်၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တာ၊ ပါဏာ စသော ငါးပုဒ်တို့၏ သဒ္ဒါမျှသာ ကွဲပြားသည် သက်သက်ကို မယူပဲ အနက်အားဖြင့်လည်း ကွဲပြားသည်သာကို အလိုရှိ ကုန်အံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပိုင်းအခြားမရှိသောအားဖြင့် ဖြန့်ခြင်း သည် ဆန့်ကျင်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သောအာဖြင့် အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို မယူမူ၍ ဤငါးပါးကုန်သော အခြင်းအရာတို့တွင် တစ်စုံတစ်ခု၏အစွမ်းဖြင့် အပိုင်းအခြားမရှိသော မေတ္တာဖြင့် ဖြန့်၏။

မေတ္တာ၏အာကာရ ၈-ပါးတွင် နောက်ဆုံး ၃-ပါး။
(သဗ္ဗေသတ္တာ) အဝေရိနော ဟောန္တု၊ မာဝေရိနော၊ သုခိနော
ဟောန္တု၊ မာ ဒုက္ခိနော၊ သုခိတတ္တာ ဟောန္တု၊ မာ ဒုက္ခိတတ္တာ။

၉။ ဘုရားရှင်ကို “အမော ဓနဝါ” ဟုခေါ်ဆိုခြင်းအကြောင်း အသီးသီးကို
ဖော်ပြ၍ (က)အနုပုဏ္ဏသ မဂ္ဂဿ ဥပ္ပါဒေတာ (ခ) အသဉ္စာဇာဿ
မဂ္ဂဿ သဉ္စာနေတာ- ကိဉ္စိ မဂ္ဂဿ-အရကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။
(၄ - ၂ ၂၅၃-၂၅၄)

အဖြေ။ ပညာဓနဥစ္စာ ပေါကြွယ်ဝသောကြောင့် ဘုရားရှင်ကို အမော
ဟု ခေါ်ဆို၏။ ချီးမွမ်းထိုက်သော ပညာဓနရှိသောကြောင့်
လည်းကောင်း အမြဲယှဉ်သော ပညာဓနရှိသောကြောင့်လည်း
ကောင်း အလွန်အကဲဖြစ်သော ပညာဓန ရှိသောကြောင့်လည်း
ကောင်း ဘုရားရှင်ကို ဓနဝါ-ဟု ခေါ်ဆို၏။

(က) မိမိဘုရားရှင် သန္တာန် ဌ်မဖြစ်ဘူးသော သာဝကတို့နှင့်
မဆက်ဆံသော အသာဓာရဏဉာဏ်ခြောက်ပါး၏ အကြောင်း
ဖြစ်သော အရိယမဂ်။

(ခ) ဝေနေယျသန္တာန်၌ ရှေး၌မဖြစ်ဘူးသော သာဝကပါရမီ
ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်။

၁၀။ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာတော်ကို ၇-ပါးသာ ဟောခြင်းအကြောင်းတို့ကို
အကျဉ်းအားဖြင့် ပြည့်စုံအောင် ဖြေဆိုပြီး အဘယ်ကြောင့် အဘယ်
တရားကို “အနုလောမိကဓန္တိ” ဟု ခေါ်ဆိုရသည်ကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။
(၄ - ၂ ၃၁၃-၃၁၅)

အဖြေ။ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားဖြစ်သောကြောင့် သတိ
ပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုသာ ဟောရပါသည်။ သုဘ၊ သုခ၊ နိစ္စ၊ အတ္တ
ဝိပလ္လာသတို့ကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း ဩယ
ယောဂ အာသဝ ဂန္ထ ဥပါဒါန် အဂတိတို့ကို ပယ်ခြင်းငှာလည်း
ကောင်း သတိပဋ္ဌာန် ၇-ပါးကိုသာ ဟောရပါသည်။

ဝိပဿနာဉာဏ်ကို လောကုတ္တရာမဂ်သို့ အစဉ်အားဖြင့်
လျှောက်ပတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံကုန်သော
သင်္ခါရတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအားဖြင့် ခွဲကျန်းနှစ်သက်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း အနုလောမိကခန္တိ-ဟုခေါ်ဆိုရသည်။

